

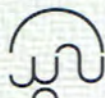
۴۵۳

میران ئه براھام

مندی اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

شهوکه ره کان

ا پۆمان | چاپی سیتیهم

شهوگره‌کان

میران تہ براہام

شہوگرہکان

پڑمان

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

زنجیره‌ی ۱۲

میران نه‌براهام

شهوگه‌ره‌کان

- بابه‌ت: پرومان
- نوبه‌ی چاپ: ۲۰۱۵
- چاپی سنیه‌م: ۲۰۲۱
- کتیبی: ناوه‌ندی بلاوکرده‌وه‌ی که‌پر
- دیزاینی به‌رگ و ناوه‌وه: ناوه‌ندی که‌پر

ISBN: ۹ ۷۸۱۲۳۴ ۵۶۷۸۹۷

۲۰۲۱ سوئد

به‌یچ ره‌زاسه‌ندنی به‌پروبه‌رانی بلاوکرده‌وه‌ی که‌پر، هیچ که‌س و لایه‌نیک، به‌هیچ شیوازنیک، مافی له‌به‌رگرته‌وه و بلاوکرده‌وه‌ی نه‌م کتیبه‌ی نیبه.

Keper.org

بۆ باوكم و سىتوه

كاتى نووسىنى ئەم پۇمانه، بەردەوام له خه يالمدا بوون.

مالهوه

دوای سهفهریکی دوور و دريژ له پړوماوه بۆ برۆكسل و پاشان بۆ شارهكهم گه پرامهوه، كاتيك خۆم كرد به كۆلانی فریدريكدا، كاتزمير ههشتی شهو بوو، ئەو كۆلانهی مالی ئیمه ی له شاری ئەمستردام لی بوو.

كۆلانیکی به رتهسك و دريژكوله، هه موو ئەو سالانه ی من له وئ ژيام، هيج شتيك تييدا نه گزرا، ته نها ئەوهنده نه بيت، وهرزه كان رهنگيكيان ده برد و رهنگيكي دييان به كۆلانه كه مان ده به خشييه وه. به هاران، به دريژايی ئەمبه ر و ئەوبه ری ئەو كۆلانه، به گولي رهنگاوپهنگ ده رازايه وه. بيچگه له داربه پرووه پيره كان، كه بالايان تا ناستی به رزی ماله كان هه لچوو بوو، له هه وادا شانيان له شانی يهك گیر كرد بوو، دارگلوپه كانی سه ر شوسته به رد پژهه كان، شه وانه به كۆمه ل نيگابانی كۆلانیان ده كرد، به پۆژيشدا چاويان ليك ده نا و خويان له بنهنگلی داربه پرووه كان توند ده كرد. من و پشيله كانيش، تا به ره به يان بيدار بووين و له خاموشي و بی

سرتەیی کۆلانمان دەپوانی، بە تەمەنی من، لەو کۆلانەدا نە داربەرپوویەک و نە دارگلۆپیتک لا براون و نە خیزانینک باری کردوو و نە خانووێکیش نۆژەن کراوەتەو.

کۆلانەکەمان یەک دەروازەیی هاگتەژوورەوێ هەبوو، ئەوسەری بە کەنالیکی ئاو کۆتایی دەهات، مالی ئیمە دەکەوتە بەر دەستی راستی کەنالهکەو، چەندین داربەرپوو دەوریان دابوو، لە تیرپوانین و پرشنکی خۆر دەیان پاراست.

سی سال پیش ئیستا، من لەو خانوو کۆنەدا لەدایک بووم، ئەو خانووێ زیاتر لە سی بەشی ژیانم لەبەینی دیوارەکانیدا بەسەر بردوو، پۆم لەگەڵ هەیکەلی ئەو مالهەدا، هۆگری یەک بوون، بە جۆریک، لەبەینی دیوارە پەنگالهکانی ئەم خانوویدا ئاسوودەم، بە پێچەوانەو، لە سنووری دەرهوێ ئەم ماله، بەردەوام بیتۆش و ونم، مالیک، یەک پۆژ لیتی دوور بم، هەست دەکەم لە خۆم دوورم.

لە سەردەمی مندالیمەو تارەکوو ئەمپۆ، لە کۆلانەکەماندا تەنها هاوڕێتیک چیبە، نەمبوو، ئەگەر باش بەبیرم بیتەو، هۆکی ئەو بوو، لەو کاتەدا گەرەک هیچ هاوتەمەنی منی تیدا نەبوو، زۆر بەئەستەم رێپواریکیش بەویدا گوزەری دەکرد، ئەگەر بەرپێکەوت پووی بدایە، تارەکوو لە گەرەک دەر دەچوو، بەردەوام لیم دەپوانی، شیوازیم لە خیالمدادا هەلدەگرت، پاشان لە دەفتەری یادەوهریبەکانمدا سکتیچیم دەکرد.

سەردەمی مندالیم بەتەنها گوزەراند، بەبیرم دیت، لە پشتی داربەرپووەکانەو لەگەڵ دارگلۆپەکاندا چاوشارکیمان دەکرد، هەر پۆژەیی لەگەڵ یەکیک لە دارەکان دەبوومە هاوڕێ. دەستم لە

دهستیان دهنه و به بالایاندا هلدنه زنام. بیجگه له باخی پیش و پشتی ماله کان، وهکوو ناو گیرفانی پانتوله کهم، شاره زای تهواری کولانه که مان بووم، ئهوانه ی کولانه که مانم له گه لدا بهش دهکردن، چند پیشیله یه ک بوون، که پیکه وه ئه رکی پاریزگار یکردنی کولانمان له ئهستق بوو، تا کولان له و پیشیله و سهگ و منداله غه ربیانه بپاریزین، که به قاچاخ له گه ره که کانی تره وه دههاتنه کولانه که ی ئیمه.

به ده م خه یاله وه له وه دا بووم، بق بهردهم ده رگای گه راجی ماله که مان لیخوړم، سه رسام بووم به وه ی جیبکی په نگ سهوز جیگه ی ئوتومیله که ی منی گرتبوو، فیاته بچوکه سهوره که ی دایکم له بهردهمیدا وه ستابوو، دریزی بهردهمی گه راجه که مان، دوو ئوتومیلی ده گرت، ناچار بووم ئوتومیله که م له سه ر شوسته که رابگرم.

به ده م فیکه لیدانه وه، له ئوتومیله که م دابه زیم، جانتاکه م و ئه و دیاریبه ی بق پوژی له دایکبوونی دایکم له کاغه زی په نگاوپه نگم گرتبوو، گرم به دهستمه وه و به ره و پووی مال که وتمه ری.

کاتیک به لای جیبه سهوزه که دا تپه ریم، جاریک به ده وریدا سوورامه وه و لیم پوانی، پاشان له خوم پرسی، "ده بیت کی میوانی دایکم بیت؟"

هرچه نده دوو دل بووم له چونه ژوره وه م، به لام نه مده ویست ئه و پوژه تپه ریت و من دایکم نه بینم، چونکه ئه و پوژه، پوژی له دایکبوونی بوو.

گه یستمه بهردهم ده رگا که، ساتیک دهسته ونه زه رپاوه ستام. چند هه ناسه یه ک له ناو بیده نگی چواره ورمدا ههسته کانم له خاموشی

و بیسرتیی گه په که که ماندا پراگرت و گویم نا به ده رگاکه وه، له نادیاره وه دهنگی موزیکی جازم ده بیست، ئه و موزیکه ی دایکم به رده وام گوئی لئ دهگرت، به ناوازه دهنگی دایکم ده بیست، پاشان، له بهینی شه پؤلی دهنگی موزیکه که دا، دهنگی تر ده هاته گویم، ئه و سا له بهر خومه وه به خومم وت، 'ئه وه دهنگی میوانه که ی دایکه.'

به ده م گوینگرتته وه، ده رگام کرده وه، له دالانه که وه به ره و پروی چیشخانه که چوم، ئه و جیگه یه ی ئاهه نکه که ی لئ ساز کرابوو. کاتیک ده رگای چیشخانه که م کرده وه، بینجگه له وه ی دهنگی مؤسیقا و گوزانییه که له بهر گویمدا دووقات بوو، پروانیم، دایکم له ژیر بالی کابرایه کی نه ناسدایه و به جووت له به رده م که وانه تری چیشخانه که دا پراوه ستابوون. دیمه نیک، له پراپردوومدا چه ندین جار دووباره بوو بووه وه و نامو نه بوو به پوچم، پشتیان له من بوو، یه کی که وچکیکی داریان به دهسته وه بوو، له شیوه ی مایکرو فون و پر به قورگیان گوزانییه که یان به کورس ده چری، ئاگیان له هاتنه ژووره وه ی من نه بوو، به ختی ئه وه م هه بوو، له نزیکه وه بیینم چون دایکم ئاهه نگی پوژی له دایکبوونی خوی ده گنپیت.

له بهینی من و ئه واندا، میزیکه ی داریی قاوه یی چوارنه فه ری نانخواردن هه بوو، له سه ر میزه که، دوو شووشه ی شه راب دانرابوو، یه کتکیان پر و ئه وی تریان هینده ی قورگی پی ته پر بکه یت، شراب له بنیدا مابوو، دوو په رداخی ملبه رز، له سیبه ری شووشه ی شه رابه کاندا بوون، په رداخه کان ئاسه واری شه رابی سوور به لئویانه وه دیار بوو.

لهگه ل ته و او بوونی گۆرانیه که دا، دهستیان له یهک بهر دا و دایانه قاقای پیکه نین، کاتی ئاورپیان دایه وه، راپله کین و تاویک بیده نگ و سه رسام لیمان پروانیم، دایکم بزه یه کی بۆ کردم و به دهنگیکی نووساوه وه وتی، 'چۆنی ئه زیزم، ئه وه ده میکه یه لیته یه؟'

پووبه پرووی یهک چووین و له سه ر سووچی میزی نانخواردنه که، باوه شمان به یه کتردا کرد، زۆری نه برد، خۆی له باوه شمدا راپسکاند، دهستی گرتم و راپیکیشام بۆ لای که واته ره که وه و وتی، 'ده لیم، مارتن، با که سیکی تاییه ت پی بناسینم!'

پیاوه که خۆی راست کرده وه و دهستی به ره و پرووم دریز کرد، کاتی دهستم له ناو دهستی نا، ئه و وتی، 'من کارلم، کارل لاوتین.' چاوم برییه چاوی، پرووی گه شاوه و ده میکی به پیکه نین، چاوی له ته ریدا شه وقی ده دایه وه، قژیکی زه ردباوی لول، به ئالۆسکاوی به لایدا خستبوو، بالای زۆر بهرز و به خۆوه بوو، من و دایکم به ئه سته م ده گه یشتینه شانی. پیده چوو ته مه نی سه روو په نجا سال بیت، ئینجا له دایکم پروانی و بینیم، خوین له سه ر پروومه ته کانی کۆ بوو بوونه وه، چاوی ده گه شایه وه، دلخۆش و به خته وه ره ده هاته پیش چاوم، وه کوو تازه له خه و رابوو بیت و بۆ ده ستپیکی رۆژیکی نویی ئاماده بیت، پرووم له کارل کرد و پیم وت، 'من مارتنم.'

'به لئ، ده زانم به ریزت مارتنیت، هه موو شتیکم ده رباره ی تو بیستوه، دایکت له باسی تو زیاتر، هیچ باسیکی تری لانییه.' له گه ل دایکم، له چاوی یه کترمان ده پروانی، پاش تاویک بیده نگ، پیم وت، 'دایه، رۆژی له دایکبوونت پیروژ بیت.'

له کاتیکدا هه ردوکیان شانبه شانی یهک راوه ستابوون، دهستیان

له دهستی یه ک هه لپیکابوو، دایکم هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و
به ساردییه که وه، 'به لن، په نجا سال.'

'بوویت به سارا، یان بۆم هه یه بلیم، بوویت به پیریژن؟'

'ناگات له ده مت بیت.'

پیکه نی و دهستیکی خسته سه ر شانم و دووباره وتی، 'ده ته ویت

به م قسانه له بیرم به ریته وه، ده ی بزائم، چ دیارییه کت بۆ هیتاوم؟'

له وه ده مه دا، پشتم تی کردن و چووم له دالانه که دیارییه که م بۆ

هیتا و چوومه به رده می، بۆم راگرت، 'فرموو، خانم.'

پاش لیکردنه وه ی ئه و کاغه زه ره نگالانه ی تیمه وه پینچابوو، تاویک

له گه ل کارل سه رسام لیتان روانی، تابلۆیه ک که خۆم کیشابووم،

به ده م ته ماشا کردنیه وه، دایکم وتی، 'زۆر تاییه ته، بیرۆکه که ی

ده ناسمه وه و ره نگه کانی غه ریب نین به خه یالم.'

له سه ر که واته ره که دای نا و دهستی کارلی گرت و پیکه وه

به رامبه ری، تاویک بیده نگ راوه ستان، کاتیک دایکم له تابلۆکه ی

ده روانی، به سه رسامییه که وه وتی، 'دیمه نیکت خولقاندوو، داوا له

ته ماشا که ره ده که یه ت، بیر بکاته وه، پاشان من ده مه ویت بزائم تو

ده ته ویت چیم بۆ باس بکه یه ت، یان...'

پاش تاویک بیده نگ، به رده وام بوو، وتی، 'ئه وه ی من ده ببینم،

دوو ماسکن له ناو یه کدا، هیله کانت به ئه ستووری به سه ر

فۆرمه کاندرا کیشاون، ناواختن به ته ختی و له کاله وه بۆ توخ، له

سیتیهری هیله کاندرا اخستوو، به و ره نگانه ی به کارت هیتاوان،

کاریکت کردوو، که له هه ر گوشه یه که وه لیتان بروانیت، هیچکام

له پروخساری ماسکه کانت لئ ون ناییت.'

ناوپی لئ دامه وه و باوه شیکتی توندی پیدا کردم، 'ده ستت خووش،

ئەزىزم، زۆر سوپاس، پىم بلى ئىم، دوو روخساره دەبىت كى
بن؟'

'خۆت ھەلى بىنە.'

سەيرىكى يەكترمان كرد و دەستمان كرد بە پىكەنن.

دايكم دەستى لەيەك ھەلپىنكابوو، ھەكوو خوويەكى ھەمىشەى،
لەبەر خۆيەو ھەبىتاشى گۆرانى دەچرى، دەستى دايە
شوووشەيەك لە شەرابەكان و پىي و تم، 'دەلیم مارتن، پەرداخىك
شەرابمان لەگەلدا دەخۆیتەو، بە بۆنەى بەپىرئىزنبوونى دايكتەو؟'
بى ئەو ھەى و ھەلامى بدەمەو، پەرداخىكم لە كەوانتەرەكە دەرھىنا و
لەتەنىشت دوو پەرداخەكەى ئەوانەو دام نا، 'تەنھا پىكىك.'

دوای ئەو ھەى دايكم پەرداخەكانى نىو ھە كرد، بە دەورى مېزى
نانخواردنەكە دا راو ھەستابووين، پەرداخەكانمان ھەلپىرى و
ھەرسىنكمان بە كۆرس، 'بۆ ئىمە.'

دوای ئەو ھەى قومىكى تەواوم لە شەرابەكە دا، پەرداخەكەم لەسەر
مېزەكە دانايەو ھە و زياتر لىم نەخواردەو، دايكم پەرداخەى تى كردم،
'مارتن، بۆم باسكە، سەفەرەكەت چۆن بوو؟'

'بەدلى خۆم بوو.'

'ئەى كارمن چۆنە؟'

'باشە، لە برۆكسل دەژى و لە نووسىنگەيەكى گەشتوگوزار كار
دەكات.'

'ئەى خۆشتان رابوارد؟'

'زۆر جىگەمان بىنى.'

بە پىكەننەو دەستىكى خستە سەر شانم و بە دەنگىكى
شەرمناو ھە وتى، 'مەبەستم ئەو نەبوو، وىستم بزانم پەيوەندى

تو و کارمن گه‌یشته کوئی؟ چوویته جینگه‌وه له‌گه‌لی یان نا؟'

'بمبورره.'

'ده‌لیم...'

'دایکه، تکایه، ئه‌وه هیچ په‌یوه‌ندیی به تووه نییه.'

'به‌پراسته؟'

'ئه‌وه‌تا من پرسپاری ئه‌وه‌ت لی ناکه‌م گوایا تو له‌گه‌ل کارل

چوویته ناو جینگه‌وه یان نا!'

'ئه‌گه‌ر تویش وه‌کوو دایکت لووتژهن بیت، که‌واته بو‌ت هه‌یه

هه‌موو شتیک بزانیت، خۆت ده‌زانیت من هیچ نه‌پینییه‌کم نییه.'

'نه‌خیر، بمبورره، پیویست ناکات بزانیتم.'

به‌ته‌وسینگه‌وه لیتی روانیم، ئه‌زیزم، ئه‌م کرده‌وه‌یه‌ت نوییه، بو

ته‌ندروستیت باش نییه!'

'تیتاگه‌م، نازانم تو باسی چی ده‌که‌یت.'

'باشه، به‌لام ده‌زانیت، مارتن، هیوام وایه به‌دلی خۆت له‌کارمن

په‌پیبیت.'

سه‌یریکی دایکم کرد و تاویک لیم روانی، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ بلیم،

سه‌رم لی پاره‌شاند، پاشان ئه‌و وتی، 'ئاخ، دیاره، تو شه‌رابت که‌م

خواردۆته‌وه.'

دایکم ئه‌مه‌ی وت، پاشان شووشه‌ی شرابه‌که‌ی هه‌لگرت، که‌له

نیوه‌ی که‌متری تیدا مابوو، له‌سه‌ر په‌رداخه‌که‌ی من رای گرت و

بو سه‌ر لی‌واره‌که‌ی لاری کرده‌وه، خیرا له‌سه‌ر ده‌می په‌رداخه‌که‌م

له‌پی ده‌ستم راگرت، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ بلیم، تا دوا دلۆپی

شه‌رابه‌که‌هه‌ردوو په‌رداخه‌که‌ی تری لی پر کرد، له‌به‌ر خۆیه‌وه،

بێ ئه‌وه‌ی سه‌ر هه‌لبێیت و سه‌یرمان بکات، وتی، 'کارل، ئه‌گه‌ر

تۆيش وهككوو مارتن نه لئيت بهسه؟'

'نا، من ئەمشه و ناليم بهسه.'

كارل كاتيك ئەمەى وت، دەستى له مى دايكم كردبوو. دايكم به شلە ژاوييه كه وه، خيرا خۆى گه يانده ته سجيله كه و دەستى به دوگمه يه كدا نا، زۆرى پينه چوو، دەنگى سهكسيفون ژووره كهى پر كرد له سۆزى نه غمەى خۆى، پاشان هەردوو كيان باليان له مى يه كتره وه ئالاند، له گەل بەرزى و نزمى پىتمى تۆنى سهكسيفونه كه دا، دەستيان كرده وه به گۆرانى چرپن. به نيازى پۆيشتن بووم، چووم له ناو دەرگای چىشتخانه كه دا پاره ستم، سهريكى دايكم و كارلم كرد و به دەنگىكى بهرز وتم، 'من له ژووره كهى خۆم.'

دايكم به دەم گۆرانى چرپه وه سهريكى بۆ له قاندم، كارل دەستىكى بۆ بهرز كردمه وه.

له چىشتخانه كه چوومه دەرئ، ئەوهى له دالانه كه سهرنجى پاكىشام، تابلۆيك بوو كه به ديواره كه يه وه هەلواسرابوو، ئەوه خويه كى هەميشه يى دايكم بوو، له دالانه كه و له سهه هەمان ديوار، هەميشه تازه ترين كارى خۆى هەلده واسى و نمايشى ده كرد، تابلۆيك، كه چاوميان خيرا ماندوو كرد، جياواز، زۆر جياواز، قه باره ي گوره و ناوه رۆكىكى بيترهنگ، تهخت، به تال، هيج په يوه ندىيه كى پۆحى به ژيانه وه نه بوو، زۆر جياوازتر له هەموو كاره كانى ترى، كه له تهواوى ولاتدا و بگره له زۆرىك له ولاتانى ئەوروپاشدا ئەويان به ناوبانگ كردبوو، چەند هەناسه يه ك به رامبەرى پاره ستم و ليم دەروانى، هەستم كرد، تا دههات، پۆحمى له چۆلايى و به تالى خۆيدا گير ده كرد و خۆم لى ون

دەبوو، خیرا پروم لى وەر گیترا و جانتای سەفەرەكەم بە دەستەوہ گرت و بە پليكانەكاندا بۆ ژوورەكەى خۆم سەر كەوتم. بە سەرسامییەوہ لەناو دەرگای ژوورەكەمدا پراوہستام، بینیم ژوورەكەم لە ماوہى تەنھا يەك حەفتەدا زۆر گۆرپابوو، سەرتاپای دیوارەكانى بە وینەى جۆراوجۆر داپۆشراپوو، وینەى سەردەمى مندالیم، تەنانت وینەى سالتیک بەر لە ئیستا، كە لەگەل دایكم پیکەوہ لە پاریس بووین، لەپشتى ھەموو وینەكانەوہ ئەو پەنگ و خەتانەم دەبینى، كە بووبوون بە باكگراوندیک بۆ وینەكان، ئەو نیگارانەى خۆم و خۆى لە سەردەمى مندالیمدا پیکەوہ كیشابوومان، دەمزانی، دایكم ھەموو جارێك، دواى ئەوہى ھاوڕێیەكى تازەى دەگرت، گۆرپانكاریى لە مالەكەدا دەكرد، بەلام ئەوہ بۆ يەكەمین جار بوو لە ژوورەكەمدا گۆرپانكاریى پروو بدات و ئەو دەستكاریى ژوورى من بكات.

نازانم، زۆر باش نایەتەوہ یادم، كام وینە زۆر سەرنجى پراکیشام و کامیان دەستى گەورەبیان گرتم و بردمیانەوہ بۆ سەردەمى مندالیم، وینەى من لەگەل ھاوڕێكانى دایكمدا، وینەى ئەو پیاوانەى ئاسان و ساویلکانە ھۆگریان دەبووم و لەناكاو خۆیان لى ون دەكردم.

وینەكان، ھەریەكە بە لایەكدا پرایان دەكیشام و خەيالیان پەرت دەكرم، ھەموویان بەشێك بوون لە پابردووم، ئەوہى ئیستامى لەوسام جیا دەكردەوہ وینەكان و كەرەستەى ناو ژوورەكەم نەبوون، بەلكوو ئەوہ تەنھا خۆم بووم.

بە بیزارییەكەوہ جانتاكەم لەسەر جینگەكەم دانا و زنجیرەكەیم كردەوہ، لە يەك ساتەوہختى كورتدا، بۆنوبەرامێك بە ژوورەكەمدا

بلاو بووه وه، بۆنى ئوتپلەكەى پۇما، بۆنى عەترەكەى و ھالارى
تىكەلاوبوونى ئارەقى جەستەى من و كارمن بوو، بۆنى حەفتەيەك
پىكەوھوبونمان لە پۇما.

حەفتەيەك لە پۇما پىكەوھوبووين، لە بەيانى زووهوھ، تا درەنگانى
شەو، بەسەر كۈچەوكولانە ھەزار سال كۆن و سەرنجراكتىشەكانى
ئەو شارەدا گەراين.

دەتوانم بلىم، پەيوھەندىى من و كارمن، تاوھكوو ئەمپرويش، ھىشتا
لە چوارچىوھەمان نەگرتووه و ناوونىشانىكمان پى نەداوھ، پىم وا
بىت چەند سالىك پىش ئەو شەوھ بوو، شەوى دواى ئەو پۇژەى
لە شارى ئەمستردام پىكەوھ لە زانكۆى ئەمستردام دەر چووین،
ھەردووكمان بەشدارىى ئاھەنگى دەرچوونمان كرد، شەوى دواى
ئەو پۇژە، لىك جىا بووینەوھ و مائئاوايىمان لە يەكترى كرد،
كارمن گەرايەوھ بۇ بەلجىكا و منى بەجى ھىشت، چۆن و بۇچى؟
لەم چىرۆكەدا، جارىكى تر دەگەپىمەوھ سەر ئەو باسە.

بەلام دواى ئەو شەوھى لىك جىا بووینەوھ، ھەرگىز دەنگمان لىك
دانەبىرى و پۇژانە تەلەفۇن و ئىمایل لەنىوانماندا ھەر بەردەوام
بوو، سالى جارىك يان دووجارىش، بۇ پاریس يان بۇ شارىك لە
شارەكانى ئىتالىا دەچووین.

ئەو حەفتەيەى لە پۇما بووین، دوو پۇژى يەكەم، لە ژوورى
ئوتپلەكە نەھاتىنە دەرەوھ، ھەستم دەكرد ژوورەكەمان لە
تىكەلېوونى ئارەقى ھەردووكماندا، بۇگەنى كرىبوو، ئەو بۇنەى
ھەرگىز لووتەكانم لىيان پاك ناپىتەوھ، بۆنى تىكەلاوبوونى
ھۆرمۆنى دوو دىدار، درەنگانى ئىتوارەيەك، كارمن بىدەنگى

نیوانمانی شاکاند و به دهنگیکی شهرمانه وه وتی، 'کاتی ئه وه هاتوو، له ئەمستردام یان له برۆکسل پیکه وه بژین.'
 سه رسام و دهسته وه نه زهر بیدهنگ لیم ده پروانی، دیسان کارمن له بهر خۆیه وه وتی، 'زۆر باش بیرم لئ کردۆته وه.'
 له سه ر جیگا که هه ستایه سه ر ئه ژنۆ و چاوی برییه چاوم و بهردهوام بوو، 'دهمه ویت له گه ل تۆدا بژیم.'
 توند هه ردوو دهستی گرتم و لینی روانیم، 'پیت چۆنه؟'
 قسه کانی ئه وم به سه ر نه چه وه وه ر نه گرت و دهستم کرد به پیکه نین.

'دهی، وه لامم بده ره وه.'

به ملا و لادا خۆی لار ده کرده وه، له ده رفه تیک ده گه را، بیقوزیته وه و له چاوم را بمانی، سه رم داخست و له بهر خۆمه وه وتم، 'کارمن، تۆ ده ته ویت فرسه تم لئ بینیت، تکایه گوشارم مه خه ره سه ر، نه با وه لامیکی نه شیاو ت بده مه وه.'

هه ستامه سه ر چۆک و له کارمنم پروانی و پیم وت، 'پتویسته بیرری لئ بکه مه وه.'

به غه مگینییه که وه چاوی لیک نا و به هیتواشی سه ری له سه ر سنگم دانا. ئه وه شه وه، کاتژمیریکی دوا ی ئه و لیدوانه مان، بۆ ئه وه ی له ده ست بیدهنگی و بۆدپنی ژووره که مان پرزگارمان بیت، ژووری ئوتیله که مان به جئ هیتشت و چووین بۆ گه ران، به بی پلان، شۆسته ی راسته شه قامیکمان گرت به ر، ئه مبه ر و ئه و به ری ته نها چیشته خانه بوون، بۆنی ده یان جۆر به هارات تیکه لا و به هالاو و گه رمیی ئه وه شه وه بوو بوو، هه وایه کی چه ور و شیدار، هه ناسه ی ته نگ کردبووین، خیرا له وه شه قامه ده رباز بووین، ده مانزانی له

چیشتهخانه کاندا زهحمه ته نه وه مان دهست بکه ویت، که ئیمه له دوای دهگه پراین، ئه ویش نۆشینى شه رابى ئیتالى بوو، زیاتر له دوو کیلۆمه تریک به سهر ئه و کاشى و خشته کونه چالوچولانه دا رۆیشتین، کارمن به پیلاره پاژنه به رزه کانیه وه به رده وام له گه لیاندا له شه ردا بوو، له گه رانه وه ماندا، به مه ستی پیلاره کانی گرتبوو به ده ستیه وه و به پى پى په تی شان به شانى من ده رۆیشت، که به بى پیلاره پاژنه به رزه کانیشى، چند سانتیمه تریک له من هه لکشواتر بوو.

به ریکه وت ریمان که وته باریک، مه یخانه چیه که له ریه ناگاداری کردینه وه و پى وتین، 'بو زانیاریتان، لیره ته نها شه راب ده خوریته وه، ته نها شه رابى ئیتالى!'

'که واته له نه دره سیکى هه له نین.'

کاتیک ئه مه م به پیکه نینه وه به مه یخانه چیه که وت. دیسان ئه و پى وتین، 'ئه گه ر شه رابخور بن، ئه وا ئیه له شارى رومادا، له به ناوبانگترین و کۆنترین مالی شه رابن!'

کارمن خیرا چاکه ته که ی داکه ند و دای به سهر قه راغى کورسییه که یدا، به ده نگیکی نه رم و به نازیکه وه به مه یخانه چیه که ی وت، 'ده ی، خیرا بو راره ستاویت، پینماییمان بکه، له چ جوړیکه وه ده ست بى بکه ین.'

کارمن شان و سنگى لى روت کرد، نه ک ته نها مه یخانه چیه که، که له تاوا هه موو شه رابى باره که ی قورگی ته ر نه ده کرده وه، به لکوو چند مشت ته رییه کیش لیمان نزیک بوونه وه و له گه لماندا ده ستیا کرد به لیدوان و شه رابخواردنه وه. ئه و شه وه، له سهر گیرفانى ته ماشاکه رانى کارمن زورمان خوارد و خوارده وه.

رۆژی دوايي، کاتیک له خه وهستام، کاتمیر یهکی دوانیوه پۆ
 بوو، شهوی رابردوو چیمان کرد و چ پووی دا، ئه و پرسیاره بی
 وهلام مایه وه، کارمن هیتشتا نوستبوو، چهند جاریک بانگم لئ کرد.
 له ژیر لیوه وه داوای لئ کردم وازی لئ بینم، چونکه سهری زۆر
 دیتیت، به هیواشی خۆم خزانده ژیر چه چه فه که و تاویک
 به پرووتی خۆم لئ هه لسووی، له سه ر ده م تهخت لئی که وتبوو،
 ههستم ده کرد زۆر ماندوو بووم و که میک سه رم ئازاری ده هات،
 گه رمی شه هوه تیک هه موو ئازای له شمیان خستبووه سه ر
 ئاره قه یه کی لینج، کاتیک جه سه ته ی پروتمان به ر یه ک که وتن،
 ههستم به گه رمی و بۆنی له شی کارمن کرد، ههستم کرد خوینی
 شه پۆلی ده دا و به لیتشاو خۆیان ده دا به دیواری پستی نه رم و
 ته نکیدا، له و ده مه دا زهنگی که نیسه یه ک، زۆر له دوور، به هیواشی
 دهستی به لیدان کرد، خیرایی جولهم، هیواش هیواش، له گه ل
 پیتی لیدانی زهنگی که نیسه که دا ریک خست، له پریکدا ههستم به
 ماسولکه کانم کرد، وه کوو پارچه ئاسنیکی سووره وه بوو ئاوی
 پزایبته سه ر، که ف و چه ره دوو که لیان لئ هه لده سا، کفت و پرزه
 لیتراو، هه ردوو باله کانم له له شیه وه ئالاندن و توند ده موچاوم
 چه قانده نیتوان شانه کانی و ناو نیتوان قژه لووله ئالوزکاوه که ی،
 تاویک ده نگم له خۆم بری، تا ته واو ههستم به پرووتی له شی ئه و
 کرد.

پاش ئه وه ی دوشیکم کرد و خۆم گوپی، کارمن هیتشتا پرخه ی
 خه وی ده هات، له سه ر پارچه یه ک کاغه ز بۆم نووسی، 'ئه گه ر تا
 شه شی ئیواره نه گه پامه وه، ئه وه بزانه من له گه ل کاتدا سه فه رم
 کردوو و له هه زار سال پیش ئیستای پۆمادام'.

له پرسگه‌ی ئوتیله‌که ریبه‌ریکم کړی، کوی ئه‌دره‌سی شوینه میژووییه‌کانی رۆمای تیدا بوو، له چوونه‌دره‌وه‌مدا به دهستی راستدا، شه‌قامی به‌رده‌می ئوتیله‌که‌م گرت بهر، له کوتایی ئه‌و شه‌قامه‌ گۆره‌پانیک بوو، که به‌قه‌در یاریگه‌یه‌کی توپین ده‌بوو، پاش تاویک، پشوودان و لیزوانینی ده‌لیله‌که‌م، خۆم کرد به شه‌قامی رۆمیلۆسدا، که یه‌کینک بوو له‌و پینج شه‌قامانه‌ی ده‌که‌وتنه‌ سهر گۆره‌پانه‌که، له‌و شه‌قامه‌دا هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ئاماده‌ییان هه‌بوو، که ئیتالیه‌کان شانازیان پیه‌وه‌ ده‌کرد، کچ و کورپی بالابه‌رز و ریکپۆش و قه‌شه‌نگ، بالاخانه‌ی چه‌ندین سه‌ده‌ کۆن و ئه‌نتیک، بۆنی کافاین و رافیۆلی و پیتزا، گرمه‌ی ده‌نگی مه‌کینه‌ی ئوتومبیلی فیزاری، گومانکردن له‌ هه‌موو ئیتالیه‌ک، که پنده‌چیت مافیا بیت.

له‌سه‌ر شوسته‌ی هه‌مان راسته‌شه‌قام، پاش ئه‌وه‌ی دوو کیلۆمه‌تریکم بری، له‌ کوتایی ئه‌و شه‌قامه، بۆ پشوودان له‌ژیر سیبهری چه‌ندین پایه‌ی کۆن و ره‌نگ دیزدا، وه‌کوو له‌ سه‌هۆل داتاشرابین و ته‌پوتوزی کات و شه‌قامه‌کان چلکنی کردبن، لینی دانیشتم، سه‌رنج‌م دا به‌ به‌رزایی پایه‌کانه‌وه، به‌ لاتینی نووسرابوو، پالاتاین، تاویک له‌ خۆمدا بۆ ماناکه‌ی گه‌رام. هه‌ستم ده‌کرد پيشتر ئه‌و ناوهم بیستوه، به‌ چاوخشانیک به‌ ریبه‌ره‌که‌دا، زانیم له‌کوئ گیرساومه‌ته‌وه، پالاتاین، پالاتاین، یه‌کینکه‌ له‌و هه‌وت گرده‌ی رۆمای کۆنی له‌سه‌ر دروست کراوه، به‌ خۆم وت، 'کئی ده‌لایت من ئیستا ده‌ست له‌و به‌رده‌ ناده‌م، که رۆمیلۆس له‌ بیستویه‌کی چواری سالی ۷۵۳ی پيش زایندا، له‌م جیگه‌یه‌ به‌ ده‌ستی خۆی بۆ بنیادنانی رۆما دای ناوه؟!'

هاتبوومه سهر چۆك و سهرنجى يهك به يهكى ئهو خسته سواوه
 له يهك نه چوانهم دها، كه شه قام و شوسته كانيان پتگ هينابوو.
 به چوارده ورمدا ههراوزه ناي پۆماي ئيستام دهبيست، له خه يالمدا
 دهمويست وينه ي ئهوساي پۆما بخولقيتم، زيندوو كردنه وه ي
 وينه ي ئهوساي پۆميلۆس، كه له م جيگه يه دا سهرگه رمى
 دروستكردنى ئهم پۆمايه ي ئيستام بووه. ههسته كانم له ناو كپى و
 خاموشىي خۆمدا راگرتن و سهرنجم خسته سهر بهرپتبه كانم، گويم
 لئ بوو دهنگه كان ورده ورده دهگۆرپان و رهنگه كانى چوارده ورم،
 تا دههات، كال دهبوونه وه، چه ندين دهسته سهر باز له پتتچاومدا
 گوزه ريان كرد، دهنكى پتلاوه بزمار پتتكراره كانى پتتبان، بوخويان
 كۆديك بوون، كه نه مده زانى ئاخۆ چ بانگيتكيان دها به گوئى
 خه لكى ئهوساي پۆمادا، بۆنى تيكه لاهو بوونى ئارهق و خوئنى ئهو
 كۆيلانهم ده كرد، كه بو دروستكردنى كۆشكه كانى پۆميلۆس،
 گابه رده كانيان كپتت ده كرد، له خستى سهر شه قامه كان و
 گابه ردى پايه و ديواره كانه وه، له لايه ن پۆحى ئهو كارگه رانه وه،
 چه ندين جار بانگ كرام، پتتده چوو له ژير په قىيى زۆرداريدا، پۆحى
 خويان له ناو به رده كاندا شار دبپتتبه وه، ده يان وت، 'پۆما به هيزى
 شان و بالى ئيمه دروست كراوه.'

چه نده كارگه ريك له فرسه ت دهگه رپان هه تا هه لپين، زۆربه يان ديار
 بوو هه والى هاتنى سپار تاكۆسيان بيستبوو، هه ر بۆيه پاليان لئ
 دابوووه و بووبوونه كۆيله ي چاوه پروانى. هه زاران سهر باز له
 په قىيى به رده كاندا توابوونه وه و دوور له زي د و ئازيزانيان،
 له پتتاوى پۆميلۆس و پۆمادا گياني خويان به خشيبوو. ديمه نى
 سه رده ميكم بينى، به رده وام مرۆف له گه ل وه يشوومه ي ژياندا له

کیتبه رکیتدا بوو، به تیرامانکی غه مگینه وه له کاتیکم دهروانی، که مرووف بۆخوی هیتشتا گیانداریکی قسه کهر بوو، له یهک ساته وهختی کورتدا، هه زاران دیمه نی ئه وسای پۆمام بیننی، له و ماوه کورته دا، پۆم خیرا نوقمی بۆنی خوین و زولم بوو، شین و واوه یلا و زیرکه ی پۆحی مرووفی ئه و سه رده مه، له خه یاله کانم بیزاریان کردم، بیزار و دلشکاو، خیرا خۆم گه یانده وه ئوتیله که بۆ لای کارمن.

دوایین پۆژمان له پۆما، له گه ل کارمن چووین بۆ ئه کادیمیای هونه ری، فیا دی رپیپتا، بۆ بینینی کاری هونه ری سه رده می رپنیسانس، له و ده مه دا له وئ نمایش کرابوون، وه کوو تر، هه موو ئه و تابلۆ و سکیتچ و په یکه رانه ی له وئ ده بینران، کاری ئه و قوتابییانه بوون، که له سالانی رابردوودا له و ئه کادیمیایه خویندبوویان، سه رجه م ئه و کاره هونه رییانه ی له و ئه کادیمیایه چاوم پیتیان که وت، هیچ ئاسه وارکیان له لا به جئ نه هیتشتم، تا کوو لیزه دا باسیان لیوه بکه م، من و کارمن زیاتر چاومان له سه ر خودی کوپ و کچه هونه رمه نده لاوه کان بوو، وه ی له کاره کانیان، که زۆرینه یان ده ستی جوانکاریی سروشتیان پیوه دیار بوو.

له ژووره که ی خۆمدا، له دوای میزه که مه وه دانیشتم، له ده فته ری یاده وه رییه کانمدا، چه ند دیریکم تو مار کرد، له گه ل نووسینه کاندا، چه ند سکیتچیکم کیتشا.

نازانم چه ندیک بوو دهنگی موزیک نه ده هات و ماله که بیدهنگ بوو بوو، له ده فته ری یاده وه رییه کانمدا، هیلی سکیتچیکم توخ ده کرده وه، له ژووره که ی دایکه وه گویم له ورته ورت و نه رمه قاقای دایکم و کارل بوو، که له گه ل دهنگی چه رپاکه ی دایکمدا

تیکه‌ل به‌یه‌ک ده‌بوون. ده‌نگیک له‌سه‌ر دیواره‌کانی بیره‌وه‌ریم
هه‌لکه‌نرابوو.

زیاتر نه‌مده‌توانی له‌ ژووره‌که‌ی خۆم دابنیشم و گوئیستی
هاتوهاواری دایکم و کارل بم. تا ده‌هات، هه‌ناسه‌م ته‌نگتر ده‌بوو،
له‌شم ئاره‌قینکی ساردی کردبوو، هه‌ستم ده‌کرد پئویستم به
هه‌لمژینی هه‌وایه‌کی پاکه، زۆری پین نه‌چوو، به‌چهند هه‌نگاوێک و
خیرا خۆم گه‌یاند هه‌روه‌ی ماله‌که‌مان.

دوای زیاتر له‌ کاتزمیریک گه‌ران به‌سه‌ر ئه‌و که‌ناله‌ درێژیه‌ی
ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری دوو پاسته‌ شه‌قامی ته‌سک بوون، به‌دریژایی
که‌ناله‌که‌ به‌له‌می کابینه‌دار بوون و زۆربه‌یان هیشتا گلۆپه‌کانیان
ده‌گه‌ران، هه‌موویان له‌ رووی ئاوی که‌ناله‌که‌دا وینه‌یان دووباره
ده‌بووه‌وه. جارجار ئوتومبیلێک به‌ ده‌نگ و شه‌وقی لایته‌کانی،
ئاراسته‌ی بینیمیان ده‌گه‌رپی و له‌ خه‌یالمیان داده‌بریم.

به‌بیرم دیت، ئه‌و شه‌وه‌ زیاتر له‌ کیلۆمه‌تریک قووتویه‌کی بیره‌ی
به‌تالم به‌ شه‌ق دابوو به‌ر خۆم، هه‌ستم ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو
ده‌نگ و ته‌پاوتلیکی‌دا، ته‌واوی سه‌رنجی راده‌کیشام، ئه‌و منی
وه‌کوو خۆی، تاوێک له‌ جه‌نجالی به‌تال ده‌کرده‌وه، چه‌ندین جار له
تاریکیه‌وه‌ بازم ده‌دایه‌ ناو بازنه‌ی رووناکیی ژیر دارگلۆپه‌کان و
پام ده‌چله‌کاندن، بۆ تاوێک بیده‌نگی و سینه‌ری خۆم ده‌هاویشته
ژیر رووناکییانه‌وه.

که‌وتمه‌ ژیر کومه‌لێک دار، که‌ په‌لی داره‌کان ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ر
شۆسته‌که‌دا شۆر بووبوونه‌وه، په‌ل و گه‌لاکانیان تاوتاو په‌نجه‌یان
له‌ناو قژم ده‌نا، نزیمی داره‌کان، که‌ رووناکیی دارگلۆپه‌کانیان له‌ناو
هه‌ناوی خۆیاندا قووت دابوو، کاریکیان کردبوو، که‌ پیاده‌رپه‌ویکی

وهكوو من، بهرپیی خۆی ئاسان نهیبینی.

له دهستی راستمهوه كۆمه‌لیك دار بوون، كه بۆ به‌ردهمی قاوه‌خانه‌یه‌ك پرپیه‌رییان ده‌كردیت. سه‌رنجیان پراكتیشام، داره‌كان به‌رپز له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌قامه‌ خشته‌رپژژكراوه‌كه به‌رز بووبوونه‌وه، هه‌موو قه‌د و په‌لی داره‌كان، به‌گلوپی وردی په‌نگاوپه‌نگ پازابوونه‌وه، له‌قاوه‌خانه‌كه‌وه ده‌نگی موزیک به‌رگویم ده‌كه‌وت، ئه‌و دیمه‌نانه له‌هه‌رجییه‌ك بن، زۆر سه‌رنجم راده‌كیشن و به‌گومان نیم له‌سه‌ردانكردنیا، ئه‌گه‌ر ته‌نها بۆ چاوگیرانكیش بێت. هه‌ر بۆیه تاكوو نیو ده‌رگای قاوه‌خانه‌كه، شوسته كیشراوه‌كه‌م گرته‌ به‌ر، ده‌رگاكه له‌سه‌ر پشت بوو، چه‌ند هه‌نگاوێك چوومه ناو قاوه‌خانه‌كه‌وه، هه‌ولم دا له‌قه‌راغی باره‌كه‌ نزیك بیمه‌وه، به‌لام جیگه‌ نه‌بوو، له‌پشتی باره‌كه‌وه كچێکی بالا به‌رز، هینده‌ی له‌منه‌وه دیار بوو، قژ زه‌رد، سه‌پی پێست، چاو شین، پارچه‌یه‌ك قوماشی ته‌نکی سووری به‌سه‌ر گۆی مه‌كه‌ قنجه‌كانیدا دا‌بوو، له‌پشتیه‌وه توند به‌تالێك په‌ت به‌سه‌تیبوی، شان و مل و ورگه‌ پرووته‌كه‌ی، وه‌كوو ئاوینه‌یه‌کی بێگه‌رد دووباره‌ گلوپه‌كانی تیدا ده‌گرانه‌وه. تاوێك سه‌رنجی ئه‌و دیمه‌نهم دا، هاوشیوه‌ی نمایشی ئه‌كته‌ریك، كه‌ چۆن به‌جوله‌ی له‌شی، بینه‌رانی خۆی بیده‌نگ و سه‌رسام ده‌كات، ته‌ماشاكه‌رانی ئه‌و كیژه مه‌یخانه‌چییه‌، هه‌موو پیاوی پشتپان و سه‌رتاشراو بوون، به‌هه‌موویان ده‌وری باره‌كه‌یان ته‌نیبوو، به‌ده‌وری ئه‌و هه‌موو جوانی و چیژه‌دا سنوورێکیان دروست كردبوو. هه‌ولی شكاندنی ئه‌و سنوورهم نه‌دا، هه‌رچه‌نده له‌و قاوه‌خانه و باره‌ لاچه‌پانه‌دا، شه‌وانه‌ خواردنه‌وه‌ی بیریه‌كه‌م به‌پێویست ده‌زانی بۆ وزه‌پێدانم و زیاتر

بەردەوامبوونم لە گەران. ئەو شەو، داوای هیچم نەکرد و پروم
وەر گێرا و چوومە دەرەو.

هەر ئەو شەو، لە گەرانە کەمدا، بیرم لە دایکم کردەو، کە چۆن
ئەو، بە درێژایی تەمەنی من بئوچان بە داوای خوشەو یستیکدا
دەگەرا، پیاویک؛ کە دلی ئەو قبولی بکات و بۆ هەرگیز ئەو
بەختە وەر بکات، دایکم هەردەم خەمی گەورەیی من بوو.

کاتژمێری مۆبایلە کەم کاتژمێر چواری شەوی نیشان دەدا،
هەرچەندە ئەو بۆ جاری یە کەم نەبوو تا کوو ئەو درەنگانی
شەو بە تەنیا یان لە گەل ھاوڕیکاندا لە سەر شەقامەکان بێنمەو،
بە تاییبەتی ئەو ھاوڕیکانەم، کە ئامادە بوون گوێ لە چیرۆکەکانم
بگرن و سەری بۆ رابووشین.

یەکیک لەو ھاوڕیکانەم، سمکو فەرهاد بوو، بەرپیکەوت لە یەکیک
لەو شەوانەدا بوو بە ھاوڕیکم، سمکو یەکیک بوو لەو گەنجە
غەریبانەیی شاری ئەمستردام، پیکەو بەردەوام لە مۆدیلی
کۆلانیکی دەگەرا، کە لە بیرەوهریی ئەو دا تۆمار بوو، وینەیی
کۆلانیکی؛ کە لە سەر دیوارەکانی پۆچی ئەو هەلکەندرابوو.

وێک سمکو خۆی دەی وت، 'من لە کۆلانیکی قیرتاوونە کراو،
بیشۆستە، بیدار، بیدارگۆپ و پر لە چالوچۆل دەگەڕیم. کۆلانیکی،
مالەکان بە دیواری بەرز چواردەوریان گیرابیت و پەنجەرەکانیان
بچووک و پەردەکانیان ئەستور بن، کۆلانیکی، هەموو پۆژیک
چەند جارێک چلوورەفرۆشیک لیوھی تێپەڕی و ژنان بە کۆمەل
لەبەر دەرگای مالەکاندا دانیشتب، کۆلانیکی، هەمیشە بۆنی غاز و
نەوتی لی بیت، کۆلانیکی، بۆنی یادەوهرییەکانی سەردەمی مندالیمی
لی بیت.'

من ئەوسا پىم وا بوو، هاوشيوهى ئەو كۆلانەى ئەو باسى لىتو
دەكرد، پىدەچىت تەنھا لە خەيالى سمكۆدا بوونى ھەبووبىت.

كاتىك نزيكى مالى خۆمان بوومەو، ويستم سەردانى سەوسەن
بەم، ئەو دوو كۆلان لەولای مالى خۆمانەو بەتەنيا دەژيا، لە
تەمەنى شازدە سالىمەو، پەيوەندىم لەگەلدا ھەبوو، كاتىك ئەو لە
قوتابخانەى ناوەندى مامۆستام بوو، بووين بە ھاوپى و
ھاودەنگى يەكترى، جارى يەكەم بوو لەگەل ئافرەتىكدا بچمە ناو
جىگەو، باش بەبىرم دىت، بەدرىزايى ئەو رۆژە لەلای مامەو و
نەيھىشت برۆم. لە كاتىكدا ھەست بە تەنيايى و بىزاري بەم،
تاويك لەلای ئەو پشوو دەدەم و لە باوھشى گەرميدا تىر دەنووم،
ھەرچەندە سەوسەن پارزە سالىك لە من گەورەترە، بەلام ئەو
جياوازي تەمەنە نەبوو تە كىشەيەك لەنيوانماندا، نە لە تىكنالانمان
لەنيو جىگەدا و نە وەكوو ھاوپىش. بەلام رۆوداوەكانى رۆژانى
رابردوو كارىكيان بەسەر خەيالىمدا ھىتابوو، ھىزى ئەوھم تىدا
نەبوو، تاكوو بتوانم سەردانى لای سەوسەن بەم.

دەمويست خىرا بەگەمە مالىو و تۆزىك چاوم لىك بنىم، كاتىك
گەيشتمەو مال و چووم لە ھۆلەكە تاويك پىدەنگ راولەستام،
ھەموو شتىك خۆى لە پىدەنگى مالىكەدا نوقم كەردبوو. لە ژوروى
دانىشتنەكە، لەسەر قەنەفەكە، خۆم گەرمۆلە كەرد، ئەوھندە ماندوو
بووم، زوو خەوم لى كەوت.

لە دەنگى پرخەپرخى خۆم بەخەبەر ھاتمەو، ھەموو لەشم
ئارەقىكى گەرمى كەردبوو، بۆگەنى ئارەقەى لەشم، ھەناسەى
خۆمیان توند كەردبوو، روانىم بەتانيەكى ئەستورم پىتو بوو،
ويستم بچم بۆ ژوررەكەى خۆم و پاشان دوشىك بەم، كاتى كە

دهبووايه به بهردهمی ژورهکەى دایکمداتتیه پیمایه بۆ
ژورهکەى خۆم، گویم له دایکم و کارل بوو قسهیان دهکرد.
چومه ناو ده رگای ژووری خهوتنهکەى دایکم و پاش چەند
هەناسەیهک لیروانینیان پیم وتن، 'به یانیتان باش.'
هەردووکیان له شانێ یهکەوه، له ژیر چه رچه فیکه وه، پراکشابوون و
تهنها سهریان به دهروه بوو. پیکه وه به کورس، 'نیوه پۆت باش.'
دایکم به تهوسیکه وه وتی، 'ئه وه دوینی شه و بۆ له پریکدا دیار
نه مایت، بۆ کوئ چوویت؟'
کارل به پیکه نینه وه وتی، 'له سه ر قه نه فه که خه وتبوویت، له
سه رمادا وا خۆت گرمۆله کردبوو، به تانییه کەى خۆم پیدا دایت.'
بینهنگ سه یریکی هەردووکیانم کرد، بئ ئه وهی هیچ بلیم، چووم
بۆ ژورهکەى خۆم.

دایکم

ئەو بەیانییە، دیسان بە دەنگی ئەو بە ئاگا هاتمەو، دەنگیک، که
 هەموو پۆژیک وزە ی پێ دەبەخشیم بۆ پابوونم و لەمالدەرچوونم
 و کارکردنم.

گویم لێی دەبوو، چەند جاریک لە نەومی خوارەو بە بانگی کردم،
 'مارتن، مارتن!'

خۆم لێ بێدەنگ دەکرد و وەلامم نەدەدایەو، چاوەروان بووم،
 تەمەنام دەکرد سەرلەنوێ دەست بە گۆرانی چرین بکاتەو، لە
 خەیاالی خۆمدا وتم، 'دە، دە، گۆرانی بچرە، زۆر تامەزرۆی
 ئەو دەنگە ی تۆم.'

تاویک بوو خۆم مەلاس دابوو، گویم لە هەوادا هەلخستبوون،
 ئینجا بە هەردوو لەبێ دەستم، دوایین تووژالی خەوم لەسەر
 پیلوی چاوم لا دا، ببنیم چۆن دەزولە ی خۆریکی نەرم لە کونی
 وردی پەردە تەنکەکانەو بەکۆمەل پووی ناسکی پەردەکەیان
 سمییوون و بەسەر دیواری ژورەکەمدا بلاو بووبوونەو، بی

پرسی من، پهنگی خویان وه ژوور خستبوو. وه کوو ئه وهی
پهنگی زهردی کالت به سهر دیواره کاندای پرژانددبیت. دایکم خوی
کرد به ژووردا و کوپنک قاوهی به دهسته وه بوو، هات له تهنیشت
جیگه که مه وه راوه ستا، به پیکه نینه وه، 'به یانیت باش.'

بیجگه له بونی قاوه گهرمه که، بونی ئه وه عه ترهم کرد، که ههستی
بو نکرندم ده میک بوو غه ریب که وتبوو پیتی، بونی عه تری شانیل،
ئه بونه یاخیییهی پۆمهی دهگوشی و زیاتر دهیترنجاندمه وه ناو
خۆم. عه زییه کی تهسکی رهشی تا سهر ئه ژنوی له بهردا بوو، قزه
قاوه ییه توخه که ی به سهر شانیدا بهر دابؤوه.

کوپه که ی له سهر کۆمیدی ته نیشت جیگه که مه وه دانا، هینشتا
ههلمی گهرمی لی هه لده ستا، لیتی روانیم و وتی، 'گویت لیم نه بوو،
بانگم کردیت؟'

له وه ده مه دا که هینشتا من به بالایدا هه لم ده روانی، سهرم به نا بو
راوه شاندا.

'چۆنم به لاته وه؟'

هه ردوو دهستی بلاو کرده وه و بازیکی دایه سهر جیگه که م، به
خۆبادان نمایشی خوی ده کرد و دووباره پرسی، 'جوانم،
به لاته وه؟'

چهند جاریک نووکی پتیه کانی له رانم کوتان، دیسان به رده وام
بوو، وتی، 'چییه، ئه وه نده سهرسام بوویت پیم، ده مت گۆ ناکات
هیچم پی بلنیت؟'

بینه نگ لیم ده روانی و له خه یالی خۆمدا وتم، 'ده بیت ئه م هه موو
وزه یی له کوپه هینابیت، دوینی بیزار و که نه فت، که هه وسه له ی
قسه کردنیشی نه بوو، که چی ئه مرؤ...'

‘هسته، وهره له گهلم.’

دهستی بۆ دريژ کردم و به خندهيه كه وه له لئي روانيم، كوپی
قاوه كه مم له گه ل خۆم هه لگرت و ناچار دواي كه وتم بۆ نهومی
خواره وه، له سه ر پليكانه كان پيم وت، ‘ئه مپۆ چ پۆژيکه؟’
بي ئه وهی ئاورم لئ بداته وه، پيني وتم، ‘بۆ من پۆژيکی زۆر
تاييه ته.’

‘ته نها بۆ تو؟’

‘نازین، من و تو، له خوشی و ناخوشی یه کدا به شدارين!’
گه يشتینه هۆله که و کوبه که ی له دهستم وهر گرت و له سه ر میزی
ته له فزیونه که دای نا، هه ردوو دهستی گرتم و دهستی کرد به
سه ماکردن، به رده وام له گه ل خۆیدا بای دهام، پیکه وه له سه ر
نووی پی، به ده وری یه کتردا ده خولایینه وه، له به ر خۆیه وه، ‘زۆر
ئه وه نییه؟’

‘زۆر چی نییه؟’

‘مه به ستم...!’

کاریگه ری ئه و گومان و دوودلییه ی به روویه وه دیار بوو، بوام
پن نه دا بیر بکاته وه، پاش ئه وه ی له خۆبادان وه ستاندم، به قوولی
له چاویم روانی و پیم وت، ‘ئه گه ر تو پیم بلینیت کویت دیشیت،
ئه وکات...’

‘ئه وکات چی...؟’

به شله ژاوییه که وه هاواری کرد به سه رمدا و دیسان وتی،
‘مه به ستم، سه رنجراکیشم؟’

له به رده ممدا جاریک خۆی بادا، به زه رده خه نه یه که وه وتی،
‘عه زییه که مت به دلّه، ئه ی پتلاوه کانم، مه به ستم ئه وه یه، له گه ل

رهنگی عه زبیه که مدا ده گونجین؟'

چاوی ده بریقاییه وه، له روخساریدا گه نجیتیم تیدا ده بینیه وه، لهچ و لیوی وشک و رهنگی زهرده لگه پرا بوو.

'خواردنم ناماده کردبوو، له وه ده چیت ساردیش بوو بیته وه.'

له سهه ره راغی قه نه فه که دانیشتبووم، جار جار قومم له قاوه که دهدا، تامی تالیی قاوه که، دواپه گی خهوی له چاومدا په وانده وه، ئه وه کوو شتیکی بیر که وتبیته وه، به خیرایی هۆله که ی به جی هیتشت و به پلیکانه کاندایه په له چوو بو نهومی سه ره وه، گویم له ته قوهو پ بوو، دیار بوو به هه له داوان له شتیکی ده گه پرا.

پاش گه رانه وهی، بینیم چه ندین سیدی به دهسته وه بوو، له پیش ریکورده که دا هه لویسته ی کرد، یهک یهک تاقیی ده کردنه وه، له سهه یه کیکی له گورانییه کان وهستا، به باشی له بیرم نه ماوه چ گورانییه ک بوو، ههستا و دیسان دهستی گرتم و توند بو لای خوی راپیکیشام و نووساندمی به خویه وه، ئینجا له گه ل ریتمی موزیکه که دا، له گه ل خویدا بای ده دام، تاویک به راست و چه پماندا هه نگاومان ده نان و سه مامان ده کرد.

له کاتیکدا ئه وه له قوولایی چاومی ده پروانی، وتی، 'پرای خۆتت هه ر پین نه وتم!'

'به گومان مه به له خۆت.'

ههستم پین کرد و به رهنگیشیه وه دیار بوو، ده مزانی چه نده پیویستی به من بوو، تا پرای خۆمی پین بلیم، هه ردوو پروومه تی سوور بوو بونه وه و خوینان تی زابوو، به هیواشی چاوی لیک نا و سه ری نا به سنگمه وه. پاشان له ژیر لیوه وه، 'به گومانم له ته مه نم!'

‘هیچ گومان له خۆت نهییت، سروشت هه موو شتیکی پێ داویت،
رهنگی خۆت ههستیان پێ نهکەیت.’

هیشتا سه‌ری له‌سه‌ر سنگم هه‌لنه‌پریوو، بیده‌نگ باوه‌شمان
به‌یه‌کدا کردبوو و خۆمان له‌گه‌ل ریتمی تۆنی موسیقاکه‌دا
ده‌له‌نگاند، هه‌ستم به‌ ماندوویتی ئه‌ژنۆم ده‌کرد، چه‌ند جارێک
داوام لێ کرد، که‌ دا‌بنیشین و پشووێه‌ک بده‌ین، پاش ئه‌وه‌ی
به‌ده‌م سه‌ماکردنه‌وه‌ هه‌موو هۆله‌که‌ی پێ گێرام، ماندوو، هه‌ردوو
له‌ته‌نیشتی یه‌که‌وه‌، له‌سه‌ر قه‌راغی قه‌نه‌فه‌که‌ دانیشتین، له‌شم گه‌رم
داهاتبوو، توند باله‌کانی له‌ ملمه‌وه‌ ئالاند، وه‌کوو شه‌رم له‌ ده‌نگی
خۆی بکات، هیواش به‌ گوێچکه‌میدا چپاند، ‘خۆ به‌لاته‌وه‌ گران
نییه‌؟’

‘چی؟!’

‘هاورپیه‌کی تازهم گرتوه‌.’

‘به‌ خۆشی بییت!’

یه‌که‌مین جارم بوو، ئاوا ده‌سه‌وسان ببینم، شتیوازی هیچ نه‌
گو‌رابوو، ئه‌وه‌نده‌ نه‌بییت، تۆزیک به‌رچاوی ئاوسابوو، هه‌ولی
دابوو به‌ بۆدره‌ بیانشاریته‌وه‌، به‌لام ئاسه‌واریان هه‌ر دیار بوو،
ئو هه‌رده‌م له‌ پینشچاوم دا جوانترین مرۆف بوو.

دایکم له‌و سالانه‌ی دوایدا، له‌ خۆی زۆر به‌گومان بوو، ته‌نانه‌ت له‌
کارکردنیشدا، له‌ توانای خۆی د‌لنیا نه‌بوو، رۆژانه‌ ده‌یان که‌نفاسی
ره‌نگ ده‌کرد و پاشان به‌ تو‌په‌بیه‌وه‌ له‌ژێر پێی ده‌نان و تیکی
ده‌شکاندن، یان به‌کۆمه‌ل له‌ حه‌وشه‌که‌دا ئاگری تی به‌ر ده‌دان.

باش به‌بیرم دیت، زۆرینه‌ی کات ئه‌وه‌نده‌ بیتزار دیار بوو، مالی
به‌جی ده‌هیششت و چه‌ندین کاتژمێر ون ده‌بوو، پاشان به‌ده‌م

پیکه نین و گۆرانی چرینه وه، به مهستی دهگه رایه وه، دیسان بیدهنگی ناوماله کهی دهشکاند، سه ره نوچی دهستی ده کرده وه به نیگارکیشان. له و کاتانه دا ئیشی من تهنا ئه وه بوو، که به شانامه به بالایدا هه لبدم، له خۆم ببوورم و هیز بدهمه بهر ئه وه، تا وه کوو بقوانیت بهردهوام بیت له ژیان و تیک نه شکیت، هه ندیک جار چه ند پوژتیک، یان به ههفته، ده پویشته و خۆی لی ون ده کردم، بهردهوام وا ههستم کردووه، دایکانی هه موو دونیا وان و هه یج دایکیکیش نییه له دایکی من جوانتر و باشتر بیت.

باش به بیرم دیت، وا دهزانم ئیستایه، ده سالیگ له مه و بهر، به یانییه کیان زوو، منی له خه وه ستاند، به پرویه کی خۆشه وه پیتی وتم، 'ههسته مارتن، تو قاوه یهک دروست بکه، هه ر ئیستا ده چم نانی گهرم و په نیری تازه له بازار ده کرم.'

خیرا له خه و رابوووم و میزی ناخواردنه کهم رازانده وه، دانیشتبوووم. دواي چه ند کاتر میزیک چاوه پروانیم، به پاسکیل بو چه ند سه موونخانه یهک و بازار پیکی نزیک ماله که مان چووم، به دریتایی ئه و پوژه چاوه پروانی بووم، خه میم بوو، خه یالی ناخۆشم ده کرد، له بهر خۆمه وه بهردهوام ده م وت، 'بو دیار نه بوو، ناخۆچی به سه ر هاتیت؟'

ئه و پوژه، هه تا درهنگانیکی شه و، چاوه پروانی بووم، به بیرم دیت، که له ژووری میوانه که، به ته نیشته ته له فۆنه که وه خه وم لی که وتبوو.

دواي سێ پوژ، درهنگانیکی شه و، به زهنگی ته له فۆنه که له خه و رابوووم، ئه وهنده مه ست بوو، باش قسه ی بو نه ده کرا، دهنگی چه ند

که سانیکی تریش تیکه لا و به دهنگی ئه و ده بوو، چهند جاریک له سهر یهک وتی، 'چهند پوژیکه له پاریسم و چهند پوژیکی تریش ده مینمه وه.'

کو توپر دهنگی دایکم گوڤا به دهنگی پیاویک، دیار بوو دایکم موبایل که ی دابووه دهستی ئه و، وتی، 'من جوئم و له دهنهاخ دهژیم، حهفته ی داهاتوو دیم بق ئه مستردام، تا له نزیکه وه یهک بناسین.'

بی ئه وه ی هیچ وه لامیکی بدهمه وه، بهرده وام بوو، وتی، 'مارتن، تو باشترین دایکت له دونیادا ههیه، ده بیت خوت به بهخته وه بزانیته، که کوری ئه و ئافره ته یته.'

له م قسانه دا بوو، هیله که بچراو دهنگی نه ما.

هیشتا ته له فونه که م به گویوه بوو، له بهر خومه وه وتم، 'بیگومان.' پاش چهند پوژیک، له نیوه شه ودا، له سهر پلیکانه کان به دایکم که یه شتم، وه کوو مندالیک که لاسارییه کی کرد بیت، سه ری داخست و بیتدنگ به ته نیه شتمه وه رهت بوو، به پلیکانه کاندا سه ر که وت و چوو بق ژوو ره که ی خوی.

هه ستم ده کرد له و دمه دا پر بووم له توو په یی و له هه مان کاتیشدا، دلخوش بووم به بینینی، نه مده زانی چی بکه م و چی پی بلیم، چه زم ده کرد باوه شیکی توندی پیندا بکه م و پیتی بلیم، بیرم ده کردیت و دلم زور لات بوو، ئوخه ی گه پرایته وه، له و کاته دا نه متوانی خومی لی نیگه ران بکه م، ته نانه ت پرسیا ری ئه وه ی شم لی نه کرد، ناخو له کوئی بووه.

خه میک دای گرتم و تاویک له سهر پلیکانه کان لی دانیشتم، هیواش قسه م له گه ل خو مده ده کرد، هه ستم به گه رمیی فرمیسه که کانم کرد،

که به سەر پرومەتەکاندا تل بوونەوێه بۆ سەر پرووی بیجامەکەم،
تیگەیشتم که دیسان بە دلشکاوی گەراوەتەوێه، هەموو جارێک،
وێک سەربازێکی زامدار و لە جەنگدا دۆراو، پۆژیک یان دووانی
پتویست بوو بۆ قبولکردنی دۆرانیەکی و ساپۆتوونی برینەکانی،
پاشان سەرلەنوێ، وێک پیشەیی هەمیشەیی، دەستی دەکردهوێه بە
گۆرانی چرین و پەن گۆشتن و نیگارکێشان، هەمدیسانەوێه ئەو
وێکوو پەپوولە بە دونیای مندا دەستی دەکردهوێه بە فرین. منیش
چەند پۆژیک مەست و بیتازی پووداوەکان دەبووم.

غەریب

تا درەنگانی شەو، بە شەقام و کۆلانە تاریک و چۆلەکانی شاری ئەمستردامدا دەگەرەم، گینگم دەدا. دەمەوبەیانینیش بۆ پشوودان، لە قاوەخانەى گرانت دەگیرسامەووە و لەوئى گویم لەو موزیکژەنە غەریبانە دەگرت، کە بەپیکەوت پێیان کەوتیوووە شاری ئەمستردام و وەک کەشتیوانیکی ویل لە دەریادا، لە بەندەرى ئەو شارە دەگیرسانەووە.

لە میژووی شەوگەرەمدا، زۆر کەسم دواندوووە و ناسی، بیگومان ئەو کەسانە هەموو لە غەریب و بیدەرەتانهکانی شار بوون، ئەوان، شەوان پۆحیان دەکردەووە بە بەرى شارد، بەردەوام بە شادەمارەکانیدا دەگەرەم، شاریک، کە غەریبەکان بەردەوام تیندا ون دەبن، شاریک، کە جادوو لە غەریبان دەکات و هەموو ئاراستەکانی هزر و خەیاڵیان لێ ون دەکات، غەریبەکانی ئەم شارە، زۆر بەیان هەلگری چیرۆکی سەرنجراکێشن.

شەوگەرەم، گەرەم بوو بەدوای خۆمدا، لە نەینیی ئەفسونى شەویدا

و له ناو قوولایی خه یاله کانمدا، له کاتیکدا جهسته ی به تالم شوسته ی شه قامه چۆله کانی شاریان ده پینوا، چاوه زیته کانم دارگلۆپی سهر شوسته کانیان ده ژمارد، بهردهوام به رهو بووی هیوایه ک به پتوه بووم، رۆحم له جهسته م دور، خه ریکی گه پان بوو به دوا ی وهلامی ئه و پرسیارانه دا، که به شیکی زۆری خه یالمیان داگیر کربوو. یه کیک له شه وه گهرمه کانی هاوین بوو، له کاتیکدا له وه دا بووم کۆتایی به پیاسه ی ئه و شه وه م بهینم و به رهو ماله وه برۆم، پیاده ره ویک، که تاوینک بوو به بیدهنگی هاوشانی من پتگی ده بری، دلساردانه وتی، 'ده زانیت شه ویک ی زۆر هیچه!'

به بالایدا هه لم روانی و بن ئه وه ی هیچ بلیم، سهر م بۆ راوه شاندا، لاوینکی بالابه رزی له ش و لار پیک، قژیکی ره ش، گلینه ی چاوی قاوه یی، پتستی گهنم په نگ، تۆنی دهنگی گر بوو. ساتیک له ژیر رووناکیی دارگلۆپیکدا هه لویتسه یه کمان کرد، به سه رنجه وه لینی روانیم و پرسیی، 'به رهو کوئی؟'

له وه لامدا وتم، 'به رهو، نازانم، به رهو هیچه!' دایه قاقای پیکه نین، 'که واته من و تو به رهو هه مان ویتسه گه به رتوهین؟'

دهستی بۆ دریز کردم، 'من، سمکو فه رهاد.' به دوودلییه که وه دهستم خسته ناو دهستی و پیم وت، 'من، مارتن سه له مۆم.'

پاشان سمکو دهنگی هه لبری و بهردهوام بوو، 'من خه لکی عیراقم!' به سه رسوو پمانه وه لیم روانی و وتم، 'به راست؟ منیش خه لکی هۆله ندام!'

ههردوو دامانه قاقای پیکه نین. سمکو یه کیک بوو له و که سانه ی له شه و گه پیمدا به پیکه وت ناسیم و زیاتر له جاریک دیمه وه، بگره بووین به هاوړی و هاوډهنگی یه کتیش.

ئو شه و پوژانه ی له دوا ی شهوی ناسینی من و سمکوه گوزهریان کرد، زوریان له یهک ده چوون، سمکو به رده و ام دربارهی کوشتن، گیران، پاونان، پووخان، ههروه ها تو قانه وه ده دوا.

ئو ئه مانه ی دهوت و منیش به رده و ام سهرم بؤ ده له قاند. له یه کیک له و شه واندها، که زیاتر له کاترمیزیک ده بوو، بیدهنگ له شانی یه کتروه ده پویشتن، سمکو ئو بیدهنگی یه شکاند و لیتی پرسیم، ده زانی ئیمه کتین و پتویسته چ ناتوره یهک له خومان بنین؟'

به سهر سوو پمانیکه وه لیم پوانی و پیم وت، نه خیر.'

'شه و گه رهکان، ناتوره یهکی گونجاوه، وا نییه؟'

به سهر سامییه که وه سه یریکم کرد و وتم، 'بؤ نا، گونجاوه.'

پاشان له شوینی خوم هه لو یسته یه کم کرد، به چوارده وری خومدا چاوم گتړا و به دهنگی به رز هاوارم کرد، دانیش تووانی شاری نه مستردام، هه موو گویتان لیم بیت، ئیمه ین شه و گه رهکانی شار، شه و گه رهکان، شه و گه رهکان...'

دوا ی ئه وه ی چند جاریک به کورس پیکه وه هاوارمان کرد، بیدهنگیمان له و کولانه به رته سکه دا شکاند و هه موو چوارده وری خومان پر کرد له دهنگی خومان، له بالاخانه به رز و نزمه کانه وه، هه ر په نجره بوون و به رهنگی گلویی جیاواز پرووناک ده بوونه وه، به راست و چه پماندا دهیان په نجره خرانه سهر

پشت، به دهنگی گر و ناسک، بهرز و نزم، بانگیان لی دهکردین،
'بیدهنگ بن، هه‌ی ریسوابووان!' یه‌کیکی تر به تووره‌ییوه،
'بړونه‌وه ماله ویزانه‌که‌ی خۆتان و سه‌رتان بخه‌نه ناوگه‌لی
دایکتانه‌وه نه‌گه‌ر هه‌تانه، نه‌گه‌ر نیشتانه، خۆتان به عه‌رزدا بدن و
بمرن.'

به‌دهم پ‌اکردن و قاقالی‌دانه‌وه، چه‌ند گه‌ره‌کیکمان ب‌پی و دور
که‌وتینه‌وه، له‌پشتمانه‌وه دهنگی لوره‌ی ئوتومبیلی پ‌لیسه‌کان
ده‌هات.

ئه‌وسا به‌گه‌رمی ده‌ریاره‌ی هونه‌ری شیوه‌کاری، سه‌رقالی خویندن
و خویندنه‌وه بووم، به‌تایبه‌تی میژووی ئه‌و هونه‌ره، هونه‌ری
سه‌ده‌ی شازده و سه‌ره‌لدانی شه‌پۆلی بیرۆکه‌ی بارۆک له
ئه‌وروپا، که ئه‌وسا له میژووی هونه‌ردا، به بیرۆکه‌یه‌کی گرنگ
ده‌زانی. ئینجا کلاسیزم و نیو کلاسیم و پ‌رمانتیک، تا کوتایی
سه‌ده‌ی هه‌ژده و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده و شه‌پۆلی بی‌ری
ئیمپرشینیزم و سریالیزم و پاشان کۆبرا له هۆله‌ندا، که دایکم
یه‌کیک بوو له ئەندامانی گروپی داھینه‌ری کۆبرا، هه‌روه‌ها
هونه‌ری پ‌وست م‌ودیرنیزم و هونه‌ری م‌ودیرن، بیگومان به‌رده‌وام
چاوکیشم له‌سه‌ر هونه‌ری ئیستا بوو، له زانکۆ، میژووی هونه‌رم
خویندبوو، له موزه‌خانه‌ی نیشتمانی ئه‌مستردام کارمه‌ند بووم.

سمکو چیتزی له‌و باسانه‌وه‌ببینی و دیار بوو زۆر پ‌یتیان ب‌تزار
بوو، ئه‌و له عی‌راق، هه‌تا چواری ئاماده‌یی خویندبوو، بۆ
به‌رده‌وامبوونی له خویندن، جه‌نگ له به‌رده‌میدا پ‌یگر بوو، له
هه‌موو بواریکدا زانیاری هه‌بوو، له هه‌مان کاتیشدا، له هه‌یچ

بواریکیشدا به ته وای قال نه بوو، چه سه له ی خویندنه وهی کتیبی نه بوو، پوچی به رده وام به رووداوه کانی رابردوو یه وه لکابوو، به جوړیک به رپنی ئیستای خوئی نه ده بینی.

ئوسا سمکو فه رهاد به رده وام له هاوړپیه کی ده گه پرا، سامان خدر، چند مانگیک بوو له شاری ئه مستردام بیسه روشوین بوو.

ئوسا سمکو خوئی وای بو گتپامه وه، "سامان کوړپکی ته مه ن بیست و هه شت سال و دوو سالیکی بوو له هۆله ندا ده ژیا، له عیراق و له شاری که رکوک، باو کم له گه ل باوکی ساماندا هاوړی و هاویر بوو، باو کمان پازده سالیکی پیش ئیستا، له یه ک روژدا، له لایه ن پوژیمی ئوسای عیراقه وه گیران و بیسه ر و شوین کران، به چ تومه تیک تاوانبار کرابوون، باوه ر بکه، تا ئه مپویش که س نازانیت، من و سامانیش هر له سه ر ئه و ئه ساسه بووینه هاوړی و برا.

کاتیک سامان هات بو هۆله ندا، من ده سالیکی ده بوو له هۆله ندا بووم. سامان دواى سالیکی ژیان له که مپی په نابهران، به خوئی و کوله پشتیکه وه هات بو ئه مستردام، تاوه کو لای من ژیان به سه ر به ریت، ئه ویش له کاتیکدا بوو، سامان له که مپه که ی ته وای بیزار بووبوو، باری ده روونیی ته وای تیک چووبوو، سامان هات و سالیکی زیاتر لای من ژیا، پیشه ی ته نها خوړاک و خه و و نیگارکیشان بوو، هرگیز له مال ده ر نه ده چوو، بیجگه له وهی چه فته ی جاریک، ده چوو بو که مپه که ی بو ئیمزاکردن و وه رگرتنی خه رچی، که ئه ویش ریکه وتی روژی پینچ شه ممانی ده کرد،

نهویش ده‌بووایه من بچوومايه له‌گه‌لی، له‌که‌مه‌که‌ی، هه‌فتانه‌سی
نیرووی وهر ده‌گرت، باوه‌پ بکه، به‌س به‌شی جگه‌ره‌که‌ی ده‌کرد و
پوژی زیاد له‌پاکه‌تیکی ده‌کیتشا. وه‌کوو تر، هه‌موو خه‌رجیبه‌کی
له‌سه‌ر گیرفانی من بوو.

ده‌زانی مارتن، چه‌ند مانگیک پیش ناسینی تو، سامان به‌بین
مالئاوایی به‌جیی هیتستم، ته‌نانه‌ت کورته‌نامه‌یه‌کیش چییه، له‌پاش
خوی به‌جیی نه‌هیتست و بیده‌نگ له‌مال دهر چوو، هه‌تا ئیستایش،
نازانم له‌کوئییه و چیی لئ به‌سه‌ر هاتوو، ته‌نانه‌ت ته‌له‌فونیکیش
چییه، بۆی نه‌کردم.

پاستیه‌که‌ی ئاوا بوو، کاتیک له‌کار گه‌پامه‌وه، کاترمیز چواری
پاش نیوه‌پو بوو، نه‌وسا له‌چیتخانه‌یه‌ک کارم ده‌کرد، سلاوم
لئ کرد و چوومه‌هه‌مام خۆم بشۆم، پاش خۆستتم، خاوییه‌کم له
ناوقه‌دم ئالاند و هاتمه‌وه ژووری دانیشته‌که، جگه‌ره‌که‌ی سامان،
هیتستا له‌سه‌ر لیوی ته‌پله‌که‌که‌ دووکه‌لی لئ هه‌له‌ستا، به‌لام
سامان خوی دیار نه‌بوو، پاش ئه‌وه‌ی ته‌واوی ماله‌که‌ گه‌پام،
باوه‌پ بکه، ئه‌و هیچی له‌گه‌ل خوی نه‌بردبوو، نه‌که‌ره‌سته‌ی
وینه‌کیشان، نه‌جزدانی به‌ر گیرفان، ته‌نانه‌ت جل و کۆله‌پشته‌که‌ی،
هه‌مووی له‌ژووری خه‌وته‌که‌ی بوو، که‌ره‌سته‌ی نیگارکیشان و
زیاتر له‌سه‌د تابلو، باوه‌پ بکه، تا ئه‌م‌پویش هیچ شتیکی ئه‌وم له
ماله‌که‌مدا له‌جیگه‌ی خویان نه‌بزواندوون."

کاتیک سه‌ردانی مالی سمکۆم کرد و تابلوکانی سامانم بینی، به
سمکۆم وت، 'پیده‌چیت سامان به‌پووتی خوی له‌ناو سروشتی ئه‌م
تابلویانه‌ی هاویشتیبت و بۆ نیشتمانی باوکی گه‌پابته‌وه، بیگومان

پۆژئیک دیت، ئەو غەریبیی تو و ئەم ماله و ئەمستردام دەکات و دەگەریتەوه.

کارهکانی سامان، ئاویتهی سروشت و پروداوهکانی کوردستان بوو، سمکو به مەبەستی بلاوکردنەوهیان له گوژار و پۆژنامهکاندا، دەرباره‌ی سامان و کارهکانی کورته‌باسیکی به زمانی هۆله‌ندی نووسیوو، تا له و پێگه‌یه‌وه سه‌رنجی خه‌لکی پابکیشیت و بتوانیت تابلۆکانی سامان بفروشتیت، به‌لام هه‌چکام له و گوژار و پۆژنامانه وه‌لامی ئەویان نه‌دابوووه، کاتیک نووسینه‌که‌یم خوینده‌وه، وام به سمکو وت، 'نووسینه‌که‌ت له ئاستی توانای هونه‌ری کاره‌کانی ساماندا نییه، ناوه‌ڕۆکی نووسینه‌که‌ت، له وه‌فا و سۆزته‌وه بق سامان و نیشتمان‌ه‌که‌ت سه‌رچاوه‌ی گرتووه.'

ئەوسا سمکو داوای لێ کردم، له فروشتنی تابلۆکانی ساماندا هاوکاریی بکه‌م، له‌گه‌لی چووم بق چه‌ند گه‌له‌رییه‌ک، کاتیک نمونه‌ی کاره‌کانی سامانمان پیشانی خاوه‌ن گه‌له‌رییه‌کان دهدا، ده‌ستبه‌جێ ده‌شله‌ژان و خه‌یرا و به‌په‌له‌پروزی له گه‌له‌رییه‌کانیان دەریان ده‌کردین.

ئەوسا من چه‌ند تابلۆیه‌کی سامانم برد و پیشانی دایکم دان، به پێچه‌وانه‌وه، دایکم زۆر پێیان سه‌رسام بوو، له‌گه‌ل دایکم پێکه‌وه دەرباره‌ی کاره‌کانی سامان ده‌دواین، هه‌ولمان دهدا هه‌موو دیمه‌نیک به‌جیا وه‌ر بگرین و له‌ پێگه‌ی په‌نگ و هه‌لکاری و فۆرمه‌کانه‌وه، له مەبەستی خولقاندنی هه‌ر کاریکی سامان تێبگه‌ین، تابلۆ و سکێچه‌کانی سامان خدر، هه‌ریه‌که‌یان نمایشی کۆمه‌لێک پروداویان ده‌کرد، هه‌ر کاریکی، چه‌ڕۆکیکی تایبه‌ت به‌ خۆی

دهويست، دهيان پورترتي روخسارشيويندراو و ديمهني گوند و شار و شاروچکه و سروشتي به سووتماک کراو، له نيوان پهنگه ناگريل و پهنگي پونييه هه رزانه ها وشکه وه بوه کاندا، بؤدپن و دووکه ليکي خنکينه ريان لي هه لده ستا، له گهل دايکمد، زور هه ولمان دا پروداوه کان بکين به به شتيک له خه يالي خو مان و به خه يال تيکه ليان ببين و له کاره کانيدا هه ست به خه يالي سامان خو ي بکين، به لام من و دايکم، هه رگيز ئه و په يوه ندييه پوحييه مان له گهل هيچ کارتي سامان خدردا بو پتيک نه ات.

کاره کاني سامان، ناگرئ پنيان بلين جوانن، له راستدا جوان نين و له کاتي لي روانيناندا، خيرا په ي به هه ستي مرؤف ده بن و دهيشله ژينن، سه رجه ميان خو له چه مکيکي په يکه رسازيانه نزيک ده که نه وه، ينگومان تابلوکاني سامان خدر ئاوينه يه کي ئه بستراکتن، سه رجه م ديمه ني ميژووي ژياني ميله تيکيان له خوياندا هه لگرتووه. ئه و تابلويانه بو سمکو، نه ک ته نها زياتر غريبي ئه وي بو سامان ده وروژاند، به لکوو سه رله نوئ به رکه و تنه وه ي پوحي سمکو بو به پروداوه کاني نيشتماني باوکی.

خوانی شیرپه‌نجه

دوو پوژئیک به‌سه‌ر پوژی له‌دایکبوونی دایکدا تئپه‌ریبوو،
 به‌یانیه‌کی خۆره‌تاو، خۆم به‌ ژووره‌که‌ی دایکدا کرد، تاکوو پتی
 بلیم بۆ حه‌فته‌یه‌ک بۆ ولاتی میسر ده‌چم، پیتش ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌ ناو
 ژووری خه‌وتنه‌که‌ی له‌ناو دالانه‌که‌وه، بانگم لێ کرد، 'دایه، دایه،
 بۆ حه‌فته‌یه‌ک ده‌چم بۆ میسر.'

کاتی گه‌یشتمه‌ ناو ژووره‌که‌ی و له‌ته‌نیشته‌ جینگه‌که‌یه‌وه
 پاره‌ستام، لێ پوانیم و هه‌چی تری نه‌ وت، منیش به‌رده‌وام بووم
 و پیم وت، 'مۆزه‌خانه‌ی میژوویی ئه‌مستردام له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل
 مۆزه‌خانه‌ی نه‌ته‌وه‌یی میسر له‌ قاهره، به‌ مه‌به‌ستی زانیاری
 گوپینه‌وه له‌ کاروباری مۆزه‌خانه‌دا، کارمه‌ندیکی ئه‌وان ئه‌م
 حه‌فته‌یه‌ ده‌گاته ئه‌مستردام، بانگه‌یتشته‌که‌ ته‌نها بۆ یه‌ک که‌سه،
 خۆت ده‌زانیت که‌ چه‌نده‌ خه‌ونی منه‌ جارێک بچم بۆ میسر،
 ده‌زانی دایکه، به‌په‌یوه‌به‌ری مۆزه‌خانه، هه‌تێری پراخ، له‌ناو هه‌موو

هاوکارانمدا پیتی وتم، "مارتن، تو هفته یهک دهچیت بۆ میسر و دهبیته نویتنری مؤزهخانهکهمان، بۆ ئەم مهبهسته، من تو زۆر به لیهاوتو دهزانم و دلنیايشم له تواناکانی تو." پیت چۆنه؟

به سهرنجهوه سهیریکی کردم و وتی، 'سهفهرهکەت کهیه؟'
'هفتهی داهاتوو، پۆزی دهی ئەم مانگه، یانی من له نزیکهوه ئەهرامهکان دهبینم، کهلوپهل و پهیکه رهکانی فیرعهونهکان، دایکه دهزانیت، ئەو سهفهره بۆ من چهند گرنگه!'

له ناکاو پووی لئ وەر گیترا و بیدهنگ له دیوارهکەى تەنیشتی دهروانی، لیم پرسى، 'چییه، بۆ وا بیدهنگ بوویت؟'

چهند جارێک بانگم کرد، بهلام هیچ وهلامیکی نه دامهوه، چووم له سهر جینگهکەى، له لایهوه دانیشتم و بالیکم له سهر شانیهوه برد و له ملیهوه ئالاندم، پوویم وەر گیترا به لای خۆمدا و سهرم دانهواند، تاکوو بتوانم له چاوی بروانم، بینیم چاوی ته پ بوو، له وهدا بوون فرمیسیکیان لئ برژیت، لیم پرسى، 'ئەوه چییه؟ هیچ شتیکی پووی داوه، که من ئاگاداری نه بم؟ گویت لیم بوو چیم وت، یان بۆت دووباره بکه مه وه؟'

'گویم لیت بوو، ئازیزم، من تو زیکی له خۆم بیزارم، بمبووره، کى پى لئ گرتوویت، تو ئازادیت.'

توند نووساندم به خۆمهوه و پیم وت، 'مه به ستت چییه؟ تیناگه م!'
به ساردییه که وه لى پوانیم، 'مه به ستم، تو خۆت ئازادیت بۆ کوئ دهچیت و چى ده کهیت.'

'بۆ هفته یهک دهچم بۆ میسر، بۆ قاهیره، تهنه هفته یه کم پیدهچیت.'

'پیم وتیت، تو پنیوسته خۆت بریار بدهیت.'

ماچیکی سهریم کرد و دواى تاویک بیندهنگی، لیم پرسى، 'دهلیم، هاورپیکهت، کارل چۆنه؟'

'کارل، ئەم حهفتهیه له ئەمستردام نییه و خهریکی ساخکردنهوه و فرۆشتنى ئەو میراتییهیه، که باوکی، پاش مردنى، له دوورگهئى تیسڵ بۆى بهجئ هیشتوووه.'

'ناخ، چۆن، باوکی، به داخهوه بۆ کارل!'

'تۆزیک لهمهوپیش قسهه لهگهه کرد، ئیواره داوهتى ئەوین.'

'منیش؟'

'بهلئ، تۆیش، خۆشحالم دهکهیت ئەگهه ئاماده ببیت!'

'ئهو رۆژه، بۆ ئیوارهکهئى، له چیتختخانهیهکی یۆنانى، له سهنتهههرى شارى ئەمستردام، داوهتى کارل بووین، بیجگه له خواردنهوهئى دوو پیالهئى بچووکه ئوزو، که یهکهه جارم بوو تامى بکهه، دایکم و کارل داویان له خزمهتکارهکه کرد شههراپى سوورمان بۆ بیئتیت. بهبیرم دیت، دایکم به دهنگیکى بهرز به خزمهتکارهکهئى وت، 'تکایه شههراپى سوورمان بۆ بیته، خهیاالى من هیچ پهیهههندییهکی لهگهه ئەم مهشروههه دا نییه، دهلئى میز دهکهیته پۆحههوه.'

'تا خۆراکهکهه مان بۆ ههات، به ههرسیکمان دوو شووشه شههراپمان خواردهوه، شههراپى یۆنانى، وشکه، تامى تهلاشى دارى دههه، ئەو شههراپه نهبوو، که ئیمه له مالهوه ههمانبوو، ئەو شهوه کارل زۆر دلخۆش دیار بوو، دهه به پیکههین و چاوه زیتهکانى له من و دایکم نه دهترووکانهه.'

'له کاتى نان خواردنهه، دایکم فرسههتى ههینا و شووشهیهکه شههراپى تهرى داوا کرد، ههتشتا زیاتر له نیوهئى ماسیههکان لهسههه قاپهکانهه مابوو. دیسان شووشهئى شههراپهکهئى بهرز کردهوه و

وتى، 'كۆپىنە، شەراب بۇ كى تىكەم؟'
لەگەل كارل بە كورس وتمان، 'بۇ من.'
پاش ئەوھى ھەرسىتكمان دەستمان كرد بە پىكەنن، دايكم وتى،
'مارتن، ھاوپىكانت چۈنن؟'
'ھاوپىكانم، ئەو يەكەم جارتە ئەو پرسىيارەم لى دەكەيت،
دەزانىت؟'

راست لە چاويم پوانى و لىم پرسى، 'مەبەستم ئەوھى، تو ھەرگىز
بەلاتەو ھەرگىز نەبووھ گوايا من چى دەكەم و بۇ كۆى دەچم، يان
لەگەل كى ھەلسوكەت دەكەم.'

لەمەو، بىدەنگى كەوتە نىوانمان، لەژىرەو سەيرى چاوى
يەكترىمان دەكرد، دەستم خستە سەر دەستى و پىم وت،
'بىمبوره، كام لە ھاوپىكانت مەبەستە؟ ھاوپىكانى ئەوساى
قوتابخانەم، ئەوانەى سالانىكى دورودرىژە ھىچيانم نەدىوھتەو،
يان ئەو ھاوپىيانەم، كە سالانىك ھەموو پۇژى پىكەوھ لە
ژىرزەمىنى كۇفېشۇپىكدا خۇمان بەند دەكرد و تاوىك خەيالمان لە
ھەموو شتىك دادەبرى؟ ئەوانىش يەك يەك خۇيان لى ون كردم،
ھەست دەكەم ھەموو ھەر لەم شارەدان و پۇژانە بەر يەكېش
دەكەوين، بەلام بە جۇرىك بە يەكترى غەرىب كەوتووين، ئىستا
يەك نەناسىنەوھ.'

'باشتر، ئەوسا زۇر خەم بوو گىرۇدە ببىت و خۇت ون بكەيت،
بەلام من مەبەستم ھاوپىكانى شەوتن، وەكوو چۈن خۇت ناويان
دەنىت.'

'ئاوا، ھاوپىكانى شەوم، مرقۇغە غەرىبەكانى ئەم شارە، ئەو
بىدەرەتان و نابووتانەت مەبەستە، كە لە دەست زولم و زۇردارى،

له كولانهی خویان راو نراون و بهرپیکهوت لهه شاره
گیرساونه ته وه.

'ئه واننه هاو پیکانت؟ من وام زانی...'

'که، هر ئه واننه جارائن؟ نه خیر.'

'گرنگ ئه وه یه تو هست به ته نیایی نه که بیت!'

'نه خیر، چهنده که سیکم بهرپیکهوت ناسیون.'

'کاتیان هه یه بو تو؟ مه به ستم، کانت له که لدا به سهر ده بهن؟'

'به لی!'

'یانی، بیجگه له ئیمه، په یوه ندیی ترت هه یه؟'

سهرم بو راوه شانده و وتم، 'یانی.'

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به هیواشی وتی، 'په یوه ندیی بو

ئیمه ی مرؤف زور گرنگه.'

پاش ئه وهی تاوینک بیدهنگ بووین، دووباره دایکم وتی، 'من

نامه ویت ئه مشه و په رداخه که م به به تالی ببینم.'

کاتینک په رداخه که می نیوه کرد، به رزم کرده وه و وتم، 'بو ئیمه.'

کارل دهستی هه لپری و لیتواری په رداخه که ی دا له په رداخه که ی

من و هیچی نه وت، لهم کاته دا دایکم سهری داخست و خوی

بیدهنگ کرد، له گهل کارل سهرسام له چاوی یه کترمان پوانی،

دوودلی و نااگایی خومان له و بیدهنگییه ی دایکم له چاوی یه کتردا

خوینده وه، دایکم هه ردو دهستی توند له ملی بلندی په رداخه که ی

هه لپیکان، بی ئه وهی سه یرمان بکات، به کزوله ییه که وه و به

دهنگیکی زور نزم، که زیاتر له نوزده نوزده چوو، وتی، 'دوینن

بو پشکنین له نه خوشخانه بووم!'

دهستبه جی هه ستم به گه رمییه ک کرد، گه رمییه ک، هه موو له شمی

داگرت و له ماسولکه کانمه وه ئاره قینکی سارد پزایه سهر پیستم، وه کوو بزانه چ به ریوهیه و دایکم دهیه ویت چ هه والیکمان پی بلیت، به هه له شه بییه که وه پرووم له دایکم کرد و پرسیم، 'ئی، ئی، وتیان چی، دیسان شیر په نجه که یه؟'

'ده بیت به زووترین کات په یوه ندیی به نه خوشخانه وه بکه م بو چاره سهر.'

له مه وه بیدهنگی دای گرتین، بیجگه له ورته ورتی چوارده ورمان و دهنگی که وچک و قاپی نانخوران و لیکدانی په رداخی شه راب و ئوزو، هیچی ترت نه ده بیست، نه وه هه واله له بییری بردینه وه بوچی هاتبووین بو نه و جیگه یه، په رداخه نیوه پره که ی خوم له سهر میزه که دانا و کورسیه که م نیومه تریک کیشایه دواوه، پالم لی دایه وه و بیوچان له دایکم ده روانی، هیمنتر له تونی قسه کانی پیشرتم لیم پرسى، 'که واته سه فهره که م نه که م باشتره؟'

ماسولکه کانی دهموچاوی گرژ کرد و به توره بییه که وه، 'تو سه فهری خوت ده که یه، خه می منت نه بیت، نازیزم، به ته مای مردن نیم، به تاییه تی له ئیستادا، که بو یه که مین جارمه چیژی خوشه ویستی ده که م.'

چاوی پر بوو له فرمیسک و دهموچاوی په رنگینکی زهر دیان به سه ردا پزابوو، تاوینک بوو بیدهنگ دانیشتبووین، دایکم هه ستا و بی نه وه ی سه یرمان بکات، له بهر خویه وه وتی، 'با برۆین.' دیار بوو زیاتر بوو شکاندنی نه و بیدهنگییه ی نیوانمان بوو. له چیشتاخانه که هاتینه دهر و ملی پیمان گرت بهر، تاریکی شه، سیته ریکی ره شی کیشابوو به سهر زورینه ی پارچه کانی له شی شاردا، ئیمه ییش بیدهنگ، چه ندین هه نگاو له دهره وه ی پووناکی

دارگلۆپه كاندا و پاشان چەند ھەنگاویك لەناو سنووری پرووناکیاندا، بەردەوام دەپۆشتین، شوستی شەقامەکان و ھەکوو پۆدیۆمیک، گلۆپە ناوازەکان لەو دەورووبەرە دیکۆریکیان خولقاندبوو، پیاو دەپوھەکانی شەویش، و ھەکوو ئەکتەریك خۆیان تیدا نمایش دەکرد و دیسان لە تاریکی دەروەھێ سنووری پرووناکی گلۆپەکاندا، یەك یەك ون دەبوون، ئەو خانووە بەرز و باریکانەئێ چەندین سەدەئێ دیرین دەبوو لەسەر ئەو کەنال و راستەجۆگانەدا، لە چەیدا شانیان لەیەك ھەلپیکابوو، بە ریز لەسەر کەناری راستەشەقامەکانی شاردا قنچ راوہستابوون، زۆربەیان لە بەرزیدا پرووناکی دارگلۆپەکان بەئەستەم دەگەیشتە دامیتیان و پرووناکیان لە خۆیان بربوو، ھەموو رەنگ دیز و ماندووی جەنجالی رۆژی شار بوون. پێکەوہ دیمەنیکیان خولقاندبوو، کە جێگە دەستی ھونەری مرۆف و سروشتیان پێوہ دیار بوو، ئەو خانوو و شوستە و دار و دارگلۆپە دیرینەئێ شار، کە چەند سەدەئێک بوو ھەزاران مرۆفی و ھەکوو ئیمەیان بەرئێ کردبوو و خۆیان گیاندار و بیگیان، بەبێ رەزامەندی خۆیان بووبوون بە پارچەئێک لە جەستەئێ شار.

لەبەئێنی دایکم و کارلدا بووم، نازانم، نغۆببونم بوو لەناو خەئێالەکاندا ئەو بێدەنگیەئێیان خولقاندبوو، یان ترسمان لە مردن و گرانی و شەئێ شیرپەنجە بوو، دەنگی لئێ بریبووین و رۆحمانی تاساندبوو. دایکم کوتوپەر خۆئێ کیشایە ئیوانمان و پئێ وتین، 'بەم قژوہ، ھەتا شیرپەنجە کەچەل و ناشرینی نەکردووم، با لەئێوانتاندا تاویك رئێ بکەم.'

توند بالم له بالی هه لپیکا و دهستم له ناو دهستی نا، 'فرموو خانم'.

'مارتن، ئازین، تو دهمت داخه به یارمه تیت، هه تا ئه مشه ومان لی تیک نه دهیت به قسه ره قه کانت.'

پیکه نیم و وتم، 'به لی، به لی باشه، گه وره م.'

دایکم له بهر خۆیه وه به هیواشی دهستی کرد به گۆرانی چرین، سهیریکی من و کارلی کرد و پنی وتین، 'کاتی گۆرانی چرینه...'

"که نار که نالی ئاوه کان

رووی شوسته کانی ئەم شاره

ئەو گلۆپانەیی له گۆره پانه کان ده گرتین

ته و اووی دلم پابه نده.

ئەم شاره ههست به خه یالم ده کات

وه کوو جوانترین شار له ولاته که مدا

هه موو خه لکی ئەم شاره

کهس نییه ته مه نای باشتیری هه بیت

که خه لکی ئەم شاره بیت."

هه رسیکمان پیکه وه به گۆرانی چرین، به که ناری راسته

چوگه کانی شاردا ده رویشتین. کاتیک گه یشتینه ماله وه، دایکم

هه رگیز نهیده ویست بیده نگ بیت، به رده وام هه مان گۆرانی

ده چپی، سهیریکی من و کارلی کرد، 'کوپینه، به رده وام بن، تکایه

بیده نگ مه بن و گۆرانی بچرین، تا کوو ته و او رۆحمان سه رمهست

بکهین، مهست بوونیک، که له بیرمان بچیته وه له چی رۆژیکداین،

لە ھەمان کاتدا خۆئامادەکردنتانە بۆ رۆژی من، کە لەو دەھیت
مانگی داھاتوو بیت، یان سالی داھاتوو، شەرمە بۆ ئیوھ لەو
رۆژەدا بۆم بگرین و پیکەوھ ئەم گۆرانییەم بۆ نەچرن.^۱
تا درەنگانی شەو گۆرانیمان چەری و ئاھەنگمان گێرا، بەلکوو
تاویک وشەى شێرپەنجە لەبیری خۆمان بەرینەوھ.

تاکسی

کاتزمیر ههشتی سه‌رله به‌یانیی رۆژی دهی حهوت، له‌گه‌ل دایکم و کارلدا به‌ره‌و فرۆکه‌خانه‌ی سخیپۆل به‌پێی که‌وتین، که‌ پازده کیلۆمه‌تریک له‌ مالی ئیمه‌وه‌وه‌ دووره‌، هه‌ستم پێی کرد، دایکم ده‌می گه‌یانده‌بووه‌ شووشه‌ی شه‌راهه‌که‌ی و ته‌واو مه‌ست دیار بوو، به‌دریژایی ئه‌و رینگه‌یه‌، له‌ژێر لێوه‌وه‌ له‌گه‌ل خۆیدا ده‌وا، کاتیک کارل ئوتومیله‌که‌ی له‌ گه‌راجی فرۆکه‌خانه‌که‌ راگرت، کۆله‌پشته‌که‌می به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و هه‌رسیکمان به‌ره‌و ناو هۆلی فرۆکه‌خانه‌که‌ به‌پێی که‌وتین.

پیش ئه‌وه‌ی بچمه‌ به‌رده‌می پۆلیسه‌کان بۆ پشکنین، چه‌ند جاریک دایکم له‌ ئامیز گرت، ئه‌و هه‌ر پیده‌که‌نی و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ورته‌ورتی بوو، دیسان پیش هۆلی ترانزیت، پووم کرده‌ دایکم، 'دایه‌، تا حه‌فته‌ی داها‌توو.'

توند له‌ باوه‌شم گرت و چه‌ند جاریک پوومه‌تیم ماچ کرد، هه‌ستم کرد، ئه‌و هه‌رگیز ئه‌وه‌نده‌ له‌گه‌لمدا ساردوسر نه‌بووه‌، پاش ئه‌وه‌ی

ئەو بىدەنگ لىتى دەروانىم، پىم وت، 'تا دەگە پىمەو، ئاگات لە خۆت بىت...'

چاوى پىر بوو لە فرمىسك، بەردەوام لە بەرى پىمەو تا تەوقى سەرم لىتى دەروانىم، كارل ھاتە پىشەو و بالىكى خستە سەرشانى دايكم و توند بە خۆپەو نووساندى، سەيرىكى منى كرد، ھەكوو نەپەوئەت دايكم گوئى لىتى نەبىت، لە ژىر لىتەو، بەھىواشى وتى، 'بىخەم بە، مارتن!'

دەستم درىژ كرد و لەگەل كارل دەستمان لەنىو دەستى يەك نان، لەو دەمەدا، كارل منى بۆ لای خۆى راکىشا و دەستى كردە ملم، بىنىم چۆن من و دايكم كەوتىووينە ژىر بالەكانى كارلەو، پاشان كارل وتى، 'مارتن، دوودل مەبە لە سەفەرەكەت، دايكت بە من بسپىزە و ھىچ خەمىت نەبىت.'

ئىنجا كارل كارتىكى لەناو دەستم نا، تەلەفون و ئىمابىلەكەى خۆى لەسەر بوو، وتى، 'ھەركاتىك پىتوئىستىت بە من بوو...'

دەستىكم لەناو دەستى دايكم نا و دوامالئاوايىم لىن كردن، تا لىيان دوور كەوتەو ھەو و لە چاوم ون بوون، ھەردوو كيان ھەردوو دەستيان لە ھەوادا بوون.

دوودل و بىزار، چوومە فرۆكەكەو، لە لای پەنجەرەكەو جىگە يەك بەتال بوو، بىئ تەماشاكردنى ژمارەى كورسىيەكە و بەراوردكردنى لەگەل ئەو ژمارەيەى لەسەر بىتاقەكم تۆمار كرابوو، كۆلەپشتەكم لە سەرەو دانا و چووم لىتى دانىشتم.

چاوم لە دەرەو بەرپىوو، خەيالم ھەر لای دايكم بوو، شىوہى لە پىشچاومدا ون نەدەبوو، تا دەھات، روخسارى تىكشكاوى و ئەو ساردوسپىيەى لە بەرامبەر مندا، قورسايى خۆيان دەخستە سەر

رۆحم، راپه‌ریم له قورسیی جه‌سته‌ی که‌سیک، شانی توند به‌ر
شانم که‌وت، کابرایه‌کی گه‌نم په‌نگی قۆلوولی زۆر قه‌له‌و، هه‌ولی
ده‌دا جینگه‌ی خۆی بکاته‌وه، جه‌سته‌یه‌کی ناقۆلا و بیته‌ندازه‌ زل،
هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر برابوو، ئاره‌قی بن‌باله‌کانی، له‌گه‌ل هه‌موو
جوولانه‌وه‌یه‌کیدا لووتمی پر ده‌کرد له‌ بۆنی جه‌سته‌یه‌کی نیوه
مردوو، قورساییان له‌سه‌ر زه‌ینم کرد و له‌ خه‌یالمیان داب‌پریم، به
جۆریک، دایکمی له‌بیر بردمه‌وه.

یه‌که‌م جارم بوو سواری فرۆکه‌ بيم، بیجگه‌ له‌ بۆنی جه‌سته‌ی ئه‌و
پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ دانیشتیوو ئه‌وه‌نده‌ی تر تووشی سام و
دلگوشینی کردم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌بیری خۆمیان به‌رمه‌وه، له
په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری ده‌ره‌وه‌م ده‌کرد و به‌رده‌وام له‌به‌ر خۆمه‌وه
گۆرانیم بۆ خۆم ده‌چپری، تاوه‌کو فرۆکه‌که‌ له‌ زه‌وی به‌رز
ده‌بووه‌وه، زیاتر جه‌ستم داده‌هیزرا و ئاره‌قم ده‌کرده‌وه، پیش
نزیکبوونه‌وه‌ی له‌ سنووری هه‌وره‌کان، چه‌ند جارێک له‌رزی و
خۆی راوه‌شاند، وه‌کوو بیه‌ویت له‌ هه‌وادا خۆی بته‌کیننی و
ته‌پوتۆزی زه‌وی له‌ جه‌سته‌ی پاک بکاته‌وه، هینده‌ی تر سه‌رسنگم
قورس بوو، له‌ گه‌دمه‌وه‌ پاشه‌پۆی خۆراک هه‌تا ناو قورپم
ده‌هات و به‌رده‌وام هیلنجم ده‌دا، جارجار شله‌یه‌کی تال ده‌پژایه
ناو دهمم و دیسان قووتم ده‌دایه‌وه، چه‌ند جارێک له‌ شوینی خۆم
هه‌ستم و دیسان له‌ جینگه‌که‌ی خۆم دانیشتمه‌وه، کچیک له
سه‌رپه‌رشتیارانی فرۆکه‌که‌ هات و ئاگاداریی پین دام؛ که‌ ده‌بیته‌ له
جینگه‌ی خۆم دابنیشم و خۆم ببه‌ستمه‌وه.

گه‌رمیه‌که‌ی له‌شم گۆرا به‌ سارد و له‌ سه‌رمادا ددانه‌کانم
چه‌قه‌چه‌ق ده‌یاندا به‌یه‌کدا، چاوم توند نووقاند و خۆم له‌سه‌ر

کورسییه که م گرمۆله کرد. کاتن فرۆکه که له ههوادا هاوسهنگی
خۆی وهر گرت، خیرا فرسه تم هینا و بهسه رانه ئهستورهکانی
کابرای قهلهودا، که تاویک بوو خهوتبوو، بازم دا و شپرزه خۆم
که یانده بهردهمی تهوالیتهکه، گلۆپه کهی سوور دهگرا و
نووسرابوو گیراوه، چهند جاریک له بهر خۆمهوه، 'بێرهوشتییه،
بێرهوشتییه.'

به پارهوه کهدا بی ئارام دهستم کرد به گه ران، چووم بۆ
ئهوسه ری فرۆکه که و دیسان زۆر به خیرایی به پارهوه کهدا
گه رامهوه بۆ لای جیگه کهی خۆم و بهسه ر کۆش و رانی کابرای
قهلهودا ههنگاوم نان و له جیگه کهمدا دانیشتمهوه. رۆحم ئۆقره ی
له بهر برابوو، به جۆریک، که زۆربه ی سه رنشینهکان سه رنجیان
دهدام. چهند جاریک هه مان کچی سه ره رشتیکار هات بۆ لام و
پرسیاری لئ کردم، منیش به لالووتیکه وه به نه خیر به رپیم ده کرد،
هینده ی پئ نه چوو، به په رداخیک ئاوه وه گه راپه وه، په رداخه که م له
دهست وهر گرت و به بی ئه وه ی لئی بروانم و سوپاسی بکه م،
پژانمه ناو قورگمه وه، که که میک تالی ناو ده م و قورگمی رامالی
بۆ ناو گه ده م، پاشان خۆی نوشتانه وه و سه یریکی چاومی کرد و
وتی، 'به رپیز، تو باشیت؟'
'هیچ کیشه م نییه.'

'دلناییت له خۆت، به رپیز، له وه ده چیت تو ترسی فرینت هه بیت!'
کاتیک ئه مه م له سه ره ره رشتیاره که بیست، خوینی له شم به وروژم
هه لکشان به ره و سه رم و رۆحم ئه وه نده ی تر وروژا، روه ی
خۆم لئ وهر چه رخانده، ده مو یست له خۆم ده ر نه چم، بیده نگ له
په نجه ره که وه، له شینی ئاسمان و بۆری و دیزی هه وه ره کانم

دەروانى، كە فرۆكەكە لەو دەمەدا بەنێوانیاندا دەفرى، نازانم
چەندىك بوو دەستە ئارەقاويىبەكانم لەيەك هەلەدەسوین، ئەژنوم
توندى لە كورسىيەكەى پىتش خۆم گىر كردبوو، لەناو هالاو و
گەرمىي ئارەقى لەشى خۆمدا، خەرىك بوو هەناسەم لەبەر دەبەرا،
زۆرم لە خۆم كرد و تاويك چاوم لىك نا.

لە بانگەوازی بلندگوى ناو فرۆكەكە بەئاگا هاتمەو، داواى دەكرد
ئامادە بىن و لە كاتى نىشتەویدا خۆمان ببەستىنەو، كە پاش
كەمىكى تر پوو دەدات، لە چاوكردنەو، ئەوئەى يەكەم تىلەى
چاوم پىكەى، ئاوى نىل بوو، كە پىنج پىنج و شىن پاكشايوو لە
نىوان قەراغىكى بارىكى سەوز و زەردى بىكۆتايى بىبابانىكدا، لە
ناكاو سى ئەهرامەكەى خىزا لە دوور دەر كەوتن، پاشان ئەو
خانوانەى تەنها هیندەى شقارتەيەك دەبوون، بىشومار بە رىزى
يەكدا لەو بىبابانەدا راخرابوون. فرۆكەكە نىشتەو، دەنگە دەنگى
سەرنشینهكان و داگرتنى كۆلەپشت و خۆكۆكردنەو، بىدەنگى
ناو فرۆكەكەيان شكاند، سەرنشینهكان لەناو پارەو، كەدا
پاوەستان، كابرەى قەلەو هینستا لە پرخەى خەودا بوو، هەردوو
دەستم بە قەراغى كورسىيەكەو گرت و توند خۆم بەسەر كابرەى
خەوتوودا هەلپى و خۆم لىنى دەرباز كرد، كۆلەپشتەكەم داگر
و چووم لەتەنىشت دوو كچە سەرپەرشتیارە جل شىنەكەو
پاوەستام، كە هەردووکیان بە سەرنجەو تاويك بوو لىيان
دەروانىم، يەككىيان وتى، 'بەخىر بىت بۆ مىسر.'

هەستم دەكر دەم گوى نەدەكرد و هىچ هیزم تىدا نەبوو وەلامى
بەدەمەو، وەكوو رۆحم مانى گرتىت لىم، ئەوئەى كە لە خەيالدا
بوو، ئەوئەى بوو خىرا خۆم لەو تابووتە دەرباز بكەم و نەجاتم

بییت، کاتیک دەرگای فرۆکه که کرایه وه، من له پیتش هه موو
سه رنشینه کانی فرۆکه که وه بووم، دووباره که چه کان، که له مبه ر و
ئه وه به ری دەرگا که وه را وه ستابوون، به کۆرس وتیان، 'به خیر بییت
بۆ میسر.'

سه رم بۆ را وه شانندن و ملم بۆ دهره وه نا، هالاو و گهرمییه ک دای
به روومدا، هه لو یسته یه کم کرد و هه نگاو ئ به ره و دوا وه
که رامه وه، به ر که سیک که وتم و ده ستیکی نا به پشتمه وه و به
دهنگی به رز وتی، 'میسته ر، مسته ر.'

بی ئه وه ی ئاو ری لی بده مه وه، 'سۆری، سۆری.'

پاشان ملی ریم گرت و به پلیکانه کاندای چومه خوار ئ، ئافره تیکی
شینپۆشی ئه سمه ری بالابه رزی قژ ره ش پیتیمان که وت، هالاوی
گه رمی و بۆنی قیر و ته پوتۆزیک ی ورد له هه وادا، هینده ی تر
رۆحیان گو شیم، سه رم داخستبوو، ماسولکه ی دهوری چاوم توند
گرژ کردن، تاکوو تین و شه وقی به هیزی خۆره که توزیک
فه رامۆش بکه م. ئه وه ند خۆم کوور کردبو وه، لو وتم نزیک
کردبو وه له سه ر پشت و نزیک سمتی ئه و خانمه ی له پیتشه وه پتی
ده کرد، نزیکه ی سه د مه تریک تا ناو هۆل و بالاخانه ی
فرۆکه خانه که ربه ری ده کردین.

کاتیک پیم نایه ناو هۆلی فرۆکه خانه که، ئه وه نده سارد بوو، وه کوو
چۆله که یه کی ته ر له ناو ئاره قی خۆمدا هه لده له رزیم، له به رده می
په نجه ره یه کدا پاسپۆرته که م دایه ده ستی یه کیک له و چه ندین
پۆلیسانه ی له پشتی کابینه شووشه به نده کانه وه بۆ ئه و مه به سه
دانیشتبوون، پاش سه یرکردنی پاسپۆرته که م، ئاماژه ی به
لا په ره یه کی به تالی ناو په سپۆرته که م کرد، پرووی تی کردم و وتی،

‘تو پیوستت به فیزهیه، له و لوکیتتهی بهرامبه‌رمان، له لوکیتی نه و بانقه، ده‌توانی بی‌کړیت.’

چ‌ند جاریک سه‌رم بو ږاوه‌شانده و پاسپورته‌که‌م له ده‌ست وه‌ر گرت‌ه‌وه و به‌ره و بانقه‌که چووم. وه‌رگرتنی فیزه‌که، ته‌ن‌ها پارچه‌یه‌ک له‌زگه بوو دایان له پاسپورته‌که‌م، دوا‌ی چ‌ندین جار ته‌ماشاکردنه‌وه‌ی پاسپورته‌که‌م و پشکنینی کوله‌پشته‌که‌م، ه‌م‌وو به‌داوی یه‌کدا ږیزمان به‌ست و چووین بو پو‌ستی جانتاکان، کوتوپر بیرم که‌وته‌وه، که من ته‌ن‌ها کوله‌پشتیکم پتیه و هیچی تر، که‌واته کارم به‌هاوسه‌فهره‌کانم نه‌ماوه و بوم ه‌یه به‌ته‌نیا بږوم به‌ږی خو‌مه‌وه، له‌خه‌یال‌مدا مال‌ثا‌وا‌ییم له‌یه‌ک به‌یه‌کیان کرد، بو‌ئو سه‌فهره چ‌ند کاتژمیریه‌ی ه‌موومان پیکه‌وه له‌ناو‌ئو تابو‌ته بال‌داره‌دا به‌سه‌رمان برد.

له‌ده‌رگایه‌کی شووشه‌تاریکه‌وه چوومه‌ه‌ولیک، دوو پو‌لیس جاریکی تر له‌پاسپورته‌که‌میان روانی، ئه‌وانیش له‌کوتاییدا زه‌رده‌خه‌نیه‌کی بی‌له‌زه‌تیا‌ن بو‌ده‌کردم و ه‌مان‌ئو دپړه‌یا‌ن وته‌وه، ‘به‌خیر بیتت بو‌میسر.’

که‌وتمه‌ناو شه‌پو‌لی جه‌نجالییه‌کی بیتشوماره‌وه، که‌زیاتر له‌شاره‌میزووله‌ده‌چوو، وه‌کو توپیک له‌گوره‌پانی قوتا‌بخانه‌یه‌کدا به‌پتی مندالانه‌وه‌بم، ه‌موو له‌یه‌کترمان ده‌روانی و که‌سیش گو‌یی به‌که‌س نه‌ده‌دا، به‌ر ه‌هرکه‌سیک ده‌که‌وتم، وشه‌ی ببووره‌م تی‌ده‌گرت و که‌سیش وه‌لامی نه‌ده‌دامه‌وه. زو‌ریک له‌وان راست ږووبه‌ږووم ده‌هاتن و له‌چاوم راده‌مان، له‌چاویاندا پرسیاریکم ده‌بینی، له‌به‌ر که‌می کات و جه‌نجالیی خو‌م بوم فو‌رمه‌له‌نه‌ده‌کران. ه‌موو په‌له‌یا‌ن بوو، له‌به‌ر خو‌یا‌نه‌وه‌قسه‌یا‌ن ده‌کرد و

كۆلەپشت و كەلوپەلى زۆريان پى بوو. زوزوو به چواردهورى خۇمدا دەمپوانى، به جۆرىك، كه له بىرم چووبۆوه بۆچى من له وىدام، جهنجالى شوينه كه و سەرسامبوونى من به جۆرىكى تر له مروف، نەمدەتوانى بىر بگەمەوه و له دەرگای چوونەدەرەوه بگەپىم، ئەوهى زياتر لەناو گويمدا هاوار و ژاوه ژاوه كانى گران كردهبوو، بانگى بلندگۆكان بوو، به چەندىن زمان و تۆنى دەنگى جياوازهوه دەيانزرىكاند، به بى ئەوهى كەسى گوتىشان لى بگريت، پاش چەندىن جار راست و چەپ پىكردىم، بى خواستى خۆم له گەل شەپۆلى ئەو خەلكەدا، له دەرگاىه كەوه چوومه دەرەوهى هۆلكە و كەوتم بەسەر گۆرپە پانىكى گەرەدا.

شەپۆلى گەرمى هەتاوه كه بەرەو رووم بووهوه، به هەمان شىوهى ناو دەرگای فرۆكه كه، نەمتوانى پاشگەز بيمەوه و به چەند پالىك خستميانه بەر خۆرەكه، هەستم دەكرد دەزولهى تيشكى خۆرەكه لهسەر روومه تەكانم سەمايان دەكرد و بىرەحمانه گەرمى خويانىان دەچەقاندە پىستەمه وه، گەرمى و هالاويك بوو پۆحم پنى ئاشنا نەبوو، بۆ يەكەم جارم بوو بۆن و بەرامى لەو جۆره بەسەرمدا بىت. گۆرپە پانەكەيش بە هەمان شىوهى هۆلكەى ژوورەوه جهنجال بوو، لەتاو گەرما، مى سەكۆكەم گرتە بەر و تاويك بە دەستى چەمدا پۆيشتم، بنهنگلم له ئارەقدا زلچەى دەهات. راستە شەقامى نىوان فرۆكه خانەكه و گۆرپە پانەكه له ئوتومبىل و فرۆشيارى دەستگىز جمەى دەهات، خۆم گەيانده ئەو كۆمەلە تاكسىيانەى به رىزىك سنوورىكيان لەنىوان فرۆشياره دەستگىزەكان و پىادەرەوه كاندا دروست كردهبوو، تاكسىيه كان بۆردەكانيان پەنگى نارنجى بوو، ژمارەكانيان بەگەرەبى و بە

رهنگی رهش لهسه رهگاگانیان نووسرابوو. یهکه م تاكسی كه لهپیشی ریزهكهوه وهستاوو، شۆفیرهكهی گهنجیكى قژلوولی ئهسه ره بوو، پیم وت، 'بۆ مۆزهخانهی نیشتمانی، له گۆرهپانی تهحریر.'

زه ردهخه نهیهکی بۆ کردم و چهند جارێک لهسه ره یهك وتی، 'تۆکهی، تۆکهی میسته.'

لهگهلی سه ره كه وتم و سولفی لیدا و به پێی كه وتین، کاتژمیر سینی پاش نیوه پۆ بوو، مۆزهخانه کاتژمیر پینج داده خرا، دوو کاتژمیرم کات له پیش ماوو.

شۆفیری تاکسییه که زۆر خیرا لیتی ده خوری، به ردهوام هۆرپی لیده دا، دهستم به دلمه وه گرتبوو، به راست و چه پمدا لار ده بوومه وه.

کاتیک گه یشتینه ناوشار و ناچار بوو هیواش لیخوهریت، پاشان له شه قامیکی جهنجالدا تهواو وهستا، شه قامیک، که سه دان ئوتومبیل پیکه وه دهستیان لهسه ره هۆر نه کانیان داناوو، کاتی شۆفیره که جامه کهی لای خۆی کرده وه، له پریکدا هالای گه رمی و هۆرن و ژاوه ژاوی سه ره شه قامه که به وروژم هاتنه ژووری، خه لکیکی زۆرم بینسی، به ئالای رهنگاوپهنگه وه به سه ره شۆسته و شه قامه کاندایه رپویشتن، له جیگه ی خۆمه وه پرسیم، 'ئه وه چی رووی داوه؟'

'ئه مپۆ زه مالیک و ئه هلی یاری ده کهن، ئاساییه بۆ ئیمه، چونکه سالی چهند جارێک روو ده دات. به خوی گه وه ره و پوژهی ئه و دوو تیمه یاری له گه ل یه ک بکهن، ژیا نی ئاسایی له م شارهدا ئیفلیج

دهبیت، دهترسم نه توانم له کاتی خویدا بنگه یه نمه موزه خانه.^۱
'ئاخ، فووتبال!'

به رده وام چاوم له سهر چرکه ژمیری کاتژمیری ناو داشبوردي تاکسییه که بوو، شؤفیره که دهستیکی له جامه که وه دهره ینابوو، به دهسته که ی تری، زووزوو هورنی لیده دا. ههستم دهکرد په نجه له پوخم دهژهنیت، به ئینگلیزیه لاوازه که ی و به دهنگیکی بهرن، دهستی کرد به گتپانه وه ی میژووی پووداوه کانی ئه و دوو تیمه، که له خولی میسر دا بهر یه ک که وتون، وه کوو شؤفیری تاکسییه که باسی لئوه دهکرد، له سالانی رابردوودا زیاد له هه زار کهس له هاندهرانی ههردوو لا گیانیان له دهست داوه، زوو لام ناشکرا بوو، که ئه و هاندهری ئه هلی بوو، به شیوه یه ک، که به هورن لیدان ئاههنگی له گه ل هاندهرانی یانه ی ئه هلیدا ده گتپرا. پاشان به رده وام بوو له دوان و کارتیککی بؤ راگرتم، 'له گه ل برایه کم، له نزیککی موزه خانه، دوکانی جلو به رگمان هه یه، بؤ هه موو پیوستییه ک، ده توانیت سهردانمان بکه ی ت.'^۱

ديسان به رده وام بوو، 'میسته ر، ئه گه ر له پوژانی داهاتوودا پیوستیت به تاکسی بوو، ئه و ژماره ی ته له فؤنه که م له پشتی کارته که م نووسراوه، به خوای گه وره، ته نها به هه شتا دؤلار، له به یانی هه تا ئیواره، به خوُم و تاکسییه که مه وه له خزمه تتدا ده بین. به خوا بؤ کوئی تو بته ویت، هه ر جینگه یه ک، به پشتیوانی خوای گه وره، بؤ هه ر جیه کی میسر تو بته ویت، ده تگه یه نم، له ژیر فرمانت ده بم.'^۱

سه رم بؤ له قاندا، کارته که م لی وه ر گرت و ته ماشایه کم کرد، پاشان لولم کرد و له گیرفانی پانتۆله که م ئاخنی.

هتواش لینی دهخوری و بهردهوام دهستی لهسهه هۆرهنکه بوو، پاش زیاتر له کاترمیزیک هۆرن لیدان و به دهنگی بهرز دوان، له سنووری گۆرهپانئیکی بهرفرواندا وهستا. خیرا دابهزیم و ههقی خۆیم له دهستی نا، کابرا دهیویست زیاتر زانیاریم پی بدات و هیشتا توند دهستی گرتبووم، به بیزاریهکهوه خۆم لئ پاپسکاند و چهند ههنگاوئیک لیتی دوور کهوتمهوه، له کهناری گۆرهپانهکهوه پراوهستام.

ههستم کرد وردهورده له بهر گهرمی خۆرهکهدا دهکولام، زۆرم له خۆم کرد و چاوم بهزۆر ههلبپی، تیشکی خۆرهکه وهکوو ورده زیخ بهر گلینهی چاوم کهوت، چاوم به گۆرهپانهکهدا گئیرا، دهنگی هاشوهووش و هۆرن لیدان، وهختهبوو پهردهی گویمی دهدری، دیار بوو کهس نهبوو لهو ولاتهدا پیتی بیزار بییت، شهقامیکی چهنهین پئچکه، که به دهووری گۆرهپانهکهدا دهسووپایهوه، جهنجالی وای کردبوو، که هیچ یاسایهکی پهپینهوه و پئگاوپان بوونی نهمینتت. بۆنی قیری تواوه و دووکهلی بهنزین و گازی سووتاو خیرا به مهلاشوومهوه نووسان و سییهکانمیان پپ کرد له بۆدپنی خۆیان، به جۆریک، که خۆم له هالاو و بۆنی ههناسهی خۆم بیزار بووبووم. تیشکی خۆرهکه زۆری بۆ هیتام، ناچار پاشهوپاش گهپامه دواوه و خۆم خسته ژیر سییهری یهکئیک لهو عارهبانه دهستیانهی به بهرزئی مهتریک زیاتر، سهموونی لاکیشهی لهسهه ههچنرابوو، خاوهنهکهی لهگهله ئهوهدا که سهرقالی بهپئکردنی مشتهریهکانی بوو، زووزوو بانگی دهکردم، 'میسته، میسته.'

ناچار بووم دوو ههنگاوئیک سییهری عارهبانهکهی بهجن بیلم، له

دلی خۇمدا، 'لەوانەیه لەم دۆزەخەدا، سێبەر هەر وا بەلاش نەبیت!' ویستم بە شەقامەکەدا بپەرمەوه، لەبەر زۆری و خیرالئیخوڕینی ئوتومبیلەکان، نەمویزا لەسەر شۆستەکە ببزویم، لە جینگەیی خۆمەوه، بە سەرسامییەوه سەیری ئەو هەموو ئاferهت و مندال و پیر و گەنجانەم دەکرد، کە لەنیوان ئوتومبیلەکانەوه بە ڕاکردن دەپەڕینەوه، بێ ئەوهی لەو وروژانەی ڕۆحم تییگەم، لەو دەمەدا پەڕینەوه لەو شەقامە، پەڕینەوهم بوو بە بالە مەلە لە دەریایەکی بیکۆتا. لە بیرى ئەویدا بووم، چۆن خۆم بگەینەنمە ئەوبەری گۆرەپانەکە، چەندین دەستگێڕ دەورەیان لى دام، جگەرە، بسکیت، ساردەمەنى و کەرەستەى وردەوالەیان پى بوو، هەموویان بە کۆرس و بە ناوازه، بە دەنگی بەرز بانگیان لى دەکردم، 'میستەر، میستەر.'

چەند جارێک خۆم لى تووڕە کردن و پالم نا بە سنگ و شانیاوە، لە بیزاریمدا، هاوارم کرد بەسەریاندا، 'سێبەرتان پێت، من پتویستیم بە سێبەرە؟'

ئەو دیمەنانەى لە پیشچاوم بوون، لە خەیاڵمدا بەردەوام خەریکی تاوتوێکردنیان بووم، تەنانەت بۆ ساتیکیش، نەیاندهتوانى ئەو وروژانەى ڕۆحم خاوبکەنەوه، یان گوشاری گەرمی ئەو خۆرەم لەبیر بەرنەوه، هەستم دەکرد کەللهى سەرم دەکولا، ئینجا هالاو و بوخارەکەى لە لووت و قورگمەوه دەر دەچوون. لەلای چەپی گۆرەپانەکەوه، کاتژمێریک بە بەرزبێهکەوه هەلواسرابوو، کاتژمێر پینجى دوانیوه‌رۆى نیشان دەدا، لە خەیاڵی خۆمدا، 'فریای مۆزەخانە ناکەوم، باشترە لە ئوتیلێک بگەرێم، بەلکوو پشووێکی تیدا بدەم و لەم جەنجالی و گەرمایە ڕزگارم بێت، سبەینى

كاتزمير ههشتى سەرلەبەيانى خۆم دەگەيەنمە مۇزەخانە، پيش بەرزبونەوہ و نزيكبوونەوہى تيشكى خۆر لە ريگەوبانەكان، خۆم دەگەيەنمە بەر سيپەرى ديوارەكانى مۇزەخانە.

تاويك بوو كۆلەپشتهكەم لەسەر سەرم پارگرتبوو، بە چواردەورمدا ھاتوھاوار و ھۆپن ليدان بوون، چەندىن دەستگيريش دەوريان لى دابوومەوہ و زووزوو بانگيان دەكرم و تيۆەيان دەژەندم، بيتجگە لە وشەى ميستەر، ھەموو قسەكانى تريان بە زمانى عەرەبى بوو يان بە دەست و سەريان ئاماژەيان دەكرد، لەناكاو كەسيك دەستگيرەكانى لى دوور خستەم و راست لە بەردەمدا راوہستا، بە ھۆى زلى و بەرزىى بالاىەوہ، بەرى خۆرەكەى لى گرتەم و سيپەرى بەسەردا كردم، كۆلەپشتهكەم لەسەر سەرم داگرت و پىتى دا ھەلم روانى، زەلامىكى بۆرى بالا بەرزى سەرتاشراو، بە پروويەكى خۆشەوہ دەستى بۆ دريژ كردم، بە نابەدلىيەكەوہ دەستم ناىە ناو دەستى، توند دەستى گوشيم و بە چاوہ رەش و گەورەكانى، زەق لىتى روانيم، چەند جاريك لەسەر يەك وتى، 'تاكسى، تاكسى، ميستەر، تاكسى.'

زووزوو لەگەل گوشين و راوہشاندىنى دەستەدا، دووبارەى دەكردەوہ، سەرم بۆ لەقاند و بە ھەمان تۆنى دەنگى ئەو وتم، 'تاكسى، تاكسى، ئۆكەى، ميستەر.'

كوتوپر دەستى بەر دام و پىرى كرد بە كۆلەپشتهكەمدا و لە دەستى دەرھينام، پاش ئەوہى كۆلەپشتهكەمى لە شان كرد، پرووى لى وەر گىترام و بەسەر شۆستەى دەستە راستدا دەستى بە رۆيشتن كرد، منيش بەناچارى دواى كەوتم.

كاتيك كابرا لە شەقامەكە پەريپەوہ، من لە شانپەوہ دەرپويشتم، بى

ئەوھى بۆيۈم لەو ئوتومىيىلانە بېروانم، كە بە راست و چەپماندا بە
ھۆرۈن لىندان گىقەيان دەكرد. چووينە لاي ئەو رىزە تاكسىيە
دەمىك بوو لەوبەرى شەقامەكەوھ لىم دەپروانى، ويستم بە كابرا
بلىم، كە بۇ ئوتىلىنك بەرىت، بەلام پىنى رانەگەيشتم و خىرا بەلای
تاكسىيەكاندا تىپەرى و چەند جارىك ئاورى لى دامەوھ و بە
دەستىكى ئامازەى پى دام، كە دواى بکەوم. لەوھدا بوو،
گۆرەپانەكەيش بەجى بىلىت و خۆى بکات بە يەكىك لەو چەندىن
كۆلانانەدا، كە دەكەوتتە سەر گۆرەپانەكە. چەند جارىك بانگم لى
کرد، 'تکايە بوەستە!'

كابرا ئاورى لى نەدامەوھ و بەردەوام بوو لە رۆيشتن، گەيشتە ناو
كۆلانىكى تەنگ، ئەمبەر و ئەوبەرى ئەو كۆلانە، بە عارەبانە و مىز
گىرابوو، بە جۆرىك، كۆلانەكەيان ھىندەى تر تەنگ كىردبووھو،
بازارپىك بوو، ھەموو شىتىكى تىدا بەرچاۋ دەكەوت،
جلوبەرگفروش، شىتواى جەكانيان و رەنگ و رەوالەتى
كالەوھبوويان دلىان تەنگ دەكرد، سەوزە و مىوھ فرۇش،
بەردەوام بە پووى پىادەرەواندا دەياننەپراند، سەبەتە دانراوھكان
پىر بوون لە سەوزە و مىوھ و خواردەمەنى، لەو دەوروبەرە،
تاكوتەرا بە بارتەقا و بەرزى مىزى مىوھفروشەكان، خەشوخال و
پاشەپۆم دەبىنى، بۆگەنيان ھەستى بۆنكردنمىان پەك خست، ئەو
دوو رىزە بالاخانەيەى ئەملاولاي كۆلانەكەيان گرتبوو، ھەموو
رەنگ زەرد و ھاوشىوھ بوون، زۆر دلئەنگ دەھاتنە پىشچاوم،
يەك يەك شانيان دابووھ بەر شانى يەك و پىرى و بىخزمەتى بە
رەنگ و بالاىانەوھ ديار بوو. ھەواى ئەو كۆلانە ئەوھندە خنكىنەر
و ناتەندروست بوو، ھەستم دەكرد سىيەكانم ھەلئاسابوون،

مندالی سوالکەر بهو کۆلانه دا بلاو بووبونه وه و به بیانوی دهستگیریه وه، دهستیان له هه موو پیاده په ویک پان ده کرده وه، که بهویدا تیده په پری، ئه و ئافره ت و مندالانه ی به قولینه ی پر له نانی گهرمه وه پیشیان به پیاده په وان ده گرت، له بهر تیشکی خۆره که دا هه ناوی خۆیان و نانه کانیان به رده وام هالوی لی هه لده ستا، هه راوزه نای ئه و هه موو فرۆشیارانه و دهنگی به رزی موسیقای ئه و کاسیتفرۆشانه ی بلنگوکانیان به به رزیه وه دانابوو، خه ریک بوو په رده ی گویم بدرینن، دهنگی موسیقا و گۆرانییژه کان، جهنجالیی ئه و بازاره یان دهلاوانده وه، چه ند جاریک له بیزاریمدا توند گویم گرت و دهنگی چواردهوری خۆم لی برین.

له کاتیکدا سه رنجم له چوارده ورم ده دا، کابرا زیاتر له ده مه تریک لیم دوور که وتبووه، به رده وام فرۆشیاریک یان دهستگیریک، که ژماره یان له پیاده په وه کانی ئه و بازاره زیاتر بوو، کابرایان له پیشچاوم ون ده کرد، قورگم وشک و لیتوه کانم له سوێروای ئاره قی رۆخسارمدا خوسابوو، ئه ژنۆم ده له رزین و به ئه سته م خۆم له سه ر پینه کانم بو راکیر ده کرا، چه ند جاریک له خه یالمدا توورپه ده بووم و ده ستم ده نایه بینه قاقایان و بیده نگم ده کردن، پالم به و پیاره ناوشانپان و دشداشه له به رانه وه ده نا، که له چه قی ئه و کۆلانه به رته سه که دا به کومه ل راهه ستابوون، به دهنگی به رز له گه ل یه کتردا ده وان.

ئه وه ی له و جهنجالییه دا توزیک هیزی به به ره وه ده دام، بانگی لی ده کردم و به ئاگای ده هینامه وه، دهنگی ئه و موزیک و گۆرانییژانه بوون، که له ناو ژاوه ژاوی ئه و قه بره پر مرۆقه دا، به رده وام زیرکه و شین و واوه یلیان بوو.

کاتیک له کابرا نزيک بوومه وه، توند دهستم له قه راغی
کوله پشته کهم له شانی کابرا گیر کرد، کاتیک ئاوری لی دامه وه،
پنم وت، 'بوهسته، بوهسته، من نه پیوستیم به تاکسیه و نه به
یارمه تیی تویش رازیم.'

کابرا به سهرسامیه که وه لئی روانیم و به هیمنی وتی، 'بۆ خاتری
خوا، میسته، سه برت بیت، له کوتای ئه م کولانه، تاکسیه که م
راگرتوه.'

دیسان پنشم که وت و دهستی کرده وه به رویشتن، له کوتایی
کولانه که، که وتینه سهر راسته شه قامیکی دوور پیچکه بی، شه قامه که
به ریزیک دارخورما، که له سهر شوسته یه کی باریک نیژرابوون،
کراسو به دوو به شه وه، تیشکی خۆر و ته پوتوز، رهنگیان له
دارخورماکان برپیوو، ههردوو پیچکه ی شه قامه که پر بوون له
پاس و تاکسی و ماتور، له بهر جهنجالی، بهردهوام هۆرپیان لیده دا،
له و ده مه دا به خۆم وت، 'پنده چیت لایه نگرانی زه مالیک و ئه هلی
بن ئاههنگ بگین.'

کابرا بی ئه وه ی سهری لای راست یان چه پی بکات، به ناو
جهنجالی شه قامه که دا په پیه وه، چه ند جاریک ههنگاوم نا و
یستم دوا ی بکهوم، بیهیزی ئه ژنوم و زوری و خیرالخورینی
ئوتومبیله کان، تاویک له سهر ئه و شوسته یه و له بهر تیشکی ئه و
خۆره گهرمه دا، دهسته ونه زهر رایان گرتم، کاتیک کابرام بینی
له و بهری شه قامه که وه به لای راستی شه قامه که دا تیه پری، دیسان
گورم دایه بهر خۆم و چه ند ههنگاویک چومه سهر شه قامه
قیره که، خیرا بنی پئلاوه کانم له نه رمی قیره که دا نوقم بوون،
دیسان بۆنی قیری تواوه و دوو که لی ئه کزۆزی ئوتومبیله کان

لەگەل ھالاولی لەشی خۆمدا سییەکانمیان قانگ دا. تیشکی خۆرەكەیش، بەردەوام دەیکولاندم، راپەریم لەو ئوتومبیلانەیی راستەو راست بە ھۆرپن لێدان بەرەو پووم دەهاتن، ناچار گەرپامەو ە سەر ئەو شۆستە کۆنکریتەیی وەکوو من رۆحی پەر بووبوو لە ھالاول و گەرمیی خۆرەكە و داخ بووبوو، بە راست و چەپمدا چاوم بۆ خەتی پەرینەو ە گێرا، بینیم بەدریژایی ئەو شەقامە ھەر خەلگ بوو بە ھەلەداون و پەلەپروژکی بەنیوان ئوتومبیلەکاندا رایان دەکرد و دەپەرینەو، شۆستەکان گەرمیی خویان لەسەر پیتاوەکانمەو ە گەیانده پیتەکانم و لەتاوا یەك یەك پیتەکانم بە نۆرە ھەلەدەبرین.

کابرام لە چاوان بوو، ھەتاو ەكە یەكراست لە رۆخساری دەدام، ناچار بووم بە چواردەوری خۆمدا بۆ سیتیەرێك بگەرپیم، لەو کاتەدا بە خۆم دەوت، 'کۆلەپشتەكەم تازە فەوتا و بەتەمای نەبم باشترە.'

سەرم گێژیی دەخوارد و بێ وزە بە چواردەوری خۆمدا دەخولامەو، گەرماکە تەواو کاری لە پۆحم کردبوو، ئەژنۆم تینک دەئالان و لەو زیاتر جەستەمیان لەسەر خویان پێ رانەدەگیرا، لەتاو سەرئیشە و تینی گەرمی تیشکی خۆرەكە، چاوم بۆ ھەلنەدەهات، بیجگە لەو وروژانەیی پۆحم، کە لەناو فرۆکەكەو ە تاکوو ئەو ساتە دانەدەمرکایەو، لە خەیاڵمدا چەند جارێك لە پۆلیسخانە بووم و شکاتم لە کابرا دەکرد و یەخەیم گرتبوو و لەگەلێدا کەوتبوومە شەر، لەو دەمەدا لەسەر شۆستەكە، لەتەنیشت ستونێکی ئاسنینهو ە راوہستابووم، وا داخ بووبوو، نەمدەتوانی شانمی پێو ە بنیم، چەند بۆردیکی پوو ە و شەقامەكەیی پێو ە

هه لواسرابوو، بۆردهكان ستيهريكي لاكيشهي باريكيان كردبووه
 سهر شؤستهكه، تاويك دهموچاوم خسته بهر ستيهري، چاوم
 لهوبهر شهقامهكه برى و ههستهكاني ترم لهنا و خۆمدا راگرتن، له
 قوولاي خهيال و يادهوهرييهكاندا دهگهپام، گويم له هۆپن ليدان
 نهما و لووتم بۆنى قير و دووكهلى ئهكزۆزى ئوتومبيلهكاني لى
 برپا، لهشم سارد بووهوه و ئيتر ههستم به گهرمى تيشكى
 خۆرهكه نهدهكرد، بهلام هيشتا سيبهكانم پر بوون له هالاو و
 گهرمى و بۆگهن، كه نفت و پرزه ليپراو، له خهيالمدا دهه وت،
 'ئهميه، نهينى و هيزى تيشكى خۆر، چۆن ليزهدا دوور له دايمك و
 هاوريكانم، دهسووتيم، لهناو خۆمدا دهتويمهوه و خۆم رادهستي
 تيشكى خۆريك دهكهم، كه ههردهم بۆ مرفاياهتى سهرچاوهى
 ژيانه.'

له بيزاريمدا، لهو ساتهدا به خهيال، وهكوو مارمىلكهيهكى بيبان
 خۆم بچووك دهكردهوه و له شهپ و بهرهنگارى لهگهه خۆردا
 دۆپام و پاشهكشهم دهكرد و لهژير لم و دار و پهردووى ئه
 ناوهدا، خۆم مهلاس دهدا، چاوم ليك نا و پۆحم له ستيهري و
 تاريكى ناو لهشى خۆمدا مات دهكرد، ترسى كوتاييهكى
 كارهساتبار خزايه ناو دهروونمهوه، بيهووده پۆحم له جهستهى
 تاواهمدا، مان بگرئ و لهو ولاتى خۆهدا تهنيا و غهريب بكهويت.
 ههستهكانم تهواو له چواردهورم دابران، ئهوسا ئهوهنده بيتاگا
 بووم له خۆم، نازانم، بۆ به خهيال گهپامهوه بۆ ئه و پۆژهى له
 كهنارى دهريا بهتهنيا دهگهپام.

پۆژيكي سارد و باراناوى بوو، باوبۆران، بۆن و هالاوى سويزى
 ئاوى دهرياكهى دهدا به پوومدا، كزهههوايهكى سارد و بۆنيكى

شیداری خوییاوی، یادهوهرییهکانمی گهپراندهوه بق ئه و پوژه،
 'ههوایهکی شیداری ساردی باراناوی دای به پرومدا، ههناسه م
 لهسر سنگمدا پهنگی خواردبوو، ئه و پوژه بوو، که دایکم دواي
 چهندین نهشتهرگهري، له نهخوشخانهی دانهاخ زهلیل کهوتبوو،
 زیاتر له شهش مانگی ئه و ساله ی له نهخوشخانه برده سهر، ئه و
 ئیوارهیه، پاش مشتومرم لهگه ل دایکمدا بهجیم هیشت و چووم بق
 سهر کهناری ئه و دهریایه ی، که ئه و نهخوشخانهیه ی دهکهوته
 سهر، دایکم تهواو له زیان بیزار و بیهوا بوویوو، ئه وسا
 پزیشکهکان تهنها بهختی له سهدا سیی ژیانیان پی دابوو، بهبیرم
 دیت، ئه و پوژه دایکم پیی وتم، 'مارتن، ئه گهر تو رازی بیت،
 دهمهویت له ماوه ی بیست و چوار سهعاتی داهاتوودا، به
 یارمهتی پزیشک، کوتایی به ژیانی خوم بهینم.'

دایکم، ئه و پوژه، داواي مردنی لی دهکردم، دهمزانی من ئه و م به
 ژیانوه گری داوه، ئه گین ئه و دهمیگ بوو روچی له جهسته ی پر
 له ژهر و نازاریدا دهفری.

ئه وسا هیچ وهلامیکی دایکم نه دایه وه، له بالاخانه ی
 نهخوشخانه که دهر چووم و بریارم دا بهدریژایی ئه و کهناره
 پیاسه بکه م، به خوم وت، 'کاتیک دهگه پیمه وه، که وهلامیکم بق
 دایکم پی بیت.'

ئه و کهناره له من زیاتر کهسی تری لی نه بوو، باوبوران و
 سه رماکه ی به شیوهیه ک بوو، که له تاوان هه موو خه لکی خزیان له
 ماله کانیان توند کردبوو، کوشک و قاوه خانه و چیشتهخانه کانی ئه و
 کهناره هه موو داخرا بوون، ره شه با ئالا و تهخته ی ریکلامی
 کوشکه کانی هینابوو هه له که سه ما، شه پۆلی ئاوی ده ریاکه یش،

کەف و زەرداوی خۆی بە ڕووی کەنارە لمینەکاندا دەدا. بێ ئارام و دلگەرم، تاویک بەو کەنارەدا گەپام، جارجار شەپۆلەکان فرسەتیان لێ دەهێتەم و خۆیان بە قاچ و قولمدا هەلدەزنا و تەپیی خۆیان لەسەر پانتۆلەکەمەووە دەگەیانده سەر پیستم. گۆچکەماسی و بەردی ڕەنگاوپرەنگی شۆراوە، سەرنجیان ڕاکێشام و تاویک لەسەر ئەژنۆ دەستم کرد بە کۆکردنەوەیان، هەردوو گیرفانی پانتۆلەکەم لێ پڕ کردن، بەنیازی ئەوێی بۆ دایکمیان بەرمەو، بەبیرم دیت، ئەو دەمەێ لەسەر کەناری دەریا دەبووین، دایکم کۆی دەکردنەووە و لە مالهو، لە کارە هونەرییەکانیدا بەکاری دەهێتەن.

نازانم چەندیک بوو لەویدا بێدەنگ لەبەر ئەو باران و سەر لەمە تەپەدا چۆکم دادابوون و دۆش دامابووم. بێوچان لە چەند وردەزیخیکی ڕەنگالەم دەڕوانی، پاشان چنگم لێ پڕ دەکرد و یەک یەک لە ئاوەکەم دەهاویشتن. شەپۆلەکان زوو زوو بەسەر ڕانەکانمدا دەڕژان، ناوبەناو دایکم خۆی لە خەیاڵەکانمدا قوت دەکردەووە و بە چاوی پڕ لە فرمێسکەووە بانگی لێ دەکردم، ئێزەم بە، ئازیزەکەم، دەستم لێ بەر بەدە و مردنم پێ ڕەوا ببینە، شێرپەنجە خواردوومی و زۆر ئەشکەنجەێ ڕۆجم دەدات.

هەستامەووە و پاشەوپاش گەپامە دواوە و ویستم بۆ لای دایکم بگەریمەو، پاش تاویک، سەرسام و دلسارد، دەستم توند لەیەک هەلپێکابوون و لە دوورم دەڕوانی، لەناو خۆمدا شەپۆلی دوودلی و نەزانین، پەنجەیان لە دیوارەکانی ڕۆجم دەژەنی، بە جۆریک، سست لە جێگەێ خۆم دەستەوونەزەر ڕاوەستابووم، بێزاریم، سنووری پێلۆوی چاومیان دەلەرزاند، بێ ئەوێ هیچ دەستەلاتیکم

به‌سەر خۆمدا هه‌بیت، خێرا پێیه‌کانم به‌دوای یه‌کدا هه‌لگرتن و به‌ قین و قه‌هره‌وه، به‌ره و قوولایی ده‌ریاکه به‌ ڕاکردن چووم، به‌سەر شه‌پۆله‌کاندا بازم ده‌دا، له‌ کاتی ڕاکردنمدا، به‌ر چه‌ندین شه‌پۆلی گه‌وره‌ که‌وتم، ئه‌و شه‌پۆلانه‌ی تا ده‌گه‌یشتنه‌ که‌ناره‌که، بیهێز و بچووک ده‌بوونه‌وه، خۆیان به‌سەر سنگ و ڕوخسارمدا ده‌دا. هیز و ساردیی ئه‌و شه‌پۆلانه، هه‌ناسه‌میان توند کرد و سویراوی خۆیان گه‌یاند ه‌ ناو خوینم. ئه‌وه‌نده چوومه قوولاییه‌وه، که‌ پێیه‌کانم ئیتر ڕووی زه‌وییان نه‌ده‌گرت، جووله‌م له‌ خۆم ب‌ری و هیواش هیواش بۆ قوولایی و ژیر ئه‌و ئاوه‌ سویرا و سارده‌ داخزام، تاویک له‌ بن ئاوه‌که‌دا خۆم مات کرد، هه‌ستم کرد سییه‌کانم پ‌ر بووبوون له‌ سویرا، چاوه‌ڕوانی بووم، ئاخۆ که‌ی به‌ ڕووی مردن خۆیدا ده‌ته‌قیم، تاوه‌کو هه‌ستی پ‌ی بکه‌م، بیچیزم، ئه‌گه‌ر ته‌نها بۆ هه‌ناسه‌یه‌کیش ب‌یت، به‌لکوو له‌ نه‌ینیی مردن تینگه‌م، مردنیک، که‌ دایکم به‌ په‌رۆشه‌وه داوای ده‌کرد.

گه‌ردیله‌ی ئاوه‌ سارده‌که‌ وه‌کوو ده‌رزی له‌ خۆیان ده‌ئاژنییه‌ جه‌سته و به‌ئاگایان ده‌هینامه‌وه، نه‌یاند هه‌یشت ڕوو بدات. هه‌ستیک له‌ قوولاییمه‌وه وزه و گه‌رمیی ده‌دایه‌وه به‌ جه‌سته‌م و پابه‌ندیان ده‌کردمه‌وه به‌ ژیان، فه‌رمانی ده‌دا به‌ ده‌ست و قاچه‌کانم تا بجوولین، چه‌ند شه‌پۆلیکیش ڕووه‌ که‌ناره‌که‌ پالیان پتوه‌ ده‌نام، تووربه‌بوونیک، هه‌موو ماسوله‌که‌کانمیان گرژ کرد و هه‌نوکه‌ گو‌ریان ده‌دایه‌وه به‌رم. هیزیک، که‌ ڕۆحم غه‌ریب بوو پتیی، نازانم، چ پابه‌ندبوونیکم به‌ ژیانه‌وه‌ گلیان دامه‌وه و ڕیگر بوون، هه‌نوکه‌ ئیره‌یی به‌و ڕۆژه‌ ده‌به‌م، کاتیک گه‌یشته‌مه‌وه که‌ناره‌که، له‌ ته‌ریی جله‌کانی به‌رم شلپه‌م ده‌هات، به‌ که‌ناره‌که‌دا ده‌ستم کرد به‌

پاکردن، پر بووم له وزه و ههستم به ماندووبوون نه ده کرد،
 وهکوو جوانوویهکی چهند مانگه، به و کهناره چۆل و ته په دا په وتم
 ده کرد و غارم ددها، نازانم چهند و به در یژایی چهند کیلۆمه تر
 به سهر ئه و لمه ته پر و شیداره دا رام کرد، پینه کانم نه یانده ویست
 رابوهستم، ههنگاو له دواى ههنگاو به رده وام بوون، تاوه کوو
 کهناره که تاریک داهات و دهریا شه پۆله کانی خۆی کۆ کرده وه و
 بیدهنگی ئه و ناوهی داگرت، ئیتر ئه وهی گویم لئ بوو، ته نها لیدانی
 ترپهی دلی خۆم بوو. له ته لخی و له ناو ته نیایی و سنووری زه وی
 و دهریادا، ئه ژنۆم دادان و خۆم به سه ریاندا نوشتانده وه، له ناو
 ئاره قی جهستم و ته پر و شیی ئه و کهناره دا، خۆم لئ گرمۆله
 کرد.

ته زوویهک به له شمدا هات، ههستم به وه کرد، که چۆن دوو
 دهست بنیالیان گرتم و به هیزیک توند هه لیان بریم، چی بووی
 دابوو، من له کوئی بووم و ئاخۆ کئ به هانای منه وه هاتیتت، هه ولم
 دا چاوم بکه مه وه، تا بزانه کئ له چوارده ورمه، سه رم قورس و
 ماسولکه ی پیلووی چاوم ئه وه نده بیتهیز بوو، نه متوانی هه لیان
 بپریم، جهسته ی بیوزه و نیوه مردووم بۆ نه جوولا، ناچار خۆم
 رادهستی ئه و هیزه کرد، له باوه شی گرتم و له سهر دۆشه کیکی
 نه رم دای نام، گرده کانی سمتم ده کزانه وه و ئازاری سووتانیان
 هه بوو، گویم له دهنگی مه کینه ی ئوتومبیله که بوو، پاشان تۆنی
 دهنگی ئه و گۆرانیبیژه ی پیشتر له بازاره جه نجاله که دا گویم لئ
 بووبوو، ئه و دهنگه غه ربیه ی رۆحم ئاشنا نه ده بوو پتی.

له کاتی لیخوړینی ئوتومبیله که دا، به رده وام به راست و چه پمدا

دهکه و تم، بۆنی جگهره و شینوواوه یلای گۆرانیییژه که رایان په پړاندم، دیسان له گهل گهرمادا که وتمه وه جهنگ، به رده و ام له قومیک ههوا دهگه پرام، نهو هه وایه ی له لووته کانمه وه به ناو قورگه وشک و نازار وایه که مدا بۆ ناو سییه کانم گوزهریان ده کرد، ههستم ده کرد که ته نها دوو که لی جگهره بوو، زوزوو هیلنجم هدا و تالاو یک شه پۆلی هدا، تا ده رگای قورگم و له گه ده مه وه تالی خۆی ده گه یانده ناو ده مم. جار جار له هۆش خۆم ده چووم و ناگام له چوارده ورم نه ده ما، دیسان نه غمه ی دهنگی نهو گۆرانیییژه، گوینان پر ده کردم و رایان ده په پړاندم، نه مه ده زانی چی ده لیت، به لام دهنگی وه کوو تۆنی دهنگی دایکم، پۆحمیان به ژیانه وه ده به سته وه.

ئوتومبیله که وهستا، پاش تاویکی که م، ده رگای لای دهستی چه پم کرایه وه، هه ر نه وه ندهم به رگوی که وت، 'میستر، میستر، نهو ه گه یشتینه ئوتیل.'

چاوم بۆ هه لته ده هات، له خه یالی خۆمدا له وه لامیک ده گه پرام، فریا نه که وتم و له پپیکدا دوو دهستی به هیز که وتنه بنبالم و توند بۆ ده ره وه ی ئوتومبیله که رایکیشام، دیسان ههستم به گهرمی خۆره که ده کرده وه، تیشکه کانیان ده چه قانده وه سه ر پیستم، که سیک وه ژیر بالم که وتبوو، ده ستیکیشی له که مه رم هه لپیکابوو و له زهوی هه لبریبووم، جار جار نووکی پیکانم له نه رزیان هدا، گویم له ده رگایه ک بوو، له پیشماندا والا بوو، له چوونه ژوره وه ماندا راپله کیم، بهو ههوا سارده ی دای به پوومدا، گویم له دهنگی ئیرکوندیشنه کان بوو، که به به رزییه وه، وه کوو نه وانیش لهو گهرمایه تووره بن، ده یانته پړاند، به سه رشانی

کابراوه، پر به سییه کانم هه‌وای فینکم هه‌لمژی، له‌سه‌ر لچ و
 لیوه‌کانمه‌وه تاکوو ناو ده‌مم کزانه‌وه، له‌تینوواندا شه‌قار شه‌قار
 بو‌ویون، کاتیک له‌سه‌ر کورسییه‌کی نه‌رم دای نام، ورده‌ورده
 هه‌سته‌کانم هیزیان تی ده‌هاتنه‌وه و ده‌متوانی له‌رینگه‌یانه‌وه
 چوارده‌ورم هه‌ست پی بکه‌م، ده‌نگی پی‌او‌یکم ده‌بیست، دیسان
 به‌کزی گویم له‌ده‌نگی ئەو بوو، ئەو گۆران‌بیژە‌ی له‌زه‌لیلیمدا
 به‌زۆر منی به‌تونی ده‌نگی خۆی ئاشنا کرد، به‌رده‌وام پرسیارم له
 خۆم ده‌کرد و له‌خۆسازدانا بووم، تاکوو هیز بده‌مه به‌ر خۆم و
 پرسیاریک له‌وانه‌ی چوارده‌ورم بکه‌م، له‌کاتیکدا به‌هه‌ردوو
 ده‌ستم چاوم هه‌لگۆفت و توژیک تروسکاییان تی هاته‌وه، هیشتا
 به‌لیلی چوارده‌وری خۆم ده‌بینی، زه‌لامیک له‌ته‌نیشته‌مه‌وه
 دانیشتبوو، هه‌ستم به‌ئه‌نیشکی کرد، توند له‌قه‌برغه‌می
 چه‌قاندبوو، تونی ده‌نگی گری، که به‌زمانی عه‌ره‌بی و به‌په‌له‌په‌ل
 قسه‌ی ده‌کرد، له‌وه‌ده‌مه‌دا گویم له‌ده‌نگی ته‌قوه‌وری پیلایوی
 که‌سینک بوو، پیده‌چوو پوه‌وه لای ئیمه‌ بیت، کاتیک چاوم له‌سه‌ر
 دوو چاوی ره‌شی باده‌می پوون بووه‌وه، روخساری ئافره‌تیک
 ده‌نگ ناسکی ئەسمه‌ری کورته‌بالا، هینده‌ی میکیاج کردبوو جوانی
 و گه‌نجیتی خۆی پین شارده‌بووه، کاتی من له‌چاوم ده‌پوانی، ئەو
 دانه‌وییه‌وه و به‌سینییه‌ بچووکه‌که‌ی ده‌ستی، که دوو په‌رداخ‌ی پر
 له‌ئاوی له‌سه‌ر بوو، فه‌رمووی لی کردم، خیرا په‌رداخه‌ ئاوه‌که‌م
 توند له‌ناو ده‌ستم گرت، فینکی په‌رداخه‌ ئاوه‌که‌، ته‌زوویه‌کی
 ساردیان به‌له‌شمدا هینا، خیرا و به‌دوای یه‌ک دا، لچ و لپو و
 ناوهم و قورگی وشکم پین ته‌ر کرد، ئاوه‌که‌ ئەوه‌نده‌ سارد بوو،
 هه‌ستم کرد پری کرده‌مه‌وه له‌ژیان و نه‌ختی هیزی به‌به‌ردا

هیتامه وه، ئینجا ئازاریک له سه ر سنگمه وه به ره و سه رم هه لکشا و له ناو کاسه ی سه رمدا پهنگی خوارد، هه ردوو دهستم توند گرت به سه رمه وه، ته ماشایه کی لای شانی چه پی خۆم کرد، بینیم شوڤیزی تاکسییه که له شانمه وه دانیشتبوو، له وه ده مه دا له گه ل ئافره ته که ده ستیان کرد به قسه کردن، ویستم خۆم تووڤه بکه م و هاوار بکه م به سه ری دا و په لاماری بده م، ته نانه ت گوڤی تووڤه بوونیشم تیندا نه مابوو، ئه وان به دهنگیکی به رز به سه ر به کتریدا هاواریان ده کرد، تونی دهنگیان وهک ورده شووشه ی تیژ ده که وتنه ناو کونی گویم و خویان ده خزانه ناو کاسه ی سه رمه وه، هینم له خۆمدا کۆ کرده وه و رووم له شوڤیزی تاکسییه که کرد، هاوارم لئ کرد، 'کوا کۆله پشته که م؟'

له کاتیکدا ئاماژه ی بۆ به رپیتی کرد، به هیمنی وتی، 'میسته ر، ئه وه کۆله پشته که ته.'

'منت بۆ کوئی هیناوه؟'

ها ته پێشه وه لیم و چاوی به روومدا دا بچڤی و وتی، "الله أكبر، میسته ر، تو له ئوتلیت.'

ده ستیکی پان کرده وه و به رامبه رم رای گرت و دووباره وتی، 'میسته ر، یاللا، خیرا کریکه م بده ری...'

گوڤم دایه به ر خۆم و ویستم راست بیمه وه و جزدانه که م له گیرفانی داوه ی پانتۆله که مدا ده ر بینم، هینده بیه یز و پرزه لپه راو بووم، نه متوانی جووله بکه م، به یارمه تیی کابرا، جزدانه که م ده ر کرد و له نیوان ئه و چه ند په رهی ئیرویا نه دا که له جزدانه که م ده رم هینابوون و به ده سمه وه بوون، خۆی بیست ئیرویییه کی ده ر کرد، هه ستا و ده ستی له نیو دهستم نا، توند ده ستی به تووڤه بییه وه

گوشی، بالی پراوه‌شاندم، هه‌ستم کرد هه‌موو ئازاره‌کانی ناو له‌شمی به‌ئاگا هینایه‌وه و له‌تاوا چاوم نووقاند، بئ ئه‌وه‌ی هیج بلیت، دهستی به‌ر دام و به‌چهند هه‌نگاوێک، له‌ده‌رگای ئوتیله‌که‌هه‌ چوو ده‌ر و له‌چاوم ون بوو.

چاوم له‌دوای کابرای شوفیر بوو، هیشتا قه‌هر و تووپه‌بیم لێی نه‌په‌ویبووه، ئافه‌رتی ئوتیله‌که‌هه‌ لیم هاته‌ پیش و له‌لامه‌وه‌ دانیشته‌ و به‌ ئینگلیزییه‌کی په‌وان وتی، 'میسته‌ر، له‌ ئیستادا ژووری به‌تالمان نییه‌.'

له‌و ده‌مه‌دا، له‌چاوی یه‌کترمان ده‌پوانی و پاشان ئه‌و پرسیی، 'دیاره‌ له‌ بیابانه‌وه‌ که‌پراویته‌وه‌ و زۆر ماندوویت؟'
سه‌رم بۆ پراوه‌شانده‌ و پیم وت، 'به‌لێ، زۆر ماندووم.'
'ئایا ده‌توانیت له‌گه‌ل که‌سانی تردا، له‌ ژووریکدا ته‌نها شه‌ویک بگوزهرینیت؟'

سه‌رئیشه‌ و ئازاری گیانم، هه‌سه‌له‌یان لێ بریبووم، له‌ ناخمه‌وه‌ به‌ جۆریک وروژابووم، به‌رده‌وام له‌گه‌ل وه‌یشومه‌دا له‌ کتێبه‌ریکیدا بووم، هه‌ر بۆیه‌ له‌ ناچاریمدا به‌ خۆم وت، 'هه‌رچۆنیک بیت، جیگه‌یه‌کم ده‌ست بکه‌ویت، سه‌ببێن له‌ ئوتیلیکی باشتر ده‌گه‌ریم.'
سه‌رم بۆ له‌قاند، 'باشه‌، باشه‌، کیشه‌ نییه‌ و پازیم.'

هه‌ستا، پویشته‌ و پاش که‌میک گه‌پایه‌وه‌ و داوای لێ کردم پاسپۆرته‌که‌می بده‌م و زیاتری وت، 'بمبوره‌، ده‌تبینم چه‌ند ماندوو دیاریت، به‌لام پێویسته‌ ناو و ناوونیشانی ته‌واو تۆمار بکه‌م، له‌ ولاتی میسر، یاسا گرنگه‌ و ناتوانین فه‌راهه‌می بکه‌ین!'
بئ ئه‌وه‌ی هیج بلیتم، پاسپۆرته‌که‌م دایه‌ ده‌ستی و سه‌رم بۆ له‌قاند، دووباره‌ ئه‌و وتی، 'میسر خۆشه‌؟'

'بیۆینه په له گهرمادا.'

'مه به ستم بیابان نه بوو.'

بی نه وهی هیچ بلیم، سهرم بۆ راوه شاند.

له کاتی ته ماشاگردنی پاسپۆته که مدا، هه لویسته په کی کرد و سهری چهند جاریک با دا، هه ستایه وه و چوو بۆ نووسینگه که ی، که بهرام بهرم بوو هر ده مه تریک دوور بوو لیمه وه، له وئ له گه ل نه و کابرا گرگنه ی تاویک بوو له ولامانه وه بیده نگ دانیشتبوو، پیکه وه له پاسپۆرته که میان ده پروانی، نااگا و بی ئارام، دووراو دوور لیم ده پروانین، پاشان ئافرته که پیکه وه له گه ل کورپکی گه نجد، که نازانم له کوپوه په یدا بوو، گه رایه وه، گه نجه که قاتیکی شین و بۆینباخیکی زهردی په پووله یی له ژیرچه نه ی به سستبوو، کلاویکی له رهنگی جله کانی له سهردا بوو، ئافره ته که پاسپۆرته که ی دایه وه ده ستم، 'میستر، ئهم گه نجه رینماییت ده کات بۆ ژووره که ی خۆت.'

کوله پشته که می له بهر پیمدا هه لگرت و داوای لئ کردم، که داوی که وم، کاتیک ویستم هه لسم و داوی گه نجه که بکه وم، نه متوانی له جینگه ی خۆم ببزویم، له وه ده مه دا، کورپه گه نجه که گه رایه وه و پووی تی کردم، 'میستر، ده توانم یارمه تیت بدهم؟'

سهرم بۆ له قاند و پیم وت، 'به لئ، به سوپاسیسه وه.'

هاته ژیر بالم و راست هه لی ساندمه سهر پینه کانم، نه ژنۆم ده له رزین و پینه کانم ئازاریان ده هات، وه ک بلیی له نیو پیلاره کانمدا ئاوسابن، گه دهم ده کولا، له وه دا بووم برشیمه وه، له تاو ئیشی سهرم، توند خۆم نووساند به کورپه گه نجه که وه و به ده ستیکم سهرشانیم گوشی، نه ویش به ته وسیکه وه سه یریکی

کردم و دیسان به‌رده‌وام بوو له رۆیشتن. پاش ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر
 پلیکانه‌یه‌کدا سه‌رکه‌وتین بۆ نه‌ۆمی دووهم، چووینه هۆلێکی
 به‌رتسه‌که‌وه، ئه‌مبه‌ره و ئه‌وبه‌ری هۆله‌که، چه‌ندین ده‌رگای ره‌شی
 هاوشیوه بوون، پاش ئه‌وه‌ی له به‌رده‌رگایه‌ک وه‌ستا و
 کۆله‌پشته‌که‌م، که به‌ده‌ستی چه‌پیه‌وه بوو، له به‌رپیماندا دای نا، به
 له‌پی ده‌ستی، چه‌ند جارێک له ده‌رگاکه‌ی دا، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد
 ده‌رگاکه کرایه‌وه، دوو که‌نجی پێست سپیی قژ ره‌شی گرگنه، له‌ناو
 ده‌رگاکه‌دا قوت بوونه‌وه، پاش ئه‌وه‌ی تاویک به‌ زمانی عه‌ره‌بی
 له‌گه‌ل یه‌کتهدا قسه‌یان کرد، به‌ دوودلی و توورپیه‌یه‌وه چوونه لاوه
 و رینگه‌یان پێ داین و چووینه ژووره‌وه، کوپه‌ گه‌نجه‌که منی
 گه‌یاندنه سه‌ر جینگه‌یه‌ک، یه‌کێک له‌و سێ جینگه‌یه‌ی له ژووره‌که‌دا
 بوون، ویستی قسه‌م بۆ بکات و له‌سه‌ر ژووری ئوتیله‌که زیاتر
 زانیاریم بدات، به‌لام دوو هاوژووره‌که‌م بواریان پێ نه‌دا و لێی
 هاتنه‌ پێش، به‌ ده‌نگی به‌رز به‌سه‌ریدا ده‌یاننه‌پراند و زووزوو
 ده‌ستیان به‌ره‌و پووم پاده‌کێشا، تاویک بوو هه‌رسیکیان
 به‌سه‌رمه‌وه پاره‌هه‌ستا بوون و له‌گه‌ل یه‌کتر قسه‌یان ده‌کرد، هه‌ستم
 به‌ ئازاریکی گورچکبه‌ ده‌کرد، سه‌یریکی ده‌ستپلی خۆم کرد،
 بینیم چۆن پێستم سوور هه‌لگه‌پابوو، هیزی ئه‌وه‌م تیندا نه‌مابوو،
 له‌سه‌ر قنجم دابنیشم، ده‌ستم توند به‌گویمه‌وه گرت و لێی پال
 که‌وتم و چاوم لێک نا، کز، زۆر کز، گویم لێ بوو ئه‌وان هیشتا
 هه‌ر به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌یاننه‌پراند. پاش تاویک، هه‌رسیکیان له
 ژووره‌که چوونه ده‌ره‌ر و ده‌رگاکه‌یان به‌دوای خۆیاندا داخست،
 ژووره‌که بیده‌نگ بوو، ئینجا له‌تاو ماندوویتی و ئازاری پۆحم،
 چوومه‌ خه‌ویکی قووله‌وه.

له تاو ئازاری شانەکانم بە ناگا هاتمه وه، به ئهسته م چاوم هه لبرى و سه رنجم دا، ئه و دوو کوپه گه نجه ی له ژووره که دا له که لمدا بوون، له سه ر قه راغی جینگه که م دانیشتبوون و ئه ملالوایان لى گرتبووم، زۆرم له خۆم کرد و به زه حمه ت راست بوومه وه و له نیوانیاندا دانیشتم، بئوچان به سه رى په نجه کانیان تیوه یان ده ژه ندم و پنده که نین، ئه وه نده قوول پنده که نین، زووزو به له پى ده ستیان، ته پى چاویان ده سپرى، پر به ژووره که قاقایان لیده دا، تاویک به سه رسوورمانه وه یه که یه ک لیم ده روانین، ئه وى لای شانى راستم، سه رنجم دا به کراوه یى پاسپۆرته که مى له ناو ده ستدا بوو، به ده نگى به رز ده ستى کرد به خویندنه وه ی، 'سه له مؤ مارتن.'

به رده وام بوو، 'بیستی هه شتى سالى ۱۹۷۸، ئه مستردام.'
به ده م پیکه نینه وه، به رده وام بوو و وتى، 'ره گز، پیاو، درىژى، مه تر و هه شتا، ته واون ئه مانه، وا نیه، وا نیه؟'

هه ولم ده دا له خۆمدا وه لامیک ئاماده بکه م، له پرسته یه کى شیاو ده گه پام، کاتى ئه وان به رده وام به زمانى عه ره بى له که لمدا ده دان، زووزو به وشه ی 'میسته ر' هاواریان ده کرد به سه رمدا و وه کوو دپنده ده یاننه پاند، قاقایان لیده دا و به رده وام تیوه یان ده ژه ندم، چه ند جاریک ویستم خۆمیان لى تووپه بکه م، یان پیم وا بیته له و ساته دا ویستم داواى یارمه تییان لى بکه م، به لام هه ستم ده کرد گه رمى و تیشکی خۆر، هه موو هیتز و وزه یه کیان تیدا سووتاندبووم. له هه موو شتیک به تالیان کردبوومه وه، به تایبه تى، له ره وشتى مرۆفانه م، قه هرێک هیدی هیدی له ناخمه وه ده کولا و ده بوو به گر و هالووی گه رمى له ده م و لووت و گویمه وه ده ر

دهچوو، ئەوانیش، تا دەهات، زیاتر تهنگیان پێ هەلدهچنیم و
بیزاریان دهکردم، به جووت به دەم قاقالیدانهوه ئەوهنده لیم
هاتبوونه پیش، بۆنی نیکۆتین و ئەلکحولی هەناسهیانم دهکرد،
دهموچاوی پر له رق و گالته نامیزیان، دهستیان له قورگی
ههستهکانم دهن، دهستم به گویمهوه گرت و چاوم توند داخست،
خۆم به سه رانهکانمدا چه ماندهوه.

تووشی سام و دلگوشینیک بووبووم، ههتا دههات، زیاتر پر
دهبووم له ههراوزه نای ئەوان و له خۆم و له چواردهرم بیتاگا
دهبووم.

خنزیر

کاتیک له قوولایی خهویکی قورس رابووم، هه ناسه م سوار و له ناو ئاره قی خۆمدا خوسابووم.

له ناکاو راپه پیم و خۆم راست کرده وه، چاوم به تاریکی چوارده ورمدا گئیرا، زوزوو ئه و پرسیاره م له خۆم ده کرد، 'ئه مه خه ونه یان راستیه، من له کویم؟'

ئه رزه که ی ژیرم ته پ و شیندار بوو، له ناو ره شی و تاریکی چوارده ورمدا نوقم بوو بووم، کاتیک به چوارده وری خۆمدا چاوم گئیرا. بۆریه ک رووناکی له به رزییه وه به خپری داگه رابوو بۆ سه ر دیواره که ی پشتم، بیده نگیه کی سامناک دهستی نابوه بینى هه موو جووله و دهنگیک له چوارده ورمدا، ئه و بیده نگى و تاریکیه ی تى که وتبووم، پریان کردبووم له بیهوده یی.

به سام و بیزاریه که وه هه ستامه سه ر پى، هه نگاویکم نا بۆ لای چه پم و دهستم کوتا و سه رى په نجه کانم به ر دیواریک که وتن، به نا ئارمییه که وه خیرا دهستم کرد به گه ران، هه ردوو له پى دهستم

پان کردنه وه و به سهر پووی دیواره رهق و پروگرژه که دا
 گپرامن، هه نووکه په نجه کانم بهر چالوچۆلی ده که وتن، گه یشتمه
 سهر ده رگایه کی ئاسن، که نیوهی ئه و لادیواره ی پتک هینابوو، پیم
 وایت له و کاته دا خیرا به دوا ی ده سکیک یان کیلونیکیدا گه پام،
 تا کوو بزنام له ده ره وهی ئه و جینگه به رته سک و تاریکه چ باسه،
 به لام له چه ند قوبه ی برغویه ک زیاتر، هیچی که م به رده ست
 نه که وت، ژووریک، هه ر دوومه تریک پانی و درژییه که ی بوو،
 به رزییه که ی له و تاریکیه دا، به هه زاران کیلومه تر ده بوو.

پیشتر خه ونی وا گران و ناخۆشم نه دیبوو، به بیرم نه ده هات ناخۆ
 که ی پۆحم ئه وه نده ی ئه و کاته بی ئارام بوو ییت، تا وه کوو
 له ده ست مردن هه لیت، هاوشیوه ی گیانداریکی بریندار، که بیتوچان
 به ده وری خۆیدا بخولیته وه، پر به قررگم بانگم ده کرد و توند به
 له پی دهستم به پووی دیوار و ئاسنی ده رگا سارده که مدا ده کیشا.
 ئینجا به بی هیوا پالم به دیواره که وه دا و پتی دا شۆر بوومه وه،
 له سهر ئه و ئه رزه کونکریتته سارد و شیداره لیتی دانیشتم، هه ولم
 ده دا بگه پیمه وه ناو خۆم و تاویک بیر بکه مه وه، له ریگی
 خه یاله کانمه وه بگه پیمه وه بۆ ناو یاده وه رییه کانی رابردووم.
 بیده نگ پالم توند له بهر ئه ژنۆم هه لپیکان و سه رم له نیتوانیان
 راگرت و چاوم داخست، نه مده توانی په یوه ندی له گه ل خه یالما
 دروست بکه مه وه و به ته واوه تی لیتی دابرابووم، له نیتو خۆمدا، بۆ
 ته نها وینه یه ک له سۆراغدا بووم، به تال بووم، به تال له هه موو
 شتیک، به تال له هه موو یاده وه رییه ک.

له بیده نگیی چواره ورمد، گویم له دهنگی دلی خۆم بوو، له
 قه فه سه ی سنگمدا په لی ده کوتا و خیراتر له هه موو کاتیکی تر لیتی

دهدا، زۆرى پىن نه چوو، له خۆمدا گىرم خوارد و بيهوش كه وتم،
يان پينده چيت نه وسا خوم لى كه وتبيت.

نازانم چه نديك له خۆم و چوارده ورم بيتاگا بووم، كاتيك دووباره
له تاريكيديا به ناگا هاتمه وه. به پهله پروزكى گورم دايه بهر خۆم و
چووم پوخسارم خسته بهر نهو پرووناكييهى له ديواره كهى دهدا،
نهو پرووناكييهى فۆرمى په نجره خره كهى وهر گرتبوو، هاوشيوه
بۆرييه كى شووشه، كه تهنه پرووناكيى خۆى دهدا به دوو بست له
ديواره كه، ههستى بينيم به دريژايى بالاي نهو پرووناكييهدا هه لزنى
و تا هيزى چاوم بپى كرد، تا ئاستى دوورترين نهستيره م نارد،
تاويك بوو به خه يال به ناو نهستيره كاندا ده فريم، نه وهى
كه پاندميه وه ناو نهو به ندى و تاريكييه، پژانى له ناكاوى فرميسكى
چاوم بوو، كه سويژاوى خۆيان پژانده سهر ليوه وشكه كانم.

هيزم له خۆمدا كو كرده وه و ديسان، پووبه پووى نهو ده للاقه
بچووكه پروانيم، له ريگهى خه يالمه وه ده مويست په يوه ندى له گه ل
نهستيره كاندا بگرم، هه تا دواتتوكى وزه م، بانگم كرد، تاويك توانيم
نهو بيدهنگيهى چوارده ورى خۆم بشكينم و هيچى تر. ئينجا له تاو
نازاري ملم، تاويك خۆم نوشتانه وه، كاتيك له پرووناكييه كه دا له
چله كانى به ررم پروانى، پاچله كيم و زياتر خۆم هه لبرپيه بهر
پرووناكييه كه، بينيم قوماشيكى نهستورى رهنگ شين، لاي راستى
سهر سنگم ژماره سه د و يازده نووسرابوو، نه وسا نه مده ويرا بير
له وه بكه مه وه، كه پينده چيت پۆشاكى به ندينخانه بيت، هه موو
ههسته كانم و ايان پى ده وتم، به لام نه مويست باوه پيان پى بينم.

دهستيكم له سهر بق خوار به نازاي خۆمدا گيتر، لام ئاشكرا بوو،
پانتوله كه يشم هه مان قوماشى چا كه ته كه م بوو، كوتوپر پرووناكيى

مانگ و ئەستىزەكانم وەلاوھ نا و بە دىوارەكەى پشتمدا خۆم داخزانده خوار، لەناو تاريكى چواردهورمدا، خۆم مات دا و بىدەنگ لە فرسەتيك دەگەرپام، مەبەستم ئەوھىە، لە قوولايى خەيالدا دەگەرپام، بەلكو لە پىنگەى وىنەى دىمەنيكى ئەوسامەوھ، لە ئىستام تىنگەم. ئەوھندە بىدەنگ، ھەموو ھەستەكانم لە خامۆشى و تاريكى چواردهورمدا ڤاگرتبوون، ديسان ماندوو و پرزە لىڤراو خەوم لى كەوت.

كاتىك بەئاگا ھاتمەوھ و بەئەستم چاوم ھەلڤرى، چواردهورم ڤووناك بووبووھوھ، ژوورەكە ئەوھندەى ڤووناكى تى كەوتبوو، بەس بوو تاوھكوو چواردهورى خۆم بىينم، خۆم بىينىھوھ لە نىوان چوار دىواری بەرزدا، كە بە بەرزى بالايان، بە نووسىن ڤەش كرابوونەوھ، بەتانيھكى سەوز لە سووچىكى ژوورەكەوھ گرمۆلە كرابوو، ئەرزىكى تەڤ و شىدار، ڤەنجەرەھىكى خڤى بەرز بە بنمىچى ژوورەكەوھ نووسابوو، دەرگايەكى ئاسنى ڤەنگ سەوز و ژەنگاوى، جەكانم شىنيكى تۆخ، ژمارە سەد و يازدە لەسەر چاكەت و پانتۆلەكەم نووسرابوو، بۆنيكى مردووى خنكىنەر بەسەر سنگ و مەلاشومەوھ نووسابوو، كاتىك بەتانيھكەم ھەلگرت، وھكوو قومبەلەھىكى تەوقىتكراو تەقىبەوھ و بە تەپوتۆزى خۆى، ژوورەكەى قانگ دا، ناچار بەھىواشى لە جىگەكەى خۆى دام نايەوھ، سەرنجم لە دەرگاگە دا، دەللاقەھىكى بچووك دەكەوتە ناوھراستى دەرگاگەوھ.

پاش ئەوھى تەواو دُنيا بووم لە بەندىخانەم، بە ژوورەكەدا دەستم بە گەڤان كرد، ژوورىك، كە بە دوو ھەنگاو لەوسەرى بووم، ئىنجا لە ڤەنجەرەكەوھ لە دەرەوھم دەڤوانى، لە پارچەھىك

ئاسمانی شین و دووردهست زیاتر، هیچی تری پیشان نهدهدام. نازانم چه نیک بوو لهویندا چه قیووم، تهنانهت بالندهیه کیش چیه، بهویندا تینه پیری، له گهرما و بۆگه نندا، له سهر ئهرزه تهر و شیداره که دانیشتم و له دیواره پر له نووسین و هینکاریه کانم دهروانی، به چند رهنگیک، سهرتاپای دیواره کان نووسرابوون، نووسروای کون و نۆی، به چندین زمان، سهرنجیان پاکیشام و چاوم لی نهدهترووکاندن، له راستهوه بۆ چهپ بهناویاندا چاوم دهگیتراو لاپه به لاپه ره هلم دهدانهوه. ههرچهنده نووسراو و هینکاریه نویکان، کونهکانیان داپۆشیبوون. تاکوتهرا نیگار و پورتیتیش کیشرابوو، که زوریان بووبوون بهژیر نووسینی نویوه، یان پندهچوو کات رهنگی په راندین، چند بوو سهرنجی نووسین و نیگارهکانی سهر دیوارهکانم دهدان، بهتهواوی نایهتهوه بیرم.

له ناکاو گویم له خرهخر و دهنگی پی بوو، که لهویدیو دهرگا ئاسنهکهوه دههات، به سهرسامی و دل پر له گومانهوه، ههستمهوه و چووم له پشت دهرگا کهوه راست پارهستام و چاوهروان بووم، پاش تاویک، دهنگی زهری کلیل و خرهخری تاقیکردنهویان، له بی ئارامیدا له دهرگا که چومه پیشهوه و بهر بوومه لیدانی، به دهست و جارجاریش به بی ئهوهی گوئی به نازاری پیکانم بدهم، خیرا خیرا شهقم له دهرگا که هلهدهدا و بهردهوام بانگم دهکرد، زوری پی چوو، دهرگا که ههز نهکرایهوه، بیدهنگی و چاوهروانی رۆحی دهکروشم، بیرم لهوه کردهوه، که دهبیت له قهر نرابم و ئه مه دوانزرگه م بیت، دهبیت له کام قهرستانی ئه مستردام نیژرابم، بلتیت ئه وهاتوهاواره ئه و

پیریژنانه بن، که پوژانه لهسه ر قهبرستانه کان خه ریکی گول رواندن، کاتی خوی چهن دین جار به دیاریانه وه وه بووم، کاتیک ئه و پیرانه تاکوته را لهسه ر گوره کان تووی گولیان ده پرژاند و به دهنگی به رز نیازی دلی خویمان دهوت، 'ته مه نا ده کم، تا ده مر م، ده رگای خه یال و یاده وه ریبه کانم لی دانه خرین.'

له و کاته دا چهن د جاریک له به ر خو مه وه وتم، 'من مردووم، تو بلینت ئه م جیگه یه قه بره کم بیت؟'

بیهیوا و به دوولیه که وه خو م به ده رگا ئاسنه که وه هه لپه سارد. کاتیک ده رگا که له نا کاو کرایه وه، راپله کیم و له نیوان خه یال و راستیدا، په شو کابووم، خو م بین رانه گیرا و به سه ر نووکی پیکانمدا هاتم و به پیشدا که وتم، به سه ر ئه و پؤلیسه دا، که ده رگا که ی کرده وه، ناچار خو م به سه ر شاننه کانی ئه وه وه گرتنه وه، ئینجا ئه ویش به پالیک له خو ی دوور خسته مه وه و فری دامه سه ر زه وییه سارد و ته ره که، کاتیک ته ماشام کرد، کابرایه کی سمیل ره شی کورته بالای گرگنه، ده ستیک جلی سپی ده لبی له به ردا بوو، ته پله یه کی ره شی له سه ردا و به پیشی ته پله که یه وه، سه ره دالیک چی رمی وشکرای پیوه بوو، تووره و هه له شه، بن چهن دووچوون په لاماری دام، ده ستی کرد به شه ق تیهه لدانم، له به رئه ژنوم و جار جاریش نووکی پیلاره ره ق و ره شه ناقولاکانی، به ر سک و سمتم ده که وت، له گه ل هه موو جووله یه کیدا، به توپه ل تف له ده می ده ر ده په رین و ده یاندا به روومدا، یه ک وشه، ته نها یه ک وشه، به رده وام دووباره ی ده کرده وه، 'یا خنزیر، یا خنزیر.'

له بنبالیدا دارحه یزه رانیک ره شی توند گرتبوو، به ده ستیکی، کومه لیک کلیل و به ده سته که ی تری، جامیکی قوولی فافون.

که وتمه سهر قنگ و ویستم ههستمه سهر پی و پرسپاری لی بکه م، له ناکاو به هه یزه رانه که ی توند له ناوچه وانمی سره واند، ئینجا جامه فافۆنه که ی فری دایه به رده مم، جامه که چه ند جاریک خولایه وه و وه کوو من، له سهر قنگی خوی پاره ستا، له خه یالما پرسپاریکم ئاماده کرد، دیسان گوپم دایه بهر خۆم و پروم تی کرد، ئه و خیرا ههنگاو یکی نایه ئه ودی و ده رگاکه و به توور به ییه وه ده رگاکه ی له سهر داخستم.

له و په پی بیزاری و بی ئاگایمدا بووم، چه ندین جار هاوارم کرد، 'ده مه ویت بزائم بۆ چی لیره م؟'

ئه وه نده زۆرم له خۆم کرد، گویم له خیرایی لیدانی دلم بوو، له وه ده چوو بیه ویت قه فه سه ی سنگم بشکینیت و بۆخوی بفریت.

لام ئاشکرا بوو له کویم، به لام پینشتر چی پروی دابوو و بۆچی له به ندینخانه بووم، ئه وده م نه مده زانی، هه ناسه م له خۆم ده بری، له ناو بیده نگیی چوارده ورمدا خۆم مه لاس ده دا و ده مویست وینه یه کی رابردووم بینمه وه پینشچاوم، به لکوو تینگه م چی پروی داوه و بۆچی به ندم، گه رما و بۆگه نی ژووره که و برسیتی و ئازاری جینگه ی نووکه شه قه کانی پۆلیسه که، هه سته کانمیان ته و او شیواندبوو و نه یانده هیشته تاویک له خۆم بگه ریم و سو راغیک له رابردووم بکه م. چاویکم هه ر له سهر جامه فافۆنه که بوو، ناچار خۆم بۆ درێژ کرد و له باوه شمدا دام نا، نیوه بوو له برنجیکی بۆری خوساوی سارده وه بوو، له و ده مه دا به خۆم وت، 'تو بلینیت هه موو جاریک ئه و توزه برنجه، ئه وه نده گران له سه رم بکه ویت.'

جامه فافۆنه که م له ته نیشته خۆمه وه دانا و پالم دا به ده رگا

ئاسنەكەو، نازانم چەندىك بوو لە ھەولى بىرکردنەو ھەدا بووم،
دىسان بىدەنگى ناو خۆم ماندووى كردم و بۆ جارى سىتھەم،
خەوم لى كەوت.

بەيانى زوو بوو، لەگەل كەوتنى يەكەمىن تىشكى خۆر بۆ ناو
ژوورەكەم، تاكو تەرا لەنىوان درزى پەردەكانەو ھاتبوونە
ژوورەو، ھىندەى تر ترس و نىگەرانىيان خستە دلەو، وەكوو
بلىنى خەونىكى بەد خەوى زپاندىبىتم، دەنگىكى غەرىب لە بەرگويمدا
دەزرىنگايەو، بەخىزايى گوپم دايە بەر خۆم و چووم بۆ
ژوورەكەى دايكم، دەرگای ژوورەكەى لەسەر پشت بوو، بەلام
خۆى لەوى نەبوو، بە پلىكانەكاندا چوومە خوارى بۆ ھۆلى
دانىشتنەكە، بۆن و دووكەلى جگەرە، سنگيان پەر كردم، لەناو
ھۆلەكەدا دووكەل و ھاتنە ژوورەو ھى تىشكى خۆرەكە تىكەل
بووبوون و شىن دەياننەو. دايكم بىنى، لەسەر تاكتىك قەنەفە
دانىشتبوو، لەناو چپى دووكەلى جگەرەكەى خۆيدا، بەئەستەم
ديار بوو، زووزوو ھەنسكى ھەلدەكىشا و بەكول دەگريا، كاتىك
بىنىمى، خىزا باوھشى بۆ گرتەو، باش بەبىرم دىت، خىزا خۆم
خستە باوھشى و ئىنجا ئەو توند ھەردوو بالى تىوھ ئالاندم و
ھىواش ھىواش دەستى بەسەر دەستدا دەھىتا، ھىشتا بەيانى زوو
بوو، بەلام دايكم بۆنى شەراب و جگەرەى لى دەھات، بەردەوام
دەگريا، لىم پرسى، 'دايە، چى بوو؟'

سەرىكى بۆ راوھشاندم و بە دەنگىكى كز وتى، 'ھىچ.'
پاش ئەو ھى تاوىك بوو لە چاوە ماندووەكانىم دەروانى، لىم
پرسى، 'دايە، كوانى ئىدى؟'

رۆیشت.

پاش تاویک بیده‌نگبون، دیسان، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری بکه‌م، پیم
وت، 'دوینئ گویم له ئیوه بوو.'

'گویت له چی بوو؟'

سه‌رم داخست و پیم وت، 'ئیه شه‌رتان بوو، توو‌په‌ بوون له
یه‌کتری و جنیوتان به یه‌کتری ده‌دا.'

له‌پریکدا خۆی راست کرده‌وه، ده‌ستی برد بق پاکه‌تی جگه‌ره‌که‌ی
و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند، خۆی بیده‌نگ کرد و وه‌لامی نه‌دامه‌وه.

په‌یوه‌ندیی دایکم له‌گه‌ل ئیدی، دوو سالی ته‌واوی خایاند، ئه‌و دوو
ساله، هه‌ستم به‌ ته‌نیایی نه‌کرد، ته‌نها یه‌ک رۆژ چی بوو، هه‌ستم
به‌ ته‌نیایی نه‌کرد، ئیدی بووبوو هه‌و‌په‌ی و هه‌وده‌نگم، ئه‌وکات
ته‌مه‌نم ته‌نها نو سالان بوو.

پاش بیده‌نگیه‌کی زۆر، وه‌کوو دایکم بیری له‌ی کردبیته‌وه، له‌پریکدا
به‌ ده‌نگیکی تینکشکاوه‌وه وتی، 'نه‌خیر، ئیدی بۆی نییه‌ بیته‌وه به‌م
ماله‌دا.'

'به‌لام، ئیدی...!'

دایکم نه‌یه‌یتشت قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م، گوپی دایه‌ به‌ر خۆی و منی
وه‌لاوه‌ نا و هه‌ستایه‌ سه‌ر پهن، جگه‌ره‌که‌ی له‌ناو ته‌پله‌که‌ پر له
فلته‌ره‌که‌دا کوژانده‌وه، پهری کرد به‌ ده‌ستما و توند مه‌چه‌کی
گرتم، رایکیشام به‌دوای خۆیدا، پوه‌وه‌ هه‌یوانه‌که‌ و پاشان به
پلیکانه‌کاندا بق سه‌ره‌وه، به‌ده‌م رۆیشتن و به‌ توو‌په‌یه‌وه وتی،
'تۆ ئه‌وه‌نده‌ زوو هه‌وگری ئه‌و پیاوه‌ بپزه‌وشت و مودمین و
ریسواپانه‌ ده‌بیت.'

به‌رپوه‌ نه‌مه‌ده‌توانی خیرایی پینکانی ئه‌و هه‌لگرم، قاچم له‌یه‌ک ئالان

و که وتم، ئینجا به‌دوای خۆیدا راکیشام، له ده‌رگای ژووره‌که‌مدا
پاوه‌ستا و فریعی دامه‌سه‌ر ئه‌رزی ژووره‌که، بن ئه‌وه‌ی هیچ
بلیت، ده‌رگای ژووره‌که‌می به‌دوای خۆیدا راکیشا.
ئهو قسانه‌له‌سه‌ر دیواره‌کانی رۆحم هه‌لکه‌نراون و ناسپینه‌وه،
'من ئه‌وه‌نده زوو هۆگری ئهو پیاوه بپه‌ه‌وشت و مودمین و
پیسوایانه‌ده‌م.'
هه‌رگیز ئهو هه‌له‌یه‌م دووباره‌نه‌کرده‌وه و جارێکی تر ئهو
پرسیاره‌م له‌دایکم نه‌کرده‌وه.

دادگا

له وپهړۍ قوولایې سه رنجه وه، چاوم به سهر دیواره کانددا دهگیزا، نهو هه موو نووسینه سه رنجر اکتشانه، هیلکار بیه کی کون و نوی بیشو مار، زور به ی نووسینه کان به خه تی عه ربه ی نووسرا بوون، تاکوته رایش به هیروگلیفی و لاتینی، هیروگلیف، مه به ستم له نووسینی فیرعه ونه کانه، رینووسی نهو دوو زمانه ی له باره یانه وه شاره زا بووم و فورمیان له لام غه ریب نه بوو، چه ندین سال خه ریکی فیزبوون و ناسینیان بووم.

سه ری په نجه کانم به شینی نه رزی ژووره که ته ر ده کرد، پاشان ره شی و نووسینه ته او نه کراوه کانی سه ر دیواره کانم پی پاک کرده وه، هه لبه ته دوا یی لام ئاشکرا بوو، نهو ته پی به ی ناو زیندانه که میزی جرج بوو، نهو جرجانه ی له ژیر بالاخانه ی نهو به ندینخانه دا ده ژیان.

به ناو پورتریت و نووسینه کانددا به دوا ی چیروکی کون یان نویدا دهگه پام، به سه ری په نجه ته په کانم، په نگه بوور و په شه کانم

تیکه لکیش ده کرد، له ریځه ی تونی رهنگه کانه وه، به بیده نگی گویم له دهنگی تیکه لاوبوون و به ریه ککه وتتی پووداوی ناو نووسینه کان دهگرت، سه رسام، به راست و چه پمدا لیم ده پوانین و ده ستم به پرووی پروتیی هیله کال و توخه کانیاندا ده هیئا.

هموو ههسته کانم خستبوونه دۆخی ئاماده باشییه وه، به لکوو بزانه پیتش هاتنم بو ئه و جیگه یه، چی پرووی داوه، گویم له هه ناسه و دهنگ و ژاوه ژاویان بوو، بونی پورتریته کونه کانم ده کرد، چاوم فریای ژماردنی جووله یان نه ده که وت، هه ناسه له خۆم بریبوو. به ئه ستم به سه ری په نجه کانم خه ریگی نو یکر دنه وه ی هیلی پورتریته کان بووم، شه و و پوژ له بیر کردنه و دا بووم، به ده وری خۆمدا ده خولامه وه و چاوم لی نه ده تروو کاند، تاکوو ئاگاداری هه موو جووله و به ریه ککه و تنیکیان بم، په نجه کانم وه کو فلچه و نینوکه کانم شفره، خه ریگی راست کردنه وه و به یه ککه یان دنه وه ی هیله کان بوون. دیواری به ندینخانه که ته وای غه ربیی و گومانیکمیان ره واند بووه، به رده وام سه رنجم له سه ر نووسینه ته و او نه کراوه کان و پورتریته تیکشکاو و داپوشراوه کان بوو.

چه ندین مانگ تپه پین، هه موو پوژیک چوار جار له کاتیک دیاریکراودا، پوژانه پولیسیک ته نها به یه ک وشه ده یداندم، ئه و وشه یه ی ئیستایش له ناو گویمدا ده زرنگیته وه، وشه ی، 'خنزیر'. پولیسه که، پوژی دوو جار بو سه ر ته وایت و دوو جاریش، به یانی و ئیواره، نانی بو ده هیئام، ژه می به یانیان، شو ربا و پارچه یه ک نانی بو، ئیوارانیش، برنجیکی خوساو بوو، پیده چوو

به میزی ئه و پۆلیسه تهر کرابیت، که به تهوسهوه هه موو پرۆژیک
بۆی دههیتنام.

پرۆژانه بایهک له پهنجهره بهرزهکهوه، ژووری زیندانهکهمی پر له
تهپوتوز و بۆنی خۆش و ناخۆشی خۆی دهکرد، زور جاریش له
دوور، بهکزی دهنگی موسیقام دهبیست. زۆربهی کات دهنگی ئه و
گۆرانیبیژهم دهبیست، که پیتش هه موو کهسیک، بن خواستی خۆم،
به تۆنی دهنگی خۆی ئاشنای کردم.

لهسهر دیوارهکان زور پرستی تهواونهکراو نووسرابوو،
زۆربهیان کورت، کهمیکیشیان دریژ و بیکوتا، لهناویاندا چهندن
وشهئ تهنیا و غهریب، له و دهووبههره، لهژیر سیتیهری چیرۆک و
هۆنراوهکاندا بۆخویان دهگهپان، زۆربهیان بی دهنگ و رهنگ
بوون، لهناو هه موویاندا، تاکوتهرا تهنیایی و غهریبی خویان لهبیر
چووبوووه، ههندیک وشه خویان به پرستی ئه م چیرۆک و ئه و
هۆنراوهدا هه لدهزنی، چهندن پوخسار، بیدهنگ له کهنارهوه، تهنها
بینهر بوون، پهیکه رئاسا بیدهنگ چاویان به هه موواندا دهگیترا،
چاویان پر بوو له شهرم و گومان. یهک یهک بهسهریاندا گهپام،
لهژیر تۆزی چهندن سالهئ ئه و چوار دیواره دهرم دههیتنان،
تۆخم دهکردنهوه و دهستی شهرم و بیدهنگیانم دهگرت. ئه و
پۆرتریته ناوازانهئ لهژیر تهلخی رهنگ و پهچهئ سهر
پوخساری خویاندا، تهنها چاویان زینهئ دههات، پیدهچوو
خۆشیان بهگومان بوویتن له رهگهزی خویان، پینگه بۆ
دهکردنهوه و دووباره هیلکاری پوخسار و جهستهیانم
دهکیشاپهوه، شهوان به پروتی له ئامیزم دهگرتن و لهگهلیاندا
سهمام دهکرد، ژووره ئهنگوستهچاوهکهم پر بووبوو له پووناکیی

لهشی پروتی ئهوان، به پوژیش، بهئهستهه لیتیان دهروانیم، هرگیز شهرمی ئهوانم پی نهدهشکینرا، یهک یهک له سنووری دیوارهکانهوه له دهستم ههلهدهاتن و خویان دههواویشتهوه ژیر بهرگه رهش و لیخنهکانیان.

پوژیک، ئهوهنده له قوولایی خهیاالمداه بهدوای ههلاتووهکاندا چووبووم، بیتاگا مابووم له چواردهورم و پۆلیسهکه بیتدهنگ هاتبووه ناو ژوورهکهه، له ناوهپاستی ژوورهکهه دا پارهستابوو، به دهنگی ئهه پارهلهکیم، لهناکاوهپاندی، 'خنزیر.'

پۆلیسهکه، هاوشینهوی پوژانی پیتشوو، تووره و ههلهشه دیار بوو، چهئین جار لهسهه یهک، 'خنزیر، خنزیر...'

شهه مانگ ئهه تهئها کهه بوو بیتدهنگی ژوورهکهی دهشکاندم، لهناو گری و ونبوونمدا دههه دههینام. به یهک وشه دهیدواندم و ههموو پوژیک، یهک شهق و یهک زللهی لی دههه، ههموو پوژیک، پهئجهی نامرقانهی خوی دهژهنیهه پوچم و خهیاالی دههشواندم. ههه روزه بهه شیوهیهک پیتشوایم لی دهکرد، بهلام ئهه، یهک پوو، یهک شیوازی جلو بهرگ، یهک وشه و له یهک کاتی دیاریکراودا دهههات، ههموو جاریک خوی ههلههبریهه سهه نووکی بیتهکانی و پشتهملی توند دهگرتم و پیتش خوی دههه، وهکوو یاسایهکی نهگوری ئهه بهئینخانهیه بیت، ههموو جاریک دهههچاووم لی دههشاردهوه، لهتاو زلله و کولهسته لهناکاوهکانی، ناچار خیرا سهههه بۆ دادهههواند و پشتتم تی دهکرد، ئههیش پاش وهشانندی زلله و شهقیک، پشتهملی دهگرتم، ئههوه ههموو پهیههئیدی نیوان من و ئهه پۆلیسهه بوو، بهدیریایی شهه مانگ، ههموو پوژیک چوار جار سهههههانی دهکردم.

ئەو بەيانىيە، لە ژورەكەمدا مائاوايىم لە هيچ شتىك نەكرد، لە خەيالى خۆمدا، 'پاشان دەگەرئيمەو نەو بەيىنى ئەو ديمەنانەى لەسەر ديوارى ژورەكەم بوون، ديارە ديسان بۆ ئاودەستە بۆگەن و قىزەونەكانم دەبات!'

كاتىك بە توورەپيەو كەلەبجەى كردم و پىتش خۆى دام، ئەو جارەيان پووبەپرووى ئاودەستخانەكان نەيبردم، بەلاياندا گوزەرمان كرد، لە دەرگايەكى ئاسنەو، كە بۆيەيەكى رەشى تۆخ كرابوو، چووينە ژورەو، چووينە پارەويك، دوو مەترىك پانييەكەى و لە دوو سەد مەترىكىش دريژتر دەبوو، ئەمبەر و ئەويەرى ئەو پارەو، قەفەسى ئاسن بوون، لە هاوشيوەى باخى ئاژەلان، هەموو قەفەسەكان، پەر بوون لە بەندكراو، هەزاران بەندكراو، كاتىك چاويان بە ئيمە كەوت، لەپرىكدا و لە يەك كاتدا لە نىوان شيشە ئەستورەكانەو بەليان دەرهيئا، زۆرەيان دەستيان پووبەپرووى ئيمە دريژ دەكرد، چاويان سامناك و دەهرى و ماندوو ديار بوو، پىستيان داكەوتبوو و سەر و پىشيان دريژ، وەك ئاژەلنىكى درنده، نىنۆكە دريژەكانيان پووبەپروومان دەهاوى و ددانيان لى جىر دەكردىنەو، بەردەوام پەر بە دەميان بەلغەم و تفيان تى دەگرتين، ئەو پارەوەيان پەر كرابوو لە هاتوهاواری خويان، هەموو پىكەو، بە كۆرس و بە ناوازە هاواريان دەكرد، "الله أكبر، الله أكبر."

ماناى ئەو رستەيەم دەزانى، لەو چەند سالەى دواييدا، لە شارى ئەمستردام، لەسەر چەندىن ديوار و بە چەندىن زمان نووسرابوو، خوا گەورەيە، خوا گەورەيە، وەكوو دايكەم دەى وت، ئيمە گومانمان لە گەورەيى خوا نىيە، هەر وەكوو چۆن ئەو خوايە

سكیچی گورهیی خۆی له ككتیبه پیرۆزهكاندا كردوه!
دواتر بۆم دهر كهوت، كه ئهوانه كئ بوون و مهبهستیان لهو
هاتوهاواره چی بوو. پۆلیسهكه به راست و چهپماندا، به دارهكهی
دهستی پیندا دهكیشان، له تاوان پینهكانم خیرا خیرا بهدوای خۆمدا
ههلهدگرت و پۆلیسهكیش ناچار بوو دوام بکهویت.

له دهرگایهکی هه مان شیوهی ئهوهی پیتشودا، چووینه هۆلیك، پر
بوو له میز و کورسی، دوو پۆلیس، لهوه دهچوو چاوهپروانی
ئیمهیان کردبیت، دوای كهمیک قسهکردن لهگهله ئهوه پۆلیسهی
هیشتا پشتهملمی توند گرتبوو، رادهستی ئهوه دووانهیی کردم و
خۆی له هه مان دهرگاوه، كه لیوهی هاتین، بیدهنگ و بی مائئاوایی
بهجئ هیشتم، ئهوکات خهیاالی ئهوهم دهکرد، 'ئهی دوای ئیره بۆ
کویم دهبهن؟'

دوو پۆلیسهكه، ههردووکیان جلی رهشیان لهبهردا بوو، بالایان له
من بهرزتر بوو، یهکیکیان زنجیری كهلهبچهكهی گرتم و بهدوای
خۆیدا رایكیشام و ئهوی تریان، دوو مهتریک لهدوایهوه
دهپۆیشت، پاش کردنهوهی چهند دهرگایهکی ئاسن و برینی
چهندین پارهو و ژیرخان و سهرخان. ئینجا كهوتینه نیو هۆلیك،
كه پیندهچوو گهراج بیت، تهنها جیبیکی لی وهستاوو، دوو پۆلیسی
تر له پینشهوهی جیبهكهدا بوون، شۆفیرهكهی و پۆلیسیکی تر،
یهکیکی تر له پۆلیسهكان، دهرگای پشتهموهی جیبهكهی کردهوه،
ئینجا ئهوه پۆلیسهی هیشتا دهستی به زنجیری كهلهبچهكهی
دهستمهوه بوو، بهدوای خۆیدا رایكیشام بۆ ناو پشتی جیبهكه و
له بهری لای شۆفیرهكهوه، لهسهه راسته تهختهیهك دانیشتم،
پۆلیسهكان یهکیکیان بهرامبهرم و ئهوی دییان لهتهنیشتمهوه

دانیشت، ئینجا له ده‌رگایه‌کی کاره‌بایی به‌رزوه چوینه سه‌ر راسته‌شه‌قامیکی جه‌نجال، من له جامی نیوان ئیمه و شۆفیره‌که‌وه، به لاچاویک له ده‌ره‌وه‌م ده‌روانی.

خه‌یالم ئه‌وه‌نده په‌رت بوو، نه‌مده‌وی‌را بیر له ئازادبوونم بکه‌مه‌وه، پۆلیسه‌کان هه‌رچواریان بی‌توچان له‌گه‌ل یه‌ک قسه‌یان ده‌کرد، به ده‌نگیکی زۆر به‌رز، نه‌مده‌زانی ئاخۆ کئ قسه‌که‌ره و کامیان گوئیگه‌ره، زۆر کات، له یه‌ک کاتدا، هه‌رچواریان پینکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و پڕ به کابینه‌ی جیبه‌که ده‌یاننه‌پاند به‌سه‌ر یه‌کتریدا. پاش چاره‌که کاتژمیریک، گه‌یشتینه ناو بالاخانه‌یه‌ک، به‌خیرایی دایان گرتم و به‌نیو ده‌رگایه‌کی کراوه‌یاندا بردم، چه‌ندین پۆلیس و نه‌فسه‌ری تر، له‌و ده‌وره‌به‌ره تاکوته‌را راوه‌سابوون، گه‌یشتینه به‌رده‌می پرسگه‌یه‌ک و یه‌کیک له پۆلیسه‌کان فایلکی بۆری دایه ده‌ستی کابریه‌کی په‌شتاله‌ی چاویکه له‌چاو، که له‌پشت میزی پرسگه‌که‌وه تا پشتینه‌ی له ئیمه‌وه دیار بوو، یه‌کیک له پۆلیسه‌کان خه‌ریکی لیدوان و پڕکردنه‌وه و ئیمزاکردنی چه‌ند کاغه‌زیک بوو، پۆلیسه‌که‌ی تر منی برد و له‌سه‌ر کورسییه‌ک له‌پیش پرسگه‌که دای نام، نائاگاییم له‌ پووداوه‌کان ورده‌ورده ته‌نگیان به‌ پۆحم هه‌لده‌چنی.

ئهو پووداوانه هه‌رگیز له چاوه‌روانی مندا نه‌بوون، زیاتر له یه‌ک کاتژمیر له‌ویدا دانیشتین و چاوه‌پوان بووین، هه‌وایه‌کی گه‌رم و په‌نگ خواردوو، خه‌یالم ته‌نها لای قومیک ئاو بوو. دوا‌ی ئه‌وه، له یه‌کیک له‌و چه‌ند ده‌رگایه‌وه که ده‌که‌وتنه سه‌ر ئه‌و هۆله، چوینه ژووریکی بچووک، میزیکی درێژکۆله و چه‌ندین کورسی چواره‌ریان له‌ دابوو، به‌ چواره‌وری ژووره‌که‌دا، چه‌ندین

دۆلابی سهوز پشتیان نابوو به هه رچوار لای دیواری ژووره که وه، ژووره که بیپه نجه ره بوو، به لام چهن دین گلۆپی سپی به بنمیچه که یه وه ده گران، ده ستشۆریک له سوو چینیکیه وه و ئاوینه کی به سه ره وه بوو، کورسییه ک به رامبه ری ده ستشۆره که دانرابوو، ته نه که خۆلیک قنج له بنیدا دانرابوو، یه کیک له پۆلیسه کان، که له بچه که ی له ده ستم کرده وه و به ئاماژه و به نیوه ئینگلیزی، داوای لئ کردم له سه ر کورسییه که دابنیشم، ئه و کورسییه ی له پیش ده ستشۆره که بوو، کاتیک چومه به رده می ده ستشۆره که و له ئاوینه که دا سه رنجم دا، شیوازیک، که خۆم زۆر غه ریب بووم پیی، شه پۆلیک له گومان و دوودی دای به که ناری پۆحمدا، خیرا هه موو له شم ئاره قیکی ساردی ده ر دا، هه یچ لیکچوونیکم نه دی له نیتوان خۆم و ئه و وینه یه ی له ئاوینه که ی به رامبه رمدا لیم ده پوانی، خیرا سه رم داخست و له سه ر کورسییه که دابنیشتم.

یه کیک له پۆلیسه کان، به مه کینه یه کی کاره بایی ده ستی کرد به هه لپاچینی سه ر و پیشم، به تۆپه ل تاله مووه کانم زه رد زه رد، به ر ده بوونه وه سه ر کۆشم. پیشم به وینه ی قژم دریتژ بوو، له چلکنیدا، تۆپه ل تۆپه ل پیکه وه لکابوون، ئه و ورووژانه ی پۆحم، کاریشیان له مووه کانم کردبوو، هه موو په پ دیار بوون و توند خۆیان له یه ک ئالاندبوو. سه ر و پیشمی به یه ک ئه ندازه کورت کرده وه، پاشان ئه و پۆلیسه ی قه یریک بوو له پشتمانه وه پاره ستابوو، به رده وام له گه ل ده لاکه که مدا ده دوا، لیم هاته پیشه وه و ده ستیک جلی قه دکراوی له سه ر ده ستی بق راگرتم و داوای لئ کردم له بهریان بکه م، جله کانی له سه ر میزه که ی ناوه راستی

ژووره که دانا، خه ریکی گۆرینی جله کانم بووم، دهستیک چاکهت و پانتۆلی په ساسی بوون و هیشتا بونی ئاره قینکی نوئ و ته ریان لن دههات، دواى چه ندین مانگ، په نگیکی ترم پۆشی، هه ناسه یه کی قولم هه لکیتشا، هیوا یه ک خه ریکی کردنه وهی گرێکانی سه ر دل م بوو، چه ند جاریک ویستم پرسیاریک، که له خه یالمدا ئاماده م کردبوو، له دوو پۆلیسه که ی بکه م، به لام ئه وان له لیدوانینکی نه براهی گه رموگوردا بوون، نه مو یست لیتان تیک بده م.

کاتی له ده رگایه کی تره وه کابرایه کی درێژی په قه له ی ئه فه ندیی سه ر سه ی له گه ل دوو پۆلیس خۆیان کرد به ژووردا، به هه له داوان، خیرا خیرا، وه کوو بلیت له گه رانه وه مدا بۆ هۆله ندا فرۆکه که م به جیم به یلیت، بی ئه وه ی ته نها وشه یه ک چیه له گه ل دوو پاسه وانه که مدا بیگۆر نه وه، به جووت ده ستیان دایه بنبالم و له هه مان ده رگاوه بردمیانه ناو قه فه سینکی گه وره، که به سه ر هۆلینکی سه رنجراکیش و ته خته رپێژکراودا ده که وت، له ناوه راستی قه فه سه ئاسنینه که دا، له سه ر کورسییه ک دایان نام و ئه فه ندیه که له لای راستم و دوو پۆلیسه که یش له پشتمه وه راهه ستابوون، له قه فه سی ناو سێرک ده چوو، که شیر و پلنگه کان یاریی تیدا ده که ن و ته ماشاکه رانیش به چوارده وردا لیتان ده پوانن، له گه ل یه که م نیکامدا، زانیم که هۆلی دادگایه. گویا بۆ منیان هینابوو بۆ ئه و دادگایه، ئه وده م نااگا بووم، له هۆله که دا بیجگه له کارمه ندانی ئه و دادگایه، شه ش که س بوون و هه موو عه بای په شی قه راغ سه وزیان له به ردا بوو، دوو نووسه ر و سه ی فۆتوگرافه ریش ده بینران، فۆتوگرافه ره کان، که به راست و چه پیاندا وینه یان ده گرت و فلاشیان لیده دا، کامیترایه کیش له که ناره وه رووداوه کانی

تۆمار دەکرد. وهكۆو تر، ئامادهبووانى ناو هۆلى دادگاكه، بيست كەسيك دەبوون، خيىرا بۆ ناسراويك چاوم بهناوياندا گيىرا، ئامادهبووهكان هه موو تووپه و بيزار ديار بوون. له گهه هاواريكى لهناكاودا، هه موو ههستانه سه ر پى. به سه رساميه وه له هه موويانم پوانى، لهناكاو يه كييك له پۆليسه كان توند هه ردوو بنبالى گوشيم و راست هه لى ساندمه سه ر پى، ئه وهى له و هۆله دا ئاماده بوو، له منى ده پوانى، له يه ك ساته وهختى كورتدا، فۆتۆگرافه ره كان ليىم هاتنه پيش و له سه ر يه ك شه وقى فلاشه كانيان ده گرت ه ناو چاوم، ناچار، توند چاوم داخست.

كاتى ده ستپيكردى دادگاييه كه م، يه كييك له و چه ند دادوه رانه هه ستايه سه ر پى و ده ستى كرد به خويندنه وه به زمانى عه ره بى، به ده نكيكى گر دهينه راند، جار جار گويم له ناوى خۆم و وشه ي هۆله ندا ده بوو، دادوه رى خويىنه ر، بى ئه وهى له خويندنه وه رابوه ستيت، جار جار به ده سته سپرىك ئاره قى ناوچه وانى ده سپرى، زياتر له كاترميزيكي پيچوو، ئينجا ئه و دادوه رى نيومه تريك جيگه كه ي له وانى تر به رزتر بوو، ده ستى كرد به ليىدان. به رده وام به پتوه رابوه ستابووم و له و خه لكه م ده پوانى و ئه وانيش زۆر به يان سه رنجيان له سه ر من بوو. چاوم به سه ر ئه و هه موو ده موچاوه ماندوو و په نگ زه ردانه دا ده گيىرا، يه ك يه ك بۆ چه ند هه ناسه يه ك سه رنجم له سه ريان راده گرت و بيىچان ليىم ده پوانين، يه ك يه ك وينه يانم له خه يالمدا هه لده گرت، هه موو مۆپه يان ليى ده كرم و دانيان ليى جيپ ده كرده وه، منيش به رويه كى خۆشه وه، يه ك يه ك زه رده خه نه م بۆ ده كردن.

له و ساته دا ئه و پرسياره م له خۆم ده كرد، 'بۆچى من ده سته سه ر

کراوم و به چ تاوانیک تومه تبارم و دادگایی ده کریم؟
 له خه یالمداء، له و ساته وهی مالئاواویم له دایکم و کارل کردبوو،
 تاوه کوو ئه و ساته، که هیشتا له دادگاکه بووم، ده یان و سه دان
 جار به خه یال پیتدا گه پامه وه، له چهند کات و شوینیکدا، ده زووی
 خه یاله کانم ده بچران، به خومم ده وت، 'پتده چیت شتیک پرووی
 دابیت و من ناناگا بم لئی، یان به هه له منیان تاوانبار کردبیت.'
 له قوولایی خه یالمداء بووم، له دهنگی چه کوشه که ی دادوهر به ناگا
 هاتمه وه، له ناو هۆله که دا بوو به ژاوه ژاو، ده یان کهس له
 دانیشتونانی هۆله که هه ستانه سه ر پی و ده ستیان له هه وادا
 راده وه شاندا و پر به قورگیان هاواریان ده کرد، 'الله أكبر، الله
 أكبر.'

دادوهر کوتایی به دانیشتنه که هینا، دوو پۆلیسه که ی زیاتر له چهند
 کاتر میتریک ده بوو، وشک له پشتمه وه به پتوه راوه ستابوون، خیرا
 ده ستیان دایه باله کانم، چون هینا بوومیانه ناو هۆلی دادگاکه،
 ئاواش به خیرایی بو ژووره که ی پیشوو بردمیان، پۆلیسه کان
 به دم لیدوان و پیکه نینه وه، توند نیتۆکه کانیان له نه رمایی باله کانم
 چه قاندبوون، ههستم ده کرد خوینیان لی ده چۆرا، خوم تیک نه دا،
 لیم نه پروانین، دیار بوو ئه و دوو پۆلیسه به سته زمانه، یاسای ئه و
 ولاته یان جیبه جی ده کرد، من وهک مرۆفیککی غه ریب و
 ده سته سه ر، ملکه چیان بووم.

یه کیک له پۆلیسه کان جله شینه کانی بو فری دامه سه ر میزه که و
 داوای لی کردم له بهریان بکه م، له و ده مه دا ئه مه م له خه یالدا بوو،
 'وا دادگایی کرام، مافی ئه وه م هه یه شتیک بزائم له باره یه وه، به لام
 چون بویرم ئه و پرسیاره له پۆلیسه کان بکه م.'

به بيزاری و توورپهيهوه جله شينهکانم له بهر کردن، يه کيک له پۆليسهکان کورسييهکی بۆ راکيشام و داوای لى کردم دابنیشم، زياتر له کاتزميریک له گهل ئه و دوو پۆليسه، له و ژوورهدا بووين. بئيدهنگ، له دووره وه له ئاوينه کهم ده پروانى، پهنگى بۆرى ديواره کهى پشتى تندا دووباره ده بووه وه، پۆليسهکانيش بهردهوام له گهل يه کدا قسهيان ده کرد.

له پريتکدا، کابرايهک خۆى کرد به ژووردا، پۆشته و بالابهرن، قژنيکی قه له وى سميل پهش، ته مهنى له سهرووى په نجاوه ده بوو، جانتايهکی چهرمى په شى به دهسته وه، له سهر ميزه که و له بهرامبهرم جانتا کهى دانا و به دهنگيکی بهرز وتى، 'السلام عليكم.'

ليم پروانى و هيچم نه وت، دوو پۆليسه کهى له ژوورهدا بوون، به کورس وه لاميان دايه وه، 'وعليکم السلام ورحمة الله وبرکاته.' پاشان پۆليسهکان يه کيهک ژوورهدا يان به جي هيشت و ته نها من و کابراى قژن مابينه وه، پاش هينانى دوو په رداخى پلاستیک ئاو و له سهر قه راغى ميزه که دای نان، بى ئه وهى له کابرا بپروانم، خيرا و به نا ئاراميه که وه، خۆم دريژ کرد به سهر ميزه که دا و ههردوو په رداخه کهم له ناو دهستم گرت و يهک يهک پژاندمنه ناو گهرومه وه، به شهرميکه وه له کابرام پروانى و ههردوو په رداخه کهم به به تالى له سهر ميزه که دانا نه وه، له بهرامبهرم دانيشت و دهستى بۆ دريژ کردم و وتى، 'من ناوم سه عيد حاتمه، پاريزه رم.'

به سه رساميه که وه ليم پروانى، سه رم بۆ راوه شاندى و هيچم نه وت، له خه يالمدادهم وت، 'پاريزه ر...! بۆچى ده بيت پتويستم به

پاریزەر بیت؟ یان، به لکوو له ریگهی ئەم پیاووه شتیک له
پووداو هکان تییگەم!

کاتی دەستم له ناو دەستی نا، ئەو پیتی وتم، ئەگەر تۆ دەتەویت
من وهکوو پاریزەرت دەستبەکار بم؟

پاش ئەوهی له جانتاکهی چەند کاغەزێکی دەرھینا و له بەر دەمدا
دای نان، دیسان دووبارەیی کردووه، 'من پاریزەرم.'

دیار بوو کابرا بەگومان بوو له پیشەکەیی خۆی، یان دڵنیا نەبوو
لهوهی من گرنگیم بەو دابیت، پاش ئەوهی چەند کاغەزێکی خستە
بەردەمم و قەلەمێکی لەسەر دانان، دەستی نەگێزایهوه و لەسەر
دەستم دای نا، بە چاویکی بەزەییەوه لیتی روانیم، ئەمڕۆ بیستی
مانگی یەکە، تۆ شەش مانگی تەواوه دەستبەسەریت، خۆت
دەزانیت، بە تۆمەتی کوشتن و جاسووسی تۆمەتبار کراویت،
دادگای تاوانی المنیای باشووری قاهرە، بیریاری خۆی بەسەردا
داویت، کەواتە تۆ پتویستیت بە پاریزەرە. دەبیت باش ئەوه
بزانیت، کە تەنھا چەند رۆژیکت بوو ماوه. پتویستە تۆ
نارازیبوونی خۆت پیشکەش بە دادوهری بالا بکەیت، ئەگەر تۆ
بتهویت، کەواتە...

نەمەیشت قسەکەیی تەواو بکات، 'بەریز، تکایە پیش هەموو شتیک،
من دەمەویت بزانی بۆچی دەستبەسەرم و بە چ تاوانیک دادگایی
کراوم؟'

قاقایەکی لێدا و وتی، 'هیندەیی من بزانی، هەلە نەکراوه له
کەیسەکەیی تۆدا، تۆ جەنابت، مارتن سەله مۆ نیت؟'
'بەلی.'

'تۆ بەسەر تاوانەکەوه دەستبەسەر کراویت و چەندین کەس

شایه تی ئەو ڕووداوەن، یانی چی، دەلیت نازانم لەسەر چی
دەستبەسەرم!

'نەخێر، نازانم!'

'باش گویم لێ بگره، من پارێزەرم.'

هەستایە سەر پێ و هات دەستیکی خستە سەر شانم، وەکوو
بیهوێت زیاتر لە خۆیم دُنیا بکات، هەتا متمانەم پێی هەبێت و
قسە ی بۆ بکەم، بەردەوام بوو، وتی، 'پێویستە ئەم چەند
دۆکۆمێنتە ئیمزا بکەیت، هەتا من، پارێزەر سەعید حاتەم، بۆ
زانایارێت، من ناودارترین پارێزەری ولاتی میسرەم، بەوپەڕی
باوەرپەخۆیوونمەو دەتوانم بڵێم، ناودار لە هەموو ولاتە
عەرەبییەکانیشدا، ئەوکات تۆ، من، پارێزەر سەعید حاتەم، قبول
دەکەیت بە پارێزەری خۆت.'

دەستی برد کاغەزەکانی لە بەردەمدا بلأو کردەو، یەک یەک
دەستی بۆ خواری نووسراوەکان درێژ دەکرد و داوای لێ کردم
ئیمزای بکەم.

نووسینەکان بە زمانی عەرەبی نووسرابوون، بەلام شیوە
ئێستیمارە دیار بوون و پڕ کرابوونەو، پاش ئەوێ پارێزەرەکە
لەسەر هەرسیکیان ئیمزای خۆی کرد، بە بیزارییەکەو هەردوو
دەستم لەیەک هەلپیکان و بە سەرنجەو لە چاوی پارێزەرەکەم
ڕوانی و پێم وت، 'من ڕازیم بەوێ تۆ ببیتە پارێزەرم، بەلام تکات
لێ دەکەم یارمەتیم بدە، تەنھا ئەوەندەم پێ بلی، تاوانی من چییە و
بە چ تاوانیک تۆمەتبار کراوم؟'

وەکوو ماخۆلانی بیت، بە ژوورەکەدا دەستی کرد بە گەپان،
تاویک بێجگە لە لێکخشانێ بنی پێلاوەکانی لە کومباری ژوورەکە،

هیچی دیکهت نه ده بیست، ئینجا له ناکاوێک، ههردوو کۆله مستی به میزه کهدا کیشا، سنووری چاوی گهوره کرد و خۆی تووره کرد، له کاتی قسه کردندا، تف له نێوان لچ و لێوه کانیهوه ده کهوتنه سهر میزه کهی بهردهمی و سهر ئه و چهند پارچه کاغه زه ی به ئیمزاکردنیان، به گوێزه ی یاسای میسر، من و ئهوی له یهک ماره ده کرد، نوشتایه وه به سهر میزه کهدا و لیم نزیك بووه وه و له ژیر لێوه وه چپاندی، 'ئوتیل، سه مء!'

سه رم لئ راوه شاندا و لیم پرسى، 'ئى، ئى، زیاترا!'

'تۆ له ئوتیلی ناوبراو، له ژووری ژماره په نجاوچهوت، له گه له خالد ئه حمده عه بدولسه لیم و سه میر عه لی مه نسوور، دوو که سیتی چالاکه وانی فه له ستینی و ئه ندای بزووتنه وه ی چه ماس، چه نابت له خه ودا هیزشت کردۆته سه ریان، یه ککیانته کوشتووه و ئهوی تریانته بریندار کردووه. هینده ی من بزانه، برینداره که تا ئه مڕویش هه ر له نه خۆشخانه یه، ئیستا حالى بوویت، ده زانیت چ تاوانیکت کردووه؟'

به سه رسامیه که وه لیم پوانی. له خه یالی خۆمدا ئه و پرسیارانه م له خۆم ده کرد، 'ئه و کابرایه باسی چی ده کات؟ ئوتیل سماء؟ دوو فه له ستینی؟ چه ماس؟ کوشتن؟ نه خۆشخانه...؟'

پاش تاوێک بیه کردنه وه، وتم، 'ئه راستیدا، ئه و نه ده ی به بیه رم بیه وه، یه که م پۆژم گه ی شتمه میسر، شو فیری تاکسییه ک، بی خواستی خۆم، بۆ ئوتیلیکی بردم، به لام نازانه کام ئوتیل بوو، به لئ، دووان له ژووره که له گه لندا بوون، یان، ئا، ئا، با باش بیه بکه مه وه، خه لکی کوێ و چ کاره بوون و ناویان چی بوو، دلنیا به هاریزه ری به پیز، نازانه، به لام...'

پاریزەرەکه بە توورەییەو دەنگی ھەلبەری و قسەکانی پێ بریم،
'الله أكبر! برام، برای بەرێز، مۆساد، لە سیازدەوی دوازدەوی سالی
۱۹۴۹دا، لە ئیسرائیل دامەزراو، بە کورتییەکی، تو، تۆ ئەندامی
نەینیی ئەو دەزگایەیت، پێویستە تۆ لێم تێگەیت، تکایە ئەوەندە
پێچوپەنا مەخەرە بەر باسەکان، من دەبمە پاریزەرت و متمانەم
پێ بکە.'

سەرم پراوەشاند و دەنگم لێ ھەلبەری، 'جەنابی پاریزەر، من پیش
شەش، مانگ بۆ ھەفتەیک ھاتم بۆ میسر، بە بانگەیتشتی
مۆزەخانەیی نیووەولەتی قاهیرە، پۆژی دەوی ھوت، کاتژمیر
یەکی دەوی نیوەرۆ، لە فرۆکەخانەیی قاهیرە دابەزیم، پاشان ئەوەی
لەبیرم بیت، بە تاکسییەک لە فرۆکەخانەو بۆ گۆرەپانی تەحریر
بەرێ کەوتم، لەوێشەو، بێ خواستی خۆم، شۆفیری تاکسییەک
بردمی بۆ ئوتیلی ناوبراو، بەلام، گەرما، جەنابی پاریزەر، ھیزی
تیشکی خۆر و بیزاری و بێھوودەیی پۆحم، ئەوەندە کاریان تی
کردم و وروژاندیمان و ئازاریان دام، سەرنجم نەدا بزاتم ناوی
ئوتیلەکە چی بوو، ھیندەیی بزاتم، ژمارەیی ژوورەکە پەنجاوھوت
بوو، یان، پێم وا بیت، بەلێ، تۆ راست دەکەیت، دوو گەنجیش لەو
ژوورەدا لەگەڵدا بوون، بەلام بیئاگا بووم لەوەی خەلکی کوین و
چ کارە بوون، گەرمیی ئەو تیشکی خۆرە، وای کرد کە...'

نەبھیشت قسەکەم تەواو بکەم، 'خوای گەورە، خوای گەورە،
باشتر وایە تۆ گوێرایەلی من بیت، من لێرە تەنھا بەختیکم بۆ تۆ،
ئێستا تۆ زیدانی ھەتاھەتاییت بەسەردا براو، بەلام من گەرەنتیت
دەدەم، کە بۆت بکەم بە بیست سالیک یان کەمتر!'

بێ ئارامی و توورەبوونیک لە ناخمدادەیکولاندم و ئارەقە

سه رتاپای جهسته می خوساندبوو، به چه په ساوی له خه تی کاله وه بوی سهر کاغه زه کانم دهر وانی، له خه یالدا به رده وام نه و پرسته یه دووباره ده بووه وه، 'تو زیندانی هه تاهه تاییت به سهر دا براه'.

ديسان پاريزه که له خه یالمی دابريم، به په نجهی ئاماژه ی به یه کیک له کاغه زه کانی به رده مم کرد، 'نه گهر تو لیتره ئیمزا بکهیت، نه وا تو، من سهر پشک ده کهیت له کیشه که تدا'.

دهستی گواسته وه بۆ سهر کاغه زی دووهم و به هه مان تونی دهنگ وتی، 'نه مه یان، تو هه موو مافی دادگا و خه رجییه کی من ده گریته نه ستوی خوت'.

کاتیک دهستی خسته سهر کاغه زی سیههم، به سهر نجه وه لئی روانیم و وتی، 'به لئی، نه مه یان گرنگه، بیجکه له وهی تو ئیمزای ده کهیت، پتویسته که سیک لیتره، له میسر، گهره نیت بکات، که هه موو خه رچی و مافیکی من پاریزراو ده بیت، مه به ستم، تو ده بیت ناو و ناوونیشانی نه و که سه تو مار بکهیت، پاشان نه و که سه ش ده بیت خوی ئیمزام بۆ بکات، نه وکات من ده سته به کار ده بم، وه کوو تر، من ئاماده نیم به بن به رامبه ر کارت بۆ بکه م'.

کاغه زه کانم له ناو ده ستم گرتن، پاش تاویک بیده نگی، رووم تی کرد و پیم وت، 'به لکوو هاوکاریم بکهیت، هه تا ته نها ته له فونیک بۆ قونسولی هۆله ندا بکه م، نه وسا کاری هه ردوو کمان ئاسان ده بیت، من هاوولاتییه کی هۆله ندیم و بالیوزخانه ی ولاته که م ئاماده ن هه موو هاوکارییه کم بکه ن'.

راپه ری و به سهر سامییه که وه لئی روانیم، 'بۆ قونسولی ولاته که ت ناگادار نییه، که تو ده سته به سهریت؟'

‘نه خیر، باوهر ناکه‌م، نه‌گین که سوکاریشم ناگادار ده‌بوون، یان
چهند وه‌خته که سیک سهردانی ده‌کردم.’

‘تو ئیمزای نه‌و دۆکۆمیتنه‌م بۆ بکه، نه‌وکات دلنیا به، به‌خوای
گوره‌قه‌سته‌م، په‌یوه‌ندی ده‌که‌م به‌قونسولی هۆله‌نداوه.’

کاغه‌زیکه‌ی له‌جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دای نا، ‘تو،
ئیمه‌یل و ژماره‌ی ته‌له‌فۆن و نه‌دره‌سی که سوکارتم بۆ بنووسه،
هه‌ر نه‌مرو ناگاداریان ده‌که‌مه‌وه، با‌خوای گوره‌له‌نیوانماندا
ناگادار بیت، په‌یوه‌ندیان پیوه‌ده‌که‌م، له‌مرو زوو تر نییه.’

‘تکایه، هه‌ر ئیستا با به‌ته‌له‌فۆنه‌ده‌ستیه‌که‌ی تو په‌یوه‌ندی بگرم
له‌گه‌ل قونسولی ولاته‌که‌م، یان هه‌ر نه‌وه‌نده به‌که‌سوکارم بلیم،
که‌من له‌کویم، زیاتر نا، نه‌وکات تو ده‌توانیت له‌گه‌ل نه‌وان نه‌م
لیدوانه‌ته‌واو بکه‌یت، دلنیا به‌هه‌موو مافیکی به‌پرزیشته‌به
زیاده‌وه‌دابین ده‌که‌ن، به‌یارمه‌تیت، به‌یارمه‌تیت...’

هه‌ردوو ده‌ستی له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا و باله‌کانی بلاو کرده‌وه و به
ساردیه‌که‌وه‌تی، ‘الله‌اکبر، الله‌اکبر! کورێ خۆم، پیش هه‌موو
شتیک، پیوسته‌تو متمانه‌به‌من بکه‌یت، ئینجا منیش ئاماده‌م
داواکارییه‌کانت جیبه‌جی بکه‌م.’

سه‌رم به‌سه‌ر دۆکۆمیتنه‌کاندا شوڤ کرده‌وه، بی‌نه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک
چییه‌لییان تیبگه‌م، له‌وه‌مه‌دا نه‌فسه‌ریک‌خۆی کرد به‌ژووردا،
پووی تی‌کردین و به‌زمانی عه‌ره‌بی چهند ږسته‌یه‌کی وت و
ئامازه‌ی بۆ کاتزمیره‌که‌ی ده‌ستی کرد، نه‌وکات، پاریزه‌ره‌که
سه‌ریکی بۆ نه‌فسه‌ره‌که‌ی پاره‌شاند و به‌نا‌ئارا مییه‌وه‌پووی تی
کردم، ‘به‌پرز مارتن سه‌له‌مۆ، کاتمان نه‌ماوه، تو پیوسته‌ب‌پیری
خۆت بده‌یت!’

مرؤف کاتیک ده بیته گالته چار، ههست دهکات له وپه پری لاوازی و
بیده سه لاتیدایه تی، که ده که ویته غه ربیی و له شته کان تیناگات.
ئیتر به ناچاری ئیمزام بق کرد، به لام پیتش ئیمزاکردنی
دۆکومینته کان، ئیمهیل و ته له فۆن و ئه دره سی ماله وهم بق نووسی،
له گه ل ژماره ی ته له فۆن و ئیمه یلی کارمن.

پاش ئیمزاکردنی هه رسی کاغه زه که، تاویک دهستم به سه ریاندا
پاگرت، پر بووم له گومان، هیتزیک ریگی پی نه ده دام
دهستبه دراریان بیم، ئه و چه ند پارچه کاغه زه ی بی ئه وه ی بزانه
چییان له سه ر نووسرابوو، ئیمزام کردن، له و ده مه دا هه موو گیانم
ده له رزی، پیچ به سکما ده هات، چاوم پر بوویوو له فرمیتسک و
له قه راخی پیلووی چاومدا مه نگیان خواردبوو، له وه دا بوون
به رژینه سه ر روومه ته کانم، له کاتیکدا پاریزه ره که پری کرد به
کاغه زه کاندای و به لولکرایی خستتیه ناو جانتاکه ی، ویستم پتی
بلیم، 'من هیچ بهرپرسیار نیم له و ئیمزایانه.'

به لام شته کان ئه وه نده خیرا روویان دا، ده رفه تی ئه وه م نه ما. دوو
پۆلیسه که خویان کرد به ژووردا و بی پاره ستان، که له بچه که یان
کرده وه دهستم. له و ده مه دا خیرا پاریزه ره که بی مائشاوایی له
ژووره که ده ر چوو، منیش به دهنگی بهرز بانگم لی کرد، 'به ریز
پاریزه ر، من کوپی خیزانیککی ناودار و ده وله مهندی هۆله ندام!'

پۆلیسه کان له ده ره وه سواری هه مان جیبی رهشیان کردمه وه،
له گه ل هه مان ئه و چوار پۆلیسه دا که هینامیان بق ئه و دادگایه،
ترنجاینه ناو کابینه ی جیبه که، پر بوو له دووکه لی جگه ره، جیبه که
له شیوه ی سندوقیککی چوارگۆشه دا بوو، که تایه ی له ژیردا بیت.
هه ر له گه ل ریکردنماندا، گه رما ناو کابینه که ی پر کرد له رق و

هالاوی خوی، ئەم جارەیان بە پێچهوانەى هاتنمانەوه بۆ دادگا، هەردوو دستمیان بە زنجیری کە لەبجەکەم بە قولایپێکدا، کە بە بنمیچی جێبەکەوه بوو، هەلواسی، ئەوسا لە خەيالی خۆمدا وتم، 'لەوانەیه ئەمانیش، لە ترسی تاوانبارێکی وەکوو من، زەندەقیان چوو بیت.'

زۆری پێ نەچوو، شانەکانم و پاشان هەردوو بالەکانم سەر بوون و ئیتر بەدریژایی ئەو رێگەیه، هەستم بە ئازاریان نەکرد.

چوار پۆلیسەکە، هەر لە سەرەتای سەفەرەکەماندا بۆ گەياندنێ من بە دۆزەخ، دەستیان کرد بە لیدوان، بە دەنگی بەرز وەکوو ناکۆک بن و شەریان بیت، چاوەپوان بووم ئاخۆ کەى پەلاماری یەک دەدەن، بە جۆریک لەگەڵ یەکتريدا دەدوان و چاویان لە یەکتەر بز دەکردەوه، بواریان بە یەک نەدەدا و بەردەوام هەرچواریان پەر بە کابینەى جێبەکە دەیاننەپراند، چاوەپوان بووم ئاخۆ کەى یەکتري دەدەنە بەر دەستپێژی گولە و لەو نێوئەندا پرزگارم دەبیت.

تەواو هەستی مرقانەى خۆم لە دەست دابوو، ئەوهى تەنها بیرم لێ دەکردەوه، قومیک ئاو بوو. جێبەکە کاتژمیریک زیاتر دەبوو بەسەر رێگەیهکی پەر لە چالوچۆلدا دەپویشت، وەکو مەپێکی مردارەوه بووی هەلواسراو، بەردەوام بە راست و چەمدا دەکەوتم، چووینە سەر شەقامیکی سێ رێچکەیی، نازانم چەند بوو بەرپۆه بووین، چونکە لەبەر بێهەوایی و لە هیلاکیمدا تاوێک بوو خەوم لێ کەوتبوو.

لە بۆنی ئارەقى بنبالی پۆلیستیک بە ئاگا هاتەوه، خۆی توند پێوه نووساندبووم و خەریک بوو کە لەبجەکەمی لە قولایپەکە دەکردەوه، هەستم بە بوونی بالەکانم نەدەکرد، وەکو دوو پارچە پەرپۆی تەر

پنمدا شۆر بوونه وه. له ههوشه يه كى گه وره، كه چوارده وري به
 ديوارى بهرز و به تهلى دپكاوى ته نرابو له جتيه كه داين به زاندم،
 چه ندين پۆلىسى چه كدار تاكوته را له و ناوه پياسه يان ده كرد، پيش
 چوونه ژووره وه مان، له بهرده رگه يه كدا، راده ستى چه ند پۆلىسىكى
 تريان كردم و پۆلىسه كانى هاوسه فهرم بئ مائئاوايى به جتيان
 هيشتم، له يه كيك له په نجه ره كانه وه چاوم لتيان بوو، سواری
 جتيه كه بوون و له ده رگا بهرز و ئاسنه كه وه ده رباز بوون و له
 چاوم ون بوون، به دريژايى ئه و ريگه يه، ويستم لتيان بپرسم، 'بۆ
 كويم ده به ن؟'

پاش ئه وهى له گه ل دوو پۆلىس چووينه هۆلىكى گه وره، كه
 پنده چوو پرسگه بيت، له وى چه ندين ده ستبه سه رى ترم بينى،
 هه ريه كه به يا وه رى پۆلىسىك و دووان به پتوه يان له سه ر ئه و
 كورسييانه دانيشت بوون، كه به ريز به ديواره كانه وه لكابوون، پاش
 ئه وهى دوو پۆلىسه كه له سه ر كورسييه ك داين نام، ئه ملاولايان
 لئى گرتم و به سه ر مندا بانگيان له يه ك ده كرد و به دهنگى نزم
 يه كيان ده واند، بۆ ئه وهى گوپيان له دهنگى يه كترى بيت، زياتر
 خويان به سه ر مندا ددا، هه ردوو كيان بۆنى هه مان سابوونى ريش
 تاشينيان لئى ده هات، زياتر له كاژميريك له نئيوانياندا بووم، هه ستم
 ده كرد ئه وان به گوپكانى مندا ده يانچپاند، ئه وده م خه يالم لاي
 پاريزه ره كه بوو، به رده وام ئه و پرسياره م له خۆم ده كرد، 'تۆ
 بلتيت پاريزه ره كه هه والى من به دايمك بگه يه نيت، يان باليۆزخانه م
 بۆ ئاگادار بكا ته وه؟'

پۆلىسىكى ره شتاله ي بالابه رزى قه له و، هه مان جلى پۆلىسه كانى
 ترى له به ردا بوو، پهنگى جله كانى، سه وزىكى كالترى ده واند،

فایلیکی لولکراوی له نیو دهستدا بو، توپه لیک کلیلی جوراوجوری به بهرورگیه وه بهر دابوونه وه و بهرده وام زړه بیان دههات، بی ئه وهی هیچ بلیت و ته نانهت مؤلهت له دوو پؤلیسه که ی ته نیشتم وهر بگریت، که زیاتر له کاتزمیریک ده بوو پاسه وانی و چاودیری منیان ده کرد، دهستی دایه زنجیری که له بچه که م و هه لی ساندمه سر پین، پاشان به دوا ی خویدا کیتی کردم.

دوا ی ئه وهی تاویک به چه ندین راپه وی چؤل و شیداردا رۆشیتین، که یشتینه ناو ژووریک، پیده چوو چه مام بیت، پؤلیسه که هاته بهرده مم و که له بچه که ی له دهستم کرده وه، به چه ند رسته یه کی عه ره بی و به ئاماژه، داوا ی لئ کردم جله کانم دابکه نم، له و ده مه دا پؤلیسیکی تر، که کیسه یه کی گه و ره ی ره شی پی بو، پهیدا بو، به لیدوان و پیگه نینه وه هات و له ته نیشتم پؤلیسی یه که مه وه راپه ستا، ئه ویش له پؤلیسی یه که م بالا به رزتر و زلتر بو، به پروتی له نئوانیاندا راپه ستا بووم، له و په ری گومان و بیزاریمدا سه رسام لیم ده روانین. تاویک وه کو منیان له بیر چوبیته وه، وه ستابوون و له گه ل یه ک ده دوان و منیش به پروتی چاوه پروانی فره مانی ئه وانم ده کرد، ئینجا یه کیکیان به داره که ی دهستی ئاماژه ی به یه کیک له دووشه کان کرد، به چواره وری ژووره که دا هه موو جیگه ی خۆشورین و خۆگۆرین بوون، به دوو مه تریک به رزییه وه دهیان ئاو پرژینی دووشکردن، که دوودل بووم ئاخۆ بچه بهر کامیان، تا کوو یه کیک له پؤلیسه کان نووکی داره که ی دهستی له پشتم توند کرد و بۆ بهر دوشیک پالی پیوه نام، کاتیک چاوه پروان له به ریدا راپه ستابووم، به تیله ی چاوم سه رنجم له سه ر سه رم ده دا، به گومان بووم له وهی ئاخۆ چی

به سه‌رما ده‌باریت، ئاوی سارد یان گهرم، تاویکی پی چوو، چونکه پۆلیسه‌کان له گهرمه‌ی لیدواندا بوون و زووزوو منیان له‌بیر ده‌چوه‌وه.

ده‌ستم له‌ته‌نیشتمه‌وه شوڤ کرده‌وه و سه‌رم داخست و چاوم نووقاند، ئه‌وکات نه‌مه‌زانی چاوه‌پوانی چیم ده‌کرد.

نه‌مزانی کامیان ئاوه‌که‌یان به‌سه‌رمدا به‌ر دایه‌وه، پراچله‌کیم و هاواریکم کرد. ئاوه‌که زۆر سارد بوو، دوا‌ی شه‌ش مانگ، ئه‌وه دووم جارم بوو ئاو به‌ر گیانم بکه‌ویت، پۆلیسه‌کان لیم نزیک بووبوونه‌وه و به‌ داره‌کانیان، ئاماژه‌یان پی ده‌دام و پیده‌که‌نین، ئه‌وه‌نده چلک و چه‌وری له‌سه‌ر پیستم که‌له‌که بووبوو، پیستم وه‌کو گیانداریکی ئاوی دلۆبی ئاوه‌کانی له‌سه‌ر ده‌خلیسکان، یه‌کیک له‌ پۆلیسه‌کان په‌لی گرتم و به‌دوا‌ی خۆیدا رایکیشامه‌ ناوه‌پراستی هۆله‌که، به‌رده‌وام به‌ داره‌کانیان ده‌یانکیتشا به‌ قنگی پروتندا، نه‌مه‌زانی پروو له‌ کامیان بکه‌م و ئاخو له‌ کامیان دلنیا بم، پروو له‌ هه‌رکامیکیان ده‌کرد، ئه‌وی تریان له‌پشتمه‌وه زرمه‌ی لی هه‌لده‌ستانم، یان داره‌کانیان له‌ گه‌لوگونم ده‌ئاژنی، له‌ کاتیکدا پروو له‌ یه‌کیکیان کردبوو، به‌ توورپه‌یه‌وه لیتی روانیم و له‌ناکاو په‌لاماری دام، باوه‌شی پیا کرم و توند به‌ خۆیه‌وه نووساندم، له‌دوامه‌وه ئه‌وی تریان هه‌ولی ده‌دا داره‌که‌ی ده‌ستی له‌نیتوان گوپی قنگمه‌وه بگه‌یه‌نیته‌ ناو له‌شم، هه‌موو ماسولکه‌کانی له‌شم توند گرژ کردن و هیزم دایه‌ به‌ر خۆم، به‌لکوو بتوانم قنگم توند دابخه‌م. هاوارم نه‌ده‌کرد لێیان و ته‌واو بیده‌نگیم هه‌لبژارد، هه‌ستم پی کرد رۆحم تاویک له‌ لاشه‌م ده‌ر چوو، فری به‌ ژووره‌که‌دا، لاشه‌ی خۆم بینی، چون دوو درپنده‌ نا مروقانه‌ نینۆکیان له‌ پیستم

دهچه قاند و گازيان لى دهگرت، دواى ئه وهى ههردووكيان ته و او ماندوو بوون له ئازاردان و گالته پيكردنم، يهك يهك جلى ناو كيسه ره شه كه يان بۆ راگرتم و له بهرم كردن، هه مان رهنگى جلى به ندينخانه كه ي پيشووم بوون، جياوازييان ته نها ژماره كانيان بوو، ئه مه يان به خه تى عه ره بى له سه رى نووسرا بوو، به سه رو گو يلاكى ته په وه، جله كانم له بهر كردن، ديسانه وه كه له بچه كه يان له بازووم توند كرد، يه كيك له پۆليس ه كان، به دواى خويدا پرايكتيشام، چاوه پروان بووم ئاخۆ چ ويستگه يهك و چ پرودا ويكى تر چاوه پروانمه، كاتى له تيوان پۆليس ه كاندا به پاره ويكى دوورو دريژدا ده رويشتين، سه رنجم دا، به زه حمه ت سه رم ده گه يشته شانيان و وه كو توپى تينس، له به ينى باله ئه ستوره كانى ئه واندا ئه مبه ر و ئه ويه رى ده كرد، له گه ل هه موو به ركه و تنيكدا، پيكه وه قاقايان ليده دا، خۆم بۆ شل كرد بوون و له گه لياندا له و ياري كردنى ئه واندا به شدار بووم.

گه يشتينه هۆليك، كه له قاوه خانه و چيشخانه ده چوو، له سه ر يه كيك له و هه موو كورسى و ميزانه ي له و هۆله دا بوون دا يان نام، هۆله كه پر بوو له پروناكى، بي جگه له وهى ده يان گلۆپى سېى به به رزييه وه ده گران، ئه ملاولاى هۆله كه به په نجه ره ي گه وه ته نه را بوو. ديسان كه له بچه كه يان له ده ستم كرده وه، ده ستم ساردوسر و كه مخوين، ميرووله يان ده كرد، تاويك خه ريكي تيروانين و هه لگولفتيان بووم، تاوه كوو توژيك هيز و په نكيان هاته وه بهر. يه كيك له پۆليس ه كان رويشت و ئه وى تريان بينده نگ له پشتمه وه راست لى راوه ستا، تاويك بوو تيشكى خوره كه ريك له ده موچاوى ده دام. گه رم بوو، به لام بيزارى نه ده كردم، چاوم

لیک نا و به خه یال گه رامه وه بۆ ئەو پۆژەیی یه کهم پۆژم بوو له م سه فه ره دوور ددرێژمه دا، ده مێک بوو ده مو یست سه فه رێک بکه م و چه ن دین سال بخایه نیت و هه مو و لاتانی دونیا به سه ر بکه مه وه، دیاره له ژیا نندا ئەمه دوایین سه فه ر و دوایین جیگه مه، ئەوهی ئەوکات نه مده ویزا بیری لێ بکه مه وه، دایکم بوو، نه مده ویست له خه یال مه دا، دایکم به نه خۆشی و جه سه ته یه کی پر له برین و شتیوازیکی شتیواو و دارزاوه وه ببینم، به وه موو ئەشکه نجه و بیزارییه م پازی بووم، چونکه له بیر کردنه وه م له دایکم دایان ده بریم.

به ئاگا هاتمه وه، کاتیک پۆلیسیک سینیه کی زه ردباوی پلاستیکی له به رده مه دا، دانا، قاپیکی قوولی پلاستیک و که وچکیک و سنیوێک و پارچه یه ک نانی لاکیتشه یی هه لئاوساوی له سه ر بوو، نانه که له خرکه به رد ده چوو، سنیوه که له سووچیکی سینیه که دا، هیتشتا ده خولایه وه، دیار بوو هتیزی ده ست و مه چه کی پۆلیسه که کاری له سه ر ئەویش ما بوو، پۆلیسه که له په ده ستیکی به سه ر مه دا کیتشا، وه ک باوکیک، چون فه رمان به سه ر مندالیدا ده کات، به په نجه ئاماژه ی به سه ر سینیه که دا و هیچی نه وت، بێ ئەوه ی بیری لێ بکه مه وه چی ده خۆم و چ جو ره خۆراکیکه، نان و شۆر باکه م ته واو کرد، له کاتیکدا سنیوه که م له ناو ده ستم توند گرتبوو، دوا ی چه ن دین مانگ، بۆ یه که م جارم بوو میوه ببینم، له خه یال مه دا به خۆم وت، 'پیده چیت ئەم ولاته میوه ی که م بیت!'

له گه ل سنیوه که ی ناو ده ستمدا، له گفتوگۆدا بووم و له خۆ ئاماده کردندا بووم، ئاخۆ چون ده ست بکه م به خواردنی و ددانه کانم له کوئی بچه قینم. یه کیک له پۆلیسه کان ده ستی دایه بالم و هه لی

ساندمه سهر پي و نهوي تريان كه له بچه كه ي كرده وه بازووم، به هيزيک، كه نه متواني به رهنگاري بيمه وه، سيوه كه ي له ده ست دهرهينام، كاتي له شانمه وه پي ده كرد، ده ستی كرد به داكرماني سيوه كه م، له عزره تدا به و تام و چيزه ي له خه يالمداه لم گرتبون، ناو دهمم پر بوو له شه ربه تي سيو.

نهو پوژه، دواي نهو هه موو پووداو و دهردي سه ريپانه. برديمان بو زيندانتيك، قهره ويله يه كي ناسني دووقات و ناوده ستيني پوژه لاتي تيدا بوو، ناوده سته كه كونيكي خري بچووك بوو، كه له كونكريتي زيندانه كه كرابوو، به لوعه يه كي ناويش له شانيه وه بوو، ديواره كاني به نووسين و هيلكاري ناته با داپوشرابوو. چاوم گيړا به سهر و خواري جيگه كاندا بو هاو زيندانيه كه م، پوليسه كان كه له بچه كه يان له بازووه كانم دامالين، فرسه تم هينا و پووم تي كردن و ليم پرسين، 'ده توانم پرسيار يكتان لي بكم؟'

پوليسه كان دا يانه قاقاي پيگه نين و شانها كانيان به رز كرده وه و يه كيكيان سه ريكي بو راوه شاندم و نه ويديان وتي، 'يه س.' له خوئاماده كردندا بووم و ويستم دهمم بگه مه وه و بدويم، هه هه مان پوليس وتي، 'نهو.'

هينده ي له بيرم مابيت، نهوكات ويستم له پوليسه كان بيرسم، 'نايا له كويم و له چي زيندانتيكدام و كه وتومه ته چي جيگه يه كي دونياوه.'

هه ر دووكيان به پيگه نين و دووباره كردنه وه ي هه مان دوو وشه وه، 'يه س، نهو' ليم هاتنه پيشه وه و له ديواره كه يان توند كردم، زياتر له ده يان جار به له پي ده سته پان و پر هيزه كانيان، ده يانكيشا به

سەر و گویا لاکمدا، بئ ئەو هیج بەرگری لە خۆم بکەم، یان هەر
هیج نەبیت، بازوو و دەستم بکەم بە قەلغان بۆ دەموچاوم، راست
پشتم لە دیواره که توند کرد و توورە چاوم لە چاوه بيشەرم و
زیتەکانیان بری.

تاوه کو هیزم لیبراو که وتمه سەر زهوی زیندانه که، نازانم چه ندیک
بوو له سەر شانێ راستم خۆم گرمۆله کردبوو. له سەر ئه و
کۆنکریتە شیداره، پۆحم له قوولایی جهستهی تیکشکاومدا مات
کرد، چاوم لیک نا، گویم لئ بوو، دەرگای ئاسنی زیندانه که داخرا،
به ئهستم دهنگی پۆلیسهکانم له دهرهوه دههاته وئ، هیشتا
قاقایان لئ دها و زووزوو بۆ یه کتربیان دهسهندهوه و دهیان وت،

‘یهس.’

‘نهو.’

‘یهس.’

‘نهو.’

حمار

چاک دەمزانی بەندکردنم، بە ھەموو مانایەک نەھامەتییەکی
گەرەپە و ئەگەر وا بپروات، دەروونم ھەلدەقەرچینیت و لە
ماوەیەکی کورتدا ھیتزم لێ دەبریت و لە تەواوی خەیاڵەکانم و
پابردووم دام دەبریت.

شەوی یەكەم لە زیندانە نوێیەكەدا، زیاتر لە كاتژمێرێك بەدوای
پلاکی كوژانەوێ ئەو گلۆپە زەردەلەییەدا گەرپام، كە بە بنمیچی
ژوورەكەوێ شەو و پۆژ دەگرا، پووناکییەكەیی بیزاری كردبووم،
شەوقی لە قوولایی ئەو دیوارە پەشكراوێ جەنجالەدا دووبارە
دەگراپەوێ، پاش ئەوێ كۆلم دا و نەمدۆزییەوێ، نا ئومید لینی
دانیشتم، لە خەیاڵی خۆمدا وتم، 'لەوانەیی شێوێ خویەکی شانۆ
نامیز بیت. چەندین سەدەییە لە ولاتی بەریتانیا، لەناو شانۆكاراندا
بوو بە باو، شەوان ھۆلی شانۆكانیان بەتاریکی بەجێ ناھێلن و
ھەمیشە گلۆپێك لەسەر تەختەیی شانۆكان دەگرت، بە مەزەندەیی

ئەوان، بۇ پۇچيانە تەكەنە و بەردە و امیدانە بە جۈولە لەسەر
تەختەى شانقۇ.

بەلام تۇ بلتت من، لە راستیدا، ئەو كات نەمدە و یرا بېر لەوہ
بگەمەوہ، ئاخۇ من ئەكتەرى پۇژم یان شەو، تاوئك لە
چاوە پوانىى بېنەر و ئەكتەرى تردا بووم، لە چاوە پوانىى ئەو
خىوانەدا بووم، كە پىدەچو و ھاوشىوہى من بوونایە. بە قەرەوئە
ئاسنەكەدا ھەلگە پام و لە پەنجەرەكەوہ بانگم دەكرد، پاشان بە
كۆلەمستەم چەند جارئك لە دەرگاگەم دا، لەناكاو، لە ژوورەكانى
ترەوہ دەست كران بە ھاوار و بانگ، بەندكر اوہكان بۇيان
دەسەندمەوہ و بە ھەمان شىوہى من لە دەرگاكانیان دەدا، لە
ناديارەوہ ھا توھاوارى ناو تەواوى بەندىخانەكەم دەبىست.

پىدەچت ئەو كات، لە ژىر پووناكىى ئەو گلۇپە زەر دەدا، لە ناو
ھا توھاوارى خۇمدا ماندوو بوو بىتم و لەسەر قاتى خوارەوہى
قەرەوئەكە، تەخت لەسەر پشت خەوم لى كە و تىت.

كاتئك لە ئازارى ناوسكم و تۇنى دەنگى خۇم لە خەو پاپە پىم،
خىرا ھەستام و لەسەر جىگەكەم دانىشتم، چاوم ھەلگۇفت، پاشان
لە تاو ئازار، دەستم خستە نىوان رانەكانمەوہ، تەماشام كرد دوو
پۇلىس بەسەرمەوہ پراوە ستابوون و قاقايان لىدەدا، جارجار بە
دارەكانى دەستیان، ئامازەيان پى دەكردم، چەندىن پۇژ دواى ئەو
پۇژە، لە گەل مىزكردنمدا خوىنم دادەنا. لە دواى ئەو پۇژەوہ
تىگە بىشتم، كە دەبىت بە ياننىيان زوو، لە كاتى ديارىكر اودا، بە خەبەر
بم، لە كاتئكدا بە ياننىيان پۇلىسەكان دىن بۇ سەرژمىرى
زىندانىيەكان و پشكنىنى ژوورەكان.

پوژی دوايي، هيتشا تاريک و پوون بوو، پوليستيک دهلاقه ي ناو
دهرگا ناسنه که ي کرده وه و چاويکي به ژورره که دا گيتر، نه وکات
له پيش دهلاقه که راست پاره ستابووم، ديار بوو هر نه وهنده به س
بوو، هه موو به يانبييهک، بو نه وه ي دنيا بن له وه ي من نه بووم به
مارميکله يان قالونچه و له درز و به يني شيشه کانه وه
هه لته هاتووم، چهند پوليستيک سهردانيان ده کردم.

له ده مه و نيوه پو ي نه و پوژدها، پوليستيک له دهلاقه که وه قاپيک
برنجي دايه دهستم، تاويک پاره ستام و وام زاني پوليسته که
که وچکي له بير چووه، دواي زياتر له کاتزميتریک چاوه پوانيم،
برسي تي زوري بو هيتام و به سهري په نجه کانم که وتمه پراکردني
دهنکه برنجه کاني ناو نه و زهرداوه ي بوني ميزي لي دههات.

له سهر قه راغي جيگه که دانيشتم، هيتشا قاپي خورا که که م له ناو
دهستدا بوو، دهلاقه که کرايه وه و هه مان نه و پوليسته ي
خورا که که ي بو هيتام، به عه ره بي چهند وشه يه کي پي وتم، زوو
حالي بووم که قاپي خورا که که ي دهويست، خه ريک بوو پي بليم،
که هيتشا ته او نه بووم، به لام پرسياره که م گوري و ليم پرس ي،
'نايا پلاکسي کوراندنه وه ي نه و گلپه له کوي ژووري
زيندانه که مدايه؟'

سه ريکي لي با دام و ديسان داواي قاپه که ي لي کردم، وه کوو ليم
تينه گه يشتييت، قاپي خورا که که، که ته نها زهرداوه که ي تيدا مابوو،
خيرا به نابه دلبييه که وه نام به سه رمه وه و هه لم قوراندا، نينجا
قاپه که م به به تالي دايه وه دهستي، پوليسته که تاويک سه رسام له
چاومي رواني و بيدهنگ دهلاقه که ي به روومدا داخست.

بیرم لي ده کرده وه، که پنده چيت نه م ژورره بيته شويني

هه میشهیی ژیانم، یانی تاکوو مردن لیره‌دا بمیتمه‌وه، له‌و ده‌مه‌دا به خۆم وت، 'یان تو بلئیت ئەو پارێزەرە بالیۆزخانەیی هۆلەندای ئاگادار کردبیتە‌وه، ئیمەیلێک یان تەلەفونێک، بە‌لام بۆ کێ؟ دە‌بیت دایکم له ژیاندا مابیت؟ یان کارمن مەیلی بۆ من مابیت و له خۆی ببووریت و بیت بۆ ئەم دووره‌ولاته و پزگارم بکات، له‌و زیاتر، دە‌بیت کێ هە‌بیت هە‌ولێکم بۆ بدات، یان کارل، ئەو هاو‌پێ نوێیە‌ی دایکم، نازانم، نامە‌وێت به‌ خە‌یالێش هۆگری هیچ یە‌کیک له‌ هاو‌پێکانی دایکم بێم.'

کە‌متر بێرم له‌ جە‌ستم دە‌کرده‌وه و زیاتر له‌ ناو خە‌یالمدادا دە‌ژێام، بە‌رده‌وام چاوم به‌ ژووری زیندانە‌که‌دا دە‌گێرا، هە‌موو شتیکی پە‌نگی تە‌پوتۆزی ئەو بیابانە‌ی گرتبوو. دیواره‌کان، هە‌تا دە‌ست پێیان گە‌یشتبوو، هێلکاری و نووسینیان له‌ سەر بوو، بنمیچ و ئە‌رزە‌که‌ شێدار و کە‌پوویە‌کی سە‌وزبا و پە‌نگ و پوخساری راستی داپۆشیبوون، له‌ پە‌نجەرە‌ چوارگۆشه‌که‌وه، به‌ پۆژدا خۆر ژووره‌که‌ی پێ دە‌کرد له‌ پروناکی و وزه‌ی خۆی.

قاتی سەر‌وه‌ی قەرە‌وێله‌که‌، بە‌رزیه‌که‌ی ده‌گە‌یشتە‌ ئاستی لێواری پە‌نجەرە‌که‌، پە‌نجەرە‌که‌ به‌ شیشی ئە‌ستووری ژە‌نگ گرتوو تە‌یمان کرابوو، دیار بوو له‌ ئە‌زە‌له‌وه‌ بێر له‌وه‌ نە‌کرا‌بووه‌وه، شووشە‌ی تێ بگیری‌ت، پە‌نجەرە‌که‌ به‌ سەر بیابانە‌که‌دا دە‌پروانی، دە‌پروانی به‌ سەر یە‌ک پارچه‌ چۆ‌له‌وانیدا، نازانم چە‌ندێک بوو دە‌ستم له‌ شیشی پە‌نجەرە‌که‌ هە‌لپێکا‌بوو، له‌ بە‌رفراوانی و بە‌تالی و ساف و بێ‌گە‌ردیی ئەو بیابانە‌م دە‌روانی.

چە‌ندین شه‌و و پۆژ به‌و شێوه‌یه‌ تێپە‌رین، زۆر‌به‌ی کاته‌کانم له‌ بە‌رده‌می پە‌نجەرە‌که‌دا به‌ سەر دە‌بێرد، تە‌نها ئەو پە‌نگە‌ زە‌رد‌باوه

بوو، له گهل په ننگي شيني کالي بيگه ردد، که پوژنيک نه بوو هورنيک بهري بگريټ، زور جار شنهي بام له کاتي جووله ياندا دهگرت، کاتيک چنگيک پر لميان له و دهوروبه ره هله دهگرت و ده يانپرژاند، تاکوته را گردی بهرز و نزميان لي دروست دهکردن، له بهر خو موه و تم، ده بيت کي و پوحي کي، له و بيابانه دا بزي و ده ستي په ننگيني خو ي به پووي تهخت و بيپه ننگي نه و چوله وانپيېدا بينيت و بهرده و ام ياري له گهل سروشت بکات.

له سه ره تاوه، زور بهي کات له بهر په نجه ره که دا راده وه ستام و به سه رنجه وه له بيابانه که م دهرواني، چاوه پروان بووم ناخو که ي، مرقفيک، گياندارنيک به و بيابانه دا تپده په ريت، شه وانه بالاخانه ي نه و به ندينخانه يه پر ده بوو له دهنگي گريان و چريني گورانيي دلته نگ و هاتوهاوار له په کتري، بيچکه له وه ي بهرده و ام ده رگا و ديواره کانيان ده کوتا. گه رمای پوژ و نه و ته پوتوزه ي هيچ پينگرييه که نه بوو له هاتنه ژوره وه ياندا، له گهل په شه با ژوره که يان پر ده کرد له خو ل و لمي بيابانه که، له سه ره تاوه سه رمای شه و ماسولکه کاني له شميان گرژ ده کرد و بهرده و ام نازاريان ده هات، له په کيک له و پوژانه دا، له خو ناما ده کردندا بووم بقره ننگار بوونه وه ي سه رمای شه و، له بهر په نجه ره که، ده ستم کرد به ته کاندني نه و دوو پيخه فه ي له سه ر هه ردوو چيگه که بوون، ته پوتوز و بؤگه نيان له ژوره که م ده ر نه ده چوون و به ديوار و سه روگو يلاکما ده هاتنه وه، وه ک نه وه ي بويان نه بيت له ژوري زيندانه که ده ر بچنه ده ره وه. پيخه فه کان تا هه ناويان پر بوو بوو له توژ و لمي بيابانه که، بوني ساردي و که پووي ژوره که يان گرتبوو، له کاتي هه لدانه وه ي پيخه فه کاندا، چه ندين پارچه جلم

له ژیریاندا دۆزییه وه، ئه وکات له بهر خۆمه وه وتم، 'پیش من، زیندانییه ک لیره بووه، کاتیک ئازاد کراوه، له بیرى چووه.'
یهک یهک ته کاندمن و تاویک به پرووی شیشی په نجه ره که دا، له بهر خۆره که پام گرتن، به و نیازهی، گهرمی خۆره که ئه و بۆدپنه مردوو هیان لئ دابمالیت، تا شهوان له بهریان بکه م و له سه رمای شهوی ئه و بیابانه بمپاریزن.

له سه ر یه کیک له جیگه کان، له سه ر لا که وتبووم، تاویک بوو دهنگم له خۆم بریبوو، گویم بۆ هه موو دهنگیک هه لخشتبوو، که له په نجه ره و ده رگا و دیواره کانه وه ده هات، چاوم بریبوووه ئه و هیلکاری و نووسینانه ی له سه ر دیواری به رامبه ر جیگه که مدا به ناوازه لیمه وه دیار بوون، ئه وه ی له منه وه دیار بوو، چه ندین چاوی زرت و په ش بوو، خه یالیان وروژاندم و له قوولایی بیره وه ریبه کانمدا بۆ ئه و پۆژه یان گێژامه وه، 'پۆژیکی خۆره تاوی مانگی حه ته وت بوو، له گه ل دایکمدا، قۆلمان له قۆلی یه ک هه لپیکابوو، له به رده م زانکۆی سه ره به ستی ئه مستردام دا پاره وه ستابووین، چوارده ورمان به هاوپئ و که سووکاری قوتابییه کان گیرابوو، هه موو بۆ وه رگرتنه وه ی بپروانامه کانمان ئاماده بووین.

دایکم چاوی به چوارده ورماندا گێژا و توند بالی گوشیم و پتی وتم، 'ئه مه ئه و پۆژه یه، پاش چه ندین سال هه ول و کوشش، هونه ر و میژووی هونه ر، بپروانامه له و بواره دا... ده می سه آله خه ونت بوو.'

به بن ئه وه ی لیتی بپروانم، به پیکه نینیکه وه له بهر خۆمه وه وتم، 'ده ترسم شانازیم پتوه بکه یت!'

هتواش و به مه کریکه وه وتی، 'که میگ.'

تایبته بۆ ئەو پۆژه، قاتیکی چاکهت و پانتۆلی رهشم له بهر کردبوو، بۆینباخیکی جههرگی، بۆ جاری یه که مم بوو بۆینباخ بیهستم و بهردهوام دهستم پتوهری بوو، ئه ویش بیرۆکهی دایکم بوو. به بیرم دیت، دایکم چهند جاریک داوای له چهند قوتابییهک کرد، که به کامیزا کهی خۆی وینه مان بگرن، ئەو پۆژه دایکم به جۆریک خۆی گۆرپیوو، که سه رنجی هه موو ئاماده بووانی راکیشابوو، قژه لوول و ره شه کهی به سه ر شانیدا بهر دابۆوه، عه زیه کی ره شی تا سه ر سمتی ته سک و له پیش و پاشه وه، وه ک خۆی به ئه نقه سه ت درانه دیتی، فش دیار بوو، به جۆریک تایبته مه ندیه کی دابوو به و بالا و له شولاره پتیه کی، له گه ل هه موو به ریه ککه وتینکماندا، هه ستم به گه رمی له شی ده کرد، زۆر دلشاد و به خته وه ر دیار بوو، منیش زۆر به شانازییه وه له شانیه وه راوه ستابوو، ده مو یسه ت رووم له و خه لکه بکه م و هاواریان لی بکه م و بلیم، 'خه لکینه، ئەو ئافه رته جوانه دایکی منه.'

له و کاته دا دایکم شانیکی تیه وه ژهنده م و پرسیی، 'کهی، ئەوان دین؟'

'ئەوان، کی... ئەوان؟'

'کارمن.'

کاتی و یسه ت وه لامی دایکم بده مه وه، له و ده مه دا کارمن له دووره وه په ida بوو، ده م به پتیه نین و رووخۆش، له گه ل کوپتیکدا بوو، که ئه ویش قوتابی بوو له گه لماندا، هه روه ها که چیکی بالابه رزی قژ زه ردی سه پیکه لانه ی چاو شینی له گه ل بوو، من و کارمن دواسالی خویندنمان بوو، ئەو پۆژه به روانامه ی کوتاییمان

وهر دهگرتوه. کارمن دوراو دور، هردوو بالی پووبه پووی
من و دایکم والا کردن و به دهنگی بهرز بانگی لی کردن،
'نازیزان، پوژتان باش.'

دایکم پیش من کهوت و باوه شیکی به کارمندا کرد، له کاتی
ماچکردنیدا پیی وت، 'بهخته وهرم که دیسان دهنیمه وه، نازیزم
کارمن.'

کارمن دایکمی توند به خویه وه نووساند، ئینجا له سهر شانی
دایکمه وه له منی پوانی و وتی، 'منیش ههروه ها، ئه یفا خان.'
کاتی له گهل دایکدا دهستیان له یهک بهردا، کارمن له من هاته
پیش و زمانیکی ته پی به لچ و لیوی خویدا هیتا و ده می نایه ناو
دهم.

نازانم له و ساته دا ئیمه چه ندمان پی چوو، دوو جار دایکم قه راغی
چاکه ته که می پاکیشا و وتی، 'ته واو، ته واو، دهی ئه وه نده به سه،
پیم بلین، ئه م دوو به ریزه ی تر کین؟'

پاش ئه وه ی کارمن خو ی له نیوان باله کانم دهره ینان، به لام هیتا
دهستیکی هه ر له ناو دهستمد ا بوو، پووی له کچه که کرد و وتی،
'ئه وه ئانایه، ئاموزامه، ئه م پو له بری دایکم له گه لم هاتووه،
ههروه ها بۆ جاری یه که میه تی شاری ئه مستردام ببینیت.'

پاشان دهستی بۆ فیکتور پاکیشا و وتی، 'ئه وه یش فیکتور
لاورینت، هاو پو ی و هاو پو لی من و مارتن.'

کاتی بیده نگ سه رنجم له پوخسار و بالای ناسک و ئالتوونیی ئانا
دابوو، کارمن رای وه شاندم و ده می نایه په ناگویم و له بن لیوه وه
چپانندی، 'ئه گه ر به ئانا سه رسامی، ئه وا بۆت هه یه ئه مشه و
سواری ببیت.'

دهستم له كه مەري هەلپنكا و به گوێيدا چپاندم، 'سوپاس بو ماریفەتت، پێویست ناکات، ئەمشەو له گەل تەیرەكەى خۇمدا دهچمه ناو جینگەوه، خۆى دهزانیت چه ندىك تامەزرۆيم.'

پاش ئەوهى له گەل ئانا دهستى يەكترمان ڤاوه شاندى ئەملاولایم ماچ كرد. تەوقە يەكى هاكە زایشم له گەل فيكتۆردا كرد، فيكتۆر كورپىكى بالاكورت، دەموچاویكى قوپاوى لاوازی هەبوو، له وانه بوو كه پێش بیست سالیان، سەریان دەست دەكات به ڤووتانهوه، به ڤوالهت له پیاویكى په نجا ساله دهچوو، وهكوو كارمن، خەلكى به لجیكا و دانیشتووی شارى برۆكسل بوو، ماوهى چوار سالی خویندنیان پیکه وه، فيكتۆر هاودهنگ و هاوسه فهري كارمن بوو، ئەوسا كارمن به منى دهوت، 'فيكتۆر تەنها هاوړپى سه فه رمه.'

ئاههنگى ده رچوونمان بو ئیمه، تايبه تەمەندییهكى ئەوتوى نه بوو، بیجگه له چاوه ڤوانى و گوێگرتن له چه ندىن وتارى دريژى چه ندى ڤروفیسۆرىك و يەك به يەك خویندنه وهى ناوى قوتابیان و وه رگرتنى ڤروانامه كانمان، كه ئیمه تەنها بو ئەوه له وى ئاماده بووین. له گەل وه رگرتنى ڤروانامه كاندا، له هۆله كه ده ر چووین و به ره و سه نته رى شار به ڤى كه وتین، پاش ئەوهى دایكم له ڤیگا لیمان جیا بووه وه و به جى هیشتین، ئەگەر باش به بیرم بیت، ئەو ڤۆزه دایكم له گەل چه ندى هاوړپیهكى شیوه كاریدا پيشانگه ی هاوبه شی کردبووه وه.

تاكوو ئیواره درهنگ، چوارقولى به شاردا گه ڤاین، له چه ندىن ڤار و قاوه خانه لامان دا و به بیانوى ده رچوونمانه وه، هه رجاره جوړیك له مه شرووبمان داوا ده كرد، كاتى له كو فیشۆپىك لامان دا، سه ره تا له بیروه وه ده ستمان پى كرد، پاشان كردمان به

پیشبرکئی و هەرچاره یه کیکمان جۆریک له ویسکی داوا دهکرد، به رادهیهک مهست بووبووم، مه یلم زیاتر به ئانا دها دهک له کارمن.

له کاتیکدا که هه موو قاقامان لیده دا، له پریکدا کارمن خۆی خسته سه ر کۆشی فیکتۆر، ده میان نایه ناو ده می یه کتری و تاویک به سه ر یه کدا نوشتانه وه، له سه ره تاوه به گالته ده هاته پیشچاوم، له گه ل ئانا پیکه نیمان پتیان ده هات، مه ست بووم و له نیوان راستی و خه یالدا، خۆم لئ ون بووبوو. به گومان بووم، نه مه ده زانی ئاخۆ ئه وه ی پووی دا، راستی بوو یان خه یال، دلگه رم و بی ئارام، جیکه م به خۆم نه ده گرت، زوو زوو قومی قوولم له ویسکیه که م دها و له ناو خه یالدا نوقم بووبووم، به خۆم ده وت، 'هه لبه ته ئه وانیش زۆر مهستن و هۆشیان له لای خۆیان نییه.'

ئانا له ته نیشته مه وه دانیشتبوو، زۆر مه ست دیار بوو، خۆی لئ هینامه پیش و لئی پرسیم، 'بیر له چی ده که یته وه؟'

پاش تاویک بیدهنگی و له خۆمدا گه ران له وه لامیک، وتم، 'هیچ!' بالیک خسته سه ر شانم و ده می هینایه نزیک گویم و له بن لیوه وه چپاندی، 'تا که ی من و تو ئاوا بیدهنگ دانیشین و له وان بپروانین؟'

پیش ئه وه ی پووی خۆی به پوومه تمه وه بنیت و توند باله کانی له ملمه وه بئالینیت، هه ردوو پانی به سه ر پانه کانمدا درێژ کرد و خۆی خسته سه ر کۆشم، له وه ده مه دا، منیش به تیله ی چاویک کارمنم به سه ر کرده وه، ئه وه له گه ل فیکتۆر، له گه رمه ی قسه کردندا بوو، له ج و لیوم ته ر کرد و هێواش به سه ر پوومه تی ئانامدا خشانده، بۆنیکی قورس و پیاوانه ی له خۆی دابوو، له گه ل بۆدپنی

ویسکی و ئارهقی له شمان و بۆنی جگهره دا تیکه ل بووبوو. به لام جوانیی ئانا و بیزار بوونم، لهج و لئوی ئانایان پی لستمه وه. ئه وهنده خۆی لی توند کردبووم، له سه ر جله کانی شیه وه ههستم به پرووتیی ئه ندامه کانی جهسته ی ده کرد، توند چاوم داخست و ئه مه م به خه یالدا هات، 'ئیمه ی مرؤف، پیویسته جار جار خۆمان به قوولی مهست بکهین، ته نها مهستیه وامان لی دهکات، که بۆ ساتیک خۆمان و نازاری خۆشه ویستیمان له یاد بکهین، ناوبریک وه ر بگرین، که رۆحی من و کارمن پیویستی پیته تی، به لکو تاویک له گیانکیشانی به کتر دهست هه لبرگین و ساتیک فپین به به کتری ره وا ببینین، به لکو بتوانین ئه و سنوره بشکینین، که ناوی غیره و دلپسییه، سنوری خۆشه ویستیه ک بشکینین، که له خۆپه رستیمان وه سه رچاوه ی گرتوه.'

رووداوه کانی ئه و پۆژه، سالانیک خه یالی من و کارمنی شیواند. له یادمه جاریکیان کارمن پیی وتم، 'په یوهندی من و تو، پیویسته هاوشیه ی تابلۆکانی دایکت ئه بستراکت بیت.'

درهنگانیکي شهو، چوارقۆلی به سه ر شه قامه کانی شاردا، قۆلمان له قۆلی به ک هه لپیکابوون، پیته کانمان به ئه سته م به دوا ی پیی به کتریدا بۆ هه لده گیرا و ته واو مهست و ماندوو بووین، خۆمان گه یانده وه مالی ئیمه، له سه ر میزی ناخواردنی چیشخانه که دانیشتین، به هه رچوارمان، زیاتر له چوار لیتر ئاومان خوارده وه، به لام دوا ی ئه وه ی تینوویتیمان شکا، ده ستمان کرده وه به شه رابخواردنه وه، شه رابی سوور، که دایکم سالانه به تایبه تی له فه لاحتیکی ناوداری دروستکه ری شه راب، له خوارووی فه ره نسنا داوا ی ده کرد، باسی هه چمان نه ده کرد، یان باشتر بلیم، زۆرینه ی

کات بیده‌نگ بووین، ئەگەر یه‌کیکیشمان دەمی بگردایه‌ته‌وه، ئەوا
رسته‌که‌ی ته‌واو نه‌ده‌کرد و له‌ناکاو بیده‌نگ ده‌بوو، کوتوپر فیکتۆر
هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و پڕ به‌ چنگی، کۆندۆمی فۆر دایه‌ سه‌ر میزه‌که
و وتی، 'مارتن، کچینه‌ به‌ خۆشی، ئەگەر رینماییمان بکه‌یت، من و
کارمن له‌کوئ...!'

قسه‌که‌یم پێ بری، خیرا چاوم برییه‌ چاوی و به‌ ده‌نگیکی به‌رز
وه‌لامم دایه‌وه، 'تۆ و کارمن ملتان بشکینن و بگه‌رینه‌وه‌ بۆ ولاته
کاوله‌که‌ی خۆتان.'

کاتی من ئەمهم وت، هه‌رسیکیان دایانه‌ قاقای پینکه‌نین، کارمن، که
جاری تر هاتبوو هه‌ مالی ئیتمه‌ و شاره‌زای ماله‌که‌ بوو، ده‌ستی
فیکتۆری گرت و به‌دوای خۆیدا رایکیشا بۆ هۆلی دانیشتنه‌که،
پاش ئەوه‌ی ده‌رگاکیان به‌ پووماندا پتوه‌ دا، بیده‌نگییه‌کیان
له‌دوای خۆیانوه‌ به‌جێ هێشت، که‌ من و ئانا که‌وتینه‌ ناو
قوولاییه‌وه، هه‌ردووکه‌مان بیده‌نگ تاویک له‌سه‌ر پووی میزه‌که‌مان
ده‌پوانی، له‌و چه‌ندین کۆندۆمه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ بلأو بووبوونه‌وه.
له‌ خه‌یالدا، له‌گه‌ل کارمن له‌ لیدواندا بووم، له‌ مه‌ستیدا، سه‌ری
باسه‌کانم له‌یه‌ک بۆ گری نه‌ده‌دران و هه‌ر هه‌مووی له‌ خه‌یالدا
بووبوونه‌ جه‌نجالییه‌ک، بووبوونه‌ قورساییه‌ک له‌سه‌ر سنگم و
هه‌ناسه‌یان له‌به‌ر بریبووم، پووداوه‌کان بی خواستی خۆم، زۆر
به‌خیزایی پوویاندا.

ئانا کورسییه‌که‌ی راکیشایه‌ دواوه‌ و هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، پووی تی
کردم و خۆی ئاخنییه‌ سه‌ر کۆشم، پاش ئەوه‌ی هه‌ردوو باله
پووته‌کانی له‌ ملم هه‌لپیکان، لیتوه‌ سارده‌کانی له‌ ده‌می وشکم توند
کردن، تاویک به‌ ساردییه‌که‌وه‌ یه‌کترمان هه‌لگۆفی، هێشتا له‌

قوولایی خه یالمدای بیدار نه بووبوممه وه، تاویک له چاومی پروانی و
وتی، 'جینگه کی نه رم هه یه له ماله دا، تاکوو پیکه وه له سهری
رابکشین؟'

بی ئه وهی وه لامی بده مه وه، هه ستاین و چند کوندومیکم له سهر
میزه که هه لگرت و دهستی ئانام گرت و به دوا ی خومدا به
پلیکانه کاندا به ره وه سهر وه بر دم، بق ژووری خه وتنه که ی خوم.

خوم فریدایه سهر جینگه که م و له سهر پشت پاکشام، به لاچاویک
له ئانام دهروانی، که خه ریکی داکه ندنی جله کانی بو، پاش ئه وهی
به پروتی هاته سهر جینگه که م، به پیوه راوه ستا و پینه کانی
له ملاولای شانهمکاندا بلاو کرده وه و به مه کریکه وه وتی، 'هه موو
کو ریکی هولهندی، وه کوو تو ساردوسرن؟'

په یکه ریک، که هه موو ئه زمونی بینیمی به تال کرده وه،
جهسته یه کی ریک و رهنگی پیستی ئالتونی، نه مده زانی له کویتوه
دهست پی بکه م، کام ههستم پیش ئه وهی تریان بکه ویت، هه موو
پیکه وه گریان گرتبوو، په نجه یان دهچه قانده روجم، داوام لی کرد،
که تاویک به ژووره که دا بکه پیت، بیده نگ، تکام لی کرد
نهمدوینیت، دوا ی ئه وهی چند جاریک به به رده می جینگه که مدا
هات و چوو، به دهم خونمایشکردنه وه وتی، 'دهته ویت دیمه نی
جهسته م به پروتی له خه یالتا هه لبرگیت، پاشان بیخه یته سهر
که نفاسیک.'

'نا، نا، که نفاسی چی.. بق خه یالم، ته نها بق خوم.'

'هر عاشقم نه بیت باشه...!'

'بهس ته نها ئه مشه و.'

'ناخ، نه گهر وا بیت، به وپه ری خوشحالیمه وه.'

بازی دایه‌وه سەر جینگه‌که‌م و دهستی کرد به داکه‌ندنی جله‌کانی
 من، پاشان دهستی برد، په‌تی گلۆپی ژووره‌که‌ی پراکیشا، که
 ده‌که‌وته ژوور سه‌رمانه‌وه و گلۆپه‌که‌ی کوژانده‌وه، به جوریک، له
 تاریکی ژووره‌که‌دا، پوخساری و شه‌وقی زهردی له‌شیم لئ و ن
 بوو، خیرا ده‌ستم برد و په‌تی گلۆپه‌که‌م پراکیشا و گلۆپه‌که‌م
 داگیرساند، دیار بوو ئانا له‌و کاته‌دا بیئاگا بوو له‌وه‌ی ژووره‌که
 پروناک بوو بووه‌وه، نینۆکه‌کانی له‌ پیستم ده‌چه‌قاند، چاری
 نووقاند و به‌رده‌وام له‌ج و لئوی ده‌گه‌ست، باله‌کانم له‌ جه‌سته‌ی
 هه‌لپیکا‌بوو، پر به‌ ده‌ستم، له‌شی پروتیم گرتبوو، سمتمان توند
 لیک گیر کردبوون و بیده‌نگ لیکمان هه‌له‌ده‌سوو، ناوبه‌ینمان له
 ئاره‌قه و که‌فی سه‌ی و هۆرمۆنی چه‌زمان ته‌ر بوو بوو، زۆربه‌ی
 کات، به‌سه‌ریه‌وه بووم و به‌ سه‌رنجه‌وه له‌ به‌ر پروناکی
 گلۆپه‌که‌دا لیم ده‌روانی. دیار بوو ئانا له‌ ریتی ته‌کانه‌ هیواشه‌کانی
 من رازی نه‌بوو، به‌ پرتاویک له‌سه‌ر خۆی وه‌لای نام و رانه‌کانی
 به‌سه‌ر سمتدا بلاو کرده‌وه، به‌ هه‌له‌شه‌یه‌که‌وه پیی وتم،
 'گانکردن ته‌نها خۆش بیت، به‌س نییه‌ به‌لای منه‌وه، ده‌زانیت،
 ده‌زانیت چۆن؟ ئازارم بده، هه‌تا ئازار و خۆشی، له‌ناو پۆحمدا
 تیکه‌ل به‌یه‌ک ببن، بکیشه‌ به‌ رانه‌کانمدا، گازم لئ بگره، نینۆکه‌کانت
 له‌ مه‌مکم گیر بکه، قژم رابکیشه. کاتیک ماچم ده‌که‌یت، گاز له
 زمانم بگره، ئه‌وه تو زیاتر له‌ کاتژمیریکه‌ به‌سه‌رمه‌وه‌یت، نه‌ تیزی
 نینۆکه‌کانت و نه‌ تیزی و ره‌قیی هیچ به‌شیکی دیکه‌ی له‌شت،
 نه‌چه‌قینه‌ ناسکی و پروتیی له‌شم، نازانم، بمبووره، هه‌ستت پی
 ناکه‌م که...'
 له‌مه‌وه بیده‌نگ بووین، بی ئه‌وه‌ی من هیچ وه‌لامیکی بده‌مه‌وه،

خۆی به سه رمدا درێژ کرد و هیتواش سه ری نایه سه ر سنم، وه کوو بلیی په شیمان بیت، نه مده زانی چیی پی بلیم و چون وه لامی بده مه وه، سه رسام لیم ده پروانی، مه ستی و خوارده نه وه ی ریژه ی زۆری ئه لکجول له خوینمدا، هیزیان له بهر بریبووم، پاش چه ند هه ناسه یه ک، چاوم لیک نا، ئه وکات ماندوو بووم، نه متوانی زیاتر بیر له وه له چون و توور په بوونه ی ئانا بکه مه وه، له وه ده مه دا چوومه ناو خه ویکی قووله وه.

کاتیک به خه بهر هاتمه وه، له و لیوم تا کوو ناو قوړگم، له تینواندا پیکه وه نووسابوون، ئانا هیتستا سه ری له سه ر با لم بوو، له سه ر پشت که وتبوو و پر خه ی ده هات، گۆی مه مکه کانی سوور و قیت له هه وایان ده پروانی، تاوینک بیده نگ لیم پروانی و ده ستیکم خسته سه ر ورگی و تا خوار ناوکی بردم، ساردوسپی جه ستی له گه ل ئه و جوانییه سروشتیه ی ئه ودا، خیرا هه وه سمی وه کوو خۆی سارد کرده وه، پاشان له تینواندا به پروتی به پلیکانه کاندا چوومه خواره وه و له چیشته خانه که ده مم نا به به لوعه که وه و تاوینک سه رم خسته بهر ئاوه که ی.

به سه ری ته په وه، که هیتستا ئاو به سه ر شاننه کاندا ده چۆرپایه وه، له بهر په نجه ره ی چیشته خانه که دا بیده نگ راوه ستام، بیرم له پرووداوه کانی پۆژی را بردوو ده کرده وه، له نا کاو له وه پهی قوولایی بیده نگ ی و تاریک و پروونی چیشته خانه که دا، که به ناوازه پرووناکیی گلۆپی سه ر شوسته کان به شیکی که میان پرووناک کردبووه، ده ستیکی سارد که وته سه ر شانم، بی ئه وه ی ئاوری لی بده مه وه وتم، 'ئانا، تۆیش تینووت بوو؟'

‘به‌لی، من هه‌میشه تینوومه.’

ده‌نگه‌که‌م ناسییه‌وه، په‌شو‌کام، گیانم داهیتزرا، خیرا ئاوپم لی
دایه‌وه، پووناکیی دارگلوپه‌کانی کۆلان، به‌کزی ده‌گه‌یشتنه ناو
ژووری چیتخانه‌که، ده‌موچاویکی خه‌والوو، به‌پووتی، دیار بوو
ئه‌ویش شه‌رای سورا قورگی وشک کردبوو، له‌تینواندا
به‌خه‌به‌ر هاتبوو، تاویک بیده‌نگ به‌رامبه‌ری یه‌ک پاره‌ستاین،
هیچمان به‌یه‌ک نه‌وت، پاشان له‌شانی یه‌که‌وه پاره‌ساین و له
گلوپی سهر شوسته‌ی شه‌قامه‌کانمان ده‌روانی، به‌ئه‌سپایی ده‌ستی
له‌ده‌ستم هه‌لپیکا، نازانم ئه‌وکات چیم له‌خه‌یالدا بوو، بیجگه
له‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌م به‌س بوو، که‌ته‌نھا بیده‌نگ ببم، کارمن ئه‌و
بیده‌نگییه‌ی شکاند، ‘له‌زه‌ت له‌ئانا برد؟’

بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌مه‌وه، توند ده‌ستیم گوشی، تا ژوری بۆ
هات و له‌عه‌زهدا ده‌ستی له‌ده‌ستم ده‌ره‌یتا، ده‌رگای
چیتخانه‌که‌ی کرده‌وه و به‌پووتی و به‌پپی په‌تی چوو ده‌روه‌وه،
ده‌رگای پشته‌وه‌ی چیتخانه‌که‌مان ده‌که‌وته سهر باخی پشته‌وه‌ی
ماله‌که‌مان، بی دوودلی، خیرا دوا‌ی که‌وتم و له‌ناو چیمه‌نه‌که‌دا، که
ده‌که‌وته ناوه‌راستی باخه‌که، کارمن راست پاره‌ستابوو، له
ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانی ده‌روانی، شه‌ونم چیمه‌نه‌که‌ی ته‌ر کردبوو،
له‌بنی پیکانه‌وه‌ فینکییه‌کی دها به‌له‌شم، چووم له‌پشته‌وه
پاره‌ستام و هیواش باله‌کانم به‌سهر شانه‌کانیدا هه‌لخستن و خۆم
پتوه نووساند، هه‌سته‌کانم به‌ئاگا هاتن و ئاشنایه‌تی خۆیان نیشان
دا، خۆینم سه‌ره‌له‌نوئ ده‌ستی کرده‌وه به‌گه‌ران به‌ده‌ماره‌کانمدا،
بۆن و گه‌رمی له‌شی، هه‌موو خه‌یال و توانای بیرکردنه‌وه‌میان
وه‌ستاند، ئه‌و بۆنه‌ی لووته‌کانم پر نه‌ده‌بوون لی، پاش تاوی خۆ

لهیهک توندکردن و ته ماشاکردنی ئەستێرهکان، کارمن وتی،
'ئەستێرە ی من له ئاسمان نییه.'

'باشتر، به تو چی لهو دوورهوه.'

شەنە ی بایەک، تالی قژە ئالۆزکاوهکانی ئەوی دەدا بە پرومدا،
سەری وهلاوه نا و لیوی وشکی به لچ و لیومهوه نووساند، بۆنی
هەناسە ی دای بە پرومدا، ئەو هەناسە ی هێشتا بۆنی شەرابی
لێ دەهات، وهک گیرۆدەبوویەک، لهگەل هەموو هەناسە دانیکێ
ئەودا، من هەناسەم هەلدەمژێ، زمانم به لچ و لیوی دا دەهێنا و
درزی وردی وشک هەلاتوو یانم تەپ دەکردەوه.

دوای ئەو ی تاویک بوو بێدەنگ یەکترمان له ئامیز گرتبوو، کارمن
وتی، 'چار سال پێکەوه بوون، دوای ئەو هەموو یادگارییه،
بێمانایە بهو جۆره مالتاوا یی لهیهک بکەین.'

پاش تاویک هەلمژین و قومدان له یەکتری، دیسان وتی، 'لهگەل
تۆدا، کۆندۆم پێویست نییه، دلنیام لهو ی تۆ له کاتی
رابواردنماندا داوام لێ ناکەیت پەنجە بخەمه قنگتەوه.'

هەردووک دەستمان کرد بە پێکەنین، بە دەم پێکەنینەوه وتم،
'تۆیش له کاتی رابواردنماندا داوام لێ ئەوهم لێ ناکەیت، که لیت
بدەم و ئازارت بدەم.'

بالهکانی له ملم هەلپیکان و بەدریژیایی لهشمان، خۆی پێوه
نووساند، شادەمارهکانم له ژیر پێستما خۆیان رادهپسکاند و
هەلئاوسابوون، تا دەهات، دلّم خێرا لیتی دەدا و بەر دەوام خۆی
دەکیشا به قەفەسە ی سنگمدا، گویم لێ بوو، سنگم وهکوو چەرمی
دەهۆل زرمە ی لێوه دەهات، گەرمیبهک له شمی داگرتبوو، که نه
سروە ی هەوای ساردی ئەو شەوه و نه ئەو چیمەنه تەپە ی به

پتی پتی له سهری راوه ستابووم، ساردی نه ده کرده وه. نازانم
 چند ده بوو له ویدا به یه که وه لکابوون، کاتزمیریک بوو، به دریزی
 نه و شه وه، پیکه وه، یان چندین شه و پوژ تیه پریبون و نیمه
 له خه لوه تی تیکه لاوبووندا سپر بوو بوون و بیئاگا بوون له کات،
 هر له ویدا و به پیوه، لیو و ناو پوچی یه کترمان ته پر ده کرده وه،
 به رده وام له پی دهسته زبره کانم به له شی پووتیدا دهینا، نه ژنوم
 ده له رزین و تا دهات، له شم ته پایی لی ده برا.

پاشان خو مان له سه ر شه قامه که و له ژیر رووناکیی دارگلوپه کاندان
 بینیه وه، دهست له ناو دهست به سه ر شوستی نه و کولانه
 چولانه دا به رووتی رمان ده کرد، له گه ل ده رکه وتنی هه موو لاییتی
 نوتومبیلیدکا، خو مان له ویدیو سنووری رووناکیی دارگلوپه کاندان ون
 ده کرد، بیئاگا بوون له وه ی نه و شه وه ته مهنی که می ماوه، شه و
 دواساته کانی خو ی رادهستی پوژ ده کاته وه و سپنده له و
 ده ورو به ره رووناکیی دارگلوپه کان کز ده کات.

باش به بیرم دیت، سپنده ی دابوو، له بالاخانه کانه وه تاکوته را
 هاواریان لی ده کردین و فیکه یان بو لیده داین، کاتیک گه یشتینه
 ماله وه، ماله که بیده گ بوو، دیار بوو ئانا و فیکتور هینستا له
 خه وندا بوون، هه ردوو کمان مهست بوون و به راست و چه پماندا
 ده که وتین. کارمن له چیشخانه که هه ردوو دهستی گرتم و له
 چاومی روانی، 'دلم پره له هه زیکی شیتانه بو، هه زیک، که
 ته وای ههسته کانم گیرودهین.'

راچله کیم و دهستی کم به سه ر دلمه وه گرت و پنم وت، 'نه و ته
 جوانه ت هه لگرتبوو بو دواساتی مالئاواییمان له یه کتری؟'
 'نازانم، نه ی تو، دواوته چیه؟'

‘جا تو هیچت بق من تیا هیشته وه؟’

کارمن برۆکانی ههلبیرین، سهیریکی کردم و به شهرمیکه وه وتی،
‘دهزانم، بمبووره، به تاییه تی له م کاته دا، که دواساتمانه پیکه وه،
ههست دهکم ئەو لیدوانەم له وپه پری خۆپه رستیمه وه بوو، به لام...!’
تاویک بیدهنگ و سه رسام له چاوی یه کترمان ده پروانی، دهستی
له ناو دهستمدا دهله رزی و ورده ورده سارد ده بووه وه، هیتواش
چاوی لیک نا و لیم نزیك بووه وه و له چ و لیتی به ئەسه پای به
پرومه تی ته زیومدا خشاندا، ماچیکی کردم و پیتی وتم، ‘ژیانیکی
خۆش، سوپاس بق هه موو شتیک.’

دهستی له دهستم کرده وه و لیم دور که وته وه، بیدهنگ، دهسته
سارده کانم لیک هه لده سوون، بئ ئەوهی وه لامی بده مه وه، بیوچان
لیم ده پروانی، پشتی تی کردم و ده رگای هۆلی دانیشتنه که ی
کرده وه و چووه ژووری و ده رگاکه ی به دوا ی خۆیدا داخست،
پاش تاویک سه رسام بوونم، ماندوو به پلیکانه کاندای سه ر که وتم و
چووم بق ژووره که ی خۆم، له ته نیشت ئانا وه، بئ ئەوهی لیتی
پروانم و به ئاگای بیتم، پراکشام و لیتی خه وتم.

پۆزی دوا ی ئەو پۆزه، له ساردیی دهستی دایکم راجله کیم و
به ئاگا هاتمه وه، له سه ر قه راغی جیگه که م دانیشتبوو، پاش ئەوهی
به په له چه رچه فه که م به سه ر خۆمدا پراکشیا و توژیك خۆم
هه لپه سارد، له وه ده مه دا ژووره که پر بوو له پروناکی، هیتشتا
سه رم زۆر قورس بوو، چاوم به ئەسته م بق هه لده هات، دایکم لیتی
پروانیم و پرسیی، ‘دوینن زۆرت شه راب خوارده وه؟’

له حه وسه له مدا نه بوو وه لامی بده مه وه، له چیکم لئ هه لقورتاندا،

ديسان ټه ووتې، ټه وه کاتزمير دووی پاش نیوه پړویه، پتده چیت
نیوه تا درهنگانی شه و ټاهنگی ده رچوونتان گیرایت!
دوای ټه وهی دایکم ټه مهی وت، خوی به سه رمدا پراکیتشا، له سه ر
کومیدی تهنیستی جیگه کهم، پارچه یه ک کاغه زی هه لگرت و
دهستی کرد به خویندنه وهی.

ټازیز مارتن،

بمبوره بق دوینی شه، بمبوره له زیاده پړویم، ویستم شه ویکت
له گه لدا به سه ر به رم، پر بیت له له زهت و بتوانم سه رسامت بکه م
به خوم و چیژ له یه ک وه ر بگرین، به داخم تو بق هه ر دوو کمانت
به ره وانه بینی.

ماچیک له منه وه. ټانا.

دایکم پاش ټه وهی تاویک به سه ر نجه وه له نامه کهی پوانی، به
سه رسامیه که وه لیتی پوانیم و پرسیی، ټانا...! ټهی، ټهی، تو
دوینی شه و له گه ل کارمن نه بوویت؟ پیم بلی، چ باسه؟
چه رچه فه کهم له خومه وه ټالاند و هه ستام، له سه ر جیگه که مه وه
بازیکم دا بق خواره وه، به ره و هه مامه که مان چووم، به دهم ریگه وه
و له به ر خومه وه وتم، بمبوره، له راستیدا خوشم نازانم دوینی
شه و چی پووی دا!

به پړژدا ژووری زیندانه به رته سه که م پر ده بوو له پووناکیی
خور و ته واو گهرم داده هات. پړژانه، کاتیک خور له ناوه راستی
ټاسمان له نگره ری ده گرت، له و بیابانه دا خور هالو و بوکرپووزی له

هه موو شتيك هه لدهستاند، بۇ چەند كاتزميريك بۇنى سوتان و به خۇلبوونى دەنكە زيخەكانى بيبانەكە، هه وای ژوورى زيندانه كه ميان ده گۆپى و له سەر سنگدا پەنگيان دەخوارد و هه ناسەيان توند ده كردم، دەنكى زيخەكان دەبوونه پارچە يەك پشكق و سوور هه لده گەران، خۆر هه موو شتيكى دەسوتاند، كه بەر تيشكى ئەو بگه وتايە، بەر ده وام دەنگى مار و ميروو و ئەو گيانداره خشۆكانەم دەبيست، كه له تاو گەرمای بيبانەكە خۇيان دەئاخنيە ژير ستيبەرى ديوارى زيندانه كه، ئەو بالاخانە يەيى بۇ مەبه ستيكى تر له ناوه راستى ئەو بيبانەدا دروست كرابوو.

پاش ئەوهى چەندين شەو و پۆژم لەناو تەپوتوز و كەپووى ژوورەكەدا گوزەراند، پۆژيك لەو پۆژانە گوپم دايە بەر خۆم و دەستم كرد بە پاكردنه وه و شۆردنى هه موو شتيك لە ژوورەكەدا، چەند پۆژيك خۆم پيوه سەرقال كرد، لەو پۆژانەدا، بەلوعەى ئاوه كه پۆژى چەند كاتزميريك ئاوى پيدا دەهات، يانى پۆژانە زياتر سى كاتزمير بەبەر ده وامى ئاوى لەبەر دەپۆيشت، ئاوه كه بۇنى هيلكەى كولاوى لى دەهات.

ئەو دوو بلووزە كۆنەى لەژير يەككە لە جيگەكاندا دۆزيمنه وه، يەككيان قۆل دريژ و ئەوى تريان قۆل كورت، پەنگيان لەبەر برابوو، نە دەناسرانه وه، تا بزنام ئاخۆ بە چ پەنگيك بانگيان بكەم، يەككيانم لەبەر كرد، ئەوى تريان بە پۆژدا ئارەقى گيانم پى دەسپى و خۆم پى وشك دەكرده وه.

كاتيك لەسەر جيگەكەم پراوه ستابووم و بە پارچە جله شريك بنميچى ژوورەكەم پاك دەكرده وه، سەرنجم دا جالجالۆكە يەك لە سووچيكتا دەوارى خۆى لى هه لدا بوو، خۆى لەژير پايە لەى

تەيمانەكەيدا مات كوردبوو، ھەستم دەكرد بە چاوە زرتە وردیلەكانی لیتی دەپوانیم، نیومەتریک بە چوار دەوری تەیمان و مالهەکی ئەودا بە پەشی و زەردی ھیشمەو، لەدوای ئەو پۆژەو، ھەموو پۆژیک سەردانم دەكرد، بەیانی باش و نیو پۆ و ئیوارە و شەوانیش چەند جارێك بانگم لێ دەكرد، كە شەوی ئەویش شاد بیت، زۆر جارێك بەجێ دەھیشتم و لە نیتوان شیشەكانەو، بە بەرچاوی منەو دەچوو دەرهو. ئەو پۆژانە بێجگە لە دەوری مالی جالجالۆكە، گلۆپی ژوورەكەیشم پاك نەكردەو، شەوان زیاد لە پێویست پروناکی دەیدا لە ژوورەكە، ئەگەر پاكم بگردایەتەو، پەنگی لە زەردەو دەگۆرا بە سپی و ھەر زوو لیتی بێزار دەبووم و ھیزیشی لە ھیلکارییەكانی سەر دیوارەكە دەپری.

باش ئەوھی ژوورەكەم لە تەپوتۆز پاك كردەو، نووسین و ھیلکارییە كۆنەكان باشتر دەر كەوتن، لە نیتوان ئەوان و بێر كردنەو دا لە پابردووم، بەتایبەتی لە دایكم و غەربییكردنی شاری ئەمستردام، سەرنجم چوو سەر پۆرتریتیک كە زۆر ناھشاز و نەزانانە كیشرابوو، بەلام چاوە مەنگ و پەشەكانی لە ھەرجینگەھەکی ژوورەكەدا بوومایە، ھەستم دەكرد لیتیان دەپوانیم و چاودیریان دەكردم، ئەوئەندەم لێ پروانیوو شەوانیش لە خەوندا ئامادە بوو. بێجگە لەو پۆرتریتە، دەیان دەموچاوی شیواو و تەواونەكراوی تر لە چوار دەوری ئەودا و لەسەر دیوارەكانی تر كیشرابوون، زۆربەیان تەنھا چاویان بە دەرهو بوو، ھەستم دەكرد بەكۆمەل نینگابانی ژوورەكەیان دەكرد، چاویان پڕ بوو لە شەرم و گومان، بە جۆرێك كە لە مەزۆف بوونی ئەوان

دلنیا نه بووم و زیاتر وهک گیانداریکی زهلیل خویمان نمایش دهکرد. بهردهوام دهنگیکی ناوازه، دهنگیکی غریب، وهکوو ئهوهی زور له دوور بیت، شهوانه لهناو بیدهنگی خۆم و چواردهورمدا گویم لی دهبوو، له نادیار و قوولایی دیوارهکانهوه دههات، دهنگیکی زور نزم، زیاتر له نووزه نووز دهچوو، دهنگی ئه و کهمهئندامانهی لهناو خویناندا مانیان گرتبوو، زیاتر به چاویان دهیانویست بدوین، پیدهچوو هیزیکی نادیار دهستی نابیته قورگیان.

پوژیک دواى ئه و پوژانهی ژوورهکهمم تیدا پاک کردهوه، له دهنگی خرهخری تۆپهله کلیل و هاتوهاواری ناو بالاخانهی زیندانهکه بیدار بوومهوه، پۆلیسینک خهریکی کردنهوهی دهرگای زیندانهکهم بوو، خیزا بههلهداوان راست بوومهوه و خۆم گهیانده بهردهمی دهرگاکه، لهگهله کردنهوهی دهرگاکه و هاتنه ژوورهوهی پۆلیسهکهدا، له ناوهپاستی ژوورهکهدا پینک پاوهسابووم، بن ئهوهی سهرجم بدات یان سللوم لی بکات، چاویکی خیرای به ژوورهکهدا گیترا، بیدهنگ پاشهوپاش گهپایهوه دواوه و دهرگاکهی بهدواى خویدا داخست.

تاویک چاوم ههگلگۆفت و دوایین بنکری خهوم تیدا شلهقاندن، به ئهرز و دیواری ژوورهکهدا پوانیم، ژوورهکه تا دههات، پووناکتر دهبووهوه، نووسین و هیلکاریی سهر دیوارهکان، لهبهر پووناکیی تیشکی خۆرهکهدا جیاوازتر دهیاننواند.

ههموو پیکهوه، خهته عه ره بیهکان و فورمه تیکشکینراوهکان، هیله کۆن و کاله وهبووهکان، بهکۆمهله نمایشی دیمه نیکى ئه بسترکتیان دهکرد، ئه و پوژه نهچوومه سهر جینگهکهم و بهردهوام به ژوورهکهدا دهگهپام و چاوم به پووی دیوارهکانی چواردهورمدا

دهگنډا، خه يالم بۆ رابردوو هه لڤڤڤي، بۆ بهردهم ئه و ديوار به ندانه ي
 له گه له هاوړپيكانم، له سهه ر ديواره كاني شاري ئه مستردام
 ده مانگيشان، ئه و ديوار به ندانه ي شه وان به دزيي پؤليسه وه كارمان
 تيدا ده كرد و ئينجا رؤژانه وه كوو رپيوار ده چووين بۆ
 ته ماشا كردنيان، هه روه ها ته واوي هيلكاريي سهه ر ديواري ئه و
 به ندينخانه يه م له گه له تابلوكاني سامان خدردا به راورد ده كرد،
 ليكچوونيك ي زؤرم ده بيني، چارشپوه رهنگ ر ه شه كانيان، به تاييه تي
 فؤرم و فيگوري ناو كاره كاني سامان، پيده چوو ئه و هيلكارييانه له
 خه يال و كولتوور يكي هاوشپوه وه سهه ر چاوه يان گرتبتي، به و
 هه موو له يه كچوونه سهه رسام بووم. ئه وه نده به تيزامانيكي
 غه مگينه وه ليم روانين و بيرم لي كردنه وه، قورسايان له سهه ر
 زه ينم كرد و به كؤمه له گوشاريان بۆ هينام، ئه و شه وه هه ر زو
 خؤم له ناو جيگه كه م توند كرد و به تانييه كانم له خؤمه وه ئالاند،
 هه ستم به وروژاني رؤحم ده كرد، كاتيك له پيشچاوي ئه و
 هه شاماته نو قسان و كه مئه ندامه دا كه چوارده وريان گرتبووم،
 به كؤمه له بانگيان لي ده كردم، به جؤريك ژووره كه يان له هاوار و
 نزاي خويان پر كردبوو، ژووره كه م له گوڤه پانتيك ده چوو، كه
 هه زاران كه س خؤپيشانداني تيدا بكه ن و سهه رجه م نارازي و
 توورپه بن، به كؤرس و به ناوازه بانگيان ده دا، توورپه له و ده سته ي
 فؤرمي ئه واني به نيوه ناچلي كيشابوو، يان نارازي و توورپه بوون
 به هاتني غه ريبيكي وه كوو من بۆ ناويان، ئه وه ي له ناو ئه و
 ده راي فؤرم و هيلكارييه دا سهه رنجي راده كيشام، پؤرتريتيك بوو،
 كه له ناوه راسي ديواري به رامبه ري جيگه كه دا كيشرابوو، ته نها
 ده موچاوي به ده ره وه بوو، له سهه ر شاننه كانيه وه، به ره و خوار تا

سەر ئىسقان كرابوون و شىۋىندرابوو، لە ھەمووان جىاواز تر دەپروانى، خامۆش و بىسرتە، چاۋە پەش و نەرمەكانى ئەو، تەنھا خالىك بوون، كە لە ژوورى زىندانەكەمدا لە تەماشاكردىناندا گومان و دوودلىى منيان دەپەواندەو و ئاراميان بە پۆم دەدا. پۆزى دوايى، بپيارم دا ھىلەكانى ئەو پۆرتريته تۆخ بكمەو، سەرى پەنجەكانم بە تف و لىنجاوى ناودەم تەپ دەكرد و بە ھىنانى پەشى و تۆزى نووسىن و ھىلكارىيەكانى چواردەورى، سنگ و مەكەكانىم قوت دەر خستن و ھەتا سەر سمىم بە پروتى كىشا، سىبەرم بۆ شانەكانى كرد، بە جۆرىك، تەواوى ھىلكارىيەكانى تر دەكەوتنە پشتىەو، بەو مەبەستەى بەلكو زياتر لە نەينى نىگاكانى تىبگەم.

ئەو شەو، تا درەنگانى، بەدىارىەو بووم، نازانم شەو چەندى مابوو تارىكى خۆى لەگەل پروناكى پۆزدا ئالوگۆر بكات، كاتىك بەخەبەر ھاتمەو، دەمى بوو خۆر كەوتبوو، بە خۆم وت، 'دىارە ئەم بەيانىيە پۆلىسەكان دوا كەوتوون!'

لەپرىگدا راپەپىم و خۆم راست كردهو، تاكوو خۆم ئامادە بكم، نەبا لەناكاودا پۆلىسەكان خۆيان بكەن بە ژووردا.

كاتىك لەسەر جىگەكەم دابەزىم، سەرنجم دا پۆرتريتهكە شىۋىنرابوو، ھەر وەكوو سەرەتاي ھاتنم، تەنھا دەموچاوى بەكالى دەبىنرا، سەر سنگ و شانەكانى، دىسان كرىندرابوون و پەش كرابوونەو. لە بىزارىمدا، لە دەرگاي زىندانەكەم دەروانى، وەكوو ئەوئەى لە خەيالدا مەوئەت پرسیار لە پۆلىسەكان بكم، 'بۆچى؟' كاتىك ئاورم دابەو، بىنىم كابرايەكى سەر و رىش سەپى و موولوول، لەسەر جىگەكەى خوارەو خۆى گرمۆلە كرىبوو،

باله کانی له خۆیهوه ئالاندبوو، چاوی لێک نابوو، گویم له دهنگی ههناسه دانی نهبوو. ویستم بیدهنگ سهه بکهوم بۆ سهه جینگه کهم، کابرا وهکوو لهخهه واپه پهبیت، به شله ژاویه کهوه له سهه قهراغی جینگه که دانیشته و پاش چاوه لگوفتن و له چاوه کردنی چاویکه یه که، که شووشه که ی ئه وهنده ئه ستور ديار بوو، چاوی که و ره و زهق دهینه و، به دهه و رته و رته وه، که به ئهسته م گویم لئی بوو، 'ئه ری ئه وه تۆیت، به ندراره هۆله ندیه که؟'

سهه سهام راهه سهتا بووم و لیم دهه روانی، په ره په یاییکی په سهترکم، سهس و زهه ده لکه راه، به تهه راهانیکی غه مگینه وه، به دهنگی که بهه زن، ديسان وهی، 'دیاره له ئینگیزی تهه گه یته، باشتره بهه ره بهی په ته بلیم، وایه یان نا؟'

دلناییه که به دل و دهه ونده هاته، ئه نجا بهه له شهیه که وه وتم، 'به لی، به لی.'

'تۆ جووله که یته؟'

زۆرم له خۆم کرد دهنگم هه لئه بهرم، 'مه به سهته چهیه، ده ته ویته بزانیته من...'

هه لوسته یه کهم کرد، له بهه کردنه وه ده بووم، ئاخۆ چهون په سهته کهم ته واه بکهه، ئه وه لئی په سهیم، 'تۆ جووله که یته؟ ده زانم که تۆ جووله که یته، تر سهتۆک.'

'په ده چه ته تۆ له من باشتر بزانیته.'

له وه ده مه ده، کابراه په ده که نی و په وه ته کانی سهور هه لکه په ابوو، به دهه په یکه نهینه وه وهی، 'تۆ جووله که یته، یان هه لکه په راهیته وه له دینه که ی خۆت و بوویه مه سهی؟'

'نه خهیر، تۆ هه له یته، من هه لگری هه یه دیانه ته یکه نیم.'

به قههر و بیزارییه کی زۆرهوه هاواری کرد و وتی، 'یا حمار، به دلنیا ییه وه تو جووله کهیت، بوهسته، لیم بوهسته، زور چاکه، فرسه تیکی باشه بۆ من، ههتا له گهلتا ساغی بکه مه وه و بزانه، ئاخۆ ئیوه له سهر هه قن یان ئیمه!'

بروسکه یهک به له شمدا هات، له رۆحه وه گه رمیه ک شالای بۆ ماسولکه کانم ده هینا، له عه زهتا ده ستیکم به سووچی قه ره ویله که وه گرت و چاوم توند نووقاند، له خه یالمدان وه ساته م به بیر هاته وه، له ئوتیل سماء، کاتیک یه کیک له وه دوو که سه ی له ژووره که دا له گه لم بوون، چه ندین جار وه پرسیاره ی لی کردم، 'تۆ جووله کهیت؟ تۆ جووله کهیت؟'

تاویک بیئاگا بووم له کابرا، کاتیک هاته وه هۆش خۆم و چاوم هه لپری، کابرا له سهر ئاوده سه ته که چیچکه ی کرد بوو، ده ستی به ئاو ده گه یاند، سه بیرکی کردم و له سه رخۆ پرسیی، 'بۆچی گیراویت؟'
'نازانم.'

هه ستایه وه و پاش خۆگورجکردنه وه، هاته به رده مم، لیتی روانیم و پرسیی، 'بیان نه وتیت له م کاوله یه دا منت له گه لدام؟'
'نه خیر.'

'ئاخ، لیره وه هیش ئاساییه.'
ده ستی پووبه پرووم درینژ کرد، به دوودلییه که وه ده ستم له ناو ده ستی نا، ده ستی رهق و زبر، له پارچه داریکی سووتاو ده چوو، زه رده خه نه یه ک که وته سه ر لیبوی و وتی، 'سه لیم عومه ر
عه بدلرهمانم'
'مارتن سه له مق'

توند دهستی راوه شاندم و وتی، 'دهلیم، مارتن، تو دیاره جیگهی
سه ره وهت ههلبژاردووه، که چندین ساله جیگهی خهوی من
بووه، به لام، له مه ولا له خواره وه دهخوم و سه ره وه بۆ تو.'
پاش ئه وهی سه رم بۆ راوه شاندم، هیچی ترم نه وت، ئه و پیکه نی و
وتی، 'پیت باشه؟'
سه رم بۆ له قاند، 'باشه.'
دهستیکی خسته سه ر شانم، دیسان پیکه نی و پیی وتم،
'داگیرکه ر.'

کارمن

ماوهی سالیڭ بوو له گهل کارمندا په یوه نیمان هه بوو، کارمن پنی وا بوو کاتی ئه وه هاتووه له گهل دایکی ئاشنا بېم و چاومان به یه کتری بکه ویت.

کاتژمیر هه شتی سه رله به یانی پوژی بیستی مانگی نؤفه مبه، من و کارمن به شه مهنده فەر، له شاری ئه مستردامه وه بؤ برؤکسل به پئی که وتین، بریار وا بوو چهنډ پوژیک لای دایکی کارمن بمینینه وه.

کاتژمیر یازدهی سه رله به یانی، له ویستگهی برؤکسل له شه مهنده فەر دابه زین، ملی شوسته یه کی باریکی دريژمان کرتی بهر، تاوه کوو بر دینییه ناو هؤلیکی گه وره ی جه نجالی چاوه پروانکردن، له لاپه ریکه وه به شانی یه که وه راوه ستاین، کارمن به رده وام چاوی بؤ دایکی ده گیزا، که بریار وا بوو له وئی، له کاتی دیاریکراودا، چاوه پروانمان بیت. کارمن چهنډ جاریک هه والپرسیی له گهل چهنډ کونه دوست و ناسیاویکیدا گورپییه وه، هه سته کانم له

ئامادەباشىدا بوون، ۋەكۈۋە پىشەى ھەمىشەيىم، لە بەركەۋەتنى
 ھەموو شتىك يان لەبەرامبەر ھەموو جى و شۈينىكى نويدا.
 چەند جارىك كارمن پەيوەندىي بە دايكەۋە كرد، بى چۈنى و
 چاكى كورت و خىرا خىرا دەپىرسى، 'تۇ لەكوئىت؟ تۇ لەكوئىت؟'
 چەندە بوو لەۋىدا پراۋەستابوۋىن، لە رەنگ و پراۋەتى ئەو خەلكەم
 دەپۋانى، لەگەل كارمن يەكترىمان نەدواند، لە كاتىكدا پشتم
 كردبوۋە كارمن، لە ئافرەت و پىاۋىكم دەپۋانى، كە بە پراۋەت و
 جلۋبەرگياندا، پىدەچوو بە رەگەز خەلكى يەككىك لە ولاتانى ئەفرىقا
 بن، لەو دەمەدا بە بەردەم مندا تىپەرىن، كابرا لەپىشەۋە و بەدۋاى
 ئەۋدا، ھەتا دەگەيشتە سەر ئافرەتەكە، ھەشت مندالم بژارد،
 زنجىرىكىان دروست كردبوو بەدۋاى يەكدا و دەستيان لەناو
 دەستى يەك نابوو، لە گەۋرەۋە بۇ بچۈۋك، لە شىۋەى جەستەى
 مارتىكدا، بەناو جەنجالى ئەو خەلكەدا دەكشان، كابرا ناۋبەناو
 ئاۋرى لى دەدانەۋە و بە دەنگى بەرز ھاۋارى دەكرد، "ياللە، ياللە!"
 ۋەك ئەفسەرىك، چۈن فەرمان بەسەر سەربازەكانىدا بكات.

لەناكاۋىكدا كارمن بالى توند گوشىم و وتى، 'مارتن، مارتن، ئەۋە
 كارلايە!'

لە ئاۋردانەۋەمدا، بىنىم ئافرەتتىك لە شانىۋە پراۋەستابوو، ئەۋەى
 لەو كاتەدا بىنىم و بە خەيالدا گوزەرى كرد، بەراۋردكردنيان بوو،
 رەنگى قژيان، مىكىاج و بەرزىي بالايان، قەلەمى دەموچاۋيان،
 ئەۋەى لە يەكترى جىابى دەكردنەۋە، رەنگى مەسكاراى دەۋرى
 چاۋيان بوو، كارلا قاتىكى چاكەت و پانتولى رەشى تەسك و
 جووتىك پاپوۋچى پاژنەبەرزى رەنگ سىپى لەپىدا بوو، زىاتر

بواری نهدام لئی بپوانم، پووبه پووم هات و به پووخوشییه که وه
باله کانی به ره و پووم پان کردنه وه، له بهر خوییه وه وتی، 'کارمن،
ئه و شته به له زه ته چیه؟'

باوه شیکی توندی پیتدا کردم، پاش ئه وهی چند جاریک ئه ملالامی
ماچ کرد، تاویک به بالامدا هه لژنا و قژه رهش و لووله که ی به سه ر
ده موچاومدا پرژاند، بۆنیکی لی ده هات، که چاومیان خوساند و
هه ناسه یان قورس کردم، ده ستیکی به پشتمدا هینا و هیواش تا
سه ر سمتم بردی و توند یه کیک له گرده کانی سمتی گوشی،
منیش ده ستیکم له سه ر شانی و ده سه ته که ی ترم له سه ر که مه ری
راگرتبوو، وه کوو پیکه وه به نیازی سه ماکردن بین، ئاره قیقی
شه رمانه سه ر سنجی ته پ کردبووم، کارمن ده ستی کیشایه
نیوانمان و لیکی جیا کردینه وه و به مه کریکه وه پیتی وتین، 'ته واو،
ته واو، به سه ئیتر، هه لی بگرن بۆ دواپی!'

له چاوه پروانی ئه وه دا بووم، که خۆمان به یه کتری بناسیتین، له
هه مان کاتدا ده می بوو ناوی یه کتریمان بیستبوو، وا بزانه کارلا
ئه وهی به پیویست نه ده زانی، جان تا کانمان به ده سه ته وه گرتن و له
پویشتماندا، کارلا هاته نیوانمان و قۆلی له قۆلمان هه لپینکا و پیتی
وتین، 'ئوتومبیله که م له که راجیک له م نزیکانه راگرتووه، که
نزیکه ی کیلۆمه تریک لی سه ره وه دووره، بمبوورن، له م نزیکانه
ئوتومبیل راگرتن یاساغه.'

کاتیک له ویستگه که ده ر چووین، کارلا وه کوو ئه وهی قسه له گه ل
خوی بکات وتی، 'کارمن، ده لیم، مارتن له چ جۆره نمونه ی
پیاویکه؟'

کارمن بیده نگ بووبوو، دیار بوو له بیر کردنه وه دا بوو، دیسان

کارلا وتی، 'مه به ستم ئه وهیه، تو بلتیت ئه وهنده لتهاتوو بیت، دوو ئافره تی بو تیز بکریت؟'

کارمن قاقایه کی لیدا و وتی، 'ئاخ، مه گهر خۆم نه یناسم.'
'یانی پیاوی هۆله ندی، له جیگه دا له پیاوی به لجیکی لتهاتوو ترن؟'
'به لئ، به لئ، ئه وه بو ماوه ی سالتیکه کیره لاستیکه که م له مال له بیبر چوه و بیریشم نه کردوه.'

'ئهو پارچه لاستیکه ی تو، شه ویکم لئ نه په پرا ندوه، تاکوو بو ت ته پ نه که مه وه.'

هه ردووکیان دایانه قاقای پیکه نین، کاتیک گه یشتینه گه راجه که، هه ناسه یه کی قوولم هه لکیتشا و جانتا کانمان له ئوتومیله که ی کارلا هاویشتن، سه رنجم له په نگی ئوتومیله که ی کارلا دا، که هاوشیوه ی په نگی نینۆکی قاچ و په نجه کانی دهستی بوو. له شم ئاره قیکی گه رمی کردبوو، کارلا دهستیکی خسته سه ر شانم و پرسى، 'ده لیم مارتن، تو کتیبه کانی نووسه ر، یان فۆلکه رت خویندۆته وه؟'

'به لئ، جگه له کتیب و نووسرا وه کانی، تابلۆ و په یکه ره کانیشیم دیون.'

'من ئه وسا شازده سال بووم، کتیبی میوه ی تورکیم کړی و خویندمه وه، پاشان وه کوو فیلمیکیش بینیم، باوه ر بکه، ته واو ئاسۆی بیرکردنه وه ی منیان گۆری، ده توانم بلیم، ئه و نووسه ره منی په روه رده کرد، له سه ر شیوازیکی تر له ئازادی و زیاتر چیژبینین له سینکس، له هه مان کاتیشدا لئوه ی فیر بووم، که مرۆف پیویست ناکات پابه ند بیت به هیچ خویه ک یان کولتوریکه وه و دوا ی میگه ل بکه ویت، ده زانیت مارتن، من زیاتر

سەرسام بووم بە نووسەرەکه خۆی، باش بەبیرم دیت، که ئەوسا
 لە یەکیک لە بەرگی یەکیک کتیبەکانی وینەیهکی خۆی بەپووتی،
 ھەر بە پووتوقووتی بلاو کردبوو، نازانم لەبیرم نەماوە چەند
 جار خویندمەو، بەلام ئەوەندە لەبیرم ماویت، ھەموو جارێک
 دوای خویندنەو، لەنیوان پانەکانم دەنا و بەسەریدا
 دەنووستم.

باش لەبیرم نەماوە چۆن بوو خۆم لەو قسە و باسانە ی کارلا
 قوتار کرد و خۆم لەناو ئوتومیلەکه ھاویشت، لەپشتەوہ لینی
 دانیشتم، زۆری پی چوو، تا بەپی کەوتین، چونکە ئەوان تاویک
 بوو لەتەنیشت ئوتومیلەکهوہ پراوەستابوون و لەگەل یەک دەدوان.
 تاوہکوو گەیشتینە مالی کارلا، نیوکاتژمیرمان پی چوو، لە پتگە،
 باس باسی دایکم بوو، کارلا دۆکیومیتتارییەکی لە کەنالی یەکی
 بەلجیکا دیبوو دەربارە ی دایکم، دیار بوو زۆر سەرسام بوو پی،
 داوای کرد من دایکی پی بناسیتم، یان لە داھاتودا لەگەل کارمن
 سەردانی ئەمستردام بکات و دایکم ببینیت، بەنیازی ئەوہ ی بەلکوو
 دایکم پۆرتریتی کارلا بەپووتی بۆ ژووری نووستنەکە ی بکیشیت،
 سەرم بۆ لەقاند و پیم وت، 'بۆ نا، دایکیشم پی خوشە.'

لەو باسانەدا بووین، کارلا شکاندیوہ بەردەمی گەراجیک،
 گەراجی خانوویەکی گەورە، کە دیار بوو نۆژەن دەکرایوہ و
 کریکارەکان لەسەر پەژە و سەربان و ناو باخەکەدا خەریکی کار
 بوون، لە دابەزینماندا، کارلا پووی لە ئیمە کرد و پی وتین،
 'دیوی دەرەوہ ی، ھیشتا زۆری ماوہ تەواو بیت، بەلام ناوہوہ ی
 تەواو بوو، مەبەستم لە نۆژەنکردنەوہ ئەوہ ی، کە جینگە دەست و
 شوینەواری کەسی پیوہ نەھیلم.'

له ده‌رگایه‌کی کۆنی گه‌وره‌وه چووینه ژوور و که‌وتین به‌سه‌ر هۆلیکی گه‌وره‌دا، هۆله‌که چیشته‌خانه‌یه‌ک و باپړیکی مؤدیرنی ده‌که‌وته‌سه‌ر، له‌سه‌رخۆ چاویکم به‌ماله‌که‌دا گنیرا، زۆر گه‌وره دیار بوو، ماله‌که زۆر پۆشن بوو، پۆشن بوو وه‌کوو په‌نگ و فۆرم، مالیک، به‌په‌نگی سپی داپۆشرا‌بوو، که‌ره‌سته‌کان یان ئه‌له‌منیۆم یان دار بوون و بۆیه‌ی سپی کرابوون، میز و کورسی و قه‌نه‌فه‌کان له‌چه‌رمی سپی گیرابوون، کارلا و کارمن به‌قژه په‌شه‌که‌یان‌وه، زه‌ق تیندا ده‌ر ده‌که‌وته‌ن، به‌پانی دیواره‌کاندا په‌فه‌ی باریک کیشرا‌بوون و رازینرا‌بوونه‌وه به‌په‌رداخ‌ی شه‌رابی هه‌مه‌جۆر، له‌سه‌ر میزی ناوه‌پاستی هۆله‌که، چه‌ندین گو‌فاری په‌نگاو‌په‌نگ که‌له‌که‌ کرابوو، کارلا له‌ ناوه‌پاستی هۆله‌که‌دا پاره‌ستا و هه‌ردوو بالی پان کرده‌وه، وه‌کوو بیه‌ویته‌ ناماژه به‌هه‌موو شتیک له‌ماله‌که‌دا بکات، به‌ده‌نگیکی بلن‌دی وتی، 'به‌خیر بیتن بۆ کۆشکی کارلا!'

پاش ئه‌وه‌ی سه‌ر و خواری ماله‌که‌ی پتی گنیراین، پرسیی، 'ئێ، به‌لاتانه‌وه‌ چه‌نه؟'

کارمن ماسوله‌که‌کانی ده‌موچاوی گرژ کرد و چاوی بچووک کرده‌وه و به‌توپه‌بیه‌که‌وه له‌کارلای پرسیی، 'هه‌ست ناکه‌یت زیاده‌پۆیته‌ کردبیت؟ من هه‌چ شتیک له‌ماله‌که‌دا نانا‌سمه‌وه!'

'نازیزم، تو سالی جاریک پێگه‌ت ده‌که‌ویته‌ ئێره، وه‌کوو میوان.' له‌مه‌وه‌ بیده‌نگی که‌وته‌ نیوانیان، کارمن ئه‌و دوانیوه‌پۆیه‌ ده‌نگی لێ دابپین و کزۆله‌ی لێ کرد، بیتزارییه‌کی زۆر به‌په‌ویه‌وه‌ دیار بوو، کارلا منی به‌سه‌ر هه‌موو پارچه‌ و که‌ره‌سته‌یه‌کی ماله‌که‌دا گنیرا و

جۆرى و نرخ و ناوى گارگه و چۆنيتتى گواستنه و ويشيانى بر
باس كردم.

ئەو ئىوارەيە، كارلا بەيارمەتتى وەستاي چىشتخانەكەي، كە لە
سەنتەرى برۆكسل بوو، بۆ ئامادەكردنى خۆراك سەرقال بوو،
چىشتكەرەكە كەابرايەكى قەلەوى سووركار بوو، قژى بە سەرەو
نەمابوو، سەر و كەللەي سوور ھەلگەپابوو، كارلا بە پيتر بانگى
دەكرد، پيتر بە زمانىكى فەرەنسىي نەرم دەدوا و بەردەوام چاوى
لە من نە دەترووكاند، كاتىك كارلا لە شانمەو پراوەستابوو، بە
گويمدا چپاندى، 'خۆ چىشتكەرەكەم بىزاري نەكردوويت؟'
بە سەرسامىيەكەو و لەژىر لىووەو وەلامم داىەو، 'تىناگەم، بۆ
واي دەبىنيت كە بىزاري كردبم؟'

'پيتر، تەنھا حەزى لە پياوانە و ئەگەر من خۆشمى بۆ پروت
بەمەو، نەك ھەر سەيريشم ناكات، بەلكو لەوانەيە ئىرەش
بەجى بىلئيت.'

سەرم بۆ لەقاند و پاشان چووم بۆ لاي كارمن، لەو كاتەدا كز و
خەمبار لە بەردەم بەنجەرەكەدا پراوەستابوو، تەماشاي دەرەو
دەكرد، كە لە گۆرپەپانىكى بەتالى چىمەن پىك ھاتبوو، منىش
بىدەنگ لە شانەو پراوەستام، نەمويست ئەو بىدەنگىيە بشكىنم و
خەيالى كارمن بشىوينم.

ديار بوو دەمى بوو پشتمان لە كارلا و پيتر كەردبوو، بەردەوام
دەنگيان لىووە دەھات و خەرىك بوون، لەناكاويكدا كارلا خۆي
ھاويشتە نيوانمان و وتى، 'فەرموون، ميوانە ئازىزەكانم، خۆراك
ئامادەيە.'

لەو كاتەدا پيتر بە گرژومۆننىيەكەو دەستىكى بۆ حەوا داين، بى

ئەو ھەي ھيچ بلت، لتي دا و رويشت. دلەكوتيم بوو، تاكوو بزائم چي ئاماده كراوه، ھەرچەندە كارمن بە نابەدليیەكەو ھەي جينگەي گرت، ئينجا ھەرسينكامان لەسەر ميزەكە دانيشتين، كارلا ئاماژەي بە خوراكەكان كرد و وتي، 'دەي دلەكانم، تامي بكەن بزائن چەند بەچيزە، چيشتي دەستی باشترین چيشتكەر لە بەلجیکا، مۆنسيۆر پيتر.'

لەسەر ھەرسى قاپەكە، سى پارچە ماسى دانرابوو، بە چوار دەوریدا، چەندین پارچە سەوزەي كولاو، نە ماسیيەكە و نە سەوزەكانم نە دەناسیيەو، پيم وا بيت ئەگەر زیندوو بوونايە، لەو دەچوو بمزانییايە چين و كين و سەر بە چ تیرەيەكن، دوو قاپی بچووكی شورباش لە ناو ھەراستی ميزەكەدا بوو، لەگەل كەرەي تیکەل بە سیر و سەبەتەيەكيش نانی ھەرەنسی لەسەر كەلەكە كرابوو، بيجگە لە دوو شووشەي شەرابی سوور، كە ستيەري بالای خویان بەسەر ميزەكەدا راخستبوو، دیار بوو كارلا پەرداخى لەبیر چوو بوو، لەو دەمەدا كە من چاوم لەسەر شووشەي شەرابەكان بوو، دەمويست نووسینەكانیان بخوینمەو، كارلا وتي، 'ئەو دوو شووشە شەرابە، بەتایبەتي بۆ ئەم شەوم كړيون، ئەو ھەمەنيان لە ئیو ھەزاترە، تا بلتیت گرانن، شەرابی وا، لە ھيچ بازارێكدا دەست ناکەویت.'

كاتی دەستمان كرد بە نانخواردن، كړی و بیدەنگی بالای بەسەر ماله كەدا كيشا، ھەموو سەرمان داخستبوو، تام و لەزەتي خوراكەكە، نووزەي لە ھەموومان بربوو، زۆری پئى نەچوو، قاپەكاني بەردەممان بەتال بوون، ئينجا من تامەزرۆي قوميتك شەراب بووم، ويستم پرسيارى پەرداخ بكەم و شەراب بخوینمەو،

لهو دهممدا کارلا پرووی کرده کارمن و لئی پرسی، 'دهلیم، کارمن، بیت باشه ژورهکهی تو بخمه سه ژووری خهوتنهکهی خوم، مهبهستم دیواری نیوانیان لا بهرم و بیانکهم به یهک ژوور؟'
کارمن، بی ئهوهی سهیری دایکی بکات، لهژیر لیوهوه پرسیی، 'چون؟'

'ئهوه دوو ساله، تو شهویک چیه لهو ژورهدا نهخهوتوویت!
وهکوو تر، مالی تو ئیستا له ئهمستردامه، وانیه؟'

'تو دهزانیت چی دهلیت، ئهمستردامی چی و مالی چی، منیش
وهکوو تو لهم مالهدا دهژیم؟'

'ئی، ئی، راسته، زور راسته، تو لهو دوو سالهی رابردوودا، من و
ئهم مالهیشته به ئهمستردام و ئهم کوره جوانه گوریوتهوه.'

کارمن به قهر و بیزاریهکوه قیزاندی، 'دایکه، من لیت تیناگه،
دهتوویت ئهم باسه بگهیهنیته کوئ و مهبهستت چیه؟'

'نازیم کارمن، ئهوه خواستی من نهبووه، که بهتهنیا بم، بهلکوو
تو به پیویستت دهزانی بچیت بۆ دهرهوهی ولات و له ئهمستردام
بخوینیت، بۆ له بهلجیکا زانکو قات، بووبوو؟'

پاش تاویک بیدهنگی، بهدهم ورتهورتهوه، که به ئهستم گویم له
دهنگی بوو، کارمن وتی، 'دایکه، به یارمهتیت، ئیستا کاتی ئهوه
نییه، ههلی بگره بۆ سبهین، پیم وا بیت تو کیشیهکت ههیه، بهلام
مهرج نییه ئه و کیشیه من بهرپرس بم لئی.'

کارلا بهدهم گریانهوه منگاندی، 'خوت گیل مهکه، باش دهزانیت
مهبهستم چیه، بینهختی من لهوهدایه، تو زور له باوکت دهچیت!
کارمن له عهزهتدا دهستی دهگوشین، فرمیسک له چاویدا پهنگی
خواردبوو. تاویک بوو به قهرهوه بیدهنگ له دایکی دهروانی،

پاشان به دهنگیکی نووساوه وه وتی، 'به لئ، دایکه، ده زانم من له باوکم ده چم، پیی به خته وهر بم یان نا، ئه وه یان لای کهس نادرکینم و هه لی ده گرم بۆ خۆم، چونیشم بۆ ئه مستردام، راکردنم بوو له و دونه یایه ی تو بۆت خولقاندبووم، راکردن بوو له شه ر و ئاژاوه ی نیوان تو و باوکم، ئه و باوکه ی ئیستا دلنیام له سووچیکی ئه م دونه یایه دا بۆخوی دور له ئیمه ده ژی.'

کاتیک ناوی باوکی کارمن که و ته نیو ناوانه وه، بیرری ئه وه م که و ته وه، له سه ره تای په یوه ندیماندا کارمن بۆی باس کردبووم، باوکی به یانییه ک، به مه به ستی رۆژنامه کپین له مال دهر ده چیت و ئیتر ناگه پیته وه.

سه رم داخستبوو، وه کوو چۆن رووداوه کان وایان ده خواست، سه ری په نجه کانم به ماسولکه داتا شه راوه کانی رووی میزی نانخوادنه که دا ده هیتان، راجله کیم له قیژه ی کارلا، 'باوکت، باوکت، له و باوه ره دای مابیت و ژیانگی نویی پیکه وه نابیت؟' دلنیام، چونکه دلم وام پین ده لیت.'

'ئه و پیاوه لاواز و ساویله و ترسنۆکه، له و باوه ره دایت بتوانیت ته نها رۆژیک بی من بژی؟'

'دایکه، دیاره تو شتیک ده زانیت، دهر باره ی باوکم، که من بیئاگام لئی، تکایه، هه رشتیکی نویی له باره ی باوکه وه ده زانیت پیم بلئ.'

کارلا رووی له کارمن وهر گتیرا، که به رده وام چاوی به ماله که یدا ده گتیرا، هه ردوو ده ستی به قژیدا هینا، هیتستا پاشماوه ی گرژومۆنی به پوخساریه وه دیار بوو، به دهنگیکی نزم وتی، 'نه خیر هیچ هه والیکی نویی نازانم، نایشمه ویت هیچ هه والیکی باوکت بزانم، ئه و باوکه ی تو، شایانی ئه وه نییه، ئه گه ر ئیستا

تۆپبیت و له بنی دهریادا رزیبیت، دهر به سی نیم، هیچ دهر به سی نیم، له قولایی دلمه وه ئه و تۆپینه ی پین ره و ده بینم.^۱

کارمن له عه زه رتدا خه ریک بوو له سه ر کورسییه که ی به ر بیته وه، به ده نگینکی کزۆله وه له دایکی پروانی و پینی وت، 'تۆ په یمانت پین دام، له سؤراغکردنی کۆل نه ده یین، ئیتر به زیندوویی بیت یان...'

کارلا بواری نه دا کارمن قسه که ی ته و او بکات، به بیزاریه که وه زریکاندی، 'تا کوو که ی چاوه پروانی ئه و باوکه به ریزه ی تۆ بکه م، پینم نالیت، که ی بتوانم ئه و سه ر ئیشه یه م نه میتیت و بۆخۆم به ئاسودی بژیم؟'

من نه مده ویست له وه زیاتر گوئیان لئ بگرم، له قولایی خه یالمد، له گه راندا بووم له یاده وه ریه کم، تا کوو هه سه ته کانمی پتوه پابه ند بکه م و هه سه ته کانم له چوارده ورم دابیرم، سه رنجم چووه سه ر شووشه ی شه رابه کان، له خه یالمد به خۆم وت، 'ده بیت ئه و شه رابه کۆن و گرانبه هایانه تامیان چۆن بیت، خه یالیان چهنه بر بکات؟'

من له ساغکردنه وه ی نرخ ی دوو شووشه شه رابه که دا بووم، بینیم چۆن کارلا دهستی دانسی و بردنی بق سه ر میتزی که واته ری چیتخانه که. تاویک بوو هه ردووکیان بیده نگ ی دای گرتبوون، به رده وام به شانی یه کدا ده هاتن و ده چوون، خه ریکی کۆکردنه وه ی قاپ و قاچاخ ی سه ر میتزی نانخواردنه که بوون، پاش تاویک سه رنجدانم له هه ردووکیان، جار جار نیگای کارمنم ده کرد و له ئاراسته ی چاوی ده گه رام، زیاتر له کاتژمیریک، کارمن و دایکی قسه یان له گه ل نه کردم و ته نانه ت لیشیان نه پروانیم، منیش

ورده ورده له خه یالی خۆمدا نغړو ده بووم.

ئو پوژانهم هاتوه یاد، که دایکم نیگاری ده کیتشا، چوڼ ئو له کاتی کیتشانی تابلویه کیدا مه ست و بیده نگ ده بوو، ههسته کانی له پرووی فیگور و هیله کاندایه چیان ده گرت، زه لیل خوی گرموله ده کرد، گهر پرسیاریکیشم لی بگردایه، خیرا وه لایم ده دامه وه.

له و ده مه دا، چهند جاریک ویستم بانگی کارمن بکه م، به لام هیچ پرسیاریکی ئاماده کراو یان وشه یه کم شک نه ده برد له خه یالمدای، تا کوو شیایوی دوی ئو شه ره دنووکهی ئوان بیت، ئوسا له خه یالی خۆمدا دم وت، 'ده بیت کارمن هه ست به چی بکات و بیر له چی بکاته وه!'

خه م بوو، خه می دلی کارمنم بوو، ده بیت دلی له کوپوه درزی بردبیت، ده بیت روچی ئیستا چ ره نگیک بنوینیت، له وان هیش بوو ئوکات ئو به رامبه ر من هه ستی به شه رمه زاری کردبیت، بو ئه وه ی بواریان پی بده م زیاتر له گهل یه ک بدوین، هه ستام ویستم بچمه ده ره وه پیاسه یه ک بکه م، کاتیک له ناو ده رگا که دا پراوه ستا بووم و به نیازی رویشتن بووم، ئاوپم دایه وه و تاوینک له هه ردووکیانم پوانسی، پشتیان لیم بوو، له چیتشتخانه که، هه ره یه که یان به شتیکه وه خه ریک بوو، به ئه نقه ست کوکه یه کم کرد، دیار بوو ئوان له بیرکردنه وه یه کی قولدا بوون، ده رگا که م به دوی خۆمدا داخست و به ته نیشتی گه راجه که دا، که شوسته یه کی باریکه له ی به رد پیژکراو بوو، تاوه کوو ناو باخی پشته وه ی ماله که ی بردم، هیشتا خور ئاوا نه بوو بوو، باخی پشته وه ی ماله که تیکوپینک درابوو به سه ر یه کدا، دت وت ره وه به رازی کتویی تی که وتوه. له که ناروه، چهند کورسییه کی داری پزیو دانرابوو، به

چوارده‌وریاندا ئاخزه‌جگه‌ره پرژابوو، یه‌کئیک له کورسییه‌کانم هه‌لگرت و بردمه لا و تهنیشت دیواری خانووه‌که، به مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی له هه‌چکام له په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌وه نه‌بینریم، له که‌ناری باخه‌که‌دا، کاتژمیرتیک زیاتر دانیشتم، نه‌مه‌ده‌توانی خه‌یالم رابگرم له‌سه‌ر ساتیک له رابردووم، بیریشم له داها‌تووم نه‌ده‌کرده‌وه، کارمن ته‌واو بیروه‌وشمی داگیر کردبوو، لیدوانه‌کانی ئه‌وان، وه‌کوو خه‌پکه به‌ردیک خۆیان به دیواره‌کانی خه‌یال و که‌له‌ی سه‌رمدا ده‌دا و زووزوو دووباره ده‌بوونه‌وه، به ده‌له‌کوئتی خۆم راست کرده‌وه و هه‌ستام و به‌ره و ژووره‌وه چووم.

کاتیک له ده‌رگام دا، کارلا کردییه‌وه، به‌بئی ئه‌وه‌ی هه‌یج بلیتم، ئه‌ویش به ساردییه‌که‌وه لئی روانیم و هه‌یچی نه‌وت، ماله‌که بیده‌نگییه‌کی ترسناک دای گرتبوو، له‌وه ده‌چوو نه‌شه‌پ بیت و نه ناشتی، دایکم هه‌موو جاریک ده‌ی وت، 'نه‌شه‌پ و نه‌ناشتی یانی بیده‌نگی، به‌لام ئه‌و بیده‌نگییه، له شه‌پکردن ترسناک‌تره‌ بۆ رۆحمان!'

هه‌موو ئه‌و پۆژه، ته‌له‌فزیۆنه‌که داگیرسابوو، به‌لام ئه‌ویش له‌لایه‌ن خاوه‌ن ماله‌که‌وه بیده‌نگ کرابوو، له‌سه‌ر که‌نالی یه‌کی به‌له‌جیکا بوو، به‌رنامه‌یه‌کی لیدوان بوو، چه‌ند که‌سیک به‌ده‌وری میزیکدا دانیشتبوون و له‌گه‌رمه‌ی لیدواندا بوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ کوئترۆلی ته‌له‌فزیۆنه‌که چاویکم به‌چوارده‌وری خۆمدا گیرا، خۆم راست کرده‌وه و ویستم له‌کارلا ببیرسم، ئایا بۆم هه‌یه‌ ده‌نگی ته‌له‌فزیۆنه‌که زیاد بکه‌م، له‌وه‌ده‌مه‌دا، کارمن له‌ناکاو به‌ده‌نگی بیه‌رز وتی، 'گوئ بگه‌ر دایکه، له‌وه‌باوه‌په‌دا نیم تو بتوانیت ژیانته‌گه‌ل هه‌یج که‌سیکدا به‌ش بکه‌یت، تو هه‌رگیز ناتوانیت که‌سیکت

خۆش بویت، تۆ ته نیا خۆت خۆش ده ویت و بهس، تۆ
خۆپه رستیت، ده قواددهق چوویت ته سه ر دایکت، ئه ویش زیاتر له
چل سالی ته مه نی، له گه ل که ره سه ته گران به ها و پشیله
بیسفه ته کانیدا ژیا.

'تۆ راست ده که ی کارمن، ئه گه ر من که سانی هاوشیوه ی تۆ و
باوکت مه بیت، هه ر ئه وه چاره نووسمه، ناچارم له جیگه ی تۆ و
باوکت، دوو پشیله رابگرم.'

له مه وه بیده نگ بوون، هه ردووکیان وه ک دوو ورچی برسی، بی
ئارام به ماله که دا ده گه ران، کارلا وه ک ئه وه ی شتیکی بیر
که وتیته وه، پوو به رووی کارمن چوو، هه ردوو شان ه کانی توند
گرت و رای وه شانده، به تووره بییه وه پی وت، 'هه مووی خه تای تۆ
و باوکت، ده زانیت، ده زانیت؟'

'ناخ دایکه، چند به سه ته زمانیت، یه ک جار، ته نها، یه ک جار له
ژیانتا سه ره نه شتی خۆت بکه و هه له کانی خۆت ببینه، هینده ی من
له بیرم بیت، تۆ هه میسه مافت به خۆت داوه و ئیمه ت قه رزار بار
کردوه، خۆت، هه ر خۆت، هه تا دوایی، هه ر خۆت و بهس،
ده زانیت وایه، خۆ په رست.'

دهنگی هۆرپی ئوتومبیلک له پیش گه راجی ماله که، هه ردووکیانی
راچله کاند و لیککی جیا کردنه وه، کارلا به هه له داوانیک، بی
پاوه ستان و به راکردن به پلیکانه کاند چوو بۆ نهۆمی سه ره وه.
دیسان کارمن چوو له به رده م په نجه ره که دا پاوه ستا، بیده نگ له
ده ره وه ی ده روانی، له و کاته دا کارلا به پلیکانه کاند به له نجه ولار
هاته خوارئ، له به ر خۆیه وه گورانی ده چری، جیاوازتر له تاویک
له وه وپیش، عه زییه کی سووری کورتی تا سه ر ئه ژنۆی له به ردا

بوو، دوو جووت پيٽلوي پاڙنه به رزي به دهسته وه بوو، وه ڪوو
 بليئي ٿو توو پوه بوون و گريهه له سهره وه، له بهري خوي
 ڊاڪه نديت، پوو خوش و گه شاهه ديار بوو، به رام بهرم دانيشت و
 هه ردوو جووته پيٽلوه ڪهي تاقى ڪرده وه، جاريڪ ليني پروانيم و
 راي وه گرتم، عه زيبه ڪهي بهري ٿه ونده ڪورت بوو، رانه پيڪ و
 سبي و لووسه ڪاني، جيگهي سهرنجم بوون، چهند جاريڪ له
 به رده ممد خولايه وه و ديسان راي وه گرتمه وه، منيش ته نها
 سهرم بق دهله قاند، له و کاته دا ڪارمن پشتي تي ڪر دبووين و
 تاويڪ بوو بيدهنگ له دهره وهى ده پواني. کاتي ڪارلا چوو له پشتي
 ڪارمنه وه راوله ستا و هه ردوو باله ڪاني له مليه وه ٿالاند، به دهنگي
 پر له سوز و مه ڪروه وتي، 'ٿا زيم، له دايڪت زووير مه به،
 ته من و ساته ڪاني ژيان وا ده خوازن، ڪه من و تو وا مامه له
 له گهل يه ڪتريدا بڪهين، ٿه وهى رابورد رابورد، پتويست ناکات من
 و تو تاڪوو دهرمين به ديار رابردو ومانه وه وشک ببين.'

ڪارمن نه دهنگي ليهه هات و نه له جيگهي خوي جوولا، له و
 ده مه دا چهند جاريڪ زهنگي دهرگاڪه ليدرا، ڪارلا به راکردن
 پووبه پرووي دهرگاڪه چوو، دهرگاڪهي والا ڪرد، ڪوپيڪي دريڙي
 سوورڪار، ديار بوو له من و ڪارمن لاوتر بوو، به دواي ڪارلادا
 هات و له ناوه راستي هوله ڪه دا راوله ستا، قاتيڪي چاڪهت و پانتولي
 سبي و ته نانهت رهنگي پيٽلوه ڪانيشي سبي بوو، به به ٿه وهى
 سلاومان لي بڪات، باوه شي به ڪارلادا ڪرد و له زهوي هلي بري،
 چهند جاريڪ به دهورى خويدا خولاندييه وه، بق چهند هه ناسه يه ڪ
 ده ميان له ناو ده مي يه ڪ نا، پاشان ده ستي يه ڪيان گرت و به
 فيزيڪه وه به ماله ڪه دا ده ستيان به گه ران ڪرد، ديار بوو ڪارلا

دوایین گۆرانکاری و جوانکاری ماله‌که‌ی بۆ باس ده‌کرد، به‌رده‌وام به زمانی فه‌ره‌نسی له‌گه‌ل یه‌ک قسه‌یان ده‌کرد. زۆری پێ نه‌چوو، به‌ده‌م پێکه‌نین و یه‌کترگوشینه‌وه، به‌بێ مالتاواپی لێیان دا رۆیشتن.

ماله‌که ته‌واو بیده‌نگی دای گرت، من و کارمن ته‌نیا که‌وتین، نه‌مویست ده‌ستپێشخه‌ری بکه‌م و بانگی بکه‌م یان بچم بۆ لای، زۆری پێ نه‌چوو، کارمن چوو بۆ چێشته‌خانه‌که و دوو په‌رداخ و دوو شووشه شه‌رابه‌که‌ی هێتان و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌می مندا دای نان، پاش هه‌لبچرینی یه‌کیک له شووشه‌کان، به‌ده‌نگی گپ و تیکشکاوه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی سه‌یرم بکات، وتی، 'شه‌رابم له‌گه‌ل ده‌خۆیته‌وه؟'

سه‌یریکم کرد و سه‌ریکی رازیبوونم بۆ له‌قاند، دیار بوو هیچمان نه‌مانده‌زانی چۆن یه‌کتری بدوینین و له‌کوێوه ده‌ست پێ بکه‌ین، بیده‌نگی دای گرتین، خێرا خێرا په‌رداخه‌کانمان نیوه‌په‌ ده‌کردن و ده‌مان پێژاند به‌ قورگی وشکماندا، پاشان کارمن، به‌هه‌ردوو ده‌ستی، چاری هه‌لگۆفت و وتی، 'دێیت له‌گه‌لم بچینه‌ ده‌ره‌وه؟' 'به‌لێ، دێم له‌گه‌لت.'

له‌ کاتێکدا خه‌ریکی خۆئاماده‌کردن بووین، کارمن ته‌له‌فونی کرد بۆ تاکسی، زۆری پێ نه‌چوو، له‌ به‌رده‌می ماله‌که ئاماده‌ بوو، لێم نه‌پرسی بۆ کوێ ده‌چین، هه‌موو ئه‌و ڕێگه‌یه‌یش، قسه‌مان له‌گه‌ل یه‌کتری نه‌کرد. پاش بیست خوله‌کیک، گه‌یشتییه‌ جیگه‌یه‌ک، دابه‌زین و پاش ئه‌وه‌ی دوو کۆلانی به‌رته‌سکمان بپێ، که‌وتین به‌سه‌ر گۆره‌پانیکی جه‌نجالدا، که‌ سه‌نته‌ری شاری پێک ده‌هێتا و

به‌ناوبانگ بوو به جینگه‌ی ټاه‌نگی شه‌وانه، کارمن به‌دهم ریوه
چاکه‌ته چه‌مه‌که‌ی ډاکه‌ند و ډای به‌سه‌ر ده‌ستیدا و وتی، 'لای
من، ټه‌م گۆږه‌پانه خو‌شترین جینگه‌یه.'

سه‌یریکم کرد و سه‌رم بۆ له‌قاند، پی‌شم که‌وت و به‌ ناوه‌پاستی
گۆږه‌پانه‌که‌دا، بۆ به‌رده‌می دیسکۆیه‌ک، که‌ دیار بوو هیشتا
نه‌کرا بۆوه، کوږ و که‌چ ریزیان گرتبوو، له‌ به‌رده‌رگایه‌کی گه‌وره‌ی
ناسندا، له‌سه‌ر ده‌رگاکه نووسرا بوو، دیسکۆی چال.

کارمن خیرا هاوږی کونه‌کانی دۆزییوه و به‌یه‌کدا ټالان، سی که‌چ
و دوو کوږ بوون، پینده‌چوو هاوته‌م‌نی ټیمه‌ بن، له‌پشتی کارمنه‌وه
پاوه‌ستا بووم و لیم ده‌روانین، پاش تاوینک گف‌توگۆکردن، یه‌کیک له
کوږه‌کان ده‌ستی بۆ من دریژ کرد و له‌ کارمنی پرسی، 'ټه‌و کوږه
له‌گه‌ل تویه؟'

کارمن، بی ټه‌وه‌ی ټاوږ له‌ من بداته‌وه، وتی، 'به‌لی، میوانی منه.'
له‌ شوینی خو‌مه‌وه یه‌ک یه‌ک چاوینکم پیندا گیت‌پان و سه‌رم بۆ
له‌قاندن، ټینجا پووم لی وهر گیت‌پان و له‌پشتیانه‌وه، له‌ ریزه‌که‌دا
پاوه‌ستام، هه‌ستم پی کرد، شه‌راهه‌که تا ده‌هات زیاتر کاری تی
ده‌کردم، له‌و جه‌نجالی و ته‌نیاییه‌مدا، په‌لکیتشی ده‌کردم و
ده‌بهاویشتمه‌وه ناو خو‌م، له‌ خه‌یالی خو‌مدا وتم، 'کارلا پاستی
کرد، به‌پاستی شه‌رابی چاکه.'

نازانم من زۆر مه‌ست بووم، یان هه‌ر وام ده‌بینی، زووزوو کارمن
له‌گه‌ل یه‌کی له‌ کوږه‌کاندا ده‌ستله‌ملان‌تی ده‌کرد، له‌ کاتیکدا پشتم
تی کردبوون و خو‌م به‌ دیواریکه‌وه هه‌له‌په‌ساردبوو، ده‌ستیک توند
شانی گوشیم، له‌ ټاوږدانه‌وه‌دا بینیم، کارمن زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بز
کردم و پی وتم، 'مارتن، وهره با بچینه ژووره‌وه.'

دوای که وتم و چووینه ناو دیسکوکه، کاتیک من جینگه یه کی به تالم له که ناری باره که گرت و داوای په رداختیک ئاوم کرد، مه یخانه چیه که سه ریکی لئ راوه شاندم و پئی وتم، 'لیره بهس له ته والیته کان ئاو هه یه، ئه گهر زورت تینووه، بچو بۆ ئه وئ!' به بیزاریه که وه سه ریکم کرد و پیم وت، 'باشه، بمبووره کولایه کم به ری.'

پیش ئه وه ی مه یخانه چیه که کولاکه م بۆ تینکات، من پشتم تی کرد و بینیم کارمن له گهل هاو رپیکانیدا له گهر مه ی سه ما کردندا بوو، دوای زیاتر له کاتژمیریک، هاو رپیکانی کارمن ماندوو بوون و بلاوه یان لئ کرد، کارمن به ته نیا له سهر سه کوی سه ما کردنه که، له نیوان هه موواندا، بیتاگا له چواردهوری چاوی لیک نابوو و چوارپه لی با دها و سه مای ده کرد، له و کاته دا وا هه ستم ده کرد، که ته نها نمایش بۆ من ده کات، چاوم لئ نه ده ترووکاند و بیوچان به سه رنجه وه لیم ده روانی، ئاره ق له ده موچاوی ده تکا، قژه لوول و په شه که ی، ته ر به ملیدا مه لاسه یان کردبوو، بلووزه ته نک و ته سکه که ی به ری، به گوشتیه وه نووسابوو، ئه وه نده م به سه رنجه وه لئ پوانیبوو، دلم له عه زه تدا خوی ده کیتشا به قه فه سی سنگمدا، له تینوواندا قورگم به مه لاشوومه وه نووسابوو، نازانم چه ند جار یان چ جو ره مه شرو بیکم داوا ده کرد و پژاندم به گه روومدا، به لام نه مه ست ده بووم و نه چاوم هیلاک ده بوو له پوانینی کارمن.

زوری نه خایاند، خۆم له سهر سه کوی سه ما کردنه که دا بینیه وه، پووبه پووی کارمن، به بین ئه وه ی به ئاگای بینمه وه، هاوشیه ی ئه و چاوم لیک نا و به رامبه ری ده ستم کرد به سه ما کردن، له

کاتیکدا به پرتوه بووم بق ناو قوولایی خه یاله کانم و هیشتا له
 ده رگای هیچ ئانوو ساتیکم نه دابوو، دوو دهست وه بن باله کانم
 که وتن و جهسته یه کی ته پ و گهرم نووسا به گیانمه وه، به نهسته م
 چاوم هه لبریی، بینیم کارمن تا دههات، زیاتر خۆی لئ توند ده کرم.
 وهک ئه وهی بلتی له قوولایی مندا، له جینگه یه ک بگه پرت، تاکوو
 خۆی تی بئاخنیت، بن دوودلی، باله کانم تیوه ئالاند و هیواش
 هیواش چاوم لیک نایه وه، له گه ل تۆنی مۆسیقا که دا، پینه کانمان
 به دوا ی پتی یه کتریدا دهخشاندا و هیواش خۆمان ده له نگاندا. زیاتر
 چی بنووسم، ده رباره ی ئه وه ده مه ی له ویدا له گه ل ئه وه بووم، بیئاگا
 بووم، بیئاگا بووم له چوارده ورم، ده رگای خه یالم له سه ر
 داخرابوو، هه موو ههسته کانم به کارمنه وه پابه ند کردبوو.

تا ئه وه کاته ی یه کتیک له هاو پیکانی کارمن، به پیکه نینه وه دهستیکی
 خسته نیوانمان و لیک جیا کردینه وه و پتی وتین، 'ده بیت برۆین،
 دیسکو که داده خریت.'

کاتیک روانیم له چوارده ورم، بیجگه له هاو پیکانی کارمن،
 که سی ترم نه ده بینیی، دوو کاتژمیر زیاتر بوو له گه ل کارمن
 چووبوو مه خه لوه ته وه و بیئاگا بووین له چوارده ورم. له
 چوونه ده ره وه ماندا، سه رنجی کاتژمیری نیو ته له فۆنه کم دا،
 کاتژمیر سنی شه وی نیشان ده دا. گۆرپانه که هیشتا جمه ی
 دههات و لیزه و له وی، هیشتا کوپ و کچ به کۆمه ل پاوه ستابوون،
 به ناو گۆرپانه که دا رۆیشتین و گه یشتینه گه راجیک، که له
 ژیرخانی بالاخانه یه کدا بوو، یه کتیک له هاو پیکانی کارمن،
 ئوتومبیله که ی له وی راگرتبوو، ئه وان له پلانی ئه وه دا بوون، که
 چۆن هه ر هه وتمان له و ئوتومبیله دا جینگه ی خۆمان بکینه وه، چه ند

جاریک خۆم له کارمن نزیک کردهوه و ویستم پیتی بلیم، 'با به جیا تاکسییهک بگرین.'

زۆری پی نه چوو، خۆم له پشتهوهی ئوتومیتهکه دا بینیهوه، له نیوان دووان له کچهکاندا، نیوهی سمتی یه کیکیان له سهر کوشم بوو، کارمن له پیشهوه دانیشتبوو، زوو زوو دهنگی ریکۆردهکە ی زیاد دهکرد و له بهر خۆیهوه گۆرانیهکە ی دهچریهوه. ئه وهنده نه بوو به پتوه بووین، ئوتومیتهکه راوهستا و هه موو دابه زین، شه قامیکی چۆلوهۆل له که ناری دارستانیکدا، چه ند هه نگاوێک له ئوتومیتهکه دور که وتنه وه، تا سنووری دارستانه که، هیشتا رووناکیی دارگۆپه کان ده یگرته وه، هه موویان به ریزی یه کدا راوهستان و پانتۆله کانیان تا سهر ئه ژنۆیان هیتانه خوار، یه کیک له کورپه کان منی راکیشایه ریزی خۆیانه وه و پیتی وتم، 'مارتن، ده ی تۆیش له گه لماندا به شدار به و به و ته لبه نده دا هه لمیزه.'

دوای ئه وهی منیش چوومه ریزیانه وه، به هه مان شیوه ی ئه وان، پانتۆله که م داکیشایه خوار، کارمن تاوه کوو سنی بژارد، پاشان یه کیه ک و دووو هه لمیزاین به ته لبه نده که دا، سه رنجم دا، چون کچه کان زیاتر خۆیان بو به پشتدا ده خست و هه ردوو ده ستیان له ناو رانیان نابوو، تا به له ج و لیوه سوور هه لگه راوه ته ره کانیان، وه ک کورپه کان میزه کانیان بگه یه ننه ته لبه نده که، به ده م میزکردنه وه، کارمن وتی، 'مارتن، ئه وه پیشه ی ده یان سالمانه، هه موو شه ویکی شه ممان، دوای گه رانه وه مان له دیسکو، له م جیگه یه دا، زۆر جار دوو هینده ی ئیستاین، ئه و ته لبه نده درکاوییه ده بینیت، ئه وه ئاسه واری جهنگی جیهانی یه که مه، ئه وه ئه و سنووره یه، که به له جیکای کردبوو به دوو به شه وه، تاوه کوو

ئەمپرىيىش، ئاسەوارى بەسەر پۇجى خەلكى ئەم ولاتەوہ مارە،
دەزانى مارتىن، ئىمە ھەموو تەنھا ھاورپى مىزى يەكتىرىن.^۱

زۆرى پىنە چوو، ھەموو ترنجايىنەوہ نىو ئوتومبىلەكە، بەدەم
پىكەنىن و ھۆپىن لىدانەوہ، گەيشتىنە بەردەمى مالى كارلا. لە
دابەزىماندا، ھەموويان گەرموگور دەستى تەوقەيان بۇ درىژ
کردم و مائاواييان لى کردم.

كاتىك گەيشتىنە بەردەم دەرگاگە، كارمن دەستى گرتم و خۇى
ھاويشتە باوہشەم، سەرىكى بۇ ھەلبىرىم و دەمى نووساند بە
پوومەتمەوہ.

دەستىكى توند لە پىشم ھەلپىكا، دەستەكەى ترى شۆر كردهوہ بۇ
نىوان پانەكانم، ھىواش لەسەر پىتمى ماچكردنەكەمان، بەردەوام
دەستى دەجوولاند، لەبن لىوہوہ لىى پرسىم، 'پىم بلى، ئەمشەوت
خۇش پابوارد؟ ئەى ئەو دىسكۆيەت بەلاوہ چۆن بوو؟ بەپاست،
دىسكۆى چال، لە دىسكۆكانى شارى ئەمستردام خۇشتر نىيە؟'

پاش ئەوہى تاويك لىم پروانى، بىنىم ھىلاكى بە پرويەوہ ديار بوو،
نەمزانى چىيى وەلام بەدەمەوہ، چاوم لىك نا و دەموچاوم توند كرد
لەنىوان گەردن و قژە لوول و ئالۆزاوہكەى و بە گوئىدا چپاندم،
'زۆر تامەزرۆت بووم، تىكايە، دەمت داخە و ھىچ مەلى، بۇ
تېرېبونمان لە يەكتىرى، تەنھا چەند كاتژمىرىكمان لەپىشە.'

كارمن ئەوہندە ماندوو و مەست بوو، خۇى بەپىئوہ بۇ پانەدەگىرا،
لە ھاتنەژوورەوہماندا پىشم تىن كرد و خۇى دا بەسەر پىشتمدا و
بىدەگ بىردم بۇ ژوورەكەى خۇى، لەناو جىگەكەدا، بەدەم
پىكەنىنەوہ دەت وت پىشېركى دەكەين، ئاخۇ كاممان خىرا خۇى
پووت دەكاتەوہ، دواى ئەوہى تاويك يەكتىرىمان گوشى و

لسته‌وه، پاشان له شانی یه‌که‌وه ږاکش‌ابووین و خاموش و بیسرته له چاوی یه‌کترمان ده‌روانی، سپیده بوو، ږووناکیی ده‌روه له په‌نجه‌ره‌که‌وه کاریکی کردبوو، که ږوخساری یه‌که به‌باشی ببینین، له‌ناکاو کارمن، به‌بی ئه‌وه‌ی ماسوولکه‌کانی ده‌موچاوی تیک بدات، به‌خور فرمیسک به‌چاویدا ده‌هاته خوار و تک تک ده‌که‌وتنه سهر جیگه‌که، له قوولاییمه‌وه گهرمییه‌ک دای گرتم، که له چاومه‌وه سهری کرد و له شیوه‌ی فرمیسک هاته ده‌روه. توند خومان به‌یه‌که‌وه نووساند و چاوی ته‌رمان لیک نا.

دوانیوه‌ږوی ږوژی دوايي، له دهنکی کارلا به‌ناگا هاتمه‌وه، کاتیک چاوم کرده‌وه، ببینیم کارلا له‌سهر قه‌راغی جیگا‌که دانیشتووه، قاتیک تراکسوودی ته‌سکی له‌به‌ردا بوو، چاوی به‌ مندا ده‌گپرا، که به‌ږووتی له‌سهر جیگه‌که که‌وتبووم، به‌ دهنکیکی عه‌یارانه‌وه وتی، 'به‌یانیت باش، ئازیز.'

بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌مه‌وه، به‌ په‌له په‌له له پیخه‌فه‌که گه‌ږام، کارلا نوشتایه‌وه، له‌به‌ر پیندا پیخه‌فه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و بوی فږی دام و پتی وتم، 'ده‌بیټ ئه‌مشه‌و چ هه‌شریکت به‌ که‌که‌م کردبیټ، زهرده‌لگه‌ږاویت و بونی شه‌هوه‌تت لی دیت.'

هه‌ستا بږوات، ئاوږی دایه‌وه و دیسان وتی، 'زوو بکه‌ن ده‌ی، وهرنه خورای، من چاوه‌ږوانت‌انم، پیکه‌وه ده‌چین بۆ چیشته‌خانه‌که‌م، له‌وئی جیگه‌ی تایبه‌تمان بۆ گیراوه و ئه‌مشه‌و له‌وئی ئاهه‌نگه.'

پۆرتريت

چەند ھەفتە يەك دواى گەرانەوھى سەلیم، سەرلەبەيانى زوو لەخەو بەئاگا ھاتمەوھ، بەلېتشاو دەزولەى تېشكى خۆر خۆيان ترنجاندىبووھ نىو ژوورەكەوھ، بەئەستەم دەمتوانى چاوم ھەلبېرم، لە خەيالى خۆمدا بە خۆم و ت، 'خۆ دويىنى شەو پېش خەوتنم پەردەكانم دادابوونەوھ؟'

بەردەوام گويم لە خشەخشى پى بوو، بەتانييەكەم بەسەر خۆمدا دا و تاويك خۆم لەژيريدا شاردهوھ، لە خەيالى خۆمدا وتم، 'ديسان دايكم، وەكوو پېشەى ھەميشەى، بەم بەيانىيە زووھ ھەلى کوتاوتە سەرم.'

لەپر بەتانييەكەم لەسەرم لا دا، بەنيازى ئەوھى ئەو پرسيارە لە دايكم بكم، ئاخۆ، بۆچى بەو بەيانىيە زووھ بىزارى كردووم؟ كاتىك چاوم بە ديوارەكاندا گىرا و قژە لوول و سېھى ئالۆزكاوھەكى سەلیم بىنى، وەك پېشەى رۆزانەى، بەيانىيان زوو

به زندانه که دا زیاتر له کاتزمیتریک دهستی له پشتی توند دهکرد و دهگه را، شه پۆلی گهرمییه ک له شاده ماره کانمه وه دایان به پرومدا، چاوم ته پ بوو، به لام شه و بیزاری و تووره بوونه م ریگه یان به فرمیسه که کانم نه دان بهر بینه وه. سه رسام، تاویک بوو له بنمیچی دیز و چلکنی ژووره که م ده پروانی، بن شه وهی بتوانم به خه یالیشم له و ئانوساته دهر بچم. به دهنگی سه لیم راپه ریم، به بیزارییه که وه وتی، 'دهزانیته مارتن، من و تو چوار هفته یه پیکه وهین!' له ژیر لیته وه به هیواشی وتم، 'چوار هفته، چوار هفته ی پر له گومان، بریا هر ته نیا بوومایه.'

له گهل سه لیم، شه و چوار هفته یه جگه له وهی رۆژانه چهند جاریک به گومانه وه له چاوی یه کترمان ده پروانی، یه ک قسه مان له گهل یه کتر نه کرد، بن شه وهی هیچمان ده ستپیشخه ری بکهین و وته یه ک چیه بیدرکینین.

سه ره له به یانی شه و رۆژه، پۆلیسه کان، وه کوو بیانه ویت دووباره ده ستگیرمان بکه نه وه، به کومهل دایان به سه رماندا و بیته زه ییانه باله ستیان کردین، بوچی و بو کوئی، پیم وا بیت سه لیمیش نه یده زانی، هر چهنده شه و خوی له پۆلیسه کان تووره کرد و تقی تی ده کردن و به ئینگلیزی و به عه ره بی جنتوی پی ده دان، سه لیم به ده ست پۆلیسه کانه وه شه وه نده بچکوله و لاواز بوو، ده ت وت که رویشکه و به دم تانجیه وه یه.

که له بچه یان کردین و خومان له ژووریک بینیه وه، له به شی ناوه راستی بالاخانه ی به ندینخانه که دا بوو، خوری تی نه ده که وت و تیشکی خوره که تا سه ر قه راغی په نجه ره که ده هات، په نجه ره ی

ئەو ژوورە، چوار جارێک لە پەنجەرەى ژوورە کۆنەکەمان گەرەتر بوو، ئەوەندەیش نزم بوو، کە هەردوو کمان دەمانتوانی لە بەردەمیدا بوەستین و لە دەرەو بەروانین، پەنجەرەکە پزیزیک شیشى ئاسنى ئەستوورى ژەنگاوى بوو، لە سەر بۆ خوار، لە کۆنکریتی دیوارە ئەستوورەکان چەقینرابوون، لەو دەچوو لە ئەزەلەو هەچ پەنگیکیان پى نەبەخشرابیت، ئەو شیشانە سنووریکیان لەنیوان بەندایەتى و سەربەستى و مردن و ژياندا دروست کردبوو، ژوورەکە دوو ئەوەندەى ژوورى زیندانە کۆنەکەمان گەرەتر بوو، قەرەوێلەى تیدا نەبوو. لەسەر ئەرزەکەى، دوو بەتانی سەوز راخرابوون و چەند بەتانیەکیش لەسەریان بەقەدکراوى دانرابوو.

سەرلەبەیانى پۆژى دواى ئەو پۆژە، دوو پۆلیس سەلیمیان بەلبەست کرد و پیش خۆیان دا و بردیان، ئەو پۆژە، تا دەماودەمى ئیوارە، بەتەنیا لەبەر پەنجەرەکەدا راوەستا بووم، لە گۆرپەپانى بەندینخانەکەم دەپوانى، بە خۆم وت، 'لەوانەى سەلیمیان بۆ دادگا بردبیت.'

کاتیک سەلیم دەرەنگانیک گەپایەو، هەمان پرسیارم لى کرد، دایە قاقای پیکەنین و سەریکی لى راوەشاندم، پاشان کفت و پرزەلبێراو خۆى دا بە زەویدا، بێجگە لەوێ جار جار گویم لە لووشکە لووشک و نووزە نووزى گریانى بوو، ئەو پۆژ و شەو هەچى تری نە وت.

پۆژى دواى، پاش ئەوێ من پیش سپێدە بەئاگا بووم و تاوینک بوو لە بەردەمى پەنجەرەکەدا بێدەنگ راوەستا بووم، ئینجا سەلیم

له خو پاپه‌ری و له‌به‌ر خو‌یه‌وه و به‌ده‌نگی‌کی تی‌کش‌کا‌وه‌وه و‌تی،
'داد‌گا... داد‌گا، ئه‌م و‌لا‌ته و‌لا‌تی‌کی بی‌دا‌ده.'

زوری له‌خوی‌کرد و و‌هات له‌شان‌مه‌وه، له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که‌دا
پا‌وه‌ستا، بی‌زاری به‌ده‌مو‌چا‌وه زه‌رده‌له و وش‌ک هه‌له‌ها‌ت‌وه‌که‌یه‌وه
دی‌ار بو‌و، ده‌ستی‌شی په‌ش هه‌ل‌گه‌پا‌و، وه‌کو‌و دو‌و ده‌ستی‌شی
په‌شی له‌ده‌ست‌کرد‌بن، زو‌وزو‌و به‌یه‌کت‌ری ده‌یش‌یلان، بی‌ئ‌وه‌ی
سه‌یری ب‌که‌م، لیم‌پرسی، 'نا‌زاریان دیت؟'
'نا‌زاری چی؟'
'ده‌سته‌کان‌ت!'

'نه‌ختر، ده‌خورین، ئه‌وه‌یش مانای ئه‌وه‌یه، خو‌ینیان بۆ دیت.'
پو‌وی لی‌وهر گ‌یرام و هه‌ردو‌و ده‌ستی خ‌یرا له‌پشتی هه‌ل‌پ‌یکان و
لیمی‌شار‌دنه‌وه، له‌خه‌یالی‌خ‌وم‌دا و‌تم، 'ئه‌وه‌نده‌ی ک‌یشا‌ون به
پو‌وی ئه‌و ده‌رگا ئاسنه‌په‌قه‌دا، وه‌کو‌پا‌رچه‌کو‌ته‌ریه‌که‌په‌ق
هه‌ل‌گه‌پا‌ون.'

ئه‌و وش‌ه‌یه، که‌به‌رده‌وام له‌گو‌یم‌دا ده‌زرن‌گی‌ته‌وه، هه‌مو‌و پ‌وژیک
سه‌لیم‌چه‌ندین‌جار له‌پشتی‌ده‌رگای‌ژو‌وره‌که‌وه‌پا‌ده‌وه‌ستا، به
کو‌له‌مست له‌ده‌رگا‌که‌ی‌ده‌دا و بان‌گی‌ده‌کرد، 'یا‌ناس ح‌رام‌علی‌کم.'
سه‌لیم‌هه‌ناسه‌یه‌کی‌قو‌ولی‌هه‌ل‌ک‌یشا و دی‌سان و‌تی، 'ما‌رتن،
حه‌فته‌ی‌یه‌که‌می‌ها‌تنی‌تو بۆ‌ئ‌یره، من له‌زی‌ندان‌ی‌ته‌نی‌اییدا بو‌وم.'
بی‌ئ‌وه‌ی‌وه‌لامی‌بده‌مه‌وه، هه‌ردو‌وک‌مان‌بی‌ده‌نگ له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه
له‌ده‌ره‌وه‌مان‌ده‌روانی، ئه‌وه‌ی‌لیم‌انه‌وه‌دی‌ار بو‌و، گ‌وره‌پا‌نی‌کی
زه‌ردبا‌وی‌کو‌ن‌کریت‌کراو بو‌و، هه‌ر به‌یار‌ی‌گه‌ی‌باس‌که‌ده‌چو‌و،
گ‌وره‌پا‌نه‌که‌سی‌لای‌به‌دی‌واری‌بالا‌خانه‌ی‌به‌دی‌ن‌خانه‌که‌گیرا‌بو‌و،
لا‌که‌ی‌تری، که‌ده‌که‌وته‌به‌ران‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی‌ژو‌وره‌نو‌یکه‌مان، به

ديوارڻي پٽنج تا شس مهتر بهرز گيرابوو، سر ديواره كه به تلي دپكاوي تهرابوو، به جورڻك، كه ته له دپكاوييه كان وهك پرچ به شان و ملي ديواره كه دا شوږ بووبونه وه، به رزي ديواره كه كارڻي كردبوو، كه بيابانه كه مان ليوه ديار نه بيت. له بن ديواره به رزه كه دا، دهيان به ندرارو، كه هه مان جلي ئيمه يان له به ردا بوو به ريز له شاني يه كه وه له بهر ئه و خوږه گهرمه دا بيدهنگ چاويان ليك نابوو و نيرگه له يان دهكيشا، به دريژايي ئه و روزه ليم روانين، چاره پواني ئه وه بووم، ئاخو كه ي تيشكي خوږه كه ده يانسو و تينيت و دهن به خول، من له بهر سيپه ره كه يشدا خهريك بوو له حه ژمهت گهرما ده خنكام، له خه يالي خوږمه له خوږم ده پرسى، 'ده بيت بهر ئه و خوږه چهنده گرم بيت؟'

به دريژايي ئه و روزه، بيوچان مزيان له نيرگه له كانيان هدا و تاويك دوو كه له كه يان له سيپه كانياندا به نند ده كرد و پاشان ده يان كرد به هه وادا. كاتيڪ من له م خه يالانه دا بووم، سه ليم پرسى، 'بوچى به نند كراويت؟'

بووم تن كرد، پاش ئه وه ي ليم پواني، شانم هه لته كانند و وتم، 'له وه ته ي له به دينخانه م، خو يشم ئه و پرسىاره له خوږم ده كه م، بوچى به نند كراوم؟'

باله كانى بلاو كردنه وه، پاي وه شانندن و به بيزاريه كه وه وتى، 'بوچى راستيم بين ناليت، له سه ر چى به نند كراويت؟'

'كه ي زانيم له سه ر چى به نند كراوم، ئه وا پيتى ده ليم.'

'يا حمار، تو جووله كه نيت؟'

'به لام پرسىاره كه ي تو ئه وه نه بوو، تو ده ته و يت بزانيت من له سه ر چ تاوانيك به نند كراوم.'

‘ئەو گرنگ نىيە لىزە، تەنھا ئەو ەندە بەسە كە...’

بە سەرسوورمانىكەو ە لىم رۋانى و پەرسىم، ‘تىناگەم، چى، تەنھا ئەو ەندە بەسە؟’

‘كە تۇ جوولەكەيت.’

‘ئەوان بە ەلە تىگەيشتون، من جوولەكە نىم، من تەنھا ھاوولاتىيەكى ئاسايى ھۆلەندىم.’

دەستىكى بۇ دەرگاي ژوورى زىندانەكە پاكىشا و پىكەنى و وتى، ‘دەزانى چى، مارتىن، تۋىش ەكوو من پۇژانە ئەو پەرسىيارە لەو دەرگايە بكە، گوايا بە ناھەق گىراويت، ئەو ە من زىاتر لە سى سالە، پەرسىيار لەو دەرگا ئاسنە دەكەم، بەلام ەرگىز يىئەقلى و نەكەيت، ئەو پەرسىيارە لە پۇلىسەكان بكەيت.’

‘بۇچى نا؟’

‘بە خۋاي گەورە، ئەوان تەنھا بە دارەكانى دەستىيان ەلامت دەدەنەو!’

تاويك بوو بىرم لە قسەكانى سەلىم دەكردەو، پۇلىسى بەندىنخانەكەى پىشۋوم ھاتەو ە ياد، بە خۇم و ت، ‘لەوانەيە سەلىم راست بكات، ەموو پۇژىك و بەدرىژايى شەش مانگ، ويستم تەنھا يەك پەرسىيار لەو پۇلىسە بكەم، ەرگىز بوارى پى نەدام وشەيەك چىيە بىدركىنم، خۇيشى تەنھا يەك وشەى دەزانى و بەردەوام دەى وتەو، ئەويش وشەى خنزىر بوو.’

رووم لە سەلىم كرد و پەرسىم،

‘خنزىر بە ماناي چى دىت؟’

دايە قاقاي پىكەنين و سەيرىكى كردم و وتى، ‘لەكوئ ئەو وشەيەت بىستوو؟ لە من، گوايا من پىم وتىت خنزىر؟’

‘نه خير، پيش ٺهوهى بمهينن بؤ ٺهه به ندينخانهيه، شهش مانگ له به ندينخانهيهكى تر بووم، پؤليسيك به دريژايى ٺهه شهش مانگه، تهنه ٺهه وشهيهى له گلهدا به كار دههيتام.’

دهسته رهش و وشكه وه بووه كانى هه لبرين و خستنيه سهر شانم، به پيگه نينه وه له چاومى روانى و وتى، ‘خنزير به ماناي به راز ديت.’

پيگه وه دامانه قاقاي پيگه نين و پاشان ليم پرسى، ‘بؤچى به راز؟’
‘له بهر ٺهوهى زؤر ريژى لى گرتوويت!’

سه ليم ٺه مهى وت، پاشان له بهر پيگه نين، زووزوو ده كووكى و هه ناسهى توند بوو بوو، له بهر خويه وه وتى، ‘به دريژايى ٺهه سى سالهى كه به ندم، پؤليسيك يان ليپرسراويك نه بوو به ناوى خومه وه بانگم بكات، تهنه به وشهى حمار نه بيت، به لام بؤ زانياريت، ليتره هه ردهم كهر له به راز به نرختره.’

ديسان دامانه وه قاقاي پيگه نين، زؤر ده ميٺك بوو نهك هه ر پينه كه نيبووم، به لكوو زه رده خه نه به كيش چيه، نه كه وتبووه سهر ليوانم، هه ستم به ئازارى ماسولكه كانى ده موچاوم و سهر سنگم ده كرد. پاش ٺهوهى له باسى به راز و كهر بووينه وه، تاويك بوو بيدهنگ له دهره وه مان ده روانى، سه ليم به هيتواشى له بهر خويه وه وتى، ‘ده زانيت مارتن، ٺهه به ندينخانهيهى تو پيش ئيره لى بوويت، پيم وا بيت، به ندينخانهيهى الاستئافه له دهر ب سعيدى سهر به قاهيره.’

‘نازانم، به لام زياتر له شهش مانگ له وي بووم.’
‘ناخ، كوڤى باش، شهش مانگ، ٺهه شهش مانگه له ميسر، به شهش پؤژ له هؤله ندا به راورد بكه، ٺهه به ندينخانهيهى ئيستامن

و تو لئی بهندین، له ناوه پراستی بیاباندايه، شه ش سهد کیلومه تر له خوارووی شاری قاهیره یه، له سهره تاي سالانی نه وه ده کاندا و له سهر فورمی "H" ی زمانی ټینگلیزی دروست کراوه، زیاتر له دوو سهد ژوره، که ژوره کان دابه ش دهبین به سهر ده به شدا، یه کیک له و به شان، هم به شه ی ټیمه یه، تایبه ته به گیراوانی سیاسی و جاسوس، بو نمونه، من و تو، زوریک له و گیراوانی هم به شه ی ټیمه دان، له سهره تاي دروستبوونی هم به ندینخانه یه وه لیرون، هاوشیوه ی من و سهدان به ندی تری وه کوو من، که زوربه مان هه مان که یسمان هه یه، بو زانیاریت، من له ده ی ټوکتوبه ری سالی ۱۹۸۵ وه به ند کراوم.

'چی، چی، نه وه به پراسته، نه وکات من ته مه نم ته نها چوار سال بووه.'

'خو ناگاداره، زورت له سهرم نییه تا دروت له گه لدا بکه م، پیش نه وه ی بمگو یزنه وه بو ئیره، که هه ژده سالیک پیش ټیستا ده کات، ده سالیک له نزیک قاهیره له به ندینخانه ی سهر بازی بووم، نه وئ ته نها تایبه ت بوو به گیراوانی سهر به ده سته ئیسلامیه کان، به تایبه تی لایه نگرانی ئیخوان.'

'ته گه ر بوم هه بیت پرسیاری نه وه ت لی بکه م، له سهر چی به ند کراویت؟ ئایا، ئایا تویش جووله که یته؟'

'استغفر الله، استغفر الله العظیم! کوپی گهنج، تکات لی ده که م به جووله که ناوزه دم مه که!'

'بو؟'

'پیم وتیت، تکات لی ده که م، به یارمه تیت!'

'تیناگه م!'

'تکات لی دهکەم پێزم لی بگره، تا پێزت لی بگرم، به ههرحال، له یاسای میسردا، ئێمه زۆر له جوولهکه...'
'ئێوه... ئێوه کێن؟'

'ئهگەر بتهویت بزانیته من کێم و بۆ ئهوهنده ساله بهند کراوم، پێویسته له سهههتاوه بۆت باس بکه، ئهگەر خوازیاریت گویم لی بگریته!'

'ئیشمان، کارمان؟ بهدلتیاییهوه گویت لی دهگرم.'
سهلیم ههناسهیهکی قوولی ههلهکیشا، پاش ئهوهی تاویک بیدهنگ له دهههوهی دهروانی، که پیدهچوو له بیرکردنهوهدا بیته.

ئهوسا سهلیم بهسهههاتی خۆی ئاوا بۆ گێڕامهوه:
'شهویک بهرپێکهوت له شهقامیکی قاهیرهدا، ریسوا و بێمال و بیکار، بێ هاورپی و بێ کهسوکار، بهرپێکهوت له شهقامی قصر النیل پرووم بوو به پرووی چهند کهسیکهوه، نانیان دابهش دهکرد بهسههه ئهوه کهسانهدا، که ئهوه شهوه لهوه شهقامهدا ئاماده بوون، پاسیکی سپییان پێ بوو، چهندین گهنج به مهبهستی خۆراک وهگرتن دهورهیان لی دابوون، به فرسهتهم زانی و چوومه ریزهوه راوهستم، سههرنجم دا خۆراکیان به هههرکهسیک دهدا، رایان دهگرت و تاویک قسهیان لهگهڵدا دهکرد، کاتیک سههرم هات، گهنجیکی ریکپۆش، چاکهت و پانتۆلیکی رهشی لهبهردا بوو، پێلاوهکانی لهبههرووناکیی گلهپی سهههههقامهکهدا بریقهیان لێوه دههات، به پروویهکی خۆشهوه سلای لی کردم و لیتی پرسیم ناوت چیه و کارت چیه بهریز، ئایا بهرپێزت خاوهنی مالیت یان بێ دهههتانیته، له وهلامدا ناوی خۆم و پاشان پێم وت، "سالانیکه

بيڪارم و له کوچه و کولانه کاني شاردا شهو و پوژم دهگوزهرينم.

دهزانيت چي، مارتن، باوهڀ بکه لهو ساهدا زور دهترسام که سهر به پوليس بن، دهستی بؤ دريژ کرم و دهستم نايه ناو دهستی، کابرا توند دهستی گوشيم و پای وهشاندم، زهردهيه کی بؤ کرم و پتي وتم، "ئيمه نامادهين، وهکوو پيخراويکی خيرخوازی هاوکاريست بکهين. يه که مين، وهک جيگه ی خو. دووه مين، دوزينه وهی کار بؤت، ههرئيسا برياری خؤت بده و ئه هه له له دست خؤت مه ده، له ميسری خؤشه ويستدا، هه موومان يه کسانين و گهنچيکی وهکوو به پريزيشت، شايانی ژيانیکی باشتره."

چاوی له چاوم برييوو، دهستی بهر نه دام، تا وهلام دايه وه، "باشه، باشه، به سوپاسه وه هه موو هاوکارييه کی پيخراوه که تانم قبوله."

دهزانيت مارتن، ئه وسا من خاوه نی هيچ نه بووم، تاوه کوو له دهستم بچيت و لتي زهره رهنه ند بيم، خؤم پادهستی ئه وان و قه دهري خواي گوره کرد، هر له ويدا پاسه که يان پر کرد له که سانی بيده رتان و ريسواي سهر ئه و شه قامانه و به ره و دهره وهی قاهيره به ري که وتين. له دهره وهی شار، له به رده می بالاخانه يه کدا پاسه که پاره وستا و هه موو پيکه وه دابه زين، بيچکه له وان، که چوار که س بوون، ئيمه يش ده که سيک ده بووين، چند پياويک له به رده می بالاخانه که دا پاره ستا بوون، پنده چوو چاوه روانی ئيمه يان کرد بيت. به ريز ته وقه ی که رميان له گهل کردين و به روويه کی خؤشه وه پيشوازييان لي کردين، هر له ويدا

کردینیان به دوو به شه‌وه، من له گه‌ل سڼی که‌سی تردا و دووانیش له پښشوازیکاره‌کانمان بۆ نه‌ومی چوارهم پښمان که‌وتن، شوقه‌یه‌کی نوڅی بوو، له‌وه ده‌چوو تازه نوژهن کرابښته‌وه، چونکه هښتا بۆنی گه‌چ و چیمه‌نتوی ته‌پی لی ده‌هات، نه‌پارتمانکه دوو ژوور و هۆلیک بوو، هۆله‌که ته‌نها کومباریکی تیدا راخرابوو و هیچی تر، ژووریک دوو قهره‌ویله‌ی دووقاتی تیدا بوو، ژووره‌که‌ی تریان، چهند کورسییه‌ک و چهندین کتیبخانه‌ی پر له کتیب، یه‌کیک له‌وه دوو پیاوه‌ی له‌گه‌لمان بوو پښش شه‌وه‌ی به‌ته‌نیا به‌جیمان به‌یلن، پښیان وتین، "کورپه‌ گه‌نجه‌کان، نه‌مه‌ مالی ئیوه‌یه و سه‌ربه‌ستی خۆتان وه‌ر بگرن، پوژانه‌ چهند جاریک خوراکتان بۆ دیت، دانیشتوانی نه‌م بالاخانه‌یه، هه‌موو به‌ برای خۆتان بزائن و ده‌توانن شه‌و و پوژ له‌ ده‌رگایان بدن، ئیستا پشوو بدن، خوا یار بیت، به‌یانی زوو چهند برابیه‌کمان دین و پښکه‌وه‌ ده‌چن تا شوینی کارتان نیشان بدن، هه‌روه‌ها له‌ چهند پوژی داهاتودا، خۆتان کللی ئیره‌تان پښ ده‌بیت و نه‌وکات ئیوه‌ سه‌ربه‌ستن کاتتان چۆن به‌سه‌ر ده‌بن."

پاشان ده‌رگای ژووری کتیبخانه‌که‌یان داخست و لښیان دا پوښتن، یه‌ک یه‌ک ته‌والیتمان کرد و ده‌ست و ده‌موچاومان پاک کرده‌وه له‌ ته‌پوتوز و په‌شی و دووکه‌لی گاز و به‌نزینی ئوتومبیله‌کانی سه‌ر شه‌قامه‌کانی شاری قاهره، کاتیک چوومه ژووری خه‌وتنه‌که‌ ئه‌وان سڼی جڼکه‌یان بۆ خۆیان گرتبوو، ته‌نها جڼکه‌یه‌ک که‌ ما‌بوو، به‌ به‌رزیه‌وه‌ بوو، پښش شه‌وه‌ی سه‌ر بکه‌وم بۆ سه‌ر جڼکه‌که‌م، رووم تنی کردن و پښم وتن، "ئیمه، پښیسته‌ یه‌کتري بناسین."

ديار بوو ٽه وانيش پيشتر يه ڪٿريان نه دييوو، خوا ٽاگاداره، ٽه و سڻ گهجه هه ٽاره چاويان پر پر بوو له ترس و گومان، يه ڪ يه ڪ دهستم بڻ دريڙ ڪردن و ناوي خوم به راستي پڻ وٽن، به دهموچاوياندا ديار بوو، ڪه ٽه وان هه رسيڪيان ناوي خوازاويان بڻ خويان هه لٻڙاردبوو، پاشان بوم دهر ڪهوت ڪه وا بوو.

من هه زو و لٽي خه وٽم، به خوي گه و ره ٽه وه چهند ساليڪ بوو، يه ڪه م جارم بوو بجهه ناو جيگه ي نه رم و پاڪه وه، پيشتر هه موو شه ويڪ له ڪوچه و ڪولانه ڪاندا هه ر به دانيشته وه ده خه وٽم، ده بو وايه چاويڪم ليڪ بنايه و به چاوه ڪه ي ترم، ٽاگاداري خوم بو و مايه.

باوه پر بڪه مارتن، وه ڪو گورگ ٽيانم ده برده سه ر، نه با پوليس دهر ڪم پڻ بڪهن، ڪه ريسوا و بيدهره تانم، ٽه گينا دارڪاريان ده ڪردم، له ماوه ي ٽه و چهند ساله دا، دوو جار ليدانم خواردبوو، خوا ٽاگاداره هيچ شارتيڪ به ٽه اندازه ي شاري قاهيره بي جيٽو پڻي تيڊا نيهه، ده توانم بليم، مليونتيڪ ڪه س له و شارهدا بيدهره تانن، پوليسي قاهيره ش شه وانه ده ڪه و نه راو ڪردنيان و شه و نيهه چهند ڪه سيڪيان لن نه ڪوڙن و بي سه روشو پنيان نه ڪهن.

به بيريم ديٽ، جاريڪيان له ڪارٽونتيڪدا خه وٽبووم، به ده ست پوليسه ڪانه وه به خه بهر هاتمه وه، به ده م ليدانمه وه پنيان ده وٽم، "شاري قاهيره بڻ ڪه سيڪي ريسوا و بيدهره تاني وه ڪ تو، ياساغه، چونڪه تو و ٽه مسالي وه ڪ تو، روخساري شار ناشيرين ده ڪهن و گه شتيران پيتان بيزار ده بن."

ده ي، با له باسه ڪه م دوور نه ڪه ومه وه، پوڙي دوايي، تاريڪ و پوون به خه بهريان هيتاين و پاش خواردني نان و خورما و په نير،

له گهل دوو كه سدا به تاكسييهك پږيشتن، يه كيكيان لني ده خوږي، له گهل سني گه نجه كهي تر له پشته وهی تاكسييه كه دا لينك تر نجا بووین، به خواي گوره براكه، خوږشمان له بډگه نني چلكي له شمان بيزار بوو بووین، شوږفيره كه له تاوا همو جامه كاني هينا بوونه خوارئ، ئينجا يه كيك له رڼبه ره كانمان، يه ك يه ك پرسياړي ده رباره ي رابردوومان لئ ده كرين، ناخوچ كاريكمان كړدوه و له چي كاريكدا شاره زاييمان هه يه.

ئه گهر باش له بيرم مابيت، وا بزانه من دواي هموويان سه ره م هات، بواري ئه وه هم هه بوو توژنيك بير بکه مه وه و بيری خوږم رنيك بخه م، وا بزانه له وه لاماډا پيم وت، "من زماني ئينگليزي باش ده زانم و خاوه نني مؤله تنامه ي شوږفيري م، له سالاني رابردودا، ئه وه ي كه نام پي پهيدا كړد بيت، زانيني زماني ئينگليزي و ئه و مؤله تنامه ي شوږفيري م بووه، وه كوو تر هيچ ده ست ره نگين نيم، به لام به لامه وه گرنگ نيه، هموو كاريك ده كه م، رڼخراوه كه ي به ريزتان بوم بدوزنه وه."

كابرا سه ريكي بو راوله شاندم و پاشان هموو بيده نكي داي كرتين، كاتيک گه يشتينه ناو حه وشه ي كارگه يه كي گوره، كه به دار و په ردووي ئه و ناوه دا ديار بوو دارتاشخانه بوو، هموو پيکه وه دابه زين و يه كيك له رڼبه ره كان، له ده ره وه ي تاكسييه كه ده ستيكي خسته سه ر شانم و پني وتم، "تو بچو له ناو تاكسييه كه دابنيشه و چاوه پروانمان به، كاري گونجاو بو تو ليره نيه."

سه رم بو له قانده و چووم له تاكسييه كه دا دانيشتم. پاش كاترميژنيك، يه كيك له رڼبه ره كان گه رايه وه، كه شوږفيري تاكسييه كه بوو، هر له رڼبه پني وتم، "رڼخراوه كه مان خاوه نني

کۆمپانیایه‌کی گه‌شتوگوزاره و له‌وێ کارمان هه‌یه بۆ تۆ، کۆمپانیاکه‌یش ناوی الخوطاره و له زۆرینه‌ی ولاتانی عه‌ره‌بی نووسینگه‌مان هه‌یه، له داها‌تووشدا، خ‌وای گه‌وره‌ پش‌تیوان بیت، له ته‌واوی دونیادا نووسینگه‌مان ده‌بیت، ئه‌م‌رۆ تۆ ده‌چیته‌وه‌ ماله‌وه و له سبه‌ینتۆه‌ براهه‌کم دیت به‌دواتدا و بیکه‌وه‌ ده‌چن بۆ نووسینگه‌، هه‌ر ئه‌و برا به‌پێزه‌ سبه‌ینی دیت به‌دواتدا، خ‌وی لێپرس‌راوی نووسینگه‌که‌یه و به‌رپرس‌یاره‌ له پینداویستی جل‌وبه‌رگی گونجاو و خ‌واین بۆ تۆ."

گه‌یاندمیه‌ به‌رده‌م بالاخانه‌که و تا ناو ئه‌پارتمان‌که له‌گه‌لم هات، زه‌رفیکی دایه‌ ده‌ستم، که چه‌ند سه‌مونیکی تیندا بوو، ده‌رگای له‌سه‌ر داخستم و به‌ته‌نیا به‌جی هیشتم، له‌ حه‌مامه‌که، که ته‌نها سابوونیکی سه‌وزی ره‌قی لێ بوو، خ‌ۆم پاک شت و به‌ چه‌رچه‌فی سه‌ر جینگه‌که‌م، خ‌ۆم وشک کرده‌وه، به‌ خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ چه‌ندین سال بوو، ته‌نها له‌ نیلدا مه‌له‌م ده‌کرد، پاش ئه‌وه‌ی چه‌رچه‌فه‌که‌م له‌ خ‌ۆمه‌وه‌ ئالاند، پانتۆل و کراس و گۆره‌وییه‌کانیشم پاک شۆردن و به‌ قه‌راغی جینگه‌که‌مدا هه‌لم خستن.

ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ، کاتیک هاوه‌له‌کانم گه‌رانه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ ماندوو بوون، خ‌ویان به‌ پتۆه‌ بۆ رانه‌ده‌گیرا، له‌وه‌مانه‌دا بوو، کابراهه‌کی سوورکاری قه‌له‌و به‌ مه‌نجه‌لیکه‌وه‌ خ‌وی کرد به‌ ژووردا، دوو که‌سی تری له‌گه‌ل بوون، یه‌کی قاپ و که‌وچکیکیان داینی و خ‌ۆراکیان به‌سه‌ردا دابه‌ش کردین، باش له‌بیرم نه‌ماوه‌ چیمان خوارد.

پۆژی دووهم، تاریک و پوون به‌خه‌به‌ریان هیناین، سی هاوه‌له‌که‌م د‌وای هه‌مان دوو کابراهی پۆژی پیشوو که‌وتن، به‌ منیان وت، "تۆ

لیره چاوه پروان به، " زۆری پی نه چوو، کابرایه کی بالابه زری
رینکپوش خوی کرد به ژووردا، له ده رگاکه وه به ناوی خومه وه
بانگی لی کردم، "اخ سه لیم یا الله، یا الله..." خوی پی ناساندم، ناوی
محمد جعفر بوو، پیکه وه به ره وه سه نته ری قاهیره به پی که وتین،
له رینگه خومان کرد به کۆگایه کی جلفرو شیدا، دوا یه له لیزاردنی
دوو قات و چهند کراس و جووتیک گۆره وی، سوپاسی کابرای
خاوه ن کۆگاکه ی کرد و بی ئه وه ی پاره ی بداتی، لیمان دا
رۆشیتین، له رینگه پیکه نیم و پیم وت، "ئه و کۆگایه به به لاشه."

بی ئه وه ی لیم بپروانیت و به ده م رۆشیتنه وه وتی، "نه خیر، ئیمه
خومان خاوه نی ئه و کۆگایه یین، مه به ستم، من، تو، ئیمه."

ئه و پۆزه و رۆژانی دوا ییش، له گه ل ئه و کابرایه به یانیان له
کاتزمیر هه شتی به یانییه وه ده چووین بۆ نووسینگه ی الخوطار،
ده که وته سه نته ری شار له شه قامی ئه حمه د عورابی، کارم
به ریکردنی میوان و لینیانی چای ئاماده کردنی شه ربه ت و
پاککردنه وه ی نووسینگه که بوو، ئه وه ی ماندووی ده کردم، ته نها
ئه وه بوو که ده بووایه له به یانی زوو تا دره نگانی ئیواره به پیوه
رابه وستامایه و خزمه تم بکردایه.

هه موو شه ویک، ئه پارتمانه که مان پیر ده بوو له میوان و تا
دره نگانیک داده نیشیتین قسه مان ده کرد، قسه وباس بوو له سه ر
گوزه رانمان، به مه زنده ی ئه وان، ئاماده کردنمان بوو بۆ ئه وه ی له
پاشه رۆژدا خومان بی ده ستگیرویی پیرخواه که ی ئه وان، له
هه رچینگه یه ک بیت، جا قاهیره یان هه رچینگه یه کی تر له میسر بیت،
سه ره له نوێ ده ست به ژبانی ئاسایی خومان بکه ینه وه، پاش
مانگیک، هه ریبه کیک له ئیمه که سینکیان بۆ دیاری کردین، تا وه کوو

رینماییمان بکات، بۆ خویندنه‌وه و باشکردنی ئاستی بیرکردنه‌وه‌مان، له‌دوای ئه‌و پۆژه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌و مامۆستا یان باشتره‌ بلێم رینماییکاره‌م، که ناوی سه‌لاح عیزه‌دین بوو، بۆمان هه‌بوو پیکه‌وه بچینه ژووری کتیبخانه‌که، باش به‌بیرم دیت، دوو کتیبی بۆ ده‌ستنیشان کردم، یه‌کیکیان کتیبیکی سید قوطب و ئه‌وی تریان، چ پۆمانیک بوو، له‌ راستیدا له‌بیرم نه‌ماوه ناوی چی بوو، به‌لام پیم وا بێت نووسه‌ره‌که‌ی میسری بوو و ناوی نه‌جیب مه‌حفوز یان شتیک له‌و بابته‌ بوو.

بۆ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه سه‌لاح عیزه‌دین، چوار پۆژی مۆله‌ت دامی، هه‌روه‌ها پیتی وتم، "پتیوست ناکات بچیت بۆ کاره‌که‌ت و چه‌ند مانگیک تو ته‌نها خه‌ریکی خویندنه‌وه به، مانگانه‌که‌یشت بێ که‌موزیاد وه‌ر ده‌گریت." کاتیک ویستی بېروات، دیسان وتی، "دیمه‌وه و پیکه‌وه ده‌رباره‌ی ئه‌و دوو کتیبه ده‌دوین." ده‌ستی له‌ناو ده‌ستم نا و به‌گه‌رمی باوه‌شیکی توندی پندا کردم، له‌ کاتی رۆیشتنیدا، ئاورپکی لێ دامه‌وه و پیتی وتم، "به سه‌رنجه‌وه بیانخوینه‌ره‌وه و باش به‌راوردیان بکه."

باش به‌بیرم دیت، دوای ئه‌و دوو کتیبه، ده‌یان کتیبی ترم خوینده‌وه و پیکه‌وه گفتوگۆمان له‌سه‌ر کردن.

پاش ئه‌و مانگه و خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه، په‌یوه‌ندییه‌کی گه‌رم له‌نیوان من و سه‌لاح عیزه‌دین و سه‌ی هاوه‌له‌که‌مدا، که له‌ ئه‌پاتمانه‌که له‌گه‌لمدا بوون، دروست بووبوو، ئه‌و پۆژه‌یشم له‌بیر ناچیته‌وه، پۆژی هه‌ینی بوو، له‌گه‌ل سه‌لاح عیزه‌دین پیکه‌وه له‌ مزگه‌وتی ئه‌زه‌ر نوێژمان کرد.

پاش نوێژ، به‌ پیاسه به‌ره و ماله‌وه به‌پێ که‌وتین، دره‌نگانێکی

شهو گه‌یشتینه ماله‌وه، له ریځه سه‌لاح وتی، "مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی
ئهم ریځراوه‌ی ئیمه، گه‌رانه‌وه‌ی ږگه‌زنامه‌ی ږه‌چه‌له‌کی خه‌لکی
میسره."

ئوه‌ی راستی بیت، ئه‌وسا باش له مه‌به‌ستی سه‌لاح تینه‌گه‌یشتم،
هه‌روه‌ها یه‌کیک له هاه‌له‌کانم پتی وتم، "ریځراوه‌که‌مان سه‌دان
مژگه‌وتی ئاوه‌دان کرد‌وته‌وه، ده‌یان یانه‌ی وه‌رزشی، هه‌زاران
چاپخانه له سه‌رتاسه‌ری ولاتدا، چه‌ندین قوتابخانه، تا ئیستا
هه‌شت کتیبخانه‌ی گشتی و دوو چاپخانه، نووسینگه‌ی هه‌لی کار،
نووسینگه‌ی گه‌شتوگوزار، ده‌یان ئوتیل، له هه‌زاران شار و دبی
ولاتدا خانه‌ی هه‌ژاران کراونه‌ته‌وه، گرنگترینان ئه‌وه‌یه، له هه‌موو
شاره‌گه‌وره‌کانی میسرده، له زوربه‌ی شاره‌کان گه‌لیک له
هاوشیوه‌ی ئهم بالاخانه‌یی ئیمه دروست کراون و خه‌لکی هه‌ژار و
بینه‌ره‌تانی وه‌ک ئیمه لئی سوودمه‌ندن، ئه‌وه‌یش ږه‌نجی شانی
گه‌نجانی ماندوونه‌ناس و دلسوزی دامه‌زیننه‌ری ئهم ریځراوه‌یه،
ئیمه‌یش ئه‌رکی سه‌ر شانمانه، به‌رده‌وامی پتی بده‌ین و له‌پیتاویدا
ږه‌نج بده‌ین."

ږوژیک له‌و ږوژانه‌ی له‌گه‌ل سه‌لاح عیزه‌دین پیکه‌وه له‌گه‌ران
بووین، سه‌لاح وتی، "کوله‌که‌ی ئهم باوه‌ږه‌ی ئیمه، له ولاتی
میسری ئازیز و گه‌ورده‌ا، زانایانه، به‌هیتز داکوترا، پشتیوان به
خوای گه‌وره، له سالانی داهاتوودا، هه‌موو دونیا ده‌گریته‌وه."

ئه‌وسا، یه‌که‌مین جار بوو له ژیانمدا هه‌ست به به‌خته‌وه‌ری بکه‌م،
ده‌زمانی بوچی ده‌ژیم و کار ده‌که‌م و چ پاشه‌ږوژیک چاوه‌ږیمه،
زور به دلسوزی و هه‌ست به لپرسراویتییه‌وه کارم ده‌کرد.

سئ سه‌د جنیه مانگانه‌که‌م بوو، ریځراوه‌که‌ نیوه‌یان بو خویان

دهبرد، له سهرهتاوه رازی نهبووم، دواي چهند مانگيک، نهوهيشم به زور دهزاني، نيوهی داهاتهکهم بق خوّم هه لگرم، چونکه لهو دهمانه دا نهوهنده به خویندنهوه و هاوړې نوینکانهوه خهريک بووم، نهمدهپه رزايه سهر نهوهی پارهکانم خهرج بکه م، پاشان، نهوهی مانگانه دهمايهوه، دهمگه پاندهوه بق پرخراوه که مان.

برام مارتن، پرسياړه که ی تو نهوه بوو، من له سهر چی گیراوم، شهويک له خه ودا بووین، که دایان به سهرماندا، هیزی سهر بازی تاييهت له ده رگا و په نجه ره وه خویان کرد به ژوردا، خواي گه وره ناگاداره، له بانگی الله اکبر و شریخه ی گولله به ناگا هاتمه وه، زور بيته زه بيانه بالبه ستیان کردین، ده یان گه نچ لهو بالاخانه يه یی ئیمه دا خویان نه دا به دهسته وه و بوونه قوربانی، له نه جامدا، سئ په راسووم شکا و جومگه ی شانیکیشم دهر چووبوو، له به ندینخانه زیندانییه ک شانی بق خسته وه جینگه ی خوی، په راسووه کانم ههر به خواری خویان په کیان گرته وه. ئیتر نهو شه وه، هه موو سهر نشینانی بالاخانه که یان ده ستگیر کرد، که زیاتر له بیست پاسیک ده بووین.

پاش نهوهی چوار سال له گرتووخانه ی سهر بازی بووم، ئینجا لپیچینه وه م له گه لدا کرا، به خواي گه وره هیچ پرسياړیکیان لی نه کردم، هه موو لپیچینه وه که م دوو خوله کی پی چوو، بی نهوهی من بوم هه بیت هیچ بلیم، لپی سر او یکی سهر بازی پی وتم، "تو به دوو تومت تاوانبار کراویت:

یه که م، تو نه ندایکی چالاکی دهسته ی تیرورستی اخوان المسلمینیت.

دووه م، له سالی ۱۹۷۱ دا، کاتیک ته مهنت هه ژده سال بووه،

نه چوویت بۆ سه ربازی، هه لهاتوویت له ئه دره سی نیشه جی بوونت، به تایبه تی له و ساله دا ولات له ته نگانه دا بووه، چونکه له گه ل ئیسرا ئیلدا له جه نگیکی قورسدا بووه.

ده زانیت چۆن، مارتن، به بیرم دیت ئه و ساله ی ده بوایه بچومایه بۆ سه ربازی، من ته واو خۆم ون کردبوو، ماده ی هۆشبه رم به کار ده هینا. ئه و چه ندین ساله م به یه ک پۆژ لئ پۆیشت، خۆم و باوه ربه که یشم له جه نجالیی شه قامه کانی قاهیره دا لئ ون بوو، به لام نه متوانی له به رده م ئه و لیترسراوه سه ربازییه دا هیچ به رگرییه ک له خۆم بکه م، هه ر وه کوو بۆم باس کردیت، هه موو دانیشه تنه که مان دوو خوله کی خایاند، له به رامبه ر ئه و دوو تاوانه دا، سزای هه تا هه تاییان به سه ردا بریم، له و پۆژه وه تا ئه مپۆ، هیچ به رگرییه کم له خۆم نه کردوو، له وه ده چیت هه ر له یه که م پۆژه وه، پۆحم ئه وه ی قبول کردیت و به ندبوون به شایانی خۆی بزانی، به لام له هه مان کاتیشدا، پۆژی جاریک گه رم دادیم و له ناوه وه ده کوئیم، به جۆریک، ئه گه ر پۆژیک پوو نه دات، له وه ده چیت دلم له لیدان بکه ویت.

سه لیم، پاش تاویک بیده نگی، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و دیسان وتی، 'یا خنزیر، تو وا ده زانیت زیره کیت و نه یینی خۆت لای کابرایه کی غه ربیی وه کوو من نالییت، ده ته ویت من به ئاسانی باوه رت پی بکه م، گوا یا نازانی له سه ر چی به نذا کراویت، هیچ په له م نییه، به خوای گه وره، پۆژیک دیت خۆت ده یدرکینیت، بوسته جارئ، جارئ زوه، به خوا پاش سالیک یان دووان خۆت خوازیاری ئه وه ده بییت یه کینک بیت و گویت لئ بگریت، وه ک من،

چه‌ندین ساله چاوه‌پوانم تاوه‌کوکو که‌سیک بیت و به‌سه‌رهاتی ژیانی خومی بۆ بگێرمه‌وه، ئه‌وه‌ی بۆم باسکردیت، ئه‌وه‌ هه‌مووی نییه‌ بگره‌ به‌سه‌رهاتی من زۆر له‌وه‌ زیاتره‌ و سه‌دان و هه‌زاران جار بۆ ئه‌و دیوار و ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ و جیگه‌یه‌م گێراوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت زیخ و بای ئه‌و بیابانه‌یش به‌ سه‌رهاتی ژیانی من ده‌زانن، ئه‌گه‌ر له‌ ناکاویش مردم یان له‌ یه‌کتری جیا‌یان کردینه‌وه، ئه‌وا ئه‌وان به‌سه‌رهاتی ته‌واوی منیان لایه‌.

به‌ سه‌رنجه‌وه‌ لێم پوانی، له‌ خۆمدا بۆ وشه‌یه‌کی گونجاو ده‌گه‌رام، به‌لام ئه‌وسا هیچم نه‌وت، پووم لێ وه‌ر گێرا، به‌ دوو چاوه‌ ته‌ره‌کانم، له‌ به‌ندییه‌کانم ده‌پوانی، که‌ له‌ گۆره‌پانی به‌ندینه‌خانه‌که‌ دانیشتیوون و به‌رده‌وام نێرگه‌له‌یان ده‌کێشا.

سه‌لیم ده‌ستی رووه‌و گۆره‌پانه‌که‌ راکێشا و وتی، 'ئه‌و زیندانییانه‌ ده‌بینیت؟ ئه‌وانه‌ یان زیندانی هه‌تاهه‌تاین، یان به‌ مردن سزا دراون، شه‌و ده‌خه‌ون و به‌ پوژیش له‌به‌ر ئه‌و خۆره‌ گه‌رمه‌ نێرگه‌له‌ ده‌کێشن.'

'بۆچی یه‌کتری نادوینن، بۆیان نییه‌ یان...!'
'نه‌خێر، نه‌خێر، "قومی لێ بده‌ و خۆت هه‌لبده‌ پابردووته‌وه." ئه‌وه‌ حیکمه‌تی ئه‌و دانیشته‌یه‌.'

به‌ سه‌رسوورپمانیکه‌وه‌ له‌ سه‌لیم پوانی و پرسیم، 'تیناگه‌م!'
'ژیان بۆ ئه‌وان، کۆتایی پێ هاتووه‌، هیچ پووناکی و ئاسۆیه‌ک له‌پیشیان نه‌ماوه‌، تاوه‌کوکو بۆی بژین، به‌ پێچه‌وانه‌ی مرۆفی سه‌ربه‌سته‌وه‌، ده‌ژی به‌ هیوای به‌رده‌وامبوون و گه‌یشتن به‌ هیواکانی و داها‌توویه‌کی باشتر و زۆر شتی تریش، به‌لام ئه‌و زیندانییانه‌ بۆ گه‌یشتن به‌و ئازادیه‌ و وه‌ک مرۆف، سه‌رله‌نوێ

بهرکه وتنه وهیان له گهل ژياندا، تهنه گه رانه وه یانه به خه یال بر
 رابردوویان، ئیستا ئه وان خواز یارن رۆحیان له ئیستایان دابیرن.
 مارتن، بۆ زانیاریت، ئه وانه هه موو مولحیدن و مونا فیقن، باوه ریان
 به خوا و پاشه پۆژ نییه، جا گوئ بگره مارتن، ئه وه ئیمه یش
 ئه وسا له قاهیره و امان ده کرد، ئه ها، ئه ها، سه یریان بکه، چون
 قومی لی ده دن، ده یانبینیت چون به دوو که لی نترگه له رۆحیان
 قانگ ده دن، پاشان تیشکی ئه و خۆره گهرمه کاسیان ده کات و
 رۆحیان له جهسته ی کولایاندا بیزار ده بییت، ئینجا ته واو بیتهوش
 و سه ر ده بن، وه ک چون هه نگه ربه کان دوو که ل به شاره هه نگدا
 ده که ن، به خوای گه وره، به ندبوون مانای لیسه ندنه وه ی مافی
 به مرقۆبوون و ته نانه ت ئیمانیشته لی زهوت ده کات، زیاتر له
 بیست سال له مانای به مرقۆبوونم گه رام، کاتیک خه ریک بووم لی
 نزیک بیمه وه، ئه وه روه ی دا، که بۆم باس کردیت، له وانه یه تو
 له و باسانه م سه رت ته قه ی بیته، به لام ئه وه یش ده گه رپته وه بۆ
 ئه وه ی من ده میکه ژیان ی به ندیم په سه ند کردوه، له بیرم چۆته وه
 چون ئه زموونی ژیان و سه ربه سته بکه م، مه به ستم له تو نییه،
 به لکوو مه به ستم خۆمه، تو هیتشتا بۆن و به رامی مرقۆفیککی
 سه ربه سته لی دیت.¹

ئه وه نده به سه رنجه وه گویم له سه لیم گرتبوو، قسه کانی
 قورسایان له سه ر زه ینم کرد و گوشاریان بۆ هینام، به
 دلپه ربیه که وه، به هیتواشی و له بن لیوه وه چپانیدم،² وا په روه رده
 کراوم، له ده ره وه ی خۆم هه رگیز بۆ سه ربه سته نه گه رپیم، جا
 لیزه یم یان له...³

تو باشته ر وایه گوئ له من بگریته، باشته ر وایه وشه ی سه ربه سته

به زووترين كات له بېر خوت بهرېته وه. ئه و وشه يه، له م كاوله يه دا
فايرۆسيكه و دات دهرزېتېت.

‘يانى، به و هموو بېماناييه وه ئېره م قبول بېت؟’

له و دهمه دا، له فيكه فيكى پۆليسه كان راچله كين، له ناكاو به
گورپه پانى به ندينخانه كه دا بلاو بوونه وه، پۆليسه كان نيزگه له
كېتسه كانيان پېش خويان دان و له دهرگايه كه وه كه ده كه و ته ژير
ژووره كه ي ئيمه وه كردنيان به ژووردا، له كاتېكدا ئيمه له
دهره وه مان دهروانى و بېئاگا بووين، له وه ي دوو پۆليس هاتبوونه
ناو ژووره كه مان و له پشتمانه وه بېدهنگ راوه ستابوون، بى
ئوه ي بماندوينن، كه له بچه يان كرده دهستان و پېش خويان داين،
سه ليم له بهر خويه وه هر ده بېولاند و چهن د جاريك، هر وه كوو
پېشه ي هميشه يى جنيوى به پۆليسه كان دها، پۆليسه كاننېش
نووكى داره كانيان له قنگ و لاقه برغه ي دها و پنى پېده كه نين،
زورى پى نه چوو، گه ياندينيانه وه ناو ژووره كونه كه ي خومان،
پۆليسه كان، وه ك ئوه ي ياريمان له گه لدا بكن، سه روشه قيان له
قنگمان هه لدا و به دم قاقا ليدانه وه لتيان دا پويشتن.

سه ليم باله كانى پان كردنه وه و چهن د جاريك به ده ورى خويدا
خولايه وه، به دم پېكه نين و به دهنگى بهرز وتى، ‘ناخ، ژووره كه م،
به خوا به هه شت بى ناگات، ماله كه ي خوم!’

پاش ئوه ي تاويك بوو به جووت پېده كه نين، سه ليم له و دهمه دا
به دم پېكه نينه وه به ژووره كه دا ده هات و ده چوو، چووم له سه ر
قهرافى جېگه كه دانېشتم و له سه ليم دهروانى، له يه ك
ساته وه ختى كورتدا، رهنگى گورا و رهش هه لگه را، له پر
هه لوېسته يه كى ده كرد و سه رسام له هېلكاريه كانى سه ر

دیواره‌کانی دەرپوانی، دەستی لەیەک هەلپێکان و وشک لە بەردەم پۆرتریته شیواوەکەى سەر دیواره‌کەدا ڤاوەستا، ئەو پۆرتریتهى شیویندرابوو. سەلیم پۆژانە چەند جارێک دەستەونەزەر بەرامبەرى ڤادەوہستا و تاویک لێى دەرپوانى.

لەناکاو سەلیم بیدەنگی نێوانمانى شکاند و وتى، 'دە سالیك پینش ئیستا، ئەو وینەیهى ئەوم کیشا، چونکە زۆر بیرم دەکرد، خوشکە بچکولانەکەم، فاتمە، خوا ببەخشیت، ئەوسا کە منداڵ بووین، بۆمان دابین نەدەکرا، بەردەوام بە مالەکەدا دەگەرا و لەبەر خۆیەوہ دەنگى لێوہ دەهات و نووزە نووزى بوو، هەرگیز بە ئیمە سەرسام نەبوو، بەردەوام لەگەل خۆیدا دەدا و لەبەر خۆیەوہ گۆرانى دەچى و پیدەکەنى.'

لەژێر لێوہوہ، بى ئەوہى ڤوو لە سەلیم بکەم وتم،

'ئەویش یەکیک بوو لە ڤەوشتەکانى دایکم.'

'چۆن؟'

لەمەوہ بیدەنگ بووین، بە سەرنجەوہ لە پۆرتریته‌کەم ڤوانى، مالى خۆمانى بەبیر هینامەوہ، ئەو مالەى لەگەل دایکەدا بەتەنیا تیندا گەورە بووبووم، مالىک لە پێشانگەى وینە دەچوو. مالىک، دیواره‌کانى بە تابلۆکانى دایکم داپۆشرا بوو، لەسەر دیواره‌کان، ئەو جینگەیانەى تابلۆیان پێوہ نەبوو، من بە دەباشیر یان بە قەلەم ڤەنگم کردبوو، گەلێ جار دایکم تابلۆ یان سکىچى بە

تەواونەکراوى بەجى دەهیتشت، پاشان دواى مانگىک، زۆر جار، پاش دوو سالیک دەگەڤایەوہ سەریان و دیسان کارى تیندا دەکردنەوہ. سەر تا خوار، دار و دیوار و هەموو کەرەستەى ناو مالەکەمان بە ڤریشکى ڤەنگ داپۆشرا بوون، ژوورى خەوتن و

حهمام و تهنانت ئاودهسته که یشمان بهر شه پۆلی پهنگ که وتبوو،
یان پر بوو له که رهسته ی نیگار کیشان.

ئو پوژه، تا زیاتر له پورتریتی سهر دیواره که ورد ده بوومه وه،
زیاتر وینه ی دایکم تیدا ده بینی، که سیک که هرگیز وینه ی له
پیشچاو ون نابیت، ئه و ئافره ته له شولارپیک و قژ پهش و لوله
بئوینه یه، ئه ویش هرگیز سه رسام نه بوو به دونیای دهره وه ی
خوی، ته نها له دونیای خویدا ده ژیا و له گه ل خویدا ده دوا و له بهر
خویه وه پیده که نی، شه و پوژ به ماله که دا راوړاوینی بوو، یاری
به پهنگ ده کرد و گورانی بۆ خوی ده چپی، هاوړتی هه میشه یی
نه بوون، تاکوته را پیاویک له ژیانیدا پهیدا ده بوو، له ناکاویشدا لیتی
ون ده بوو.

هه موو ژیانی پارچه یه ک بوو له هونه ره که ی، وه کوو چۆن هه موو
جاریک خوی ده ی وت، 'پهنگ بهری چاوی گرتووم، ده بیته
بیانریژم به که نفاسیکدا، ئه گینا بهرپتی خۆم نابینم.'

له کاتیکدا دایکم ئه مه ی ده وت، من زۆرم لی ده کرد تاوه کوو
تاویک پیکه وه بچینه دهره وه، بۆ باخیک، بازاریک، سینه مایه ک.

ئینجا که زۆر مه ست ده بوو، ده ی وت، 'من هه له کانی سروشت
پاست ده که مه وه، ته مه نی به هار دریزتر ده که م، وه رزه کانی تر
مروڤ بیتزار ده که ن، من پهنگه ونبووه کان ده بینم، هیله
شاراوه کان هه ست پی ده که م، له نه بوونه وه ده یانته یتمه دیوی
بوون و سه ره له نو ی ده یانخولقیتمه وه.'

به بیرم دیت، کاتیک من پازده سالان بووم، دایکم پیشانگه یه کی له
یه کیک له موزه خانه کانی ئه مستردام کرد بووه وه، له سه ر تابلویه کی
نووسیوی، 'هه موو شتیک له ژیانی مروڤدا بریتییه له درۆ، ته نها

یهک شت نه بیت، ئه ویش درۆ خۆیه تی.^۱
زۆر بهی گوڤار و پوژنامه کان، ناویان لی نابوو، 'په شیبین و
شیت!'

دوایین جار که دایکم بینی نیگار بکیشیت، له سهه که نفاسینکی
سیمه تری بوو، که دوو مه تریکیش بهرز ده بوو، دهیان سه تلی پر
له پهنگی له پیش خۆی دانابوو، دهستی له سه تله کان ده ژهند و به
پووی که نفاسه که یدا ده هینا، سه دان فورم و هیلکاریی غه ریبی
تیادا به دی ده کران، هه موو پهنگیان لی ده چۆر پیه وه و تک تک
ده که وتنه سهه ئه رزه که، له ته ماشا کر دنیاندا، هه ستت ده کرد
هه موو ماسکن و لیت ده روانن و پووبه پرووت دین، بیوچان
شه رابی ده خوارده وه، ئه وه نده مه ست بوو بوو خۆی به پیه بو
پانه ده گه را.

کاتیک دایکم نیگاری ده کیشا، بیده نگ ده چوه ناو قوولایی خۆی
و ههسته کانی له سهه بیرۆکه که ی راده گرت، چه نده مه ست بووایه،
هه رده م ئاگای لای من بوو، هه رگیز فه رامۆشی نه ده کردم.

پهنگ

ئەو پوژەم باش بەبیر دیتەو، تەمەنم پینچ سالان بوو، لە کاتێکدا دایکم سەرقالی نیگارکیشان بوو، من بە ماله‌که‌دا راو‌پا‌وینم بوو، سەرەتاتکیم لەگەڵ دایک‌مدا دەکرد، فرسەتم لێ هینا و بەسکە‌خشکی خۆم گەیان‌دە ژیر ئەو میزە‌هی کەرەستە‌ی نیگارکیشانە‌که‌ی لەسەر بوو، دایکم لەو دەم‌دا لە بەردەمی ئەو میزە‌دا راو‌ه‌ستابوو، کە دەیان سەتلی بۆیە‌ی پەنگا‌ورەنگی ئاکریلی لەسەر بوون، بە مەبەستێ ئێو‌ه‌ی لە ئا‌وردانە‌و‌ه‌یدا بێت‌رسینم، تاویک بوو چا‌و‌ه‌روانی بووم و خۆم لێ مەلاس دا‌بوو، هەناسەم لە خۆم ب‌پ‌ییوون، نەمدە‌زانی دایکم هەمان مەبەستێ هە‌یە و بە لا‌چا‌ویک چا‌و‌د‌یری کردبووم، لەناکا‌ویک‌دا وتی، 'ئێو‌تا!'

لە عەزە‌تان‌دا پا‌چ‌لە‌کیم و راست هەستامە سەر پێ، لە ئە‌نجام‌دا هەموو سەت‌لە بۆیە‌کان ق‌ل‌پ بوونە‌و‌ه بەسەر ئە‌رزێ ژوورە‌که‌دا. لە‌تاو ئازاری سەرم و ترسی ئەو پ‌و‌ودا‌و‌ه چا‌و‌ه‌روان نە‌ک‌را‌و‌ه، چاوم پ‌ر بوون لە فرمی‌سک و دەستم کرد بە گریان، دایکم بە‌دەم

پیکه نینه وه سه یریکی کردم و تاویک له رهنگه پزاوه کانی پروانی، شه پۆلیان گه یشتبووه ئه وسه ری ژووره که. به ترس و له رزیکه وه له دایکم پروانی، دهستی بۆ راکیشام و وتی، 'دهستمم بدهری.' دهستی گرتم و به دوا ی خۆیدا راکیشام، به پینی په تی به ناو بۆیه پزاوه که دا چهند جار یک هاتین و چووین، دهستی کرد به قاقای پیکه نین و خیرا خیرا به بنی پینه کانی شه پۆلی به رهنگه کان دها. هیتشتا چاوم پپر بوو له فرمیسک، دلم خیرا لیتی دها، دایکم ته ماشایه کی کردم و وتی، 'نازیه کهم، خۆت دلگران مه که، با وا بلین، ئیمه ئیستا وهک دوو ئاژه لاین، بزن و کار، ئا، ئا، بیئاگاین له یاسا و پرسیای ژیان، چاک و خراب، پاک و قیزه ون، پاشان ئیمه، هه موو پروداویک وه کوو گه مه یه ک ده بینین.'

من هیتشتا نووزه نووزم بوو و ژیر نه بوو بوومه وه، کاتی ئه و له ناو بۆیه که دا له سه ر دهم پال که وت و دهستی کرد به باله مه له، داواشی له من کرد مه له بکه م، 'ده ی نازیز، وه ره.'

به سه رسامیه وه لیم دهروانی، به دهست و په لی بۆیاوییه وه، به پیکه نینه وه هه لمه تی بۆ هینام و له باوه شی گرتم، دهستم کرد به پیکه نین له گه لیدا و تاویک له ناو بۆیه ئاکریله که دا تلاینه وه، به چنگ بۆیه مان ده کرد به سه رو گویتلاکی یه کتریدا. به وه یشه وه نه وه ستاین و به ماله که دا ده ستمان کرد به راو پرواین، ئاسه واری پینه کانمان گه یشتنه هه موو جیگه یه کی ماله که، سالانیک دوا ی ئه و پوژه ییش، رهنگی ئاکریل به کاشی و پلیکانه و پیخه فی ژووری خه وتنه کانیشه وه دیار بوو.

پوژی دوا ی ئه و پروداوه، یه که م پوژی چونم بوو بۆ قوتابخانه، سالیکی بوو له خۆئاماده کردندا بووم، هه روه ها بۆ یه که مین جار له

ژیاندا، چوار کاتژمیر له دایکم جیا بوومه وه، رووداوه کانی نه و
رۆژه، له خانە یاده وهرییه کانددا به جۆریک له خه یالمددا تومارن،
که تاکوو له ژیاندا مابم، ئاسان دهستم پێیان رادهگات و دهتوانم
بیانگێرمه وه.

پاش ئەوهی دایکم له پۆلینکدا و له ناو زیاتر له بیست قوتایی تردا
به جێ هیشتم، مامۆستا که مان گهنجیکی بالابه رزی زهرده له بوو،
له ته نیشته کچیکی قه له وی پرچ زهرده وه دانیشتیبووم، خوی لی
نزیک ده کرمه وه و شانی له شانم ده خشاندا، مامۆستا که مان خوی
پی ناساندین و داوای له ئیمهیش کرد، یه ک یه ک و له جینگه ی
خۆمانه وه ههستینه سه ر پی و ناوی خۆمان و دایک و باوک و
خوشک و براکانمان بلێین، له ریزی ناوه راستدا دانیشتیبووم،
مامۆستا که مان ئاماژه ی کرد، له ویوه دهست پی بکهین، چوار یان
پنج هاوپۆلم پێش من خۆیان ناساند، کاتیک سه ره ی من هات،
هه ستامه سه ر پی و زۆر به خیرایی وتم، 'من مارتن سه له مق،
دایکم ئە یفا سه له مق.'

خیرا دانیشتمه وه، هه موو به سه ر نه چه وه لێیان پوانیم، مامۆستا که م
له جینگه ی خۆیه وه لێی پرسیم، 'مارتن، تو باوک و برا و خوشکت
نیه؟'

سه یریکی مامۆستا که م کرد و پاشان چاویکم به سه ر
هاوپۆله کانددا گێرا و له بهر خۆمه وه، 'نه خیر.'

'نه خیر، نه خیر، نه خیر چی!'

'نه خیر مامۆستا.'

'ئاوا، فیر به، به دوو وشه وه لام بده ره وه. به ریزه وه!'

'به لی مامۆستا.'

له پر زهنگ لیتی دا، دهنگی ئه و زهنگه ی بۆ یه کهم جارم بوو له
نزیکه وه گویم لیتی بییت، پیشتر له مالی خومانه وه، رۆژانه دووراو
دوور گویم لیتی ده بوو، مامۆستا که مان پتی وتین، 'هه موو بچنه
گۆره پانی قوتابخانه و یاری بکن، ئه گهر گویتان له دهنگی هه مان
زهنگ بوو، خیرا بگه رینه وه پۆل و هه ریه که له جیگه ی خوی
دابنیشیت.'

زۆر له قوتابییه کان به په له په ل، پیش مامۆستا که مان که وتن و به
پاکردن بسۆ گۆره پانی قوتابخانه که چون، دوا ی هه موو
هاو پۆله کانم که یستمه گۆره پانه که، چاویکم به هه موواندا گیرا، له و
دهوروبه ره، له نزیکی هاو پۆله کانم وه تاویک هه لویستم کرد و
گویم لئ گرتن، به نیازی ئه وه ی به لکوو یه کیکیان لیم بروانی یان
بانگم بکات بۆ یاریکردن، زوو بتهیوا بووم لینیان و چووم له
ناوه راستی گۆره پانه که دا ده باشیره کانم له گیرفانی پانتوله کهم
ده رهیتان و له سه ر کاشیی گۆره پانه که دهستم کرد به
نیگار کیشان.

قوتابییه کان هه موو به چوارده ورمداراپاوینیان بوو، له
سه ره تاوه که س سه رنجی نه دام، پاش ئه وه ی نیگاری باخچه یه کی
ئاژه لانم کیشا و ده یان ئاژه لم له نئویدا وینه کرد، نازانم چه ندبوو
له سه ر ئه ژنۆم که وتبووم و سه رم داخستبوو به سه ر کاشییه
په ننگراوه کاند، چه ن دین قوتابی له ده ورم راوه ستابوون و لینیان
ده پوانیم، دوانیان به ده م یاریکردن و قاقای پیکه نینه وه به سه ر
نیگاره که مدا بازبازینیان ده کرد، بی گویدان پییان، خیرا خیرا به
دهستی راست و چه پم خه ریکی هیلکاری بووم، ویستم نیگاری
ئه و باخی ئاژه لانه ی له خه یالمدای بوو، له سه ر کاشییه کان بیکیشم،

لهو دهمه دا زهنگ لتي دا، خيټرا چواردهورم چؤل بوو، ئينجا دواي قوتاببييه كان كه وتم و گه پامه وه بؤ پؤل و سهر جيگه كه ي خوم، وانه ي دووهم، سه بيركردني چهند كورته فيلميك بوو، هه موو دهر باره ي يه كه م پؤژي قوتابخانه بوو، مامؤستاكه مان جار جار فيلمه كان ي ده وه ستاندن و ليدواننيكي له باره يانه وه دها.

له پشوي دووهمدا، هه موو هاوپؤله كانم چوونه وه بؤ گؤره پاني قوتابخانه، به تهنيا له پؤله كه دا مامه وه، تاويك به پؤله كه دا گه پام و چهند ده باشيريكم به پوي تهخته ره شه كه دا هينا، باش به بيرم ديت، بيرؤكه ي ئه وه م بؤ ده هات، ئه گه ره له سهر ديواي پؤله كه ئاژه له كان بكيشم، له وانه يه هاوپؤله كانم و مامؤستاكه م زوريان به لاوه جوان بيت و ئه و ديواره كال و سپيانه يش ره نكيكان ديته وه به به ردا.

هه موو ده باشير و قه له م بؤيه كانم له جانتاكه م دهره ينان و ده ستم كرد به وينه كيشاني چهندين ئاژه له، گه وره و بچوك، بؤ كيشاني گه وره كان، ده چوومه سهر ميزه كان، چهند بالنده يه كيشم له سهر شووشه ي په نجه ره كان كيشان، له سهر ميزيڪ پاره ستابووم خه ريكي كيشاني سهر و گوئي ورچيڪ بووم، كاتيڪ گويم له دهنگي هاوپؤله كانم بوو، به لينشاو خويان كرد به ژووردا، يه كيڪ له قوتاببييه كان زريكاندي، 'تو بؤت نييه!'

به دواي ئه ودا هه موو به كؤرس، 'بؤت نييه، تو بؤت نييه!'
بي ئه وه ي ئاوپيان لي بده مه وه، به دهم نيگار كيشانه وه له بهر خومه وه، 'به لاتانه وه جوانه؟'

دهنگي گر به په روشيکه وه پر به پؤله كه نه پاندي، 'ئه وه خه ريكي چيت؟ دابه زه، دابه زه خيټرا!'

ئاورم دايه‌وه، مامۆستاكه‌م بينى، خه‌ريك بوو ده‌گه‌يسته به‌رده‌م
ئو ميزه‌ى منى له‌سه‌ر پاره‌ستابووم، به‌هه‌ردوو ده‌ستى، هه‌لى
گرتم و له‌ئهرزه‌كه‌دا داي نام و پىنى وتم، 'بۆت نىيه له‌سه‌ر
ديوارى قوتابخانه بنوسيت!'

قوتابىيه‌كان هه‌موو ديسان به‌كۆرس، 'بۆت نىيه، بۆت نىيه له‌سه‌ر
ديواره‌كان بنوسيت.'

مامۆستاكه به‌توسىكه‌وه سه‌يرىكى كردم و پىنى وتم، 'به‌لى،
هه‌رگيز بۆى نىيه.'

شانى گرتم و بۆلاى ته‌خته‌ره‌شه‌كه پىش خۆى دام، پاي وه‌شاندم
و به‌توره‌بىيه‌وه لىنى روانىم و پىنى وتم، 'ليره بوه‌سته، نه‌جولنى،
ئىستا ديمه‌وه، ده‌چم به‌دواى به‌په‌يوه‌به‌ردا.'

مامۆستاكه هيشتا له‌پۆله‌كه‌ده‌ر نه‌چوو بوو، قوتابىيه‌كان به
ژووره‌كه‌دا په‌رته‌وازه بوون، هه‌ريه‌كه به‌جۆرىك خه‌رىكى كپان و
سپينه‌وه‌ى وىنه‌كانم بوو. فرىا نه‌كه‌وتن زه‌ره‌ر بگه‌يه‌ننه وىنه‌كان.
هه‌ر كه‌گوڤيان له‌ده‌نگى پىنى مامۆستاكه بوو، خىرا هه‌ريه‌كه
به‌هه‌له‌داوان له‌جىگاي خۆى دانىشته‌وه، به‌په‌يوه‌به‌رى قوتابخانه له
شانى مامۆستاكه‌وه بوو، كابرايه‌كى تۆكمه‌ى بچووكى قژن و
سووركارى لوت زل بوو، له‌هاته‌ه‌ژووره‌وه‌يدا، پاش ئه‌وه‌ى
چاوىكى به‌ژووره‌كه‌دا گىرا، سوور بووبووه‌وه و چاوى زه‌ق
دابچران، پووى تى كردم و به‌توره‌بىيه‌وه، 'بۆت نىيه، گوڤ
پووت، بۆت نىيه!'

به‌دوايدا مامۆستاكه و پاشان هاوپۆله‌كانم دووباره‌يان كرده‌وه،
'بۆى نىيه، ئه‌و بۆى نىيه.'

به‌په‌يوه‌به‌ر زياتر لىم ده‌هاته پىش و چاوى خه‌ريك بوو ده‌ر

دهپهړی، به توورپه‌ییه‌وه نه‌راندی، 'بوت نییه له‌سه‌ر دیواره‌کان بنووسیت، نیگار بکیشیت، ئه‌وه‌ی تو کردووته، جیگه‌ی قبول نییه، تو چون بوت نییه له‌سه‌ر دیواره‌کانی ماله‌وه‌تان بنووسیت، ئاواش بوت نییه له‌سه‌ر دیواره‌کانی قوتابخانه بنووسیت و نیگار بکیشیت، تیگه‌یشتی لیم، هرگیز بوت نییه.'

له چاره زه‌قه‌کانی به‌پړیوه‌به‌رم روانی و وتم، 'به‌لی، چون، له ماله‌وه بوم هه‌یه، به‌لام دیواره‌کانی مالی ئیمه، جیگه‌ی به‌تالیان تیدا نه‌ماوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت بو به‌شی نیگاری مشکیکیش!'

دهستی له‌پشتی هه‌لپیکان و به توورپه‌ییه‌وه وتی، 'ناچیت به ئه‌قلمدا، راست ناکه‌یت، ده‌ی گوی پروت، جانتاکه‌ت هه‌لگیره و پینشم بکه‌وه، پنیوسته په‌یوه‌ندی به باوکت یان دایکه‌وه بکم، له‌گه‌ل تو سوودی نییه!'

پینشی خوی دام و بردمی بو ژوره‌که‌ی خوی، له ده‌رگا‌که‌دا راوه‌ستا بووم، کاتیک له ده‌فته‌ریک ده‌گه‌را و وه‌کوو شتیکی بیر که‌وتبیته‌وه، ئاورپکی خیرای لی دامه‌وه و لیتی پرسیم، 'ده‌بیت دایک و باوکت له مال بن؟'

له‌ژیر لیتوه‌وه و به توورپه‌ییه‌وه وتم، 'نازانم.'

پاش تاویک گه‌ران به ده‌فته‌ره‌که‌دا، ده‌ستی دایه ته‌له‌فونی سه‌ر میزه‌که و زوری پن نه‌چوو، ده‌ستی کرد به‌لیدوان له‌گه‌ل دایکمد، به‌پړیوه‌به‌ر زور به‌کورتی وتی، 'پنیوسته هر ئیستا به‌پیزت بگه‌یته ئیره و کورپه‌که‌ت، مارتن، زهره‌ریکی گه‌وره‌ی له قوتابخانه‌که‌مان داوه.'

ته‌له‌فونه‌که‌ی داخسته‌وه و بیده‌نگ به ژوره‌که‌دا، له راسته‌وه ده‌چوو بو چه‌پ. به‌رده‌وام لیم ده‌روانی. پاش چه‌ند خوله‌کینک،

دایکم به شپرزهبییه که وه خۆی کرد به ژووردا، له پێوه بی
سلاوکردن، پوووی له من کرد و لیتی پرسیم، 'چی بووه ئازیز؟
چی پوووی داوه؟'

پێ رانهگه یستم وه لامی دایکم بدهمه وه، به پێوه بهر خۆی هاویشه
نیوانمان و پوووی له دایکم کرد، 'ئه یفا سه له مۆ، تۆ ئه یفا سه له مۆی
شێوه کاریت، وا نییه؟'

دایکم به ساردیییه که وه، 'به لئ، خۆیه تی.'
به پێوه بهر پوووی تێ کردم، 'ده ی، کورپی جوان، بپۆ، تۆ بپۆ و له
گۆرپه پانی قوتابخانه چاوه پروانی دایکت بکه.'

سه یڕیکی دایکم کرد، چاوم له چاوی بپری، ده ستیکی هینا به
سه رمدا، 'بپۆ، ئازیزه که م، چاوه پروانم به، هه ر ئیستا دیم بۆ لات.'

گۆرپه پانی قوتابخانه که که سی لئ نه بوو، هیلکاریی باخی ئازله که کانم
شیتویندرابوو، به لام به چوارده وریدا، ده یان وینه ی ئازله ی
ره نگا و په نگی تر کیشرابوو، بی وه ستان دووباره دهستم کرد به
کیشانه وه ی باخه که، یه ک یه ک ئازله له کانم تۆخ کردنه وه. سه رم
به سه ر هیلکاریی پوووی کاشیییه کانداندا نه واندبوو، له ناکاو دایکم
ده ستیکی به قژما هینا، له لامه وه پاره وستا، 'ئه مه یشیان زۆر جوانه،
ته واو بووه؟ ئه گه ر ته واو بوویت، له گه لم وه ره با بپۆینه وه بۆ
ماله وه.'

تاویک به ده وری کاشیییه ره نگراوه کانداندا سووراپیه وه و به
سه ر نه چه وه لیتی پروانی، پاشان له بهر خۆیه وه وتی، 'ئه و نه زانانه
تیناگه ن له مانای په نگ، با بزانیته ئه زیزه که م، تۆ هیه چ کاریکت
نه کردوو هه له بیته، من له مه به ستی تۆ تیده گه م، تۆ ویستووته

پۆله که بپازینته وه و له ژوورینکی گه وره کانه وه بیکهیت به پهلینکی
په ره له پهنگ بۆ مندالانی هاوته مهنی خۆت، ئه وه قوتابخانه نییه،
به لکوو فه قهیرخانه یه، ئه وه کاوله یه جینگه ی تو نییه. دایکت له
سبه یینتوه به دوا ی قوتابخانه یه کی گونجاودا ده گه پیت، ئه مستردام
په ره له قوتابخانه. هه لویسته یه کی کرد و وتی، 'ده لیم، پیشبرکتیه ک
بکهین، تا وه کوو به رده رگای ماله وه، بزانه کاممان خیراین له
پاکردندا.'

له شانی یه که وه پاره ستاین و من تا سیم بژارد و هه ردوو کمان
به پاکردن به ره و ماله وه بووینه وه.

سه‌لیم

سه‌رمای شهو، که‌سیره‌ی کردبووین. کات، به‌یانی زوو بوو، پینش ئه‌وه‌ی خۆر پووناکیی خوی به‌ پووی بیابانه‌که‌دا بپژینیت، پۆلیسه‌کان وه‌کوو پیشه‌ی پوژانه‌یان، خویان به‌ ژووره‌که‌ماندا کرد و چاوینکیان پیندا گیترا، چهند جارێک سه‌ره‌داریان له‌سه‌ر سنگمان کوتا و به‌جینیان هیشتین.

له‌گه‌ل سه‌لیم به‌ ژووره‌که‌دا ده‌ستمان به‌ گه‌ران کرد، بی ئه‌وه‌ی به‌یانی باشم لی بکات، تاویک بوو به‌بیده‌نگی به‌ ژووره‌که‌دا ده‌گه‌راین. پاشان سه‌لیم له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ گیترا‌نه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی:

‘ئه‌وسا که‌ منداڵ بووم، هه‌موومان له‌ خانوویه‌کی گه‌وره‌دا ده‌ژیاین، خانوویه‌کی گه‌وره‌ی له‌ به‌رد دروستکراو، ته‌مه‌نی ئه‌و خانووه‌ ده‌گه‌پرایه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می باپییره‌ گه‌وره‌م، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی عوسمانیه‌کان میسریمان داگیر کردبوو و حوکمی ولاتیان ده‌کرد.

ماله که مان به مالی ئاغا ناسرابوو. به خوا بههشتیک بوو بۆ خۆی.

له سهردهمی باپیره‌مدا، ده‌یان گوند و هه‌زاران هیکتار زه‌وی مولکی ئه‌و بوون، وه‌کوو ده‌یانگه‌نراپه‌وه، به‌ده‌سه‌لاتترین ئاغا بووه له‌هه‌ریمی ئه‌سیوط، هه‌رچه‌نده‌ باوکم جیگه‌ی باوکی گرتبۆوه، به‌لام باوکم ده‌سه‌لات و مولکیکی زۆری له‌ده‌ست دابوو، ته‌نها ئه‌و گونده‌ی خۆمان و زه‌ویوزاری ئه‌و گونده‌ی بۆ مابوونه‌وه، گونده‌که‌یشمان ناوی ته‌ل عومه‌ر بوو، گونده‌که‌ به‌ ناوی باوکه‌وه‌ ناو نرابوو. ماله‌که‌مان ده‌که‌وته‌ سه‌ر سنووری ته‌ل عومه‌ر، له‌ ماله‌که‌مانه‌وه‌ بۆ ناو دیکه، نزیکه‌ی کیلۆمه‌تریک ده‌بوو، هه‌ر بیست مالیک ده‌بوو، دینی ته‌ل عومه‌ر، ده‌ کیلۆمه‌تریک له‌ باشووری شاری ئه‌سیوط و له‌ خۆرهلایه‌وه، پروباری نیل بوو، سێ سه‌د و په‌نجا کیلۆمه‌تریکیش له‌ باشووری قاهره‌وه‌یه.

چه‌ندین هیکتار به‌ چوارده‌وری ماله‌که‌دا باخوباخت بوو، دار خورما و زه‌یتوون و ده‌یان داری میوه‌ی تری به‌ردار، به‌ خوای گه‌وره‌ مارتن به‌هه‌شتیک بوو بۆ خۆی، پڕ له‌ میوه‌ و ئاوی سازگار، سێ خزمه‌تکاریشمان هه‌بوو، به‌ خۆیان و تفه‌نگه‌کانیان‌ه‌وه، شه‌و و پوژ پاسه‌وانی مال و باخه‌که‌یان ده‌کردین، جیگه‌ی خه‌وتن و چه‌وانه‌وه‌یشیان له‌په‌شتی ماله‌که‌مانه‌وه‌ بوو، دوو ژووری خۆیان هه‌بوو، پاسه‌وانه‌کان بۆیان نه‌بوو پێیان بنێنه‌ ناو ده‌رگای مالی ئاغاوه، ئه‌و یاسایه‌یش، ئیمه‌ی مندالانی ماله‌که‌ی لێ ئاگادار بووین و به‌رده‌وام چاودیریمان ده‌کردن.

باوکم سێ ژنی هه‌بوو، ژنی یه‌که‌می، که‌ ئامۆزای خۆی بوو، له‌ ته‌مه‌نی چوارده‌ سالیه‌وه‌ خیزانی بوو، له‌ هه‌مان کاتدا، جیگر و

دهمپراستی باوكم بوو، حهوت كوپى هه بوو، هه موو مندالى نهو
ماله به دايه گه وره بانگمان ده كرد، ته نانهت دايكم و ژنه كه ي تری
باوكيشم، هه ر به دايه گه وره بانگیان ده كرد.

ژنى دووه مى، يازده كوپى له سهر يهك بووبوو، دايكم دوايين ژنى
باوكم بوو، ناوى سه لما بوو، من و فاته مى هه بوو، مندالترین
مندالى خيزانه كه بووين، فاته مى خوشكم، تاكه كچى باوكم بوو.

ماله كه مان، له ده رگايه كى ئاسنى سه وزه وه لئوه ي ده چو وپته
ژوورى بۆ ناو هۆليك، كه ده مه تريك پان و يازده مه تريكيش
دريژ ده بوو، به چوارده وريدا چوارده ده رگاي ده كه وته سهر،
بيجگه له ده رگاي ژووره كه ي باوكم و چيشته خانه كه، كه رهنگيان
رهش بوو، هه موو ده رگاكانى تر، رهنگيان سوور بوو، له
سه ره تاي هاتنه ژووره وه دا، به ده ستي راستدا به ژووره كه ي
باوكم ده ستي پى ده كرد، ژوور يك، كه كه س له و ماله دا بۆى
نه بوو توخنى بكه وپت، ته نانهت دايه گه وره يش، له شانپه وه
ژوورى دايه گه وره و پاشان ژوورى ژنى دووه مى باوكم، به
گوپره ي ته مهنى ژيانيان له و ماله دا به دواى يه كدا ده هات، چونكه
ژووره كه ي من و دايكم و فاته مى دوايين ژوور بوو، پاشان ژوورى
كوپه هه رزه كاره كان بوو، ژووره كانى تر، جگه له باوكم، خوا
ئاگاداره هپچ كه س له و ماله دا نه يده زانى بۆچى به كار ده هينرين و
چيبان تيدايه، هه ميشه داخرا بوون و كليله كانيان ته نها لاي باوكم
بوو، چيشته خانه كه مان له گه ل شه ودا زور گه وره بوو، ده رگاي
ژوور يكيشى ده كه وته سهر، كه ژوورى زه خير ه مان پى ده وت،
زور جاريش باوكم ژنه كان و فاته مى تيدا به ند ده كرد.

ژوورى هه رزه كاره كان، زور جار به ژوورى پياوان ناومان

دهبرد، زوری پښ چوو تا باوكم وهكوو پياو بينيمى و برپارى دا
 بچمه ئه و ژوروهه و له گهل براكانمدا بخوم. ژوروهكې
 ئيمهيش، سڼ مه تريك پانى و چوار مه تريكش دريژيهكې بوو،
 تهنه سندوقيكې تهخته تندا بوو، ئه و پيخه فانه ي بؤ خه و تن
 به كارمان ده هيتان، دايكم به قه دكراوى له سهر سندوقه كه هلى
 ده چنين، چهند راخه ريكيش له ئه رزه كيدا راخرابوو، هر چي
 جلو به رگيشمان بوو، له سندوقه تهخته كه دا قايم كرابوو.

خوا ئاگاداره مارتن، تاوه كوو ئه مړوئش مهراقمه، به رده وام بېر
 له وه ده كه مه وه، ئاخو ئه و ژوروه داخراوانه چييان تندا بوو بيت،
 به تايبه تى ژوروهكې باوكم، كه ئيستايش خه ونى پتوه ده بينم.

خو شترين كات له سه رده مى منداليمدا، كه هيشتا باش له بېرمن و
 هه ميشه بېريان لڼ ده كه مه وه، تايبه تمه ندې ئتوارانى ئه و ماله بوو،
 كه دايه گه و ره خوړاكى دابه ش ده كرد به سهر هه موواندا، هه ر
 خيزانه مه نجه ل و قاپ و كه و چكى خوى هه بوو، مه نجه له كانيش،
 ئه ندازه يان به گويزه ي گه و ره و بچووكى خيزانه كان ده گوړا، هه ر
 خيزانه مه نجه لى پر له خوړاكى خوى وه ر ده گرت و له ژوروى
 خوى نانى ده خوارد، باوكيشم هه ر ئتواره يه له سهر سفره ي يه كيك
 له ژنه كانى بوو، هه ر ژنيك ئتواران مه نجه لى ده سكارى وه ر
 بگرتايه، به ماناى ئه وه بوو، كه خوړاكى تايبه تى باوكى تندا يه،
 يانى ئه و مه نجه له پوى له هه ر ژورويك بكردايه، باوكم ئه و
 ئتواره يه له وئ بوو، ئه وئيش دايه گه و ره برپارى له سهر دها، خوا
 شايه تى حاله، هه ر بيستويه ك منداله كې ئه و ماله، ئتواران به ريز
 له به رده م چيشخانه كه دا راده وه ستاين و چاوه روان بووين، ئاخو
 مه نجه له ده سكاره كه پوو له چ ژورويك ده كات، ئه و ئتواره يه كى

خیزوبه ره که ت پرووی تی دهکات، مانای ئه وه بوو، ئه و ژمه له ژوورهدا گوشت دهخوری و کورانیس بۆیان هه بوو له گه له باوکیاندا نان بخۆن.

دهزانی چی مارتن، ئه و ئیوارانه ی باوکه له ژوورهدا ئیمه ده بوو، له لایه وه داده نیشتم و پیکه وه له سه ر سینیه کی فافون نانمان ده خوارد، دایکه و فاته میش له ولاره به جیا، باش به بیرم دیت، دایکه فاته می له باوه ش دهنا و توند به خۆیه وه ده یگوشی، له عه زهت ئه وه ی نه وه که به ژوورهدا بکه ری و باوکه بیزار و تووره بکات، ئه وسا دایکه نانی نه ده خوارد و ده وه ستا، تاوه کوو ئیمه ته واو ده بووین، کاتیک باوکه له ناخواردن ته واو ده بوو، خیرا به جی ده هیشتم، ئینجا دایکه له گه له فاته ده ستیان ده کرد به ناخواردن. هه ره مان شه، له نیوه شه ودا، له کاتیکدا مانگه شه و ژوورهدا مانیه نیوه پرووناک ده کرده وه، باوکه جاریکی تر سه ردانی ژوورهدا ئیمه ی ده کرده وه، بۆنی باوکه ده کرد و گویم له ته په ته پی پینه کانی ده بوو، بۆنی ئاره قی له شیم ده کرد، خۆم له ژیر به تانییه کهم توند ده کرد و هه ناسه م له خۆم ده بری، چاوم توند ده نوکاند، ده ستم له سه ر گویم دانا بوو، هه رچه نده ته نها کاتیش بوو دایکه و باوکه پیکه وه ببینم، وه کوو تر، باوکه له پیشچاوی ئیمه دا توخنی ژنه کانی نه ده که وت.

ئیواره یه که له و ئیوارانه م باش له بیر ماوه، باوکه لای ئیمه بوو، له ناکاو فاته خۆی له ده ستی دایکه راپسکاند و خۆی گه یانده سه ر سینیه کی ئیمه، وه کوو من له لای باوکه وه لینی دانیشتم، له پر باوکه خۆی راپسکاند و راست هه ستایه سه ر پی، په لی فاته می گرت و له دووری دوو مه تریکه وه فری دایه باوه شی

دایکم، دهستی کرد به شەق تێهەلدانی دایکم و فاتمه، به خوای گه‌وره، باوکم ئەوه‌نده توورپه و بێزار دیار بوو، غه‌زه‌ب لێ ده‌باری، دایکیشم خۆی به‌سه‌ر فاتمه‌دا گرمۆله کردبوو، له‌ژێره‌وه هه‌ردووکیان ده‌یانزریکاند و به‌کۆل ده‌گریان، ئینجا باوکم سینی خۆراکه‌که‌ی هه‌لگرت و بۆ ژووره‌که‌ی خۆی بردی، تاوه‌کوو ناو هۆله‌که به‌دوایدا چووم، ئاوپی لێ نه‌دامه‌وه و ده‌رگای ژوره‌که‌ی توند به‌دوای خۆیدا داخست، هه‌یشتا من پاروویه‌کم خواردبوو، تاویک به‌رامبه‌ری دایکم و فاتمه پارووستام و خۆم لێ توورپه کردن، به‌ره و پرویان ده‌ستم کرد به‌ شەق داهێتانه‌وه.

ئه‌گه‌ر باش له‌بیرم مابیت، دایکم سه‌ری هه‌لنه‌بړی و لیتی نه‌پروانیم، به‌کۆل به‌سه‌ر فاتمه‌دا ده‌گریا، ئەوه‌ی ئیستا له‌ خه‌یالمدا مابیت، با بزاتم، ئا، پیم وتن، 'خه‌تای ئیوه بوو، باوکم رویشت.'

ده‌زانی، مارتن، ئەو ئیوارانه‌ی باوکم لای ئیمه نانی ده‌خوارد، ته‌نها ساتیک بوو که پینکه‌وه بین، به‌س من و ئەو و که‌سی تر نا، ته‌نها له‌و ساتانه‌دا، ئەو پیاوه باوکی من بوو، وه‌کوو تر، خوا ئاگاداره نه‌سه‌یری ده‌کردم و نه‌ده‌یدواندم. ئەو ئیوارانه‌ی له‌گه‌ل باوکمدا پینکه‌وه نانمان ده‌خوارد، هه‌موو جاریک باوکم لیتی ده‌پرسیم، "کۆرم، بووی به‌پیاو؟"

زوو‌زوو خۆم قنچ ده‌کرده‌وه، بێ ئەوه‌ی بویرم لیتی بپروانم، له‌ وه‌لامدا ده‌م وت، "به‌لێ باوکی به‌پێزم."

به‌خوا ئەوسا، جاری واش هه‌بوو، به‌مانگ باوکم سه‌ری به‌ ژووره‌که‌ی ئیمه‌دا نه‌ده‌کرد، به‌بیرم دیت، باوکم هه‌موو جاریک ده‌ی وت، "من ته‌نها له‌گه‌ل پیاودا ده‌چمه سه‌ر سفره‌."

'ئەوسا پیم وا بوو ده‌بیت من هۆکاری ئەو نه‌هاتنه‌ی باوکم

بوویتم، بهردهوام براکانم تانهیان لئ دەدام و دهیان وت،
"باوکمان دیتە ژووریک، که پیاوی تیندا بیت."

پاش ئەوهی سه‌لیم پووبه‌پووی دەرگا که پراوه‌ستابوو، تاوینک بوو
بیدەنگی دای گرتیوو، له‌وه ده‌چوو له‌خه‌یاڵیدا بۆ به‌سه‌رهاتیکی تر
له‌پاوردویدا بگه‌ریت، لێم پرسی، 'ئەوسا تەمەنت چەند بوو؟'
'هوت تا هه‌شت سالان بووم.'
'ئە، باوکت چۆن پیاویک بوو؟ په‌یوه‌ندییت له‌گه‌لی گه‌شت
به‌کوی؟'

'باوکم پیاویکی بالابه‌رزی که‌ته‌ی چوارشانه بوو، کاتیک من
له‌دایک بووم ئەو دەمیک بوو په‌نجا سالی تێپه‌راندبوو،
جووتیاره‌کانی گوندی ته‌ل عومەر، له‌به‌روبوومی ساله‌که، له
سه‌دا بیست بۆ ئەوان و له‌سه‌دا هه‌شتایشی به‌ر باوکم ده‌که‌وت،
هه‌رچه‌نده له‌سه‌رده‌مانی باوک و باپیره‌ی باوکمدا جووتیاره‌کان
مافیان زۆر له‌وه که‌متر بوو، به‌لام ئەوه گرتبه‌ستی نیوانیان بوو،
هه‌لبه‌ته هه‌ردوو لا رازی بوون پیتی، زه‌وییه‌کان هه‌موو مولکی
باوکم بوو، نه‌ک هه‌ر ئەوه، بگره هه‌موو خانوو و زه‌ویی دیکه‌یش،
مولکی ئێمه بوو.

پیش جه‌ژنان و پوژانی جه‌ژنانی ماله‌که‌مانم باش له‌بیره، له
یه‌کیک له‌و پوژانه‌دا، باوکم و دایه‌ گه‌وره‌م پیکه‌وه چووبوون بۆ
شار، تا پیداویستی و جلو به‌رگ بکرن بۆ هه‌مووان، به‌بۆنه‌ی
هاتنی جه‌ژنه‌وه، که ئەوسا چەند پوژیکی ما‌بوو، خ‌وای گه‌وره
ئاگاداره، له‌گه‌ل دەرچوونی ئەوان له‌دەرگای باخه‌که‌مان، ئەو ماله
بوو به‌مه‌یدانی جه‌نگ، دایکم و ژنی دووه‌می باوکم، پر به‌ماله‌که

هاواریان دهکرد و جنتویان به یه کتر دهدا، کورپه کانیس هه موو به رامبهر ئیمه راوه ستابوون و دانیان لی جیر ده کردینه وه و چاوه پروانی فه رمانی دایکیان بوون، له نا کاو یه کیک له کورپه کان هاواری کرد، هیرش بهرن، په لاماریان بدهن، ملیان بشکیتن، گازیان لی بگرن، له ئانوساتیکی کورتدا، هه موو ده ستمان کرد به زورانبازی و ژنانیش ده ستیان نایه قژی یه کتری، ته نها که سیک که به شدار نه بوو له و شه رهدا، فاتمه بوو، بی ئه وه ی گوئ به ئیمه بدات، له ژووره که ی خوماندا یاریی به دوو چله دار ده کرد، من ئه و پرژه به ره نگاری چهند برایه کم بوومه وه، به لام له چهند هه ناسه یه کدا به زیم، چونکه ئه وان نه ک هه ر به ته من له من گوره تر بوون، به لکوو دوو هینده ییش به لاشه زلتر بوون، خیرا به زه وییاندا دام و چه ندین شه ق و کوله مستیان تی سره واندم، ناچار پاشه کشه م کرد و به سکه خشکی خۆم گه یانده وه ناو ده رگای ژووره که ی خۆمان، له ویوه ده مبینی چون دایکم ژنی دووه می باو کمی له ژیر دهن، به قژ به و هۆله دا رای ده کیتشا، پتی سه رسام بووم، تا ئه و کاته ییش نه مزانیوو دایکم ئه وه نده ئافره تیکی لی هاتوو و قاره مان بوو، باوه ر بکه مارتن، هاوشیوه ی پیاو شه ری ده کرد.

به خوا دایکم ئه وسا هه ر به وه یشه وه نه وه ستا، ئینجا یه ک یه ک په لاماری براکانمیشی دا، خوا ئاگاداره، ئه و پیاوه زلانه له به رده میدا رایان ده کرد و خویان له ژووره کانیان قاییم ده کرد و ده رگایان له سه ر خویان داده خست، گۆرپه پانی شه ری به هه مووان چۆل کرد، دایکیشم به سه ر ده رگا داخراوه کاندا ده گه را و به نه عله کانی ده سستی، پیندا ده کیتشان، ئه وانیش له و دیو ده رگا

داخراوه‌كانه‌وه بانگیان لى ده‌كرد، "سه‌لما به‌ره‌للايه، سه‌لما بيكه‌سه، سه‌لما بيپه‌وشته." ئينجا دايكم زياتر شيتگير و تووره ده‌بوو، هاوارى لى ده‌كردن، "ته‌گه‌ر غيره‌تتان تيدايه، وهرن رووبه‌روو وام پى بلين."

ئه‌وانيش له‌وديو ده‌رگا داخراوه‌كانه‌وه، به‌كؤرس ده‌يانزريكاند، "سه‌لما به‌ره‌للايه، سه‌لما به‌ره‌للايه،" له‌ئه‌نجامدا دايكم به‌دهم گريان و جنيودانه‌وه پاشه‌كشيه‌ى ده‌كرد و ده‌گه‌رايه‌وه بؤ ژووره‌كه‌ى خؤمان، له‌و كاتانه‌دا من له‌ئه‌رزه‌كه‌دا، له‌سه‌ر سنگ پال كه‌وتبووم، به‌س ته‌نھا سه‌رم بردبووه‌ ده‌ر و له‌ دووره‌وه ته‌ماشاي رووداوه‌كانم ده‌كرد، ئينجا خؤم كشانده‌ دواوه و دايكم ده‌رگاكه‌ى توند داخست، دواى نيوه‌رؤ، دايكم له‌ سووچيكي ژووره‌كه‌دا بيوچان ده‌گريا و گرمؤله‌ بيوو. ده‌مه‌و ئيواره‌ى ئه‌و پؤژه، خؤم دابوو به‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌ى ژووره‌كه‌ماندا و له‌ باخه‌كه‌م ده‌پوانى، جيگه‌ شه‌ق و كؤله‌مستى براكانم، هيتشتا نازاريان ده‌هات، به‌ئه‌سته‌م خؤم به‌ پتوه‌ بؤ راگير ده‌كرا، له‌پريكدما ماله‌كه‌ ته‌واو بيده‌نگ بوو، له‌و بيده‌نگيه‌ كوتوپره‌ سه‌رم سوور ما، وه‌كوو هه‌موو له‌ناكاو فرپين و ماله‌كه‌يان به‌جى هيتشتييت، ته‌نانه‌ت دره‌خته‌كانيش جووله‌يان له‌ خؤيان برپيوو، ئه‌و نه‌ر مه‌ بايه‌يش، كه‌ به‌رده‌وام پر به‌ كوشيك ته‌پوتوزى بيابانى ده‌كرد به‌ ژووره‌كه‌ماندا، ده‌نگى نه‌ما، چؤله‌كه‌كاني باخه‌كه‌ له‌سه‌ر په‌لى داره‌كان وشك هه‌لنيشتبوون و ده‌نووكيان ليك نابوو، پاسه‌وانه‌كان له‌ناو ده‌رگاي هاتنه‌ ژووره‌وه‌ى باخه‌كه‌دا، راست به‌رامبه‌رى يه‌ك راوه‌ستا بوون، دارخورماكان به‌رپز و له‌ شيوه‌ى سه‌ربازدا، كه‌ له‌ گوره‌پانى مه‌شقدما بن، قيت راوه‌ستا بوون، له‌ناكاو

دووراو دوور جیبه‌که‌ی باوکم بینی، به بهره‌می خزمه‌تکاره‌کاندا
 تینه‌پی و پرووه مال دهات، خیرا بانگم له دایکم کرد و پیم وت،
 "باوکم هاته‌وه، باوکم هاته‌وه." دیار بوو له ژووره‌کانی تریشه‌وه
 هه‌مان دیمه‌نیان دیبوو، چونکه په‌نجره‌کانی ئه‌وانیش، پرووه
 ده‌رگای باخه‌که‌مان بوو، یانی ئه‌وانیش هه‌مان دیمه‌نیان لینه‌وه دیار
 بوون، له‌گه‌ل دایکم کاتیک چووینه هۆله‌که، هه‌موو له‌وئ بوون و
 به تووره‌بیه‌وه له چاوی په‌کترمان ده‌پوانی، کاتیک باوکم خۆی
 کرد به ژووردا، زۆرمان له خۆمان ده‌کرد تاوه‌کوو ئاسه‌واری
 بیزاری به پروومانه‌وه دیار نه‌بیت، سارد و ناشیرین به‌دهم په‌که‌وه
 پیده‌که‌نین و به لالووتیکه‌وه له شانی په‌که‌وه راوه‌ستا‌بووین.
 له‌گه‌ل هاته‌ه‌ژووره‌وه‌ی دایه‌گه‌ورده‌دا، مندالان هه‌موو له‌ده‌وری کۆ
 بووینه‌وه، باوکیشم له‌ولاوه، له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی دانیش و قاچی
 نایه‌سه‌ر قاچی و خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نیرگه‌له‌که‌ی بوو،
 چاوه‌پوان بووین ئاخۆ چیمان به‌دیاری بۆ ک‌ر‌د‌را‌وه، له‌مالی
 ئیمه‌دا پ‌ر‌ژ‌ن‌کی‌ وا، سالی جاریک پرووی ده‌دا. ئه‌و جار‌ه‌یش
 پ‌ن‌که‌وتی جه‌ژنی قوربانی ده‌کرد، پاش وه‌رگرتنی دیاریه‌که،
 ده‌بووایه‌ بمان وتایه، "خوا به‌خیری بنوسیت بۆ باوکی
 به‌ریزمان." پاشان په‌که‌یه‌که‌ ده‌چووین سی جار ده‌ستی باوکمان
 ماچ ده‌کرد و دیسان هه‌مان پرسته‌مان دووباره‌ده‌کرده‌وه. پیده‌نگ،
 هه‌موو هه‌ناسه‌مان له‌خۆمان ب‌ر‌پ‌بوو، گه‌وره‌و بچووک، هه‌موو
 لممان کوو‌ر‌کرد‌بوو، له‌به‌رپیتی خۆمانمان ده‌پوانی، هه‌موو
 خۆمان به‌تاوانبار ده‌زانی، هه‌موومان به‌شدار بووین له‌و شه‌رده‌دا،
 ده‌مانزانی باوکم سزیمان ده‌دات، خوا ئاگاداره، که‌سی لی‌ده‌ر
 ناکات، به‌لام که‌ی، ئیستا، دوا‌ی، نیوه‌ی شه‌و. ده‌زانی چی، مارتن،

هه موو باشمان ده زانی هه رشتیک له ماله که دا پرووی بدایه،
 باو کمی لئ ئاگادار ده کرایه وه، ئه وهیش گران نه بوو بزانی کئ
 سیخوپی بۆ باو کم ده کات، به خوا هه موو سیخو پیمان به سه ر
 یه که وه ده کرد، باو کیشم له به رامبه ر هه ر سه ر پچیه ک که له
 ماله که دا پرووی بدایه، هه رگیز لئ بووردنی به رامبه ر به تاوانبار
 نه بوو، سزای گرانی دها و بیته شی ده کرد له خۆراک و پاشان له
 ژوو ریکی تاریکدا به ند ده کرا، دوا ی وه رگرتنی دیاریه کان، هه موو
 به ریز له شانی یه که وه را وه ستا بووین، چا وه پروانی دوا قسه ی
 باو کم بووین. ئه وهیش زوو زوو قومی له نیرگه له که ی دها و
 دو که له که ی تیکه ل به هه وای گه رم و خنکاوی هۆله که ده کرد،
 تو وره یی له چاویه وه سه ری کرد بوو، له و کاته دا ته نها ده نگ که
 ده بیسترا، دهنگی فاته می خوشکم بوو، له ژوو ره که ی خۆمانه وه
 دهنگی ده هات و له به ر خۆیه وه گۆرانی ده چرپی، یان زۆر جار
 وه ک شیت له گه ل خۆیدا قسه ی ده کرد. باو کم زۆر جار فاته می
 سزا دها له سه ر ئه و نووزه نووز و گۆرانی وتته ی، فاته مه هه رگیز
 کۆلی نه دها و به که س بیده نگ نه ده کرا.

هه ر وه کوو چۆن پیم وتیت، تاو یک بوو هه موو بیده نگ بوو بووین
 و چا وه پروانی باو کممان ده کرد، ئه وهیش خیرا خیرا مژی قوولی له
 نیرگه له که ی دها و به تو وره ییه وه لئی ده پروانین، هه موو ئاره ق به
 پروماندا ده چۆرایه خوار. له پریکدا باو کم ئه و بیده نگیه ی شکاند و
 نه راندی، "له به ر خاتری خوا و ریزم بۆ جه ژنی قوربانی پیرۆز، به
 خوا ی گه وره و میهره بان، ئه گه ر پیاو بم، نایه لم به سه ر تانه وه
 بچیت."

هه ستایه سه ر پئ و پاش ئه وه ی دیسان به تو وره ییه وه له

هه مووانی پروانی، نه پاندى به سه زماندا، "من پياوم، پياوا! دهی له بهرچاوم ون بن، جانه وه رینه."

له يهک ساته وهختی کورتدا، هۆلهکه چۆل بوو، هه ر خیزانه و چووينه وه ژوورهکانی خۆمان و ده رگاگانمان له سه ر خۆمان داخست، دایکم، وه کوو ئه وهی هيچ پرووی نه دا بێت، من و خوشکه که می له شانى يه که وه راگرت و ئه و جلّه نوێيانه ی که بۆمان کرابوو، له بهری کردین.

له مه وه بێدهنگی که وته نوێانمان، پاش تاویک، سه لیم له بهر خۆيه وه پرسیی، 'مارتن، خوشک و برات هه ن؟'
'نه خیر.'

'تاقانه یه ت؟'

'به لى، من ته نها مندالی دایکم.'

'دایکت؟'

'به لى دایکم.'

'ئه ی باوکت؟'

'باوکی چى!'

سه لیم هه ستایه سه ر پى و به رامبه رم راوه ستا، پاش ئه وهی تاویک لى پروانیم، دایه قاقای پیکه نین، زۆری پى چوو، تاوه کوو هیواش بووه وه و توانی بدویت، به ده م پیکه نینه وه وتی، 'تیناگه م!'
'باشتر که تیناگه یه ت، به لام سه لیم، تۆ له سه ر باسه که ی خۆت به رده وام به و پیم بلى، باوکت ئه و رۆژه سزای دان؟'
سه لیم زووزوو ده کوکی و قورگی خاوین ده کرده وه، پاش ئه وهی به ژووره که دا ده ستی به گه ران کرد.

بهردهوام بو، 'ئوهی له بیرم مابیت، هر ئه شهوه باوکم یهک
 یهک ژنهکانی دارکاری کرد، به خوا قیزه و گریانان مالهکهی پر
 کردبو، پوژی دواپی، دایکم بینی هردوو بهرچاوی شینومور
 هه لگه پابوو، ئه پوژهی پیکهوتی یهکم پوژی جهژنی دهکرد،
 بهیانی زوو من و دایکم له گریان و هاوار هاواری فاتمه بهخه بهر
 هاتینهوه، که هردوو کمان به جله نوکانمانهوه خهوتبووین، پر به
 ژووره که هاواری دهکرد و هردوو دهستی توند به سکیهوه
 گرتبوو. دایکم بههله داوان باوهشی پی دا کرد و دهستی کرد به
 گریان بهسهریدا، زوری پی نهچوو، باوکم خوی کرد به ژوردا و
 پهلی من و فاتمه ی گرت، بهدوای خویدا رایکیشاین بق
 چیشخانه که و لهویوه هردوو کمانی فری دایه ژووری زهخیره که
 و دهراکاهی لهسهر داخستین، من بق جاری یهکه مم بوو، بچمه
 ئه ژووره، وا بزائم باوکم منی بینی، چاوم پر بوو له فرمیسک،
 هر بویه منی لهگه فاتمه دا سزا دا.

ژووری زهخیره که، گلویی تیدا نه بوو، ئهوسا دایه گه ورهه هموو
 جاریک به چرایه کی دهستییهوه خوی پیدا دهکرد و پیداویستی و
 کهرسته ی چیشتلینانی لی دهر دههینان، لهناو تاریکی ئه
 ژووردها، به لوشکه لوشک له شانی یهکه وه پاره ستابووین، فاتمه
 پیش من ژیر بووهوه، من هیشتا پالم دابوو به دهراگا ئاسنه که ی
 ژووره که وه و توورپه و دلشکاو دهگریام، بیجگه لهوهی ئه
 سه رله بهیانی جهژنه م لهکیس چوو بوو، خه می ئه وه شیم بوو،
 ناخو چی بکم دواپی و چون پووم بیت له پووی براکانمدا سه
 هه لبرم، ده بیت چهند گالته م پی بکن؟ که باوکم به پیاوی نه زانیوم
 و لهگه فاتمه دا سزای داوم. ئهوسا باوکم که سزای کورپهکانی

دهدا، دواى چينىك ليدانمان، هەرگيز لهو ژووردها بهندى نه دهکردين، به لکړو دهرى دهکردينه دهره وه بۇ ناو باخه که مان، ئەوسا براکانم دهیان وت، "ژوورى زه خيره که پره له جنۆکه و خيو، ئەو پياوہى بچيته ئەو ژووره، به ساغى نايه ته دهره وه، به لام بۇ ژنان ئاساييه، چونکه ئەوان خويان له ئەزهدا توخمي جنۆکه ن."

لهو کاته دا که بيرم لهو قسانه ي براکانم دهکرده وه، هينده ي تر ترس داى گرتم و هه موو گيانم وه کوو شه قشه قه ده له رزى، له ناکاو ده ستىک توند ده ستى گرتم، راپله کيم، فاتمه بوو، به هيواشى پيى وتم، "مه ترسه."

به توورپه يه وه خۆم لى راپسکاند و ويستم دهستم له ده ستى دهر بهينم، ئەوه نده توند ده ستى له دهستم هه لپيکابوو، ليم نه ده بووه وه، چهنه جار يک نه راندم به سه ريدا و پيم وت، "دهستم بهر بده و وازم لى بهينه، هه مووى خه تاي تويه من ليره م."

زۆر تاريک بوو، چاو چاوى نه ده بينى، تارمايى جنۆکه و خيوه کانيش، له چوارده ورمان ورته ورتيان بوو، بهو خواى گه وره يه، خۆم به گوپى خۆم گويم ليسان بوو، براکانم هه موو راستيان ده کرد، له ترسان خۆم بينهنگ کرد و چاوم توند نووقاند، به لام تارماييه کان له پيش چاومدا هه ر ون نه ده بوون، فاتمه ده ستى راکيشام و به دواى خويدا بردمى بۇ ناو قوولايى ژووره که، من هيجم نه بينى و کويرانه دواى ئەو که وتم، جار جار قاچم له که رهسته ي ناو ژووره که هه لده که وت، ديار بوو فاتمه راهاتبوو بهو تاريکيه، باش به بيرم ديت، که له کوتايى ژووره که، له ناو ئەو تاريکيه دا، به گاگۆلکى و پاشان به سکه خشکى له نيوان

ئەو ھەموو گوینیانەو ھەردەم، پاشان لە کونیکە بەرتەسکەو، کە بەئەستەم پتووی دەچووین، لەپیشدا وام دەزانی لیتووی دەچینە دەرەو، بەلام کاتیک بەدوای یەکدا کرم ئاسا خۆمان کرد بەو کونەدا، لەودیو دیوارەکەو ژیوریکی بوو، من و فاتمە بە پتووی بەئەستەم جینگەمان تیندا دەبوو، لە نیتوان بەردی دیوارەکانیو، پووناکێ دەھاتە ژووری، فاتمە خۆی لێ نزیکی کردمەو و دیسان بەھتووشی پتیی وتم، "مەترسە، ھیچ مەترسە." لە سووچیکێ ژوورەکەدا، دوو پارچە دار پاستوچەپ بەیەکەو بەستراپوون و پارچەیک گوینی بەبەردا کرابوو، لە داھۆلی ناو کیلگەیی جووتیارەکان دەچوو، لەو دەمەدا، فاتمە دەستی دایە و وتی، "ئەویش بوو کەمە، ناوی عومەرە."

ناوی باوکمی لێ نابوو، لەویو باش گویمان لە پیاوکانی باوکم بوو، لەگەڵ یەکتیری دەدان، کزکز دەنگی مۆسیقاش دەھات، بۆ یەکەم جارم بوو گویم لە دەنگی مۆسیقا بیت، چونکە لە مالەکەیی ئیمەدا، تەنانت رادیۆشمان نەبوو، براکانم دەیان وت، "باوکم لە ژوورەکەیی خۆی نەک رادیۆ، بەلکوو تەلەفزیۆنیشی ھەیە."

بەلام کەسمان دلتیا نەبووین، کە ئایا راستە یان درۆ. باوەر بکە مارتن، بە خوای گەر، نەک تەنھا بۆ جاری یەکەم بوو ئەو پۆژە گویم لە دەنگی مۆسیقا بیت، بەلکوو بۆ جاری یەکەمیشم بوو، گویم لە فاتمە بیت بەئاسایی بدوینت و قسەم لەگەلدا بکات، بەس دایکم لە فاتمە تیدەگەیشت، فاتمە تەنھا لەبەر خۆیو، وەکوو شیت دەدا و بەردەوام گۆرانی دەگوت، ھەر زوو براکانم رینمایان کردم، کە ئەگەر بمەوینت بێم بە پیاو، پتووستە لە ژنان دوور بکەومەو، نە بیاندوینم و نە ھەلسوکەوتیان لەگەلدا بکەم،

کاتیک پیاوه‌کانی باو کم بیده‌نگ بووبون، ئەوسا دەنگی رادیۆکەیانمان باشتەر دەبیست، ئەو پۆژەیش بۆ یەکەم جارم بوو گویم لە دەنگی ئوم کەلسوم بیت، ئەوەی زۆر سەرنجی پراکتیشام فاتمه بوو، کە هەموو گۆرانییەکەیی لەگەڵدا دەگوتەوه، ئەو دەنگە ناسک و مندالانەیی خوشکەکم، تیکەل بەو دەنگە بەسۆزەیی ئوم کەلسوم دەبوو، ئیستایش دەنگیان لەناو گویمدا دەزینگیته‌وه، بە خوای گەوره، وەکوو ئەوەی بە دەنگیان مەستیان کردبم، نازانم کەیی و چەندیک لەویدا خەوم لێ کەوتبوو. فاتمه ئەو پۆژە بۆ یەکەمین و دواچاریشی بوو، بمدوینێ و تەنانهت گویم لە دەنگیشتی بیت.

لە کاتیکدا سەلیم پشتی تی کربووم، تاوێک بوو بیده‌نگی دای گرتبوو، ئینجا هەناسەیه‌کی قوولی هەلکیشا و هەردوو دەستی بلند کرد و بە زەلیلییەکەوه لەبن لێوه‌وه چپاندی، 'خوایە بمبەخشە، خوای گەوره لێم خۆش ببە و بە گەوره‌یی خۆت بمبەخشە.' خۆم پێ پانەگیرا و هەستام لێی نزیک بوومەوه و لە شانیه‌وه پراوه‌ستام، لێم پرسسی، 'بۆچی دوایین جار بوو گویت لە دەنگی بیت؟ ئەی پاشان؟'

'ئەوه دوا‌یی بۆت باس دەکەم، پەلەت نەبیت.'

'هیچ پەلەم نییە، خۆ ناتوانم لە دەستت هەلبێم!'

'لە خودا بەزێاد بیت، خوای گەوره تۆی بە خەلات بۆ من ناردوو.'

بە پیکەنینیکەوه لێم روانی، 'گەواته تۆ و خواکەیی تۆ هۆکارن، کە من لێرەم؟'

به سووچیکى دەمى، نيوه زه رده يه کى کرد و وتى، 'به لى، به لى،
وايه ئه ي به راز.'

له چاوى يه کترمان پوانى و ههردوو دامانه قاقاي پيکه نين، به دەم
پيکه نينه وه، سه ليم وتى، 'گويم لى بگره، با ئه ويشت بى باس
بکه م، که چۆن له چوار ساليه وه چوومه بهر خويندن.'

سه ليم به رامبه رم هه لويسته يه کى کرد و له بهر خويه وه وتى:
'ده زانيت مارتى، ئه و پۆژانه م باش له بيره، کاتى چوار سالان
بووم، بى يه که مين جار له گه ل براکانم چووم بى مزگه وتى دى ته ل
عومر بى وانه ي قورئان خويندن. ئه و پۆژه بۆم نه بوو ده ست
به دم له کتیبى قورئانى پيرۆزه وه، مامۆستا که مان به دريژايى ئه و
پۆژه پينمايى کردى، که چۆن ده ستنويز بگرين و خۆمان خاوين
پابگرين و به په وانى نويزه کانمان بکه ين. من ئه و پۆژه بيده نگ له
پيزدا دانيشتبووم و گويم له مامۆستا که مان گرته بوو، به لام پۆژانى
دوايى، کاتيک ده ستمان کرد به خويندنه وه و نووسين، پاش
مانگيک و دووان و سيان، ساليک تپه پرى و من هه ر فيرى
خويندنه وه و نووسين نه بووم. زۆر جار مان مامۆستا که م له گه لم
به شه پ ده هات، له ماله وه يش له لايه ن باوکمه وه فه للاقه ده کرام و
زۆر جاريش بييه ش ده بووم له نانى ئيواره، براکانيشم خيرا
ناتۆره ي سه ليمى ته مه ليان به سه ردا بريم.

ئه و سا باوکم هه موو جاريک پيى ده وتم، "شه رم ده که م کوپى
وه کوو تو م هه يه."

ئيتر خويشم سه رزه نشتى خۆم ده کرد، باوه رم وا بوو منداليكى
ته مه لم و ناتوانم فيرى نووسين و قورئان خويندنه وه بيم، هه تا

ئەو سالانەى لە قاهىرە دەژيام، بۆم دەر كەوت چاوم زۆر كزن، بەلام ئەوكات پىم وا بوو ھەمووان وا دەبينن و ئەو دونياىە لە پىشچاوى ھەموو مرقاىە تىدا، ھەر وا تەلخ و دىز دەنوئىتى، لە خوئىندىش پىتەكانم بۆ لەيەك جيا نەدەكرانەو ھەموو تىكەل دەبوون بەسەر يەكترىدا، لە ترسا دەمم تەتەلەى دەكرد و بە ھەلە پىتەكانم دەخوئىندەو.

ئەى كە ئەو ھەندە ئاستى بينىنت لاواز بوو، كەسىك نەبوو دەرک بەو كىشەيەت بكات؟

ئەخىر، ھەر زوو بە تەمەل و بىمىشك لە قەلەمیان دام و سالانىكى دوورودرئىژ، ھەموو رۆژىك لەسەرى سزا دەدرام.

ئەى چۆن فىزى خوئىندەو ھە و نووسىن بوويت؟

ئەوسا لە مزگەوت، بە ھەموومان قورئانىكمان لە پىش بوو، ھەرگىز من بۆم نەبوو دەست لە قورئانەكە بدەم و نزىكى بكەومەو، ئەو ھى لەو سالانەدا فىزى بووم، نوئىژكردن بوو، لەگەل چەندىن ئايەتى قورئان، لەداوى مامۆستاكەمانەو ئەو ھەندەمان دەوتنەو، تاو ھەكوو لەبەرمان دەكرد، ئەو ھى راستى بىت، مارتن، لە لەبەر كوردنا لە ھەموويان زىرەكتەر بووم.

پرسىت چۆن زانىم چاوم كزن؟ ئەو ھە زۆر دواتر، وا بزانم تەمەنم بىست سال بوو، كاتىك لە قاهىرە بووم، لەگەل كورپىكى خەلكى ئەسكەندەرىە پىكەو ھەوورىكمان بە كرى گرتبوو، كورپىكى قىبىتى، ناوى ئادەم فوئاد بوو، ئەو كورپە شەو و رۆژ خەرىكى خوئىندەو ھە بوو، داواى لى كردم، كە كتىب بخوئىنمەو، كاتىك پىم وت، نازانم بنووسم و بخوئىنمەو، سەير بوو بەلایەو، ئىنجا ئادەم كاغەز و قەلەمى ھىتا و بەبىبانووى ئەو ھى ھەر ھىچ نەبىت فىرم بكات چۆن

ناوی خۆم بنووسم، کاتیک ناوی نووسیم له سەر کاغهزه که نهوهنده لئی چوومه پیش، لووتم خستبووه سەر کاغهزه که، ئادهم پتی وتم، "تو چاوه کانت کزن؟" ئینجا ئه م چاویلکه یه ی بۆ هینام، که له و پۆژه وه، تا ئه مپۆ، له چاومدایه، ئادهم له باوکیه وه ئه م چاویلکه یه ی بۆ جی ما بوو. کاتیک چاویلکه که ی دامی و له چاوم کرد، به خوا مارتن، نازانم چۆنت بۆ باس بکه م، ئه و پۆژه خوشترین پۆژ بوو له ژیانمدا، باوه ر بکه، له سه ره تاوه تووشی سام و دلگوشین بووم و بیدهنگ له ئادهم و ناو ژوره که م ده پوانی، پاش ئه وه ی له سەر کاغهزه که سه یریکی ناوه که ی خۆم کرد، هه ستام و به راکردن چووم بۆ به رده می په نجه ره ی ژوره که، ئه وسا من و ئادهم له بالاخانه یه ک بووین له زه مالیک له سه ر رووباری نیل، بۆ یه که مین جارم بوو به پوونی رووباری نیلم بینی، خانوو و بالاخانه کانی شاری قاهیره م له دووره وه بۆ لیک جیا ده کرانه وه، به خوی گه وره، نازانم چه ندیک بوو له پشته ی په نجه ره که وه پاوه ستابووم و له شاری قاهیره م ده پوانی.

ئه وسا که به یه کجاری له ماله وه پۆیشتبووم و بریارم دا بوو نه گه پیمه وه. به لام له دوا ی ئه و پۆژه وه که ئه م عینه که م ده ست که وت، زۆر غه ربییی ماله وه مان و ئه و دونیا کۆنه ته لخم ده کرد، که به جیم هیشتبوو، هه زم ده کرد باوکم و دایکم و براکانم جاریکی تر ببینمه وه. مارتن، به لام بۆ زانیاریت، سال زیاترم به ی چوو، تاوه کوو به ره نگ و پوالتی ئه م دونیا نوویه م راهاتم، هه رچه نده ئیستایش غه ربییی وینه ی ئه و دونیا ته لخی ئه وسا م ده که م، له دوا ی ئه و پۆژه وه، ئادهم به دوو سال فیری خویندنه وه و نووسینی کردم.

'پاش بیست سال، ئەوجا فیزی خویندنەوہ و نووسین بوویت؟'
'بەلێ، ئەویش بە ھیزی ئەم چاویکە ئەفسوناویەیی باوکی ئادەم.'
لەو دەمەدا، لەسەر قەراغی جینگەکەم دانیشتیبووم، سەلیم ھات
لەتەنیشتمەوہ دانیشت، چاویکەکەیی لە چاوی داگرت و خستیە
سەر پانم و پینی وتم، 'فەرموو تۆیش تاقیی بکەرەوہ.'

چاویکەکەیی کۆنەیی پەنگ پەشی قورس، لە چەند لایەکەوہ
شکابوو، دیسان بە لەزگە و چەسپ چاک کرابووہوہ، سەلیم لیم
ھاتە پینش و لەژێر لێوہوہ وتی، 'مارتن، دەی، چاویکەکەم لە چاوی
بکە و تاویک لەم دونیایەیی من بپروانە، بزانیە چەند جیاواز
دەبیینیت.'

چاویکەکەم ھەلگرت و کردمە چاوم، بێجگە لە تارماییەکی لیل،
ھیچی ترم نەدەبیینی، سەلیم بێ ئارام لیتی پرسیم، 'ئێ، ئێ،
بەلاتەوہ چۆنە، چۆن دەبیینیت؟'

'یەک پارچە بیابان، لیل، بگرە ھیچ نابینم.'

'بەپراست، پیم بلێ، چۆن دەبیینیت؟'

'سەلیم، ئەو چاویکەکەیی زۆر بەھیزە بۆ چاوی من، لەوانەیی بۆ تۆ
بشیت، بەلام بۆ چاوی من دەست نادات.'

بە توورەبییەوہ سەیریکی کردم و وتی، 'قەسەیی بێمانا دەکەیت.
بیئە، بیئە چاویکەکەم، ھەیی بەراز.'

بە پیکەنینەوہ سەیریکم کرد و پیم وت، 'بەداخەوہ، ئەو چاویکە
ئەفسوناویەیی تۆ، بۆ چاوی من ناشیت.'

چاویکەکەم بۆ راگرت و وتم، 'فەرموو، ئەوہ چاویکە
ئەفسوناویەییەکەت.'

سه‌لیم وشک به‌رام‌به‌رم راه‌ستا‌بوو، چاوی توند نووقان‌دبوو،
وه‌کوو بیه‌ویت بیر له شتیک بکاته‌وه، ماته‌مینى به پوویه‌وه دیار
بوو، ئینجا بیته‌نگی دای گرت و ئه‌و رۆژه هیچی تری نه‌وت.

تۆفان

له خەو رابووم، دەموچاوم له سەرمادا تەزیبوون، بەنیوہ ناچلی
خەونیکم بێر دەهاتەوہ. له بەئاگا هاتنەوہمدا، چەندین پارچەى
دیمەنەکانى خەونیکم لى ون بووبوو، تەنھا شت کە بێرم
دەکەوتەوہ، ئەوہبوو کە له خەونمدا دەنگى دایکم گوى لى بوو،
'مارتن، مارتن، خۆت کۆ بکەرەوہ، دەپۆین.'

تەنھا ئەمەى پى وتم، یان ھەرئەوہندەم لەو خەونەم بێر دیتەوہ،
تاویک لەسەر پشت لى راکشابووم و جار جار چاوم لىک دەنا و
له خەيالمدا له پارچەکانى تری ئەو خەونەم دەگەرەم.

له دەنگى دەرگای ژوورى زیندانەکەم راجلەکیم، وەکوو نەمەوێت
دەسبەردارى ئەو گەرانەم بېم، جوولەم له خۆم بېرى و بیدەنگ
چاوەرپوان بووم، ھیشتا شەو بوو و سپیدەى نەدابوو، چاوم له
تەپلەى پۆلیسەکان بوو، کاتیک خویان کرد بە ژووردا، گویم لىیان
بوو لەگەل سەلیمدا کەوتنە گفتوگو، چاوەرپوانى ئەوہ بووم، ئاخو
کەى ھێرش دەکەنە سەرم و دارکاریم دەکەن، لەسەر ئەوہى له

کاتی هاتنه ژووره وه یاندا، من هیتستا له ناو جیگه که مدا بووم.
پۆلیسه کان، ئه و پۆژه ته نانه ت بانگیشیان لئ نه کردم، ده رگایان
به دواى خۆیاندا داخست و پۆیشتن، به سه رسوورمانیکه وه راست
بوومه وه، له سه ر جیگه که م دانیشتم، بینیم سه لیم، به پیوه بیندنگ
راوه ستابوو، هیتستا له ده رگای زیندانه که ی ده پوانی، بانگم لئ
کرد، 'سه لیم، هیچ شتیکی نوئ له ئارادایه؟'

سه لیم هیچ وه لامیکی نه دامه وه، دیار بوو ئه وه نده چوو بووه ناو
قوولایی خه یالیه وه، ئاگای لای من نه مابوو، له سه ر جیگه که م
دابه زیمه خوار و بینیم، چه ندین قایی پلاستیکی سپی، که له
قورمدا جیاواز بوون له یه کتر، پر له خۆراک له سه ر ئه رزه که
دانرابوو، دیسان به سه رسوورمانیکه وه بانگم له سه لیم کرده وه،
'ئه وه چییه، چی پرووی داوه؟'

سه لیم به ساردییه که وه ئاوپی لئ دامه وه و وتی، 'ئه مپو
بیستوسی مانگی هه وته، پۆژی یادکردنه وه ی شوپشه که ی سالی
۱۹۵۲ه، یانی پۆژی سه ربه خۆیی گه لی میسه ره.'

'ناوی ئه و پۆژه م بیستوو، به لام نه مده زانی پیکه وتی ئه مپو
ده کات.'

'زیاتر له ۳۶۰ پۆژ له سالتیکدا، وه کوو جانه وه ر کرده وه مان
له گه لدا ده که ن، به لام به یه ک پۆژ له سالتیکدا، که پۆژی
هاتنه سه رده سه تلاتی خۆیانه، به یادکردنه وه ی ئه و پۆژه دووره،
ده یانه ویت ئیستای خۆیان پیروژ رابگرن و به ناو دلمان خوش
به کن، به خوای گه وره شتیک نییه له میسه ردا ناوی سه ربه سستی
بیت، نه ک بۆ من، که زیاتر له سی ساله به ندیان کردووم، به لکوو
بۆ هه موو ئه و که سانه یش، که ئیستا له جیگه ی ئه وسای من، له

کوچه و کولانه‌کانی قاهره‌دا ده‌یگوزهریتن، ته‌مه‌نا ده‌که‌م خوای
گه‌وره توله‌ی ئیمه‌یان لئ بکاته‌وه و پرسیویان بکات.

به‌سه‌رسوورمانیکه‌وه لیم روانی و لیم پرسی، 'ئی، ئه‌ی ئیستا
چی بکه‌ین؟'

له‌ژیر لچ و لیویه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ کرم، 'نان ده‌خوین، چی
ده‌که‌ین، هه‌لبه‌ته‌ من و تو چیمان له‌ ده‌سه‌لاتدایه‌.'

دوای ئه‌وه‌ی هه‌ردووکمان چهند جاریک به‌ده‌وری قاپه‌کاندا
سووراپینه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ به‌رامبه‌ر یه‌کتر دانیشتین، سه‌لیم
پرسی، 'ده‌لیم مارتن، تو شوکری خوا ده‌که‌یت؟'

'کام خوا؟ ئه‌و خوایه‌ی تو به‌رده‌وام ناوی دینیت؟'
'ئه‌ی به‌راز، خوا هه‌ر خوایه‌، بۆ تو خوایه‌کی ترت هه‌یه‌ باوه‌رت
پتی هه‌بیت، جگه‌ له‌و خوایه‌ی من؟'

'خوا لای من ته‌نها وشه‌یه‌که‌ و ئه‌و وشه‌یه‌یش ئه‌بستراکته‌.'
'شتی وا چۆن ده‌بیت.'

'بۆ نا.'

'لێت تیناگه‌م.'

'ئه‌و خوایه‌ی تو ناوی دینیت و باوه‌رت پتیته‌تی، من نه‌ پشتر
ناویم بیستوه‌ و نه‌ به‌ خزمه‌تیشی گه‌یشتووم، به‌لام خوایه‌کی
قه‌شه‌نگی خۆم هه‌یه‌، که‌ به‌ هه‌موو ته‌مه‌نم بۆی ژیاوم و هه‌میشه
له‌ دلدا ئاماده‌یه‌.'

'مه‌به‌ستت له‌ ئافره‌ته‌؟'

'به‌لێ، مه‌به‌ستم له‌ ئافره‌تیکه‌.'

'خوای گه‌وره‌ تو به‌، جا که‌ی ئافره‌ت شایانی ئه‌وه‌یه‌ مرووف و هه‌کوو
خوای خۆی هه‌ژماری بکات، هه‌ی مرووفی نه‌زان؟'

‘ئەو بۆچۈنى منە.’

‘ئەو ئافرىدە كىتە، تۆ دەپپە رىستىت؟’

‘دايىم.’

لەمەو سەلىم سەرى داخست و بىدەنگى كەوتە نىوانمان.

خۇراگە كەمان، بىرىنج و مېشىكىك بوو، كە لەناو پەتاتە و پىازدا كولاند بوويان، ئەو بۆ سالىك دەچوو، بۆ يەكەمىن جارم بوو خۇراكى وا بخۆم، بىدەنگ، سىرتەمان لە خۇمان بېرىبوو، سەرسام، لە خەيالى خۇماندا نغرى بوو بووين، خىرا خىرا چىگمان پېر دەكرد و لە دەممان دەئاخنى. دواى ئەو دەو دەنگە بىرنىمان لەناو قاپەكاندا پراو كىردن و پىروى قاپەكانمان لىسانەو، سەلىم لەبەر خۇيەو و تى، ئەم پۆزە، ھەمىشە پۆزى ژن ھىنانەكەى باوكم بىر دەھىتتەو.

بىدەنگ لىم پوانى و سەرم بۆ لەقاند، ئەو بەردەوام بوو، ئەو پۆزەى باوكم چوارەمىن و دواھەمىن ژنى خۆى تىدا ھىنا و ئاھەنگمان بۆ گىترا، پىكەوتى ئەم پۆزەى دەكرد، سى ژنەكەى تىشى، ھەر لەم پىكەوتەدا گۆيزابوونەو و ئاھەنگى بۆ گىترا بوون، ئەوسا تەمەنم شازدە سالىك دەبوو، ئەو پۆزە، بەيانى زوو، ھىشتا خۆر نەكەوتبوو، لەگەل چوار بىرام بۆ شارى ئەسىووت بۆ كىپنى پىداوئىستى بەپى كەوتىن، ئەو بۆ جارى يەكەم بوو لە دىكەى خۇمان دەر بچم و جىگە و شارى تر بىنم، بەلام ئەو چوار بىرايەم، چەند جارىكى تر سەردانى شارى ئەسىووتيان كىردبوو، ئەو ھەندە لە چوارەورى خۆم دەپوانى، چەند جارىكى وەختە بوو بىم بەژىر ئوتومبىلەو. يەككىك لە بىراكانم ناچار بوو قولى لە قۇلم بىكات و لەگەل خۇيدا بىگىپى. لە گەرانەو ھەماندا، لە

دهرگای باخه که مانه وه بۆن و بهرامی به هارات و گوشتی کولایوم دهکرد، پاسهوانی بهردهرگا که مان پیتی وتین، "کورپینه، فریا بکهون، ئاههنگ و خۆشییه، خیرا بکهن، ئهگینا بهشتان نامینن."

'دهنگی دههۆل و زوورپنا دههات، کاتیک گهیشتینه بهردهمی مال، هه موو به ههله داوان و به پاکردن خۆمان کرد به ژووردا، ژنان هه موو خۆیان گوپیوو و لهو دهووبه ره دههاتن و دهچوون، براکانی ترم، هه موو له مبه ر و ئه و به ری هۆله که پوو خۆش و دهم به پیکه نین راهه ستابوون و تاکوته را له گه ل به ک دهوان، له کوتایی هۆله که، باوکم له سه ر کورسییه که ی دانیشتبوو، سه رتاپا جلی سپیی پۆشیوو، سه ر و سمیلی لی ره ش کردبووه وه و له دووره وه ده بریقایه وه، له دهسته چه پیه وه، ئافره تیکی سوور پۆش دانیشتبوو، له شانی ئافره ته سوور پۆشه که وه، ئافره تیکی له چک به سه ر بوو، بیوچان له هه موومان ی دهروانی، له چکه که ی ئه وه نده توند له ژیر چه ناگه یدا گری دابوو، ده موچاوی سوور هه لگه پابوو، ئاوساو دههاته پیشچاو، چاوی زهق و گه وه ده ر په ریوو، باوکم بهردهوام مژی له نیرگه له که ی ده دا و دووکه له که ی ده کرد به ناو جهنجالی ماله که دا، لهو کاته دا دایه گه وه هاته بهردهمان و به پوو یه کی خۆشه وه پیتی وتین، "هاتنه وه، کوپه کانم، به خیر بینه وه، بپۆن، بپۆن ده ی، پیرۆزبایی له باوکتان بکهن، ده ی خیرا بکهن."

به گویره ی ته مه نمان و به ریز، به ناو ئه و جهنجالییه دا خۆمان گه یانده بهردهمی بووک و زاوا، به نۆره له بهردهمی باوکمدا نوشتاینه وه و دهستیمان ماچ کرد و پیرۆزباییمان لی کرد، بووکی له ژیر تارا سووره ته نکه که یه وه، چاوی زیتیه دههات و یه ک یه ک له ئیمه ی دهروانی، له ژیر تارا که یه وه دیار بوو، کیژۆله یه کی

مندالکاری دەموچاوسپیکە لە بوو، هاوتەمەنی فاتمەیی خوشکم بوو، یانی ئەوکات پێدەچوو تەمەنی سیازدە بۆ چوار دە سال بوو بیت.

باوکم دەستی درێژ کرد بۆ لای ژووری چیشخانەکە و بە ڕووخۆشییەکە وە پێی وتین، "کۆرەکانم، بۆن بۆ چیشخانەکە، بە دلی خۆتان شیرینی و خۆراک بخۆن، پاشان بەم بۆنەییە، ناھەنگ بۆ باوکتان بگێرن."

یەکیک لە ژنەکانی باوکم، لەو کاتەدا لەبەر دەماندا قوت بوو، سینیەکی لەسەر دەست بوو، پڕ بوو لە مەسکەت و لوقم و گەزۆ و شیرینی جۆراوجۆر، تا ئەو ڕۆژەیش، لە مالی ئیمەدا، تەنانەت لە جەژنەکانیشدا، نەماندیوون و تاممان نەکردبوو، باوکم دیسان بانگی لێ کردین، "کۆرەکانم، بە دلی خۆتان بخۆن، قایلتانە و تۆشی گیانتان بیت."

پاش ئەوەی لەپێش چاوی باوکم بە ترس و لەرزیکە وە سەر و مەسکەتمان خستە دەمان، پێدەنگ بەدوای یەکتەدا چووین بۆ چیشخانەکە، بۆن و بەرامی خۆراک و خواردنە و هالوو و بۆنی بەھارات، مالهەیان قانگ دابوو، چەندین مەنجەلی گەورە لەسەر ئاگر بوون، دەیان سینی و قاپی گەورە پڕ لە شیرینی جۆراوجۆر، لەسەر میز و ئەرزێ چیشخانەکە دانرابوو.

ئەو ڕۆژە باوکم زۆر دلخۆش و بەکەیف دیار بوو، ڕووی خوش بوو لەگەڵ ھەمووماندا و یەک یەک بانگی دەکردین و دەستی بە سەرماندا دەھینا و ئەملاولای ماچ دەکردین، دەمەوئێوارە، ھەموو پیکە وە نانمان خوارد، ئەو ڕۆژە ھەموو شتێک زۆر بوو، گوشت و خوراکی جۆراوجۆر ئامادە کرابوو، چەند پیاو و ژنی بیگانەمان

له ناودا بوو، وا بزائم كه سوكارى بووكى بوون و له گهل نه و هاتبوون، جووتيارانى ديش، نه و دوانيوه پړويه به كومهل دهاتن و وهكوو نيمه به سرده ستي باوكمدا نوشتانه وه و دهستيان ماچ كرد و پيروزبايان لى كرد، پاشان له بهردهرگا هه ريه ك له جووتياره كان، كيسه يه كى پر له نوقل و شيرينى وهر دهگرت و بهرو دى ده پړويشته وه.

نه وسا ساليك زياتر ده بوو، من له گهل براكانمدا له ژوورى پياواندا دهخوتم و ته او جيا بووبوومه وه له دايكم و فاتمه، نه و پړژه، له دهمه وئيواره دا، چاويكم به ماله كه دا گنيزا بق فاتمه و دايكم، به لام له هيچ جيگه يه ك پتيان نه گه يشتم و ته نانه ت له ژووره كه ي خوشياندا نه بوون، نه وه ي راستى بيت، زياتر نه مپرسى و له گهل براكانمدا سه رقالى خواردن و رابواردن بووين.

دواى نان خواردنى ئيواره، ناههنگ گويزرايه وه بق سه ر سه كوى بهردهمى ماله كه و ناو باخه كه، له گهل براكانمدا، ده مانخوارد و له گهل زه نينى دههؤل و زوورپناكه دا سه مامان ده كرد، دايه كه وره يش له گهل به ربووكه كه دا، له بهردهرگاي ماله كه دا تاويك بوو پاوه ستابوون و قسه يان ده كرد، زورى پى نه چوو، دهنگى هه له له ي دايه كه وره و به ربووكه كه سه رنجى هه مووانى راكيشا و هه موو گويقولاخ بووين، له و كاته دا باوكم له مال هاته دهر و گوجانتيكى به دهسته وه و بهرو و گزره پانى ناههنگه كه ده هات، خزمه تكاره كانيش لولو له ي تفهنگه كانيان كرده ناسمان و دهستيان كرد به ته قه ي خوشى، باوكم گوجانه كه ي له هه وادا با دا و له گهل پيتمى دههؤل و زوورپناكه دا، ده ستي كرد به سه ما، تا دره نگانى شهو، هه موو به چواردهورى باوكمدا خولايينه وه و سه مامان كرد.

له و ده مه دا، گویم له یه کتیک له براکانم بوو به برابیه کی ترمی دهوت، "سه د شوکور بۆ خوای گوره، باوکمان جاری به به ریه وه ماوه و به هیزه." هیندهی پێ نه چوو، بوو به زاوا و ژنه تازه که ی کون کرد و کردی به ژن!

له و کاته دا قسه کانم به سه لیم بری و لیم پرسى،

'چۆن، چۆن، پیاو، به هیز، کونکردن!'

سه لیم به سه رسوو پمانیکه وه سه بریکى کردم و وتى، 'تیناگه م لیت؟'

'مه به ستم، تیا کونکردن یان بنپژاندنى کچیکى لاوى تازه بالقبووى ته من سیازده یان چوارده سال، گویا ته نها به کیری پیاوی به هیز نه انجام ده دریت؟'

'ئه ی چۆن.'

'زۆرینه ی کچان له سه رده می ته منى بالقبووناندا، خویان به په نجه ئه و په رده یه ده درینن، له کاتى یاریکردندا یان له نه جامى که وتیان، ئیتر به هۆی هر پروداویکی تره وه بیت، تیده گه یه له مه به ستم یان...'

'ئه ی ئه و کچانه له پاشه پوژیاندا توشى لپرسینه وه نابن؟'

'کام پاشه پوژت مه به سته؟'

'مه به ستم، که شوویان کرد، یان پاشه پوژ، پاشه پوژ، له به رامبه ر خودادا.'

'تۆ پیت وا نییه که، مه به ستم، که هر پیاو خۆی خودا و پاشه پوژیش بیت بۆ ئه و کچانه؟'

'استغفر الله العظیم!'

'بمبوره.'

'ناخ، مارتن، واز بیته له و قسه هیچو پووچانه ت. یه کم، من هه رگیز ژنم نه هیناوه و نازانم چونه و چون ده بیته، دووهم، ئه وه یاسای ژیانه و خوا دای ناوه، ئیتر پیویسته ئیمه ی مرؤف په پیره وی بکهین.'

'مه رج نییه هه موو مرؤیه ک په پیره وی ئه و یاسا و پرسیایه بکات.'
'مارتن، ئه و باسه قسه زور هه لده گریت، ئیستا بوارم پی بده باسی رووداوه کانی شه وی ئاهه نگه که و رۆزی دوا ی ئه و شه وه ت بق وه گتیرم.'

'ئی باشه، به رده وام به.'

سه لیم وه کوو ئه وه ی له بهر خویه وه بدویت، وتی، 'شه وی ئاهه نگه ی ژن هینانه که ی باوکم، من و براکانم هه موو له تاو نازاری سکمان خه ومان لئ نه که وت، به رده وام به ریگه ی ئاوده سته وه بووین، هه موو به دوا ی یه کتردا ریزمان گرتبوو، تاکوته رایش خویان له پیزه که دا بق پی رانه ده گیرا و به ره و دهره وه هه لده هاتن و له باخه که مان ده ستیان به ئا و ده که یاند.

رۆزی دوا ی زه ما و نه ده که ی باوکم، سه رله به یانی زوو، پیم وا بیته ئه و شه وه هه موو دوو کاتژمیر خه و تبووین، سه رله به یانی رۆزی دوا ی ئه و شه وه، به کومه ل به ره و مزگه وت بق نوژی به یانی به پئ که وتین، مه لای مزگه وت، دوا ی نوژ، کاتژمیریک قورئانی بق خویندینه وه و باسی ژیان ی په یامبه ری بق کردین.

له کاتیکدا ئیمه له ژو ره وه ی مزگه وته که چواره و رمان له مه لا دابوو، له حه وشه ی مزگه و تندا بوو به هه را و جه نجالی و شین و واوه یلا، مجه وری مزگه وته که به هه له داوان خوی کرد به ژووردا و

چوو بۆ لای مه‌لا و به گویتیدا چپاندی، مه‌لاکه‌یش به شپرزهبه‌که‌وه هه‌ستایه سه‌ر پین و پیش مجه‌وره‌که که‌وت، مه‌لاکه به‌دهم رتوه و له‌به‌ر خۆیه‌وه پینی وتین، "کو‌رینه ته‌واو، ته‌واو، هه‌موو بپۆنه‌وه مه‌له‌وه و خواتان له‌گه‌ل بیت."

له‌هه‌وشه‌ی مزگه‌وتدا، چه‌ندین که‌س له‌وه‌وره‌به‌ره به‌کۆمه‌ل و تاکوته‌را راوه‌ستا‌بوون، ده‌سته‌ده‌سته سه‌ریان لیک نابوون و ورته‌ورتیان بوو، کاتی ئیمه‌گه‌یشتینه‌هه‌وشه‌که، هه‌موو بیده‌نگ بوون و له‌ئیمه‌یان ده‌روانی، هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌یش به‌لای ئیمه‌وه ئاسایی بوو، چونکه ئیمه‌ی کو‌رانی ئاغا، له‌هه‌ر جیگه‌یه‌که‌وه ده‌ر ده‌که‌وتین، جووتیاره‌کان سه‌ریان له‌ئاستماندا داده‌خست و بیده‌نگ ده‌بوون. کاتیک له‌مزگه‌وت ده‌ر چووین، به‌رینگه‌وه باس باسی خۆراک و زه‌ماوه‌نده‌که‌ی رۆژی پیشوو بوو، له‌رینگه، پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه به‌رده‌رگای باخه‌که، جیبه‌که‌ی باوکم پووبه‌روومان ده‌هات و خیرا دای به‌لاماندا، باوکم و دایکم و دایه‌گه‌وره‌می تیدا بوو، بئێ ئه‌وه‌ی له‌ئیمه‌ بپروانن، پاش ئه‌وه‌ی تاویک به‌سه‌رسوو‌رمانه‌وه هه‌موو له‌یه‌کترمان پوانی، یه‌کێک له‌براکانم هه‌لی دایه و وتی، "ده‌بیت کام له‌جووتیاره‌کان لنگی جووت کردیت و تو‌پبیت."

کاتیک گه‌یشتینه‌ناو ده‌رگای باخه‌که، یه‌کێک له‌براکانم له‌پاسه‌وانی ناو ده‌رگاکی پرسی، "ده‌زانیت بۆچی باوکمان چوو بۆ گوند، ئایا چی پووی داوه؟"

پاسه‌وانه‌که سه‌ری راوه‌شاند و له‌وه‌لامدا وتی، "پیم وا بیت دایکی مه‌لای مزگه‌وت مردوه."

ئیمه‌یش ده‌ستمان کرد به‌پیکه‌نین و گالته‌کردن، یه‌کێک له‌براکانم

وتی، "ئاوا، ئىمە وامان دەزانى ديسان شايى و ئاھەنگە، تومەس پىرېژنىك توپپوھ."

لە مالمەھەيش، ھەموو لە چاۋەروانى بىننى ژنە تازەكەى باوكمدا بووين، بەلام ئەو پوژە، لە ژوورەكەى خۆى نەھاتە دەر، ئەو نيوەپۇيە، ھەموو بەدەورى سفەرەكەدا دانىشتبووين و پاشماۋەى ئەو خۇراكە زۇرەى پوژى پىشووومان دەخوارد، ژنەكەى ترى باوكىشم، بىدەنگ بە مالمەكەدا دەھات و دەچوو، ھىشتا ئىمە لە نانخواردن نەبووبووينەو، لەناكاو مالمەكە تارىك داھات و دەرگا و پەنجەرەى مالمەكە رەشەبا دەيدان بەيەكدا، لەپرىكدا، لە دەرگاى ھۆلەكەو رەشەباكە خۆل و تەپوتوزى كرد بە ژووردا، لە دەرەو دەنگى كەكەى رەشەبا دەھات، تا دەھات، زياتر مالمەكە تارىك دەچوو، زرمووورپى دەرگا و پەنجەرەكان، ھەمووانى بىزار كرد، چەند براىەكم سفەرەكەيان بەجى ھىشت و دەستيان كرد بە داخستنى دەرگا و پەنجەرەى مالمەكە، لە يەك ساتەوھەختى كورتدا، توفان و ھىزى رەشەباكە مالمەكەى پىر كرد لە تەپوتوز و لمى بىابان، چاۋ چاۋى نەدەبىنى و ھەموو بە يەكتردا دەدراين، ھاتوھاۋارى ئىمە و قىژەقىژى ژنان و زرمووورپى دەرگا و پەنجەرە و نالە و گرمەى توفانەكە، مالمەكەى كرد بە قىامەت، باوبۇران ھەموو ئاراستەكانى لى ون كردىن و لە بىدەسەلاتىماندا، ھەريەكە بۇخۆى لە قوشبىنىكى مالمەكەدا خۆى لى گرمۆلە كرد و بىدەسەلات خۇمان ھەشار دا. ئەو پوژەم باش بەبىر دىت، بە خوا كەس بەتەماى خۆى نەبوو، ھەموو وامان دەزانى كوتايى دونيايە، لە ئايەت خويندن و شاپەتومان ھىنان زياتر، ھىچ دەسەلاتىكى ترمان نەبوو، لە سووچىكى ھۆلەكەدا خۇم لى گرمۆلە كردبوو، لە

عززه‌ندا توند هەردوو دەستم بە دەموچوماومەوه گرتبوو، لەدلی خۆمدا تۆبەم دەکرد و لە خودا دەپارامەوه. بەرپیکەوت ئەو پۆژە مەلای مزگەوت باسی پۆژی قیامەتی بۆ دەکردین، ئەو پۆژە مەلا دەی وت، "پۆژی قیامەت، ئەمڕۆ یان سبەی یان دوای سالیکی تر، لەوانەیشە پاش هەزاران سالی تر ڕوو بدات یان ڕوو نەدات، ئەوەیش خوای گەورە خۆی دەیزانیت."

نازانم چەندیک بوو لەویدا بیهیوا لینی کە وتبووم، کاتیک تۆفانەکە کەمیک هیواش بوووە و ماله‌کە تۆزیک ڕۆشنایی تی کەوت، بە ترس و لەرزیکەوه سەرم هەلبێری و بە چواردەوری خۆمدا ڕوانیم، بینیم چۆن ماله‌کە دار و دیواری بەسەر یەکدا ڕووخابوو، یەک یەک براکانم لەناو تەپوتۆز و لەژێر دار و پەردووی دیوار و دەرگا داڕووخاوەکاندا دەهاتنە دەر، سالی چەند جارێک تۆفان و خۆلبارین لەو هەریمەیی ئێمە ڕوویان دەدا، بەلام بە تەمەنی باوکیشم، ڕەشەبا و تۆفانی لەو شێوەیە ڕووی نەدابوو. سەرسام، تاوێک لە جینگەیی خۆمەوه لە ماله‌کەم ڕوانی، بینیم چۆن دەرگای ژوورەکەیی باوکم و دەرگای سەرچەم ژووری نەینییەکان، ڕەشەباکە لە گریژنەوه دەری هینابوون، بە خوای گەورە، بەبێ ئەوهی بە هانای کەسەوه بچم، تاوێک بە بەردەمی ژوورەکاندا گەڕام و یەک یەک لێم ڕوانین، بەلام هیزی ڕەشەباکە، هەموو ژوورەکانی کەردبوو بە وێرانە و پڕ بوون لە لم و تەپوتۆزی زەردی بیابان و بەئەستەم دەبینران، وینەیی باوکم و باپیرەم، کە بەگەرەویی لە چوارچێوە گیرابوو و بە دیواری هۆلەکەدا هەلواسرابوو، تیک شکابوو و لەو ناویدا کەوتبوو، من و براکانم بە سەر و چاوی خۆیناویییەوه لەو دەورووبەرە، لەژێر دار و

پهردووی ماله ویرانه که دا زهلیل و که نهفت له یه کترمان دهروانی
 و بهرامبهر دهرگا تیکشکاوه که ی ژووره که ی باوکم،
 چه په سابوین، له بیرمان چوو به تنگ نافرته که نه وه بچین، که له و
 ناوه دا پروت و نیوه گیان لیتی که تبون، کاتی ماله که نه هوهن و
 ته او پروناک بوو بووه وه، هموو له دهنگی باوکم راپه رین و
 که وتینه خومان، خوی گوره ناگاداره، نه وانه یسی بریندار بوون
 و قاچ و دهستیان شکابوو، زوریان له خویان کرد و هولیان دها
 له پروی باوکمدا راست به پیوه بوهستن، باوکم له عه زه تدا به
 ماله که دا رای دهرکرد، نیمه یس له بیده سه لایماندا، نه مانده زانی چی
 بکهین، هه ندیک له براکام به دوی باوکمدا رایان دهرکرد و دهگریان
 و به چه پوک له سه ری خویان دها، باوکم خیرا دهرگا
 شکاوه کانی به نه مانه ت به پروی ژووره کاند اگرتن، توورپه له
 هه موومانی دهروانی، کاتیک بینیی ژنه کانی یهک یهک له و ناوه دا
 له ژیر ته پوتوزدا که وتیبون، په لاماری هه کامیانی دها، نیوه گیان
 و په شه باکه جلوه برگی له به ریدا دادرپیوو، باوکم هینده ی تر
 بیزارای دای گرت و به گوجانه که ی دهستی، که و ته لیدانی
 هه رکه سیک، که لیوه ی نزیک بووایه، به دهسته که ی تریشی، له
 جلکه شره دهگه را، تا به سه ر نازای پروته وه بووی ژنه کاند ا بدات،
 دایه گه وره به دهم گریان و ناوی خوا هینانه وه، یهک یهک په لی
 ژنه کانی دهرگرت و بو ژووره ویرانه کان کیتی دهرکردن، باوکم به
 توورپه یه وه هاواری لی کردین، "برونه دهره وه، هه ی ناپیاوینه، له
 بهرچاوم ون بین هه ی به چکه سه گه کان."

برهوا بکه براکام، یه کیک به پینی خوی و تاکوته رایش به گاگولکی
 و سکه خشکی، هموو به په له پروزی پوه و دهره وه هه لاتین، من

یه کهم کهس بووم خۆم گه یانده دهره وه و خۆم دهرباز کرد. کاتیک گه یاشتمه به رده می ماله که و پروانیم ئه و توفانه چ ئاسه واریکی ویرانه ی له دوا ی خۆیه وه جی هیشتیوو، باخه که مان به ده گمه ن داری وه ستاوی تیدا مابوو، ئه و ناوه یه ک پارچه بووبوو به شیک له بیابان، له کاتیکدا به سه رسامی له چوارده وری خۆم دهروانی و هیشتا چاوم پر بوو له فرمیسک، دایکم له نا کاویکدا دهستی گرتم، لیم نزیك بووه وه و پاش ئه وه ی به ترسیکه وه به چوارده وری خۆیدا روانیی، به دهنگیکی تیکشکاو و گریاناوییه وه وتی، "سه لیم، سه لیم، فاتمه یان کوشتوه."

راچله کیم و ته زوویه کی سارد به له شمدا ده هات و دلم داخو رپا، دهسته ونه زهر له جیگه ی خۆمدا وشک راوه ستام، نازانم له و ده مه دا چی به خه یالمدا ده هات، خوا ئاگا داره، ریک له ویا، وه خته بوو دلم له لیدان بکه ویت، نازانم ترس و په شوکانی ئه و توفانه شوومه بوو، یان ئه وه بوو که دوا ی چه ندین سال بوو، بۆ یه که مین جارم بوو دهستم بهر دهستی دایکم بکه ویت، یان هه والی مردنی فاتمه بوو.

به هه رحال، له و ده مه دا دایه گه وره م له ناو دار و په ردووی دهرگا و پایه پروخوا وه کانه وه هاته دهره وه و بانگی لی کردین، "ده ی کوپینه، وه رن هاریکاریی باوکتان بکه ن."

باوه ر بکه مارتن، له و ده مه دا هیژیک، بی خواستی خۆم، قاچه کانیا ن پی جوولاندم و له وه دا بووم هه نگاو به ره و لای دایه گه وره م هه لئیم، ویستم خۆم له دهستی دایکم راپسکینم و دوا ی براکانم بکه وم بۆ ژووره وه، تا به هانای باوکه مه وه بچم و بتوانم دلی باوکم رازی بکه م، به لام دایکم ئه وه نده به رقه وه دهستی له

مه چه کم هه لپینکابوو، نه متوانی خۆمی لئ قوتار بکهه، به بیرم دیت، دایکم به توورپهیی و به دوو چاوی پر له فرمیسکهوه، به دواى خۆیدا پوهوو ده رگای ده ره وهی باخه که رایکیشام، له بهر خۆیه وه، دایکم وه کوو له گهل خۆیدا بدویت، "ته رمه کهی له مزگه وته و کچه کهم بیتناز له وئ که وتوو، تاویکی تر دهیشۆن و دهیپچنه وه و له چالی ده نین، تۆیش دواى باوکه زالمه کهت ده که ویت و ساویلکانه ده چیت به دهنگی ئه وه وه!"

باوه پم پئ بکه مارتن، له کاتیکدا ناچار به دواى دایکدا ده پرۆیستم، خهه و خهفه تیک له ناو دلمه وه، ورده ورده به ده ماره کانی له شمدا بلاو ده بووه وه و تا ده هات، بیزار و توورپهیی ده کرم، به درینژای ئه و ریگه یه، له بیر کردنه ودا بووم له و پروداوانه ی له چند کاتزمیری رابردوودا پرویان دابوو، دایکم له بهر خۆیه وه به رده وام ده گریا و ده نووزایه وه و زووزوویش له بهر خۆیه وه ده ی وت، "وه ی فاته گیان، کچه جوانه مه رگه کهه، خوا تۆله ی تۆ له و زالمانه به سه نیت."

تا کوو ده هات، ههنگاوه کانی خیراتر ده کرد، بگره تاوتاو پای ده کرد و پوهوو گونده که به دواى خۆیدا پای ده کیشام، به ئه ستهه ئاسه واری شه قامه قیرتاو کراوه که مان ده بینى، هه موو ئه و ناوه، یه که پارچه بووبوون به بیابان و لم دای پۆشیبوو، کاتیک گه یشتینه نزیکى گونده کهه، بینیم چۆن ئه و توفانه مالى جووتیاره کانیشی به سه ر یه کتردا پماندبوو، دووراو دوور دهنگی نزا و گریانیا نم ده بیست.

تا له ناو دیکه نزیک ده بووینه وه، ئاسه واری ویرانه کهه زیاتر ده بینى، چووینه ناو دیکه و له مزگه وته کهه نزیک بووینه وه،

جووتیاره کان هه موو، به گه وره و بچووکه وه، له وئ بوون، تاکوته را ده گریان و شین و پۆرۆیان بوو، هه موو په نگزهر د و ته پوتوزاوی و سه روگویتلاکخویناوی دیار بوون، ده رگا و دیواری مزگه وت پروخابوو، ئه و به رده مه پمه په ی به پیش ده رگای مزگه وته که وه هه لواسرابوو، ناوی باپیره می له سه ر بوو، باوه پ بکه، ئاسه واری له و ناوه ی شدا نه ما بوو، مناره ی مزگه وته که به لادا هاتبوو، دایکم هیشتا دهستی بهر نه دابووم، بی ئه وه ی سلوو له و چه شاماته ی به رده می مزگه ت بکات، خۆی کرد به نیتوانیاندا و راسته وراست پوووه و مردووخانه که چوو، مردووخانه که دوو به ش بوو، به شی پیاوان و ژنان جیا کرابوونه وه، ناو چه وشه ی مزگه وته که چه ند که سینی لئ بوو، مردووخانه که، ئه و جینگه یه ی سه رده مانیک ئیمه چاوشارکیتمان تیدا ده کرد، چه ند پیاو و ژنیک له به رده میدا راوه ستابوون و له گه ل یه ک ده دوان، کاتیک ئیمه یان بینی، هه موو بیده نگ بوون و خیرا خۆیان خسته لاه، دیار بوو له ژووری مردووخانه ی پیاوانیش، ته رمی مردووی لئ بوو، دایکم سلوی له وانیش نه کرد و خۆی کرد به به شی ژناندا. له ژووره وه، سئ مهیت دانرابوو، که هه رسیکیان به قوماشی سپی داپۆشرابوون، دایکم به لای دووانی یه که میاندا هه نگاوی نا و لای دواین ته رم، که جیاوازتر له دووانه که ی تر له سه ر تاته شوره که دانرابوو، هیشتا خوین له ملاولایه وه، له ته خته ی تاته شوره که ده چۆرا، خوینه که ی تا سه ر گونجی ئاوه پۆی مه یته خانه که چۆراوگه ی به ستبوو، دایکم دهستی منی بهر دا و له پریکدا دهستی کرد به هاوار و گریان و به چه پۆک به سه ری خۆیدا ده کیشا، ئه ژنۆکانی به راست و چه پی مه یته که دا داهیشته و به سه ر

تاته شۆره که دا نوشتایه وه، خامه سپیبه که ی له سه ر ده موچاوی لا دا، بینیم، ده موچاویکی هه لئاوسا و تیکشکا و خویناوی، له راستیدا نه مناسییه وه، چونکه شیوه ی ئاسایی فاتمه ی پتوه دیار نه مابوو، راستتر، نه مده توانی له سیمای تیکشکاوی بروانم، له دلی خو مدا وتم، "ده بیته ئه م توفانه چه ندیک که سی تری وه کوو فاتمه ی کرد بیته قوربانی؟"

تاویک بوو چه په سا و بیده نگ، له تهنیشته دایکه وه راوه ستابووم، له ناخمه وه گریانیک قولپی ده دا و بیزاری و توور په بوونیکیش پریان پی نه ده دام بگرم و فرمیسه که کانم برژینم، نه وسا به نه نگیم ده زانی بگرم، هه موو گیانم که وتبووه سه ر ئاره ق و ده له رزیم، دیار بوو له عه زه ت نه و گریانه به کوله ی دایکه دا بوو. دوو ژنی سپی پۆش به هه له داوان خۆیان کرد به ژووردا، خیرا ده ستیان دایه بالی دایکم و هه لیان سانه سه ر پی و له تهرمه که دووریان خسته وه، یه کیک له ژنه کان وتی، "به فه رمانی ئاغا، که س بۆی نییه تهرمه که ی ببینیت و ده بیته زوو بنیژریت."

ژنی دووهم هه لی دایه و وتی، "ئیمه چاوه پوانین خوینه که ی وشک بکات، تاوه کوو بتوانین له تابووتیکی بنین، نه وه چه ند کاتژمیتریکه چاوه پوانین، به لام به رده وام خوینی له بهر ده روات، له قه برستانه که ی پشت ئاوایشه وه گوپی بۆ هه لکه ندراره."

له و ده مه دا نه متوانی بیر له وه بکه مه وه، ئاخۆ بۆچی فاتمه له قه برستانه که ی پشت ئاواپی ده نیژریت، قه برستانه که ی پشت ئاواپی، ته نها جیگه ی مردووی جووتیاره کان بوو، دوو سه د سال ده بوو مردووانی خیزانی ئاغا، له هه وشه ی پشته وه ی مزگه وت ده نیژران، نه وه ی راستی بیت، ئیستایش له و نه پیتییه تینه که ی شتم،

دیار بوو ئه وهیش به فه رمانی باو کم بوو، بۆچی فاته می به
مردووییش بییه ری کردبوو، نازانم بۆچی؟ تاوه کوو ئیستایش، لینی
تینه گه یشتووم.

دایکم، پاش ئه وهی جاریکی تر چووه وه بۆ لای تهرمه که می فاته،
به سه ر یه کیک له ژنه کاندانا دانه وییه وه و ده ستیکی خسته سه ر
ده موچاری خویناوی فاته و به ده نگیکی گریاناوییه وه وتی،
"خوای گه وره تو لهی تو له و زالمانه بکاته وه، کچه ئازیزه که م، به
خوای گه وره ت ده سپیژم، مالتاوا، مالتاوا."

دایکم راست بووه وه و به ده م گریانه وه هاته به رامبه رم و قوول له
چاومی روانی، "به خوای گه وره ت ده سپیژم، کوره که م."
پاشان رووی لئ وه رگیژام و به راکردن له مه یخانه که چووه
ده ره وه، به خوا له ویادا له دایکم تینه گه یشتم، ئاخۆ بۆچی
مالتاوا می له من ده کات، دوا می پۆیشتنی دایکم، تاویک بوو له
شوینی خۆم وشک راوه ستابووم و له دوو ژنه که م ده روانی، که
له و کاته دا خه ریکی پیچانه وه می تهرمه که می فاته بوون، ئینجا
یه کیک له ژنه مردوو شو ره کان، پووبه رووم هات و به
تورپه ییه وه کردمی ده ره وه.

سه لیم تاویک بوو بیده نگی دای گرتبوو، به رامبه ر پۆرتیتهی سه ر
دیواره که ده سه ته ونه زهر راوه ستابوو، وه کوو بیر له شتیکی
بکاته وه، له سه ر چیگه که مه وه غه مگین لیم ده روانی.

پاش تاویک بیده نگی، سه لیم ئاوپی دایه وه و رووی تنی کردم و
وتی، 'مارتن، ده زانم ئه و به سه ره اته می بۆم باس کردیت، زوریک

له ږووداوه‌کاني گرانن و نازاربه‌خشن، به‌لام نه‌وه راستييه‌کانن و تو به‌که‌م که‌سیت ده‌يانبيستیت. له‌دوای نه‌و ږوژه‌وه، دایکم سه‌ری خوئی هه‌لگرت، تاوه‌کوو نه‌م‌ږویش، هیچ هه‌والینکی نازانم، هه‌رچه‌نده نه‌وسا باوکم و براکانم زور به‌دوایدا که‌پان، به‌لام هیچ سو‌راغینکیان بؤ نه‌کرا.

به‌بیرم دیت نه‌وسا، ږوژیک دوای نه‌و ږووداوانه، دایه‌گه‌وره وتی، "خوای گه‌وره ئیمه‌ی خویش ده‌ویت، که نه‌و دوو به‌لایه‌ی له کول کردینه‌وه." مه‌به‌ستی له دایکم و فاتمه بوو.

له‌دوای نه‌و ږوژه‌وه، له مال‌که‌دا جینگه‌م پی لیژ بوو، ژنان هه‌ر به کورپی ژنه هه‌لگیراوه‌که بانگیان ده‌کردم. چه‌ند مانگیک دوای نه‌و ږوژه، له‌گه‌ل به‌کیک له براکانم به‌شهر هاتم، به‌بیرم نایه‌ت شه‌ره‌که‌مان له‌سه‌ر چی بوو، وایزانم بیی وتم، "تو کورپی نه‌و ژنه به‌ره‌للا و بیکه‌سه سه‌ماکاره‌ی خه‌لکی قاهیره‌یت، که باوکم له‌به‌ر خاتری خودا، له‌خوئی گرت و توبه‌ی پی کرد و ماره‌ی کرد، به‌لام نه‌وه دیسان هه‌له‌هات و ئیستا بزانه له‌کوئی ده‌ستی کردوته‌وه به به‌ره‌للائی خوئی."

له راستیدا مارتن، تاکوو نه‌و ږوژانه‌یش نه‌مزانیبوو، گویا دایکم خه‌لکی قاهیره بووه و پیشتر له به‌کیک له کلوپه شه‌وانه‌کاندا سه‌ماکار بووه، چه‌ندین جاری تر له‌سه‌ر دایکم، بی‌رحمانه تانه‌یان لی دام، چه‌ند جاریک گویم لی ده‌بوو، دایه‌گه‌وره‌م فاتمه‌ی به شه‌یتانه بچکوله‌که ناو ده‌برد، خوا ناگاداره مارتن، له شه‌رمان وه‌خته‌بوو ده‌توامه‌وه، له ناچاریمدا، سه‌رم داده‌خست و خویم بی‌ده‌نگ ده‌کرد.

نه‌وسا له به‌کیک له براکانم بیست، گویا فاتمه له به‌که‌م شه‌وی

چوونه ناوپه ردهیدا، رازی نه بووه میژده که ی سواری بییت، نیتیر
نه ویش کوشتوویه تی!"
برایه کی ترم وتی، "له توفانه که دا، مالی میژده که ی به سه ریدا
پووخواه."
ئایا فاتمه چون مرد، له راستیدا، تا ئیستایش راستیه که یم نه زانی.

سه لیم هات له سه ر جیگه که، له تهنیشتمه وه دانیشت و دیسان وتی،
'ده زانی مارتن، له دوا ی پوژی توفانه که و مردنی فاتمه و
سه ره لگرتنی دایکه مه وه، ماله که مان هر به ویرانه یی مایه وه، نه ک
ته نها خانوو و باخه که مان گو رابوو، ژنه کان و براکانیشم
ره فتاریان له گه ل یه کدا و به تاییه تی له گه ل مندا وه کوو جارن
نه بوو.'

نیگار

له حهوشه‌ی به‌ندین‌خانه‌که‌دا، له له‌ته خشت و ورد به‌ردی
 ره‌نگا و په‌نگ ده‌گه‌راین، له گیرفانمان یان له ده‌ماندا
 ده‌مانشاردنه‌وه و دزه‌مان پی ده‌کرد بۆ ژووره‌که‌ی خۆمان، به‌و
 مه‌به‌سته‌ی له‌سه‌ر دیواری ژووره‌که‌مان، نیگاری پی بکیشین،
 مانگی جارێک بۆ یه‌ک کاتژمیر له نیوه‌پروانیکی گهرمدا، به‌جیا له
 زیندانییه‌کانی تر ده‌یان‌کردینه‌ به‌ر ئه‌و خۆره‌گهرمه، پۆلیسه‌کان
 نه‌یان‌ده‌هیشت بچینه‌ به‌ر سیبهری دیواره‌کان، سه‌لیم به‌دریژایی
 ئه‌و کاتژمیره‌ بیوچان به‌و گۆره‌پانه‌دا ده‌گه‌را، گهرمی تیشکی
 خۆره‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌تین بوو، هه‌ستم ده‌کرد جله‌ شینه‌که‌ی به‌رم
 به‌سه‌ر پیستمداتواوه‌ته‌وه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سه‌لیم ئامۆژگاری
 کردم، که‌ پارچه‌جلێک له‌ سه‌رمه‌وه‌ بئالێتم، هه‌تا تیشکی خۆره‌که‌
 راسته‌وخۆ له‌ سه‌رم نه‌دات، هه‌موو سه‌روگوێلاکم ئاره‌قیان پیندا
 ده‌هاته‌ خوار، پیده‌چوو پێوانه‌ی گهرما له‌و پۆژانه‌دا، ده‌ووبه‌ری
 په‌نجا پله‌ی سه‌دی بووپیته‌.

ئەوسا لەگەڵ سەلیم، جگە لە پۆرتریته‌کەى فاتمە، هەرچوار دیواری ژوورە‌کەمان پاک کردبوو و هە دیسان نیگارمان لەسەر کیشانەوه، ئەو پۆژانە پۆلیسەکان کە متر سەردانیان دەکردین و دوو پۆژ جارێک خۆراکیان پێ دەداین، ئیمەیش لە برساندا یان دەخەوتین، یان نیگارمان لەسەر دیواریەکان دەکیشنا.

لە یەکیک لەو پۆژانەدا، قەرەوێڵە‌کەمان پراکیشابوو ناو‌ه‌پاستی ژوورە‌کە، تا بتوانین لەسەر پووی هەرچوار لای دیواری ژوورە‌کە نیگار بکیشین، پاش پاککردنەوه‌ی لادیواریک و سەرتاپا پەنگی زەرد و سوور کردنی، ئیمە دەمانویست دیمەنى بیابانێکی لەسەر بکیشین، کە ژوورە‌کەمان بەسەریدا بپوانیت، درەنگانی شەو تەواومان کرد، ئینجا هەردوو‌کمان چوینە سەر قەرەوێڵە‌کە و بەرامبەری دانیشتین و لیمان دەپوانی. نیگارە‌کە، هەرچەندە پارچە‌یە‌ک بوو لە بەتالی، بە جۆریک بوو، هەستمان دەکرد ئەولایە‌ی دیواری ژوورە‌کە پووخواو و بە هەنگاوێک دەتوانین پێ بنێینە ناو ئەو بیابانەوه، بەلام هەستیکی لا دروست کردبووین، هەردوو‌کمان بەرامبەری بێدەنگ بووبووین و سەرسام لیمان دەپوانی. لەناو ئەو بێدەنگییەدا، سەلیم بەدەم بێرکردنەوه‌وه‌وتی، 'مارتن، ئەم وێنە‌یە بیابانی سینام بەبیر دیتیتەوه.'

پاش تاویک بێدەنگی، سەلیم سەری بەلادا خست، وه‌کوو بیه‌ویت لە بیابانە‌کەدا، لە فۆرمیک یان هەرشتی‌ک بگه‌پت، وردە‌ورده‌ لە خە‌یالی خۆیدا نەفرۆ دەبوو، تاویکی پێ چوو، پاشان هەناسە‌یە‌کی قوولی هەلکیشا و دیسان وتی، 'تۆ هیچت بیستووە دەر‌بارە‌ی جەنگی یونی سالی ١٩٦٧؟'

'به لڼ، پښم وا بیت ناوی ټو جهنگه م بیستوه.'

'زیاتر به جهنگی شهش رڼزه ناسراوه، به لام ټیمه ټوسا پښمان دوت جهنگی جووله که، دواي کڼتاییهاتنی ټو جهنگه، له گه ل باو کم و برایه کمدا چوون بڼ سوږاغي براکانم، که ټوسا سیان له براکانم، له و سالانهدا سهر باز بوون و له و جهنگه دا به شدار بوون، به و بیابانه دا له شهرم شیخه وه به رڼ که وتین تا سر سنووری ټیسراټیل، به لام دواي مانگیک گه رانمان، هیچ هه والیکیمانم دهست نه که وت و ناچار بڼ ماله وه گه راینه وه، ټوسا سڼ مانگیکی پی چو، تا هه والیمانم پی گه یشته، دوو برام له و جهنگه دا کوژران و ټووی تریان بریندار بوو، برینداره که یان له نه خوښخانه ی سهر بازی بوو له ټیسماعیلیه. ټو برایه م که بریندار بوو، دواي شهش مانگیک، به جیتیکی سهر بازی گه یاندیانه وه ماله وه، دهست و قاچیکی له دهست دابوو، براکه م خوی ټاواي بڼ گڼراینه وه، "له و هه ریمه ی ټیمه ی لڼ بوون، که زیاتر له ده هزار سهر باز بوون، چاومان به سهر بازیکی جووله که نه که وت، له دهمه و به یانیه کی زوودا، ده یان فرڼکه ی جهنگی له نا کاو بڼردومانیان کردین و له چا و ترووکانیکدا ټو بیابانه یان لڼ کردین به دڼزه خ."

براکه م ټوسا باسی له هه زاران کوژراو و بریندا ده کرد، به لام ده زگاکانی سهر بازی، ټو راستییه یان شارده وه. ټو هه ی زور میزاجی باو کم و خیزانه که ی ټیمه یان شیواند، کوژران و بریندار بوونی براکانم نه بوو، به لکوو ټو یاسایانه بوون، که له سالی ۱۹۵۲ دا، له سر رڼکخستنی خاوه ندرایتی زه ویوزار دهر چووبوون، سالانیکي زوری پی چو، تاوه کوو له و هه ریمه ی ټیمه دا جیبه جڼ کران، به گویره ی ټو یاسایه، جووتیاره کان هه موو

دهبوون به خاوهنی زهویوزاری خۆیان و باوکم تهنهئا ئه و چهند هینکتارهی بۆ دهمایهوه، که به چواردهوری مالهکهمانهوه بوو، ئه ویش هیچ بهروبومیکیان نهبوو، تاکوو ئه و خیزانه گهرهیهی ئیمهیی لهسهه بژییت. چهند مانگیک دواي جیبهجیکردنی ئه و برپاره شومه، باوکم برپاری دا کورهکانی له نووسینگهی کار له شاری ئهسیوط بۆ کریکاری ناوئوس بکات، ئهوهی راستی بیت، هیچمان دهستهپهنگین نهبووین و پیشتر هیچ کاریکمان پیشتر نهکردبوو، پاش دوو هفته، لهگهه چهند برپایهکمد له شاری ئهسکهندهریه ناومان بۆ کریکاری دهر چوو، ئه و پوژهی بهپری کهوتین بۆ ئهسکهندهریه، زیاتر له دوو سهده گهنج دهبووین، ههموو خهلهکی ئهسیوط و دهوروبهری بووین و ههوت پاسمان پر دهکرد، ئه و سا له ئهسکهندهریه بهدریژایی سهدان کیلومهتری کهناری دهریای ناوهراست، هاوینهههواری نوێ دروست دهکران، دهیان کهمپ ئاماده کرابوون بۆ ئه و کریکارانهی له تهواوی میسرهوه هاتبوون، کهمپهکانیش له و بیابانه وشک و گهرمه دا بوون، له بهر زۆری کریکارهکان، خاوهن کارهکان ههقیکی زۆر که میان به کریکار ده دا، زۆر جاریش ناچاران دهکردین به هه مان کری پوژیک، شهوانیش کاریان بۆ بکهین.

پاش شهش مانگ کریکاری و دهردهسهه ری و نهخۆشی، بۆ یهک هفته بۆ مالهوه گهراینهوه، خوا ئاگاداره مارتن، ههموو شتیک له مالهکهماندا گورابوو، زیاتر له نیوهی داری باخهکه مان وشک بووبوون، ههریزی بهر مالهکهیشمان، له بیتاویدا زهر د هه لگهرا بوو، له هه مووی ناخۆشتر ئه وه بوو، که بیستمان ژنه تازه کهی باوکم په دووی یه کیک له پاسه وانهکانی باوکم که وتوو ه

و کەس نەیدەزانی بۆ کوێ چوو بوون، ژنە تازەکەى باوکم، ناوی
فەریدە بوو، باوکم بە ژنبەژن هینابووی، لەگەڵ ھاوڕێیەکی خۆیدا،
کە ئەویش ئاغا و ھاوتەمەنی خۆی بوو. مارتن، مەبەستم لە
ژنبەژن، یانی فاتمە شووی کردبوو بەو کابرا ئاگایە و ئەویش
کچەکەى خۆی بە باوکم دا بوو.

‘چۆن، تیناگەم؟’

‘ژنیک بە ژنیک، یانی گۆرپینەو، ئەو بۆ وا چاوەکانت داچرپوون،
بەراز، دەلێی یەکەم جار تە شتی وا دەبیستیت! بە هەرحال، واز
لەو بەهینە، ئەوسا فەریدە تەمەنی، وەک فاتمە، سیازدە بۆ چواردە
سالیک دەبوو، کچیکى کور تە بالای لاوازی ڕیو لە بوو، وەک و
فاتمە، بێدەنگ بەردەوام بە ماله کەدا دەهات و دەچوو. ئەو هی
ئەوسا منى زۆر بێزار کردبوو، ئەو دووبەرهکی و جیاکارییه بوو،
کەوتبوونە نیتوان ئەندامانى خێزانە کەمان، براکانم و دایکیان
بێڕیزانە ناوی باوکمیان دەهینا، هەر خێزانە بە جیا بۆ خۆی
بەشیکیان لە ماله کە داگیر کردبوو، چێشتخانە و هۆلی ماله کە
کرا بوون بە چەندین بەشەو و دیواریان لە نیتواندا دروست
کرا بوو، باوکم دەرگای ژوورەکەى لەسەر خۆی داخستبوو، کەس
نەیدەزانی ماوه یان مردووه. لەو پۆژانەدا، چەند جارێک بەدزی
هەمووانەو چوومە بەردەرگای ژوورەکەى و پاش ئەو هی بە
ترس و لەرزیکەو چەند جارێک لە دەرگام دا، بە دوودلی و ترس
و لەرزەو بانگم لى کرد، هەتا ئەمڕۆیش، بە داخەو م کە هیچ
و لەلامیکى نەدامەو، خوا ئاگادارە و یستم ببینم و ئەو پارەیهى بە
کرێکاری پەیدام کردبوو، بیکەمە دەستیهو، و یستم تاوێک لە
چاوی بڕوانم و تەنها جارێک ئەویش لیم بڕوانیت، بمبینیت، کە

وهفام بۆی ههیه و ئاراتهکهیم هیناوهته دی، بووم به پیاو، ئا، ئا،
تهنها ئهوهنده، ویستم باوکم بمیینیت، که بووم به پیاو.

داخی کرانم، ههولهکهیم بیتهووده بوو، بگره جیاواز له ههرکاتیکی
دی، له مالهکهدا ههمووان وهک غهریبهیهک کرداریان لهگهلهدا
دهکردم، دواى چهند پوژیک گهپانهوهم له کریکاری، بپیارم دا
لهگهله براکانمدا نهچمهوه بۆ ئهسکهندهریه، پوژیک لهو پوژانه،
پینگه گوندی تهله عومهرم گرته بهر و لهویوه چووم بۆ شارى
ئهسیوط، له ئهسیوط، سواری شهمهندهفهر بووم بۆ قاهره، بۆ
دوایین جار ههموویانم بۆ ههتاهاهتایه بهجی هیشته.

'بهراست، یانی تا ئهمرۆیش، هیچکام له کهسوکارت نهدیونهتهوه؟'
'نهخیر، ئهو سالانهی له قاهره ژیا، بهردهوام چاویم بۆ دایکم
دهگهیرا، بهلام بهداخهوه، نه مبینیهوه، خواى گهوره ئاگای لێیه،
پوژیک بهسهرمدا تینهپهپیوه، بیر له باوکم و دایکم و بهتایبهتیش
فاتمه نهکهمهوه.'

'ئهى دیهاتیهکی وهکوو تو، چۆن بهتهنیا ژيانت گوزهراند، له
شاریکی گهورهی وهک قاهرهدا؟'

'زیاتر له سنی سال، وهکوو مندا، شهوانه دهگریام و
دهکرووزامهوه، ئهوهنده غهریبیه ماله کۆنهکه مانم دهکرد،
بهردهوام ههستم دهکرد نهخۆشم و دهواى دهردم تهنها
گهپانهومه بۆ ناو کهسوکارم و ماله کۆنهکه مان، ههر ئهوهیش
بووه هۆی ئهوهی به ماددهی هۆشبهروه گهیرۆده بيم.'
'بهراست؟'

'بهلن، چهندين سال تهواو له ژيان بئ هیوا بووبووم، بهلام به
هۆی چهند کهسینکهوه، که لهسهه شهقامهکانی قاهره بووبوون به

هاوړېم، توانیم جینگه و کارم دهست بکه ویت و واز له و به لایه بهینم، له دواى ئه و کاره مه وه، که پاککردنه وه ی یانه یه کی شه وانه بوو، به داخه وه، تنها سن مانگیکی خایاند، پاشان دیسان بیکار و بیجینگه مامه وه، چونکه ئه و دوو هاوړپیه م، که جینگه یان کردمه وه و کاریان بؤ دوزیمه وه، ناویان دهر چوو بؤ سه فهر و چوون بؤ سعودیه بؤ کریکاری، دواى پویشتنی ئه وان، منیش چاوم لى کردن و له زوربه ی نووسینگه کانی قاهره، ناوی خؤم بؤ سه فهر تومار کرد، به لام هرگیز ناوم نه هاته وه، زوری پى نه چوو بوومه هاوړپى ئادم، خاوه نی ئه م چاویلکه یه م، لای خؤی جینگه ی کردمه وه و فیرى نووسین و خویندنه وه یشی کردم، پیشتتر بؤم باس کردیت، له راستیدا هر ئه ویش پینمایى کردم خؤم فیرى زمانى ئینگلیزى بکه م و کارى پیه رى، بؤ ئه و بیگانانه ی دینه قاهره، بکه م، ئادم که سیکى زؤر لیزان و زیره ک بوو، به راستى زؤر شتى لیوه فیر بووم.

سه لیم سه رى داخست و دهموچاوى نایه نیوان هر دوو ئه ژنؤکانیه وه، پاش تاویک بیده نگى، دهستی کرد به گریانیک، که هه موو گیانى پیوه ی ده لرزى، به جؤریک، له سه ر قهره و پله که به ر بووه وه و ئه ژنؤکانى داهیتشته سه ر زه و بیه که، ئه وه نده به قولی ده گریا، هه ناسه ی له سه ر سنکیدا توند ده بوو، به دهم گریانه وه، زووزوو قول ده کؤکى، وه کوو بلینى ئازاریکى سه ختى هه بیت، به رده وام دهستی به سه ر سنگ و شاننه کانیدا ده هینا، ئه و دیمه نه کارى تن کردبووم و ماسولکه کانی له شم گرژ بوویوو، له ناخمه وه بیزاریه ک شه پؤلى تورپه بوونیکى بؤ پوخسارم ده هینا،

بى ئەۋەى ھەستى پى بىكەم بىنىم دلتۇپى چەند فرمىسكىكەم بەسەر
 پوومەتەكانمدا غل بوونە خوارەۋە، دانەۋىمەۋە بەسەر سەلىمدا و
 دەستىكەم بە شاندا ھىنا، نەمتوانى بەدىار سەلىمەۋە رابمىنم،
 ھەستام و لەژىر دۇشەكى جىگەكەمدا كەرەستەى نىگار كىشىيەكەم
 دەرھىنا، كە تەنھا چەند لەتە خىشىكى سوور و زەرد بوو، چوومە
 بەرامبەر پۇرتىتەكەى فاتمە و دەستم كرد بە تۇخكردنەۋەى
 ھىلەكانى. من لە سەلىم بىئاگا ماپووم و سەرنج لەسەر ھىلە
 شىۋىندراۋەكانى دەموچاۋى فاتمە راگرتبوو، بە دەستىك توند
 شانى گوشىم و وتى، 'وامەكە.'

بى ئەۋەى ئاۋرپى لى بدەمەۋە، لەبەر خۇمەۋە وتم، 'بۇچى نا؟'
 دىسان سەرشانى گوشىم و توند ۋەرى گىنرەم بەلای خۇيدا، بە
 توورەيىيەۋە نەراندى بەسەرمدا، 'حرام عليك، بە رەۋاى ناپىنم،
 تىدەگەيت لىم، لەبەر خاترى خوا و رۇحىانەتى فاتمە.'
 'ئەۋەندە ترسى ئەۋ خۋايت لە دلدايە، ھىچ شتىك بە خۇت رەۋا
 ناپىنەت.'

چاۋى لى زىت كردمەۋە و ئارەق لە پوۋى دەچۇرا، زووزوو
 لىۋى دەگەست و دەستى خۇى دەگوۋشى، ھەموو گىانى لە
 عەزەتدا دەلەرزى، چەند جارىك شانى ھەلتەكاند، بى ئەۋەى
 بتوانىت ھىچ بلىت، پالىكى پىۋە نام و ۋەلاۋەى نام، لەپى دەستى
 بە رەۋە ھىنا بە پوخسارى پۇرتىتەكەى فاتمەدا، پاش ئەۋەى
 تەۋاۋ دىسان شىۋاندى. چاۋە تەرەكانى داخست و بە كوورەكوور
 خۇى گەياندە سەر قەرەۋىلەكە و پاكشا و بىدەنگ خۇى گرمۇلە
 كرد.

ھىزى توورەبوونىك لە ناخمدا، ھەموو گىانمىان بە گەرمى ئارەقى

خۆی خوشاند، تاویک له نیوان سەلیم و پۆرتزیتە کە ی فاتمەدا
وشک پراوەستام، دەمویست تینگەم، پرسبیاری زۆرم له سەلیم
هەبوو، بەلام ئەو ئەوەندە تینکشکاو و زەلیل دیار بوو، نەمتوانی،
وشەیهک چییە، پووبە پرووی بیدرکینم.

له کاتیکدا له ولای پۆرتزیتە کە ی فاتمەو دەستم کرد بە کیشانی
نیگاریکی نوێ، چاویکم هەر لەسەر دەم و چاوه شیوتیندراو هە کە ی
فاتمە بوو، نیگاری سروشتیکم له خەیاڵدا بوو، سروشتیک، کە
پۆحم ناشنا بوو بە پەنگ و فۆرم و هیلەکانی، پیتستر بیروکە ی
وام بە خەیاڵدا نەهاتبوو و کارم لەسەر نەکردبوو، هونەر نەبوو
بەلامەو، وینە ی سروشتیک، هاوشیوہ ی خۆی، دووبارە بکەم، بە
هونەرم دەزانی، پەنگ و پارچەکانی ئەو سروشتە بکەم بە
کەرەستە ی کارەکانم و بە توانای خەیاڵم تیکەلیان بکەم.

دایکم هەموو جارێک دە ی وت، 'کاتیک دەست دەکەم بە کاریکی
نویم، دەمەوێت ئەوەندە وزە ی تیدا بە کار ببەم، تا تەواو خۆم له
وزە، له خەیاڵ بەتال بکەمەو، بە جۆریک، کە بیهێز و کەنەفت له
بەردەمی کارە کەمدا بکەم، هەتا پۆژی دواییش، بیئاگا بم لەوہ ی
ئاخۆ پۆژی پیشوم چیم کردوو و چ تابلۆیکم کیشاوه.'

ئەوسا ئەوەندە غەریبی ئەو سروشتە ی هۆلەندام دەکرد، پێگر
بوو لەبەر تواناکانی خەیاڵمدا، هەر بۆیە نیگاری ئەو سروشتە،
وہکوو خۆی له ئازارەکانی ئەو، سامیان له بەندیخانە کەم
دەکردهو.

ئەو پاش نیوہ پۆیە، سەلیم لەسەر جینگە کە ی، بە دەم گریان و
هەنسک هەلکیشانەو، خەوی لێ کەوت، له دەماودەمی ئەو
نیوارە یەدا، نیگاری سروشتی هۆلەندام تەواو کرد، تاویک بوو

بیدەنگ بەرامبەری رامابووم، بە خەيال بەناويدا پياسەم دەکرد،
دەنگی سەلیم لە خەيالەكەمی دابڕیم و گێرامیەوہ بۆ ناو ژووری
زیندانەكە، نەختن خاوەبووبۆوہ، تامی دەمی كەمی گۆرپابوو،
لەسەرخۆ وتی، 'مارتن، زۆر بەلامەوہ جوانە.'

سەلیم لەسەر قەرەوێلەكەوہ ھاتبووہ سەر ئەژنۆكانی و سەرسام
لە نیگارەكەمی دەروانی، پاش ئەوہی ھات و لەلای شانمەوہ
راوہستا، لینی پرسیم، 'بۆ رەنگی لە بیابان دەچیت؟'

'ئەوہ ھۆلەندایە، راست دەكەیت، رەنگی بیابانی گرتووہ، بۆ
زانباریت، سەلیم، رووناکی خولقینەری رەنگەكانە، ئەو رووناکی و
بەھیزی تیشکی خۆرە لێرە ھەبە، كاریکی وای كردووہ، كە ئەو
دیمەنی ھۆلەندایە من كێشاومە، ھاوشیوہی بیابان بیت، ھەول
بە خۆت بە خەيال فۆرم و ھیلەكانی رەنگ بكە.'

'چ رەنگیك؟'

'ھەر رەنگیك بیت، كە خۆت بەلاتەوہ جوان بیت، دەزانیت سەلیم،
تیشکی خۆر كاتێك لەو پەنجەرەوہ دەدات لە پووی ئەو دیوارە،
بۆ نمونە، رەنگی ئەو بیابانەم زەردباو كردووہ، ئەوہ خۆی لە
بنەپەتدا ھەموو رەنگیكي تێدایە، جگە لە رەنگی زەرد، بەلام
شەوقی رەنگی زەرد دەداتەوہ و ئێمە وەكوو زەرد دەیبینین،
بیگومان كاریگەری تیشکی خۆر و رووناکی، لە شویتنیکەوہ بۆ
شویتنیکێ تر دەگۆریت، ھەر بۆیە رەنگەكانیش گۆرانكارییان
بەسەردا دیت، دەزانیت سەلیم، لە دوو سەد سالی رابردوودا،
زۆریك لە ھونەرمنەندە شیوہكارەكانی ئەوروپا، بەتایبەتی لە
ولاتانی ترەوہ بۆ نیگارکێشان ھاتوون بۆ ھۆلەندا، چونكە
رووناکی و تیشکی خۆر زۆر تاییەت دەیگریتەوہ و رەنگەكان

جیاوازتر دهنوینن و گونجاوه بق ئه و مه بهسته.^۱

'پهنگ هر پهنگه و پهنگی ئه و دنیاپه یه، که خوای گه وره
خولقاندوویه تی، هر ئه و خوایه ییش دوو چاوی به من به خشویه،
که بیانینیم.'^۲

'کام چاو؟ ئه گهر ئه و چاویلکه یه یی ئاده م نه بووایه تو نه ک پهنگ،
به لکوو ئه و دنیاپه ییش که خواکت بو ی خولقاندووین، نه تده بینن.'^۳

'نا نا، نه قام، خو من کویر نیم.'^۴

سه رم بق له قاند و به پیکه نینیکه وه لیم روانی، سه لیم پرسیی،
'مارتن، له کتوه فیزی نیگارکیشان بوویت؟'^۵

'له دایکه وه.'^۶

'به راست، دایکت؟'^۷

'به لئ، دایکم هونه رمه ندی شیوه کاره.'^۸

'ئه ی باوکت.'^۹

'باوکم، من ته نها کوپی دایکم.'^{۱۰}

'تیناگم، یانی باوکی خوئت نه بینویه، مردوه، یان، چون؟'^{۱۱}

'گو ی بگره سه لیم، ئه وه تو چه ندین جار پرسیا ری باوکت لی
کردم، نازانم چونت بق باس بکه م، کاتی خو ی له تاقیگه یه ک، له
نه خوشخانه ی شاری ئه مستردام، چند دلۆپیک شه هوه ت له
مندالانی دایکدا دهنیژن، به و شیوه یه دوو گیان ده بیت و پاش نو
مانگ، منی ده بیت، خویشی نازانیت ئه و شه هوه ته له کام پیاو
گیراوه.'^{۱۲}

سه لیم چاویلکه که ی له چاوی داگه ند و ده ستیکی به ده موچاویدا
هینا و به سه رسامییه که وه وتی، 'خوای گه وره تو به، باوه ر نا که م
به راستت بیت، تو یاری به ئه قلی من ده که یت.'^{۱۳}

'به لئ، به راستمه، بهو شیویه بووه، ههلبه ته ئه وهیش ههلبژارنی
دایکم بووه، نهک من، بهلام ههردهم ئه و مافهم بهو رهوا بینیوه و
هه رگیز سه رزه نشتم نه کردووه، ئه وسا که مندال بووم، پرسیارم
زۆر لئ ده کرد، پاشان که گه وره بووم، تیگه یشتم.'
'یانی، یانی تو، بمبووره که وا ده لیم، یانی تو زۆلایت؟'
'زۆل، زۆل، چه ند وشه یه کی بیمانایه...'

برسیتی

له نیتوان شیشه ژهنگاوییه کانه وه، که دیمه نی بیابانه که یان له پیشچاوماندا له تلهت ده کرد و بیتاکانه ریگه شیان به بای شه وانیش ده دا به ئاسانی ژووری زیندانه که پر بکه ن له سه رما و شنیتی خویان، له گه ل سه لیم بیتھیوا و برسی، بیتدهنگ لینی که وتبووین.

چهند مانگیک بوو، زور که م خوراکیان پی ده داین و به لوعه ی ژووره که یشمان پوژ نا پوژیک ته نها یه ک کاتزمیر ئاوی پیدا ده هات، ده مبینی چون جه سته مان پوژ له دوا ی پوژ داده پرزا. پولیسه کان به ده گمه ن سه ردانیان ده کردین، هینده یان خوراک پی ده داین، که نه مرین، به لام هه موو شه و پوژیک، مردنمان به چاوی خومان ده بینی، برسیتی به جوریک کاری تی کردبووین، هاوشیوه ی ئازه لیک بیرمان ده کرده وه، زور جار به گاگولکی به زهوی ژووره که دا له ورده نان ده گه راین، ههستی بونکردنمان نه وهنده تیژ بوو بوو، ده مانزانی له بالاخانه ی به ندیخانه که دا چ

خۆراکیک دەخوریت، بە چاوی کراوه‌وه خەونمان بە خواردنەوه دەبینی و لەگەڵ سەلیم، تەنیا باسی چێژی خوادنمان دەکرد.

لە برساندا ماسوولکەکانمان پووکابوونەوه و راستەوخو پیستمان بە ئیسقانەکانمانەوه نووسابوو، لە بێ ئیتامینیدا، فۆرمی لەشمان تیک چووبوو، قژمان دەپروتایەوه، ددانەکانم دەئیشان و پووکم ئەوەندە ئاوسابوو بە بەردەوامی ناو دەممیان پڕ دەکرد لە خوین و زەرداوی خۆیان، هینزی ئەوەم تیدا نەبوو بتوانم بۆ سەر جینگەکم سەر بکەوم، لەتەنیشت سەلیمەوه لینی کەوتبووم، لەو پۆژانەدا، دوو پۆلیس لە دەمەوبەیانیدا لەخەو رایان پەراندم، هیشتا چاوم هەل نەبریبوو، کە ئەوان بە جووت بەلەکانیان توند گرتبووم، بەدوای خۆیان، بە زەوییه‌کەدا بۆ دەرەوه‌ی ژووری زیندانەکە کیشیان کردم، ئەژنۆم لە زەوییه‌کە دەخشا، بێ ئەوه‌ی هەست بە ئازاریان بکەم، بردمیانه ژووریک و لەسەر کورسییه‌ک دایان نام، ژوورەکه مینزیک و کورسییه‌کی تریشی تیدا بوو، خۆم لەسەر کورسییه‌کە بۆ راگیر نەدەکرا، ناچار بووم پال بدەمەوه و خۆمی لێ درێژ بکەم و سەرم بنیمە سەر قەراغی پشته‌وه‌ی کورسییه‌کە.

پاش تاویک بێدەنگی، یەکیک لە پۆلیسه‌کان لەپشتمەوه و ئەوی تریان بەرامبەرم راوه‌ستابوو، پۆلیسه‌کان دەستیان کرد بە قسەکردن لەگەڵ یەکتەدا، هەر چەند هەناسەیه‌کی پێ چوو، کابرایه‌کی درێژی رەقەله‌ی سەر سپیی سمی لێبۆزی لوت زل، کە سەیری دەموچاویم دەکرد، لەپیشدا لووتیم دەبینی، خۆی کرد بە ژووردا و هاته بەرامبەرم و راوه‌ستا، بە ئینگلیزییه‌کی ره‌وان لێی پرسیم، 'چییه، چی رووی داوه، بۆ نەساغیت؟'

به بیزارییه که وه لیم روانی و پیم وت، 'وام زانی بۆ لینیچینه وه
 منتان بۆ ئیره هیناوه، نه ساغیکه یشم، نه وه خۆتان هۆکارین.'^۱
 پیش نه وهی وه لام بداته وه، ههردوو پۆلیسه کهی کرده دهره وه و
 دهرگای ژورره کهی داخست، خۆی به سه رما نوشتانه وه و به
 دهنگیکی نزم، 'من له پۆلیس و نهفسه ری لینیچینه وه دهچم، نهی
 کوپیت نهو چاکه ته سپیهی بهرم نابینیت، من پزیشکم، پزیشک،
 هه ی بیمیشک.'

پیش نه وهی وه لامی بدهمه وه، شانی گرتم و له سه ر کورسیه کهم
 راستی کردم وه، چاکه ته شین و چلکنه کهی له بهرمدا دامالی،
 گوئگری پزیشکیه کهی کرده گوئی و دهستیکی به سنگمه وه و به
 دهسته کهی تری، که گوئگره کهی له ناو بوو، له راست و چه پی
 پشتمی خشاند و دانا، داوای لی کردم پر به سییه کانم هه ناسه
 هه لبزم و هه ناسه بدهمه وه، له کاتیکدا له پشکنیم ته واو بوو،
 چاکه ته کهی له بهر کردم وه و له بهر خۆیه وه پرسیی، 'ده زانیت تو
 له کوپیت؟'

'به لی، له کاوله یه ک، به ناوی ولاتی میسر.'^۱
 'نه خیر، تو به هه له دا چوویت، ولاتی میسر بوونی نییه، باشتر وایه
 بلیت، به ندینخانه یه ک له رۆژه لاتی ناوه راست، له مه به ستم
 تیده گه یه ت؟'^۱
 'نه خیر.'

'ده زانیت، ئیمه هینده ی خۆمان به عه ره ب ده زانین، نیوهینده
 سۆزمان بۆ به میسر ببوونی خۆمان نییه، نه وه یش کیشه ی هه موو
 دانیشتووانی ولاتانی رۆژه لاتی ناوه راست و دونیای عه ره بییه،
 پانتاییه کی به رفراوانمان له سه ر نه م گۆی زه ویه داگیر کردوه،

پانتاییهک، که مروّشهکان ته‌نھا بۆ مردن تیایدا ده‌ژین، نهک بۆ ژیان، ئه‌و پوژه‌هلای ناوه‌پاسته‌ی ئازای ئه‌ندامی جه‌سته‌ی پریه‌تی له‌ ئازاری ئه‌و جه‌نگه‌ پپروژانه‌ی هه‌زاران ساله‌، بگره‌ تاکوو ئه‌مپویش، هه‌ر به‌رده‌وامن.

تاویک بیده‌نگ به‌رامبه‌رم راوه‌ستاوو و لینی ده‌پوانیم، له‌ناو چه‌که‌جه‌ی میزه‌که‌یدا، بوتلیک ئاوی ده‌ره‌ینا، کورسی پشته‌ی میزه‌که‌ی هینا و له‌به‌رامبه‌رم دانیشته‌، له‌ گیرفانیکیدا، چنگیک چه‌بی زه‌ردباوی ده‌ره‌ینا و ده‌ستی به‌ره‌و پووم راگرت، ئینجا به‌ ده‌سته‌که‌ی تریشی، بوتله‌ ئاوه‌که‌ی دامی و به‌ پووخوشیه‌که‌وه‌ وتی، 'ئه‌و چه‌بانه‌ بگره‌، چه‌بی فیتامین، ئیستا دانه‌یه‌کیان بخۆ و ئه‌وانی دیکه‌ قاییم هه‌لگره‌.'

کاتیک بوتله‌ ئاوه‌که‌ و چه‌به‌کانم لی وه‌ر گرت، بی ترس و دوودلی، ده‌نکیک چه‌بم له‌نیو ده‌مم نا و دوو قومم له‌ ئاوه‌که‌ دا، ئاوه‌که‌ خوین و لینجاوی ناو ده‌م و قورگمی له‌گه‌ل چه‌به‌که‌دا بۆ ناو گه‌ده‌م رامالی، ماسوولکه‌کانم ده‌ستیان کرد به‌ له‌رزین، له‌ کاتیکدا جارێ هه‌سته‌کانم مه‌ستی چیژی ئاوه‌که‌ بوو، پزیشکه‌که‌ لینی پرسیم، 'ئایا پێیان وتوویت به‌ چ تاوانیک به‌ند کراویت؟'

شانم لی هه‌لته‌کاندن و نه‌مه‌ه‌زانی چ وه‌لامیکی بده‌مه‌وه‌، ئه‌و دیسان وتی، 'تۆ به‌ بریاری دادگای بالای قاهیره‌ به‌ند کراویت، له‌ کاتی بریاردانی دادوه‌ریشدا، خۆت ئاماده‌ بوویت، یانی چی ده‌لێیت نازانم؟'

'به‌لی، بۆ دادگایه‌کیان بردم، به‌لام نازانم کام دادگا بوو، له‌و به‌ ناو دادگایه‌یش، هه‌موو لیدوانه‌کان به‌ زمانی عه‌ره‌بی بوو.'

'بۆ تۆ و ئه‌وانه‌ی له‌ هاو‌په‌گه‌زی تۆن، له‌ یاسای میسردا دوو

شیوه سزاتان پی دهریت، یان هلواسین، یان زیندانی
هه تاهه تایی.

'هاورپه گزی من؟ هۆله ندیت مه بهسته؟ بۆ...'

'به هه حال، تو به دوو تاوان سزا دراویت، یه کهم، سه ره به
دهزگای نهئینی مۆسادی ئیسرائیلیت، دوو هه م، فه له ستینییه کت
کوشتوه.'

سه رم ئه وه نده قورس بوو بوو، ملم توانای راگرتیم نه ما بوو،
پیلووی چاوم، بی ویستی خۆم به ری بینیمیان دهگرت، ده مویست
وه لامی بده مه وه، به لام بیرم کرده وه، که پیشتر ئه وانم هه موو
بیستیوو، به لکو ته نها داواکاریه کم هه یه، ئه ویش قونسولخانه ی
هۆله ندام بۆ ئاگادار بکاته وه، به وه ی من لیره م، به لام نازانم بۆ رام
گۆری، به ساردییه که وه پیم وت، 'نازانم باسی چی ده که ییت.'

هه ستایه سه ره پی و به رام به رم دهستی کرد به گه پان، له به ره
خۆیه وه وتی، 'من، له سالی ۱۹۶۶ دا، وه کوو سه ربازی برینپنچ، له
جهنگی دژی جووله که به شدار بووم.'

له پینکا قسه کانی بری و به ره و پووم هات، له پیشمدا نوشتایه وه
و به توورپه ییه وه قۆبچه ی چاکه ته سپیه که ی ترازاند و سنگی لن
پووت کرد، تالی تووکه لوول و سپیه که ی سه ره سنگی، که له
قژی سه ری دریزتر و چرتر بوو، به سه ری په نجه کانی تاله
مووه کانی لا دان و له سه ره ته ختی لای راستی سنگی، ئاسه واری
برینیکی کۆنی نیشان دام و وتی، 'سه ره بکه، سه ره بکه، ئه وه تا،
ده بیینیت، ئه وه ئاسه واری گولله ی تفهنگی جووله که یه، ئه وسا من
وه کوو شیز، هه ره وه کوو شیز، له وه نکه دا به شدار بووم، گیان
له سه ره دهست به خۆنیم به رگرم له نیشتمان که م کرد، به داخه وه،

ئەو جەنگەمان بە جۈولەكە دۇراند. دەزانىت بۇچى دۇراين؟
 چونكە زۇرىنەمان، تىدەگەيت لىم؟ زۇرىنەمان نەھاتبووين بۇ
 ئەۋەى بەرگى لە مىسر بكەين، نەخىر، بەلكو زۇرىنەمان
 ھاتبووين بۇ جىھاد، جىاوان، زۇر جىاواز لە من و ھاوبىرانم،
 ئەوان ھاتبوون تا لەو جەنگە پىرۆزەدا بەشدار بىن، ھاتبوون بۇ
 ئەۋەى بكوژرىن بە دەستى جۈولەكە، تاۋەكوو بەھەشت بە
 خۇينىان بىكپن، ئەو نامرۇقانىەى ھىچ ھىوايەكىان بە ژيان، بە
 مرۇقايەتى، بە ولات نىيە، بەلكو ھەموو كار و كرەدەھىكىان
 لەپىناۋى پاش مردنىانە، پاشەپۇژ، پاشەپۇژ، ۋەكوو خۇيشيان
 زۇر دۇنيا بن لىتى، ئەوانە، من ناوم لى ناون بەھەشت دزەكان،
 تىدەگەيت لىم، بەھەشت دزەكان، ئەوان ھۇكار بوون كە ئىمە
 چەندىن جار بە جۈولەكە دۇراين.

پاش ئەۋەى ھاتەۋە بەرامبەرم و لەسەر كورسىيەكەى دانىشتەۋە،
 بەردەوام بوو، 'كاتىك قوتابى بووم، لە ھەموو سەرھەلدانەكانى
 ئەوسادا بەشدار بووم، زىاتر ۋەكوو كەسىكى پۇشنىبىرى لىبرال،
 خەونم بە مىسرىكى سەر بەخۇى دىموكراتەۋە دەبىنى، باۋەر بىكە،
 ئىمە ھەموو سەرھەلدانەكانمان جۇش دا، ئىمە دەنگ و پەنگ و
 ھىزى ئەو سەرھەلدانانە بووين، سەرەنجام، چەند دەستە و
 كەسىك بە خواستى خۇيان ماناى راستەقىنەى شۇپش و
 سەرھەلدانەكانىان كۇپى و لە چوارچىۋە گرت، ھەر لە سەرەتاۋە
 جمال عبد الناصر خۇى بەتەنھا ھەموو بىپارەكانى دا و ئەو رىگر
 بوو لە بەردەم پەپرەۋكردىنى دىموكراتىدا، بە پىرۇزكردىنى ناسر
 لەبەرامبەر ئەو سەرکەوتنەنەى بەدەستى ھىتابوون، زۇر گران
 لەسەر ئىمەى خەلكى مىسر كەوت، ئەگەر لە سەرەتائى شۇپشى

سالی ۱۹۵۲دا حورمه تی دیموکراتیی تیدا بپاریزرایه، ئەوا که سی شیاو له جینگه و پۆستی شیاودا دادەنران، مەبەستم، ئەگەر سیاسییە بەتواناکانی پارتە جیاوازهکانی ئەوسا بیکار نەکرانیە و لە بەرپۆهبردنی ولاتدا بەختیان بەر بکەوتایە، چونکە ئەو سیاسییانە دەستیان هەبوو لە سەرکەوتنی شۆرشدا، ئەگەر ئیستا لە سەرئەنجامی ئەو شۆرشە پروانین، ئەوا تێدەگەین ئەوسا جمال عبد الناصر چ ناھەقییەکی بەرامبەر بە گەلی میسر کرد.

زیاتر لە کاتژمێریک پزیشکەکه قسە ی بۆ کردم، برسیتی و بیهیزیم بە جۆریک بە خۆیانەو خەریکیان کردبووم، زوو زوو ئاگام لە قسەکانی ئەو نەدەما و نەمدەتوانی بەردەوام گوێیان لێ بگرم، هەرچەندە هەولم دەدا چاوم کراوە بێ و بیوچان لێی بروانم و جارجاریش سەرمی بۆ بلەقینم، ئەو هی زیاتر لە خەیاڵمدا مابیت، لە کۆتاییدا وتی، 'دەمیکە چاوە پروانی پۆژیکی وەکوو ئەمپۆم، پۆژیکی، کە هەموو گەلی میسر بە یەک دەنگ هاوار بکات ئیتر بەسە، ئەمپۆ لە سەر جەم شارەکان، بەتایبەتی لە قاهیرە، زیاتر لە ملیۆنیک کەس دژی دەستەلات، دژی سیاسەتی دەستەلاتینکی چەقەستووی دیکتاتۆری پۆژەلاتی، پۆژاوەتە سەر شەقامەکان، خۆپیشانەران مانیان گرتووە و بویرانە داوای گۆپینی دەستەلات دەکن، داوی شەست سال، ئەو بۆ یەکەمین جارە، گەلی میسر، هەشتا ملیۆن مەرۆف، داوی شەست سال، لە نیوسەدە زیاتر بیدەنگی و قبولکردنی هەژاری و ژێردەستەیی، دەنگی لێوہ بیت و داوای مافەکانی خۆی بکات، شەست سال، تەمەنیکە!'

زوو زوو بە قۆلی چاکەتەکی ئارەقی ناوچەوانی دەسپری، دەنگی

گۆرا و تاویک پشتی تی کردم و چند جاریک به دهستی
دهموچاوی هه لگۆفت، زۆری پی چوو، تاوهکوو به سهر خۆیدا زال
بوو، به دهموچاویکی ته ره وه ئاوری لی دامه وه و لی پرسیم، 'پیم
بلی، سه لیم چۆنه؟'

'تاوهکو منیستان هینا بق ئیره، مابوو!'

'مردن به و ناویریت، خه می سه لیمت نه بیت، پیش شه وهی تو بیت
بق ئیره و له و ژوورهدا بیت به هاوه لی، شه و زیاتر له بیست
جاریک هه ولی خۆکوشتنی دابوو، شه وه ماوه یه که بیده نگه، من و
شه، پاش شه هه موو سألهی پیکه وه ژیان له م کاوله یه دا، وه کوو
دوو مارمیلکه ی پیری شه بیابانه مان لی هاتوو.'

بیحه و سه له لیم دهروانی، چند جاریک ویستم قسه کانی پی بپریم
و داوای لی بکه م بکه ریننه وه بق ژوورهدا که م، له و کاتانه دا به
حه ژمه تیک ده رگای ژوورهدا که کرایه وه و به رپوه به ری به ندینخانه که
له ناو ده رگاکه وه بانگی له پزیشکه که کرد و پاشان به په له په ل
لینی دا رۆیشت، له و کاته دا کابرای پزیشک چند وشه یه کی
ئاراسته ی پۆلیسه کان کرد، که هیشتا له و دیو ده رگاکه وه
راوه ستابوون، پۆلیسه کان به دهم قسه کردنه وه، شه ملاولایان لی
گرتم و ده ستیان نایه بنبالم و به نیوه هه لگرتن و پاکیشان،
که یاندمانه وه ژوورهدا که م، سه لیم له و دیو ده رگای ژوورهدا که وه،
وه کوو چاوه پروانم بوو بیت، قنج راوه ستابوو، یان وه کوو پیشه ی
هه می شه یی، ده یزانی که ی پۆلیسه کان ده گنه به رده رگای
ژوورهدا که مان، پۆلیسه کان له و دیو ده رگاکه وه و له به رپی سه لیمدا
دایان نام و لیتیان دا رۆیشتن، به گاگۆلکی و سکه خشکی خۆم
که یانده سهر جیگه که م، سه لیم چند جاریک له سهر یه ک پرسیی،

‘بۆ ئەوەندەت بىن چوو؟’

ئەوئەندە لەسەر ئەو كورسىيە پەقە دانىشتبوم، لەتاو ئازارى ئىسقاھەكانى قىنگم و پىشتم، نەمدەزانى چۆن وەلامى سەلىم بەدەمەو، بە بىزارىيەكەو و تەم، ئەو پزىشكە ئەوئەندە درىژ دادپە.

‘ئەو بە من مەلى، خۆم چاكي دەناسم، ئەو كافرئى بىدېنە.’

دەستىم كەرد بەگىرفانى چاكي تەكەمدا و ھەندىك لە ھەبەكانم دەرھىتا، دەستىم بەرەو پووى سەلىم پراگرت، پىم وت، ‘پزىشكەكە ئەو ھەبانەيشى دامى.’

سەلىم بە دوو پەنجەي دەنكىكى لى ھەلگرتن و خستىە دەمى و وتى، ‘باوەر بگە مارتن، من لەوئەتى لىرەم، پىم وا بىت زىاتر لە دە كىلۆم لى خواردوو، ھەرچارىك دەچم بۆ لای ئەو سەگبابە، دوای چەند كاتژمىرىك چەنەبازى و قسەي قۆر، لە شىوھى باوكىكدا چنگىك لەو نوقلانەيش دەكاتە گىرفانمەو.’

‘ھەوالىشتى پرسى.’

‘وھك سەگ بىتۆپىت، ئەو سەگبابى بىباوەرەي منافقە.’

‘باسى سەرھەلدان و ئالۆزىي بارى سىياسى دەكرد.’

‘لەكوئى، لە ھۆلەندا؟’

شانىكم دادايە سەر چىگەكە و خۆم وەر گىرپايە سەر لا، لەبەر خۆمەو و تەم، ‘ھۆلەنداي چى، لىرە، لە مىسر.’

‘سەرھەلدانى چى، باوەر بەو كاپرايە مەكە، ئەو بىمىشكە ئىستائىش خەون بە پەنجا سال لەمەو بەرەو دەبىتت.’

‘تۆ بلىتت ئەم كەمترخەمىيەي پۆلىسەكان، پەيوەندىي بەوئەو نەبىت.’

‘اللە اكبر، تەنھا بە كاتژمىرىك و دوو دەنك ھەب، چاك مىشكى

تیک داویت، ئەو بە ھەزاران کاتژمێر چەنەى بۆ من داو، یەک زەرە چییە کارى تى نەکردووم. کەمتەرخەمى پۆلیسەکانیش، ئەو بە بریاری بەرپۆلەبەرە، دیارە پارەى پتویستە، ئەو دزە.^۱ 'کارتیکردنى چى، ئەو تۆ باسى چى دەکەیت، باوەر بکە لە بىزاري گيانى خۆمدا، گویم لە نیوہى قسەکانیشى نەبوو.^۲ 'باشتر.

'لینشى پرسیم بۆ نەساغیت، چۆن ئەو زانیویەتى نەساغم.^۳ سەلیم سەیریکی کردم و پیکەنى، 'من بە پۆلیسەکانم وت، کە تۆ لە سەرە مەرگدايت.

سەیریکی سەلیم کرد و پیکەوہ دامانە قاقای پیکەنین، ئەو ئیوارە، کاتیک پۆلیسیک خۆراکی بۆ ھیتاین، خۆراکە کە جیاواز و دوو ھیندەى پۆژانى پتیشوو دەبوو، لەگەل سەلیم، بیدەنگ لە یەکترمان دەپوانى، ئەو شەوہ وەکوو شتیکم بىر کەوتیبیتەوہ، دیسان گەرەمەوہ سەر قسەى پزیشکەکە و لە سەلیم پرسى، 'تۆ بلینى ئەو پزیشکە راست بکات، گویا لە تەواوى میسر خۆپیشاندان بیت، وەکوو ئەوہى ئەو باسى لێوہ دەکرد، زیاتر لە ملیۆنیک خۆپیشاندەر لە شارى قاھیرە مانیان گرتووہ و داواى گۆرینى دەسەلات دەکەن.

'دەزانیت چى، مارتن؟ تیرمان خواردووہ و خەمى وەرگمان نەماوہ، بۆ دەمەتەقن و کات بەسەربردنى ئەم شەومان، باسى ئەو پزیشکە سەگبابەیش خراپ نییە، لە بیدەنگى باشترە.

'ئەگەر وا بیت، بەو شینوہى پزیشکەکە باسى لێوہ دەکرد، یانى ئەگەرى گۆرینى دەسەلات لە ئارادایە.

'یا حبیبى، گوئى لە من بگرە، تکایە، تکایە، تکایە، ملیۆنیک

خۆپيشاندەر لەم ولاتە، بە دوو پۆلیس بەریان پێ دەگیرێ و بە شەق بێت یان بە قسەى خوش، رازیبان دەکەن و دەیاننێرنەو بە مالی خۆیان.

لە چاوی سەلیم روانی، پێش ئەوێ من قسە بکەم، ئەو وتی،
'دەلێم، مارتەن، تۆ لە مردن دەترسیت؟'
'زۆریش.'

'یانى حەزت دەکرد نەمر بوویتایە؟'
'نەخێر، خواستی نەمری، ئەو پەری خۆپەرستییە، کە دەلێم لە مردن دەترسم، مەبەستم ئەو نێیە، تەمەنا دەکەم ئەو نەبێم، تا چاوم بە چەند کەسێکم بکەوێتەو.'
'مەبەستت دایکتە؟'

'بەلێ، بەتایبەتی دایکم.'
لەمەوێ بێدەگ بووین و هەریەکەمان بە پێگەى خۆى کەوتینە ناو گۆمى خەيالى رابردوو مانەوێ و تا خەومان لێ کەوت، یەکتريمان نەدواند.

ياساغ

دهستبهسه رکردنم له نيوان شو چوار ديواره دا، به جورتيك وروژانديبوومي و كاري له هسته كانم كرديبوو، شهوان خهونم بهو خوراكانه وه دهبيني، كه ئهوسا دايكم لتي دهنان، پوژانه ماته ميني داي دهگرتم و وينهي ناتهبه و غهريپ به پوحم له خه يالمداهر دهكه وتن، گويم له سروهي با بوو، پيش ئه وهي له بيابانه كه وه ههلبكات و نه سيمي خوي به پووي بالاخانهي به ندينخانه كه دا بدات، شهوانه وهك بزن كاويژم دهكرده، بهو چيزانه وهي له رابوردوومدا بهر زمانم كه وتبوون، به خه يال و له خه ونه كانمدا، له گهل كارمن له بهر پوشنايي مانگدا به پووتي له بيابانه كه دا ليك دهئالين، له دواي رهحه تبوونمان، به دريژاي شو بيدهنگ له ئه ستيره كانمان دهرواني. به ياننيانيش له عه زهت بوئي شه هوهت و ئاره قى له شم به ئاگا دههاتمه وه، به جورتيك، ژووري زيندانه كه م پر دهكرده له بون و بهرامى خه ونه كانم. به بيرم ديت، سه ليم به ياننيهك له و به ياننيانه بانگي كردم، 'چيه

مارتن، دیسان خەوی تەرت بینووه؟ بەراستی ئیرهییەت پێ دەبەم،
بەبیرم نایەت کە ی بۆ دواجار خەونم بینییەت.

بەدریژایی ئەو رۆژە، سەلیم لەسەر جینگەکە ی پال کەتبوو، لەبەر
خۆیەوه گۆرانیی دلتەنگی دەچەری و جارجار هەناسە یەکی قوولی
هەلدەکتیشا.

پۆلیسەکان ئەو بەیانییە بۆ پشکنین نەهاتن، لەسەر جینگەکەم
دانیشتیبووم و لە پەنجەرەکەوه لە بیابانەکەم دەروانی، ئەوەندە
هیزم تیدا نەبوو، تا بانگیک لە سەلیم بکەم و بەیانی باشیکی لێ
بکەم.

لە بیرکردنەوهدا بووم، بەلکوو کاریک بکەم ئەو بێدەنگییە ی
نێوانمان بشکێنم، ئەوە ی لەو دەمەدا لێم دەروانی، دیمەنی دووبارە
و چۆلی بیابانەکە بوو، ئەو دیمەنە ی پەنجەرەکە بووبوو بە
چوارچێوه بۆی، هەمان دیمەنی رۆژەکانی پێشوو، رۆژانە بە
خەیاڵ خۆم رەنگم پێ دەدا، رەنگیک، کە هەستی بینینم غەریبی
دەکرد.

لەسەر جینگەکە ی خۆمەوه بانگم لە سەلیم کرد، 'گوزەران چۆنە؟'
لە بەر خۆیەوه و بە دەنگیک تێکشکاو، 'مفیش حاجە.'
وەلامیک، سەلیم لەو پەری بێزاریدا لەگەل مندا بەکاری دەهینا،
دوای ئەوە ی لەسەر قەرەوێلەکە دابەزیمە خوار، بینیم سەلیم
لەسەر دەم لێی کەوتبوو، چاویلکەکە ی لەتەنیشتیەوه دانابوو، پاش
ئەوە ی لەلایەوه دانیشتم، لێم پرسی، 'ئەوه چییە؟'
بێ ئەوە ی لێم بروانیت، لەبەر خۆیەوه، 'مارتن ئازارم زۆرە،
لەجیاتی میز و گوو، خویتم لەبەر دەروا، هەست دەکەم هەموو

ئەندامەكانى ناو لەشم داڤزاون و بوون بە خوڤن، دەترسم
 دواساتى ژيانم بىت، پوچم لە جەستەى ماندوو و داڤزاومدا
 بىزارە، پوچ كىشەكەم، ئىزرائىل، بەپىوھىە بۆ لام.^۱
 'ئەو تۆ باسى چى دەكەيت، تەنھا مېروولە دەتوانىت ئەو
 ھەستەيان ھەبىت، ئىمەى مرؤف ئەوھندە پەيوھندىمان لەگەل
 پوچى خۆماندا بەھىز نىبە، ھەتا بزانىن كەى دواساتى پوچ
 دەرچوونمانە لە جەستەمان. مېروولەكان پىش مردىيان، دەنگىك لە
 جەستەيانەوھ دەر دەچىت، ئەوھىش ماناى ئەوھىە ژيان تەواو، لە
 كاتى بىستنى ئەو دەنگەدا، جەنگاوەرەكان دىن و لاشەى ئەو
 مېروولەىە بۆ دەرەوھى شارەكەيان دەبەن.^۲

'ھەى بەراز، نازار كوشتى، تۆ باسى چىم بۆ دەكەيت؟ مېروولەى
 چى و شتى چى!'

'باسى ئەوھت بۆ دەكەم، كە وھكوو مرؤف بىر بکەيتەوھ و لە
 ماناى مردن بېوانىت.'

سەلیم بەدەم گرىان و ھەنسك ھەلكىشانەوھ، 'دەترسم، زۆر
 دەترسم، كە لاو بووم، لە جەنجالىى كوچە و كۆلانەكانى قاھىرەدا،
 خوا و ئىمانم لى و ن بوو! ئاخ، چۆن نەفامانە ئەم دونىا و ئەو
 دونىايىشم لەدەست خۆم دا.'

'سەلیم، تۆ چاوەكانت پېن لە ترس و گومان، باوھپىكىش لە ترس
 و گومانەوھ سەرچاوەى گرتىت، درۆكردنە لەگەل خودى خۆتدا،
 تۆ بى ئەوھى باش بىرى لى بکەيتەوھ، قسە و پەفتارى ئەوانى تر
 دەجووتەوھ، دەزانى چى سەلیم، دلىيا بە من و تۆ و فىلىك و
 مېروولەىەك و بەكتىرپاىەك، وھك يەك بەشمان پىن دەبېرىت و يەك
 خوامان ھەىە، يەك پاشەپوژ چاوەپوانمانە، ئەوھىش تەنھا مردنە.'

سهلیم بهدهم گریانهوه لیم راپه‌ری و راست بهرامبه‌رم هاته سه‌ر
چۆک، به توورپه‌یه‌وه وتی، 'مارتن، نامه‌ویت گویم له‌و قسه
بیمانا‌یانه‌ت بیت، ده‌مت دا‌بخه و بپ‌ریزی مه‌نوینه، هه‌ی به‌راز.'
ده‌ستی به‌ قه‌راغی قه‌ره‌ویله‌که‌وه گرت و له‌پ‌یشمدا چاکه‌ته‌که‌ی
له‌به‌ر خۆی دا‌کهند و پانتۆله‌که‌ی تا سه‌ر ئه‌ژنۆکانی هینایه‌ خوار،
له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی، 'سه‌یریکم بۆ بکه، بزانه بۆ ئه‌وه‌نده ئازارم
دیت و به‌رده‌وام خوینم له‌به‌ر ده‌رواته؟'

له‌ کونی پاشه‌پۆیه‌وه و به‌دریژایی ب‌ر‌به‌ری پ‌شتی، تا سه‌ر
ناوشانی، بووبوو به‌ برین و خوین و زه‌رداو‌یان لی ده‌چۆرا،
داوام لی کرد له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌م رابک‌شیت، پارچه‌یه‌ک
سابوونی سه‌ه‌زمان هه‌بوو، که‌ چه‌ند مانگیک پ‌یش ئه‌و پۆژه،
سه‌لیم له‌ پ‌زیشکه‌که‌ی وه‌ر گرتبوو، ویستم سابوونه‌که‌ له‌به‌ر
به‌لوعه‌که‌دا تۆزیک ته‌ر بکه‌م، به‌لام به‌لوعه‌که‌ له‌ قورگی من و
سه‌لیم وشک‌تر بوو، ئه‌وسا ئه‌وه‌م به‌بیردا هات، که‌ میز چه‌ندیک
کاریه‌ری له‌سه‌ر برین هه‌یه و پاکی ده‌کاته‌وه، به‌لام سه‌لیم
ئه‌وه‌ی قبول نه‌کرد، هه‌ردوو‌کمان چه‌ند تفنیکمان له‌ سابوونه‌که‌
کرد، پاشان له‌ برینه‌که‌ی سه‌لیم هه‌لسووی، به‌ قیز و ب‌یزیکه‌وه،
زوو‌وو هینج‌م ده‌دا. ته‌رایی هه‌ردوو دیوی سابوونه‌که‌م له‌
برینه‌کانی سه‌لیم هه‌لسووی، له‌و ده‌مه‌دا، له‌ ده‌نگی کردنه‌وه‌ی
ده‌رگا‌که‌ راپه‌ریم، چوار پۆلیس به‌ شه‌رزه‌یه‌وه خۆیان کرد به
ژووردا و راسته‌وخۆ په‌لاماریان دا‌ین و باله‌ستیان کردین، دیار
بوو ئیمه‌ بیتا‌گا بووین، پۆلیسه‌کان له‌ ده‌لاقه‌ی سه‌ر ده‌رگا‌که‌وه،
تاویک بوو ل‌تیان روانی‌بووین.

ئه‌و پۆژه، به‌پووتی له‌ ژووریکی تاکه‌که‌سی کرام، پ‌یم وا بیت

سهلیمیش هه مان دهردی منی لی به سه ر هات.

ژووریک، که پانتاییه که ی ته نها مه تریک دوو جا بوو، یه کپارچه
بویاخی رهش کرابوو، بی په نجه ره، نه وهی توژیک هه وای به و
ژووره ته نگه به ره دها، ته نها ژیر دهرگا ئاسنه که بوو، هر له
پتوه بونی پاشه پۆ سنگیان گرتم، سه تلئیکی رهش له سووچیکه وه
دانرابوو، پر بوو له پاشه پۆ، به به رزی زیاتر له شهش
مه تریکه وه، گلۆپئیکی ره شتاله ده گرا، که ئه ویش بهر شه پۆلی
رهنگی رهش که وتبوو، سنووری رووناکیه که ی چند مه تریک
تتیه پان نه ده کرد، دوو پۆژ له و ژووره دا مامه وه، له و دوو
پۆژ هدا، یه ک جار چاوم لیک نا و خه وم لی که وت، کاتیک
به خه بهر هاتمه وه، به چواردهوری خۆمدا په له قازیم بوو، دهستم
ده کوتا، ههستم ده کرد له هه وادام، هه موو گیانم نیشتبوو ه سه ر
ئاره ق و هه ناسه م توند بوو بوو، ههستم به سییه کانم ده کرد، که
چۆن له سه ر سنگمدا هه لئاو سابوون، خیرا ده م و لووتم به درزی
ژیر دهرگا که وه نا و چند قومیک هه وام هه لمژی، له خه یالی
خۆمدا وتم، 'ئه مه ئه و ژووره تا که که سییانه ن، که سه لیم باسی
لئوه ده کرد.'

یه که مین جارم بوو پینگه م تئیان بکه ویت، به لام سه لیم سه دان
شه و پۆژی تئیاندا به سه ر بردبوون.

کاتیک پۆلیسه کان بردمیانه وه بۆ ژووره که ی خۆم، چاوم هینده
ئازاری ده هات، ته نها گلۆپی ژووری زیندانه تا که که سییه که م
ده بینن، دوو پۆژئیکی بی چوو، تاوه کوو بهر چاوم رووناک بووه وه
و توانیم بهر پیی خۆم ببینم. له و پۆژانه دا، کوپئیکی لاوی چاکه ت و
پانتۆل له بهری پیکپۆش، له گه ل دوو پۆلیس خویان به

ژووره که مدا کرد، نه سلاوی لی کردم و نه خوی پی ناساندم،
ئه وهنده لیم هاتبووه پیشه وه، هالاوی گهرمی هه ناسهی دهیدا به
پوومدا، چاوی دابچری و به دهنگیکی بهرز و به زمانی ئینگلیزی
پتی وتم، ئیربازی، پهفتاری وا قیزهون لیره وه کوو تاوان
دهبیزیت، له پوژانی داهاتوودا، لئیچینه وه تان له گه لدا ده کریت، تو
مارتن سه له مو، له گه ل سه لیم عومه ر، سزای گران ده درین.

مالی خهونه کانم

دهستم له دهستی دایکم هه لپینکابوو، له سهه کهناری دهریا، پینکه وه به پپی پهتی پیاسه مان دهکرد، شه پۆلی ئاوه که تاوتاو ته پایی خۆی به پرووی پتیه کانماندا ده دا، شنه بایه کیش هالاو و گهرمی و سویراوی له دهریا که وه ده هینا و دهیدا به پروماندا، دایکم نهیدواندم و منیش مهست و سه رسام بووم به وهی دهستم له ناو دهستیدا بوو، بیدهنگ له ته نیشتیته وه ده پڕویشتم.

کاتیک له و خه وه م به ئاگا هاتمه وه، ههستم به گهرمی و بۆنی میز دهکرد، کاتی چاوم هه لپری، بینیم سنی پۆلیس به سه ره مه وه راوه ستابوون، میزیان به ده موچاو و شان و ملمدا دهکرد، راپه ریم و له سهه جینگه که م خۆم له راست کرده وه، بی ئه وهی هه چیان پی بلیم، ئه وانیش سیقۆلی دایانه قاقای پینکه نین و یه ک یه ک به به تانییه که م پاشماوهی میزه که یان سه ری و زنجیری پانتۆله کانیان داخسته وه، به ده م پینکه نینه وه، ژووره که یان به جی هیشته و ده رگا که یان به داوی خۆیاندا داخسته.

هفته يهک به سەر جياکردنه و هم له سه ليمدا تپه ريبوو، هه ستم به
ته نيایي ده کرد، بئ سه ليم، ته نيایي ده ستي نابوو هه بینه قاقام، به
جوړيک غه ريبيم ده کرد، که به رده وام له ده رگاکه م ده پروانی و
چاوه پروانی بووم.

ئهو رۆژه ی پۆلیسه کان به گهرمی و سوێراوی میزه کانیان
به ناگیان هیتامه وه، جلوه به رگه کانم هه موو دا که نندن و به سەر
قه راغی په نجه ره که مدا دان، به دريژایی ئهو رۆژه، به دیار
به لوعه که وه هه لکوو مابووم، چاوه پروان بووم به لکوو پر به چنگم
ئاوی پيدا بیت و سەر و گوێلاکم له بۆنی میز پاک بکه مه وه. له
ده ماوده می ئیواره دا بوو، له کاتی کدا گویم نابوو به ده رگای
ژوو ره که وه، گویم له هاتوهاواری به ندرکراو و پۆلیسه کان ده گرت،
ورشه ورشی به لوعه ی ژوو ره که م، پر به قورگی فووی له
ئهرزه که ده کرد، ده ستم له به ريدا پان کرده وه و پاش چه ند
هه ناسه يه ک، ئاو پڑانه ناو له پی ده ستمه وه، به دريژایی ئهو شه وه،
به لوعه که ئاوی لی نه پرا، به تانی و دۆشه ک و جله کانم شو ردن،
ئینجا ناچار بووم چه ند کاتژمیتریک به پروتی به رمه سەر.

پۆژی دوا ی ئهو رۆژه، پۆلیسه کان نه هاتن بۆ پشکنین،
ده ماوده می ئیواره، جیاواز له پۆژانی پیشوو، له په نجه ره ی سەر
ده رگاکه وه ده ستيک قاپيک خوراکی بۆ پراگرتم.

ئهو رۆژه بیده هنگیه کی ترسناک بالاخانه ی به ندینخانه که ی
داگرتبوو، له نیوه ی شه وی دوا ی ئهو رۆژه دا، وه کوو کاتژمیتری
سفر دیاری کرا بیت، له دهنگی ته قینه وه يه ک راپله کیم، هه ستم و
له پشتی ده رگاکه وه خۆم مه لاس دا، گویم گرت، له هه موو

لايه كه وه هاتوهاوار بوو، دهنگي به ريه ككه وتني ناسن و بهرد و دار دههات، پنده چوو شريخه ي ته قه كان له وديو ده رگاي ژووره كه ي منه وه بوو بيت، زوري پينه چوو، له ژيز درزي ده رگاكه وه ژووره كه م پر بوو له بؤكرووز و دووكه ليكي خنكينر، ناچار بووم پارچه جليكي كوني سه ليم ته پر بكم و له دم و لووتمه وه بيئالينم، چوومه سهر قهره ويته كه و له پيش په نجره كه دا دانيشتم، بهرده وام چاويكم له سهر ده رگاكه بوو، ناخو كه ي ده كريت ه وه و نهيني ئه و پروداوانه م لا ئاشكرا ده بيت، نه و نا ئاراميه، به دريژاي ئه و شه وه بهرده وام بوو. له و كاتانه دا بيرم له و پروداوانه ده كرده وه، كه پيشتر سه ليم باسي ليوه كرد بوون.

سه ليم پروداويكي ئه و به ندينخانه يه ي ئاوا بؤ گيرامه وه:

'ده ساليك پيش ئيستا، هه موو به نده كراوه كان ي ئه م به ندينخانه يه مانمان له خواردن گرت. ئه و مانگرته، نزيكه ي مانگيك بهرده وام بوو، ده يان به نديكراو له ژووره كانياندا له برساندا مردن، كاتيكي ئيمه برياري به تا لكردنه وه ي مانگرته كه مان راگه ياند، ئه وسا به ريوه به ري به ندينخانه كه برياري دا سزمان بدات، سزاگه ي شي ئه وه بوو، كه حهوت پوژ خوراك له هه موو به نديكراوه مانگرته وه كان ببيت، ئه وسا مانگرته وه كانيش ناچار بوون، گوشتي له شي هاوپرئ مردوه كانيان بخون.'

گويم لي بوو له پاره وي به ندينخانه كه دا و له وديو ده رگاي ژووره كه مه وه، دهنگي راكه راكه بوو، دهنگي ليتاني ده رگا و په نجره كان، تا دههات، زياديان ده كرد، به جوړيك، هه ستم ده كرد له وديو ده رگاي ژووري زيندانه كه مه وه، شه پر و پيكدادان بوو، له دهستي راستمه وه، هاوار هاواري به نديكراوه كانم گوي لي بوو، به

ناوازه و به کۆرس، بیوچان الله أكبر، الله أكبریان بوو، له لای
 راستیشه وه، دهنگی میلهینانه وه و تهقه کانم ده بیست، به جۆریک،
 جگه له ههستی بینیم که ده رگا ئاسنه که پرنگر بوو له پیشیدا،
 ده مزانی له به ندینخانه که دا چی پووی داوه، ژووره که م پر بوو بوو
 له بۆنی ئاگر و بارووت و خوین، چاوه پروان بووم ئاخۆ که ی
 ده رگای ژووره که م والا بییت و منیش له گه له به ندرکراوه کانی تری
 ناو به ندینخانه که دا به شدار بم، به شدار بم له نا په زایی ده بر پین،
 به لام گومانیک خه ریک بوو پوومی ده خوارد، گومانیک، له
 غه ربییمه وه سه رچاوه ی گرتبوو، به جۆریک هیزی له پیکانم
 برپیوو، جومگه ی ههستی مرۆقانه می ده کروژت، له هه مان کاتدا
 به رده وام له بیر کردنه وه و پلان داناندا بووم، ئه وی ئه وسا به
 خه یالمدا ده هات و به خۆم ده وت، 'تۆ بلییت هیزیکی توو په له
 دهسته لات، دابییتی به سه ر ئه م به ندینخانه یه دا و دارو به ردی ئه م
 کاوله یه له په گورپیشه وه تیک بدات، یان پینده چیت دیسان مانیان
 گرتییت، تۆ بلییت ئه وه نده نامرۆف و جیاواز خواز بن میان له و
 مانگرتنه بییه ش کردییت و ئه و خۆ په رستانه ته نها سه ره به سستیان
 به خویان بویت، له وانه ی شه یه کیک له به ندرکراوه کان له پۆلیسیک
 هه لگه راییته وه و په لاماری دابییت، به و کرداره ی، دهسته لاتی توو په
 کردییت.'

سئ پۆژ بوو، پووداوه کان به رده وام بوون، ئه و سئ پۆژه
 پۆلیسه کان نه هاتن و خۆراکیان پی نه دام، ئه وه ی جیگی
 سه رسوورمانم بوو، به لوعه که به رده وام ئاوی له بهر ده پویشت،
 پووداوه کان برسیتیان له بیر بردبوومه وه، ژووره که ی شم قانگ

درايوو به دووكل و بۆكرووزيكي خنكينه، ناچار پارچه جليكم تهه دهكرد و له دهموچاومهوه پنچا، لهسهر جينگه بهرزهكه، دهموچاوم خسته نتيوان شيشي پهنجرهكهوه، ئهوهنده دووكل له ژوورهكهدا بوو، له نهومي سهروهوي قهروهوتلهكهوه، دهركاي ژوورهكهم نهدهيني، له پهنجرهكيشهوه، جگه له بيابانهكه، هيچي ترم ليوه ديار نهبوو.

پوژي چوارهم، ههواي ژوورهكهم له دووكل و بۆكرووز پاك بووبوهوه، بهردهوام گويم له دهنگي بهندكراوهكان بوو، بانگيان دهكرد و دهركا ئاسنينهكانيان دهكوتا، ئهونده برسيم بوو، تواناي بينيم كز بووبوو، ئهژنوم به راست و چهپدا دهنوشتانهوه، پاش ئهوهي تاويك له پورتريتهكهي فاتمه م رواني، هيزم دايه بهر خوم و لهو دهووروبههه چهند پارچه خشتيكم نوژينهوه و خوم به ديواري لاشاني فاتمه دا ههلهپهسارد و دهستم كرد به توخكردنهوهي، لهسهر شانكانهكهوه، ئهوه چارشيوه رهشهم لهبهريدا پاك كردهوه، كه لهبي دهستي سهليم بهسهريدا كيشابوويان، سنگ و مهكهكانيم ديسان پرووت دهر خست، پيلوي چاويم رهش كرد و لهج و ليويم رهنگي سوور كرد، ئاراستهي پروانيم گوپي بۆ سهه جينگهكهم، پاش ئهوهي له بيهيزيمدا خوم پسي رانهگيرا و له زهوييهكهدا تاويك ليني كهوتبووم و له پورتريتهكهم دهرواني.

لهپريكددا به خهيال گهپامهوه بۆ پوژاني سهردهمي منداليم و هيزيكي نادياريش له ناخمدا هيتاميه سهه چوك و به لهته خستهكاني ناو دهستم، نيگاريكي لهسهه زهويي ژوورهكه هي

کیشام، نیگاری ناو خه یاله کانم، ئه و خه یاله ی به درژیایی ته مه نم،
 سه رقالی تاوتویکردنی بووم، بگره زیاتر له هه رکاتیکی تر،
 تامه زرویی کیشانی نیگاریکی له و شیوه یه بووم، ئه و سا له سه ر
 زه ویی ماله وه مان و قوتابخانه و گه په ک، خوویه کی سه یری
 سه رده می مندالیم بوون، هه رچه نده کاتیک گه وره بووم، ئیتر
 په رنگ و فۆرمی ئه و خه یاله م له سه ر ئه رز نیگار نه کرد و
 گوێزنامه وه بۆ سه ر که نفاس و سه ر پووی دیواره کان، ئه و پۆژه
 له ناو ئه و هه موو دوودلی و برسیتی و کتیه رکتییه م له گه ل
 وه یشوو مه دا، به درژیایی ئه و پۆژه، له سه ر پووی ئه رزی ژووری
 به ندینه خانه که سه رقالی کیشانی ئه و نیگاره بووم، ده مه و ئیواره،
 کاتیک هه ستم ده کرد ئیتر ناتوانم هیلێ بۆ زیاد بکه م و کاری من
 ته وار، به هیزی دواوزهم، خۆم گه یانده سه ر جیکه که م و له ویوه
 له فاتمهم ده پوانی، نیگاره که ی له سه ر زه وییه که کیشابووم،
 دلنیا ییه کیان به دل و ده رووندا ده هیتنا، ئه و نیگاره ی مالیک بوو،
 مالیک، که به ره می خه یالی چه ندین سالم بوو، مالی نیو
 خه ونه کانم، مالیک بوو به م شیوه یه، "له خه یالهدا، به ته واوی ولاتدا
 گه پام، سه رجه م شار و دیهات و دارستان و که ناری ئاوه کان
 چه ووم، ئاخۆ کوێ گونجاوه، دوا ی زیاتر له سالیکی گه پان و
 بیرکردنه وهم، پارچه یه ک زه ویم له نزیکه ده ریا هه لبژارد، چه ندین
 هیکتار به چه واره وریدا چه له وانی. نه مالیک، نه داریک، نه
 به رزاییه کت نه ده بینی، له وئ، له و زه وییه دا، مالیکم دروست کرد،
 دیواره کانی له شووشه، یانی مالیک پر له په نجه ره، ده رگا کانی
 قوماشی په نگا وره نگ، به دیواره کانیدا له جیاتی گلۆپ مۆمدانم پیندا
 هه لواسیبوو، مالیک، که ته نها به شه وقی مۆم پووناک ده بووه وه،

یهک نهۆم و تهنه‌ها میزیک و دوو کورسی و چهن‌دین شووشه‌ی شه‌رابی تیدا بوو، له‌گه‌ل دوو په‌رداخ‌ی ږوونی مل دریز. ږاږه‌وی ماله‌که‌م ئه‌و هه‌لماته‌نهم تیدا ږاخستبوو، که له سه‌رده‌می مندالیمدا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ کۆم کردبوونه‌وه. ږر له تابلۆ و وینه‌ی ئه‌وسا و ئیستام، یانی مالیک، هاوشیوه‌ی وینه‌ی ناو خه‌ون و خه‌یاله‌کانم.

له‌ ته‌واو‌بوونی ماله‌که‌مدا له‌ بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌دا بووم، ئاخۆ کئ بانگه‌پشت بکه‌م بۆ سه‌ر خوانی خۆم، کئ شایانی ئه‌وه‌ بیت، پنی بنیته‌ ناو مالی خه‌ونه‌کانمه‌وه، له‌گه‌ل کئدا شه‌ویک، ته‌نه‌ها شه‌ویک به‌سه‌ر به‌رم، له‌گه‌ل کئدا پیکیک شه‌راب نۆش بکه‌م. ته‌مه‌نیکم به‌ته‌نیا گوزه‌راند، هیشتا هه‌ر له‌ هاوه‌لیک یان ئازیزیک ده‌گه‌رام، له‌و ږۆزه‌وه‌ی کارمنم ناسیوه، ده‌توانم بلیم، ئه‌و ږۆزه‌ی کارمن وه‌کوو سه‌روه‌ی بایه‌ک هاته‌ ناو ژیانمه‌وه، سات و ږووداوه‌کانی ئه‌و ږۆزه، هه‌زاران جار له‌ خه‌یال‌مدا دووباره‌ بوونه‌وه، ئیستایش بیگومان ئه‌و، ته‌نه‌ها له‌گه‌ل ئه‌ودا، من به‌خته‌وه‌رت‌رین مرۆفی ئه‌م سه‌ر زه‌وییه‌م، کئ هه‌یه‌ خه‌ونه‌کانی وه‌کوو من هاتبیتنه‌ دی، ئه‌و ږۆرت‌ریته‌ له‌ چوارچینه‌ نه‌گیراوه‌ی هه‌میشه‌ له‌ پشچاومه، ئه‌و ږوخساره‌ی ئه‌و، تاویک له‌ چاوه‌ ږه‌ش و قزه‌ لووله‌که‌یم ږوانی، تاویک به‌ خه‌یال ده‌ستم به‌ قژ و لاملی ږووتیدا هینا، تاویک سه‌رتاپا خۆم له‌ جه‌سته‌ی ږووتی هه‌لسووی، پاشان ده‌ستی ئازاره‌کانیم له‌ناو ده‌ستم نا و به‌دوای خۆمدا به‌ره‌و ږووی ماله‌که‌م برد.

ئه‌و شه‌وه، له‌وه‌ ده‌چوو له‌گه‌ل ئه‌ودا دوا به‌ختم بیت، له‌به‌ر ږووناکیی مۆمه‌کاندا ده‌ستم له‌ناو ده‌ستی ناو توند له‌ئامیزم گرت، لیۆم به‌سه‌ر ږوممه‌تیدا هینا و ږۆحیم به‌ ته‌ږیی هه‌وه‌سم ناو دا،

پیکه وه له گه‌ل ده‌نگی نه‌غمه‌ی شنه‌بایه‌کی ده‌ریاکه، پتیه‌کانمان
به‌دوای پتی یه‌کدا ده‌خشان‌دن و خۆمان له‌ بالای یه‌کتری ئالاندبوو.
تا نیوه‌شه‌ویکی دره‌نگ، بی ئه‌وه‌ی هه‌چمان وشه‌یه‌ک چیه‌
بیدرکینین، خۆمان با دا و سه‌مامان کرد.

ژهنگ

دهمزانى له كویم و بوچی له ویم، بهلام پروداوهكان بهره و كویم دهبن و چهندی تر دهمنمهوه، بیئاگا بووم.

پیش سپیده، له خه و رابووبووم، هینشتا ئاسهوارى خه یال و خهونهكانى دوینى شهوم تاوتوی دهکرد، كه میک سهرم وه لا نا و چاوم برییه یه کینک له شیشهكانى په نجه ره که، له سه ره وه بق خوار، تا بۆیه که ی بهرى کوتایى پى دههات و دامینى ژهنگاویى دهستی پى دهکرد، وهکوو ئه و ژهنگه به دامینیدا پڑاییت، نیکام له سهر پریشکی ژهنگیک راگرت، ئه وهنده به سهرنجه وه لیم ده پروانى، وهکو بمه ویت هه موو وهلامى پرسیاره کانم له ویدا بیینمه وه، نازانم بق له و خاله رادهمام، پیده چیت ئه وسا له پروی ژهنگ هه لاتووی ئه و پارچه ئاسنه وه، ژهنگى ناخی خۆم په ی هس بردییت.

له دهنگى لیدانى ده رگای ژوورى زیندانه کهم راپه ریم، هاشان له ناکاو ده للاقه ی سهر ده رگا که والا بوو، دهستیک هارچه

به تانییه کی گراویسی لیوه فری درایه ژووری، پاش چند
 هه ناسه یه ک دوشدامانم، هیزم دایه بهر خۆم و به تانییه
 گراوییه که م پراکتیشایه بهر به لوعه که، که هیشا به خوږ ئاوی له بهر
 ده پوشت. پاشان چند جار یک بانگم کرد، 'یاناس حرام علیکم!'
 ئه و دیره ی بهردهوام له سه لیمم ده بیست، له کاتی بیزاری و
 توڤه بوون و تهنگانهیدا، بهردهوام دووباره ی ده کرده وه، بیرم له وه
 ده کرده وه، ئاخۆ چۆن بتوانم ئه و ده للاقه یه یی سه ر ده رگا که بگرم،
 که له دیوی ده ره وه داده خرا، ویستم قه ره ویله که م پراکتیشمه
 بهردهمی ده رگا که و بینیم به بهر ده للاقه که وه، به لام هه رچه ندیک
 هیزم له خۆم کرد، هیزی ئه وه م تیدا نه بوو، نه متوانی ته نانه ت
 قه ره ویله که یش له جیگه ی خۆی بجوولینم، ناچار بووم پام گۆری
 و پاشماوه ی به تانییه سووتاوه که م لول کرد و له گونجی
 ئاوه پۆکم ئاخنی، به لوعه که ئه وه نده ی ئا و پیدا ده هات، زوری پی
 نه چوو ئا و گه یشته دامینی ده رگا ئاسنه که، به مه بهستی ئه وه ی
 ئه گه ر دیسان ئاگریان فری دایه ژووری، بکه ویته نا و ئاوه که، به
 هه مان شیوه ی پۆزی پیشوو، چند پارچه جلیکم ته ر کرد و
 چووم له قاتی سه ره وه ی قه ره ویله که دانیشتم، به جۆریک، که له
 په نجه ره ی سه ر ده رگا که وه دیار نه بووم، بهردهوام چاوینکم له
 ده للاقه ی سه ر ده رگا که م بوو. کاتیک بۆ جاری دووم له
 ده للاقه ی سه ر ده رگا که وه که سیک ده موچاوی خۆی نیشان دام،
 دیار بوو زوری له خۆی ده کرد، تاوه کوو نا و ژووره که م ببینیت،
 لیم روانی، پیشینکی سه ر قزاوی گه نم رهنگ، له وه مه مه دا گویم
 لی بوو چند که سیک له بهر ده رگا که مه دا لیدوان و مشتومریان
 بوو، یه ک یه ک ده موچاویان ده خسته نا و ده للاقه که و له

ژووره وه یان ده پروانی، پوخساری ئه وانه ی لیمه وه دیار بوون، هیچیان له پۆلیسه کان نه ده چوو، چونکه له ماوه ی ئه و ساله دا، پۆلیستیکم نه بینیبوو پێشی هه بیته و قژی دریز بیت، دلنیا نه بووم له وه ی ئاخو خۆم بشارمه وه لینیان یان بانگیان لئ بکه م و پینان بلیم، 'منیش لیره به ند کراوم و تکایه ده رگاکه م بشکینن و بزگارم بکه ن.'

له و ده مه دا، بیهووده له خۆم ده پرسی، 'له چی ده ترسم، تو بلینی ئه مانه له پۆلیسه کان بیه زه بیتر و نامرؤقتر بن؟'

گوپم دایه به ر خۆم و له سه ر قه ره وێله که دابه زیم، به ترس و له رزیکه وه، دوو مه تریک له دووری ده للاقه ی سه ر ده رگاکه وه راوه ستام، ئه وه ی ئه وسا له و په نجه ره بچوکه وه بینیم، چه ندین ده موچاوی گه نم په نگ و په شتاله و تووکن بوون، هه موو ده موچاوه کان تووپه و بیزار دیار بوون، له کاتیکدا ئه وان هیشتا له گه ل په کتری سه رقالی قسه کردن بوون، له خه یالما چه ند دیتریکم ئاماده کردبوو، تا پینان بلیم، نازانم بۆ رام گوپی و له ناکاو پرووی ده مم کرده ده للاقه که و پر به قوپگم هاوارم لئ کردن، 'یا ناس ساعدنی.'

له کاتیکدا گوینان له ده نگم بوو، هه موو شله ژان و پرویان تی کردم، مۆن و دلپه ق دیار بوون، چاویان ئاگری لئ ده باری، زووزوو له ده للاقه که وه پر به ده میان تفیان رووبه پرووم ده هاویشته و به ده نگه به رز و قه ره وه هاواریان لئ ده کردم، چه ند هه نگاوێک گه رامه دواوه، له بیئاگاییم و بیهووده بییمدا، خوم له سه ر قاچه کانم بۆ رانه ده گرا، پرووی ده میان له ده للاقه که ده کرد و ده یانته راند، 'الله ئه کبر، الله ئه کبر.'

بی خواستی خۆم، زووزوو له بهر خۆمهوه و به دهنگی بهرز
پووی دههم تی کردبوون و هاوارم لی دهکردن، 'یاناس حرام
علیکم، یاناس حرام علیکم!'

ئوهوی به دهستیاندا دههات و به دهللاکهکهوه دهچوو، دهیان
هاویشه ژووری، ژوورهکه بستیک زیاتر ئاوی تی هاتیوو، به بیرم
نایهت، که چی بوو له دهللاکهکهوه تیان گرتم و بهر سهرم
کهوت، گنیز بووم و له وهدا بووم بکهوم، له ناچاریدا ههردوو
دهستم به شانیه پووتهکانی فاتهوه گرت، کاتیکی دهموچاوم
له سهه سنگی گه رمی ئه و بوو، بینیم چون خوین پزان به سهه
سنگ و مهکه پووتهکانی فاتهوه دا و دلۆپ دلۆپ چۆرانه وه به سهه
ورگی پووتیدا و تکانه نیو پانهکانی.

له شیوهی ئازهلکی بریندار دا، چند جاریک به دهوری خۆمدا
سوورامه وه، وهک بههویت له دهست مردن ههلبیم، له چواردهورم،
له دههراکه یان له کونیک دهگه رام، ویستم خۆم بگهیهنمه سهه
قههوهیلهکه و خۆم له ژیر به تانییه که مده بشارمه وه، یان خۆم
بهاوێژمه ناو مالی خهونهکانم، ئاو دابووی به سهه ریدا و
هیلکارییهکانی کال کردبوونه وه و به ئهسته م له بهر پیتدا و له سهه
زهوی ژوورهکه ئاسه واری مابوو، به ترس و له رزیکه وه ههردوو
له بی دهستم به دیواره که وه گرت و بیتاگا له چواردهورم، بیتوچان
دلی خۆم ده دایه وه و به خۆم دهوت، 'ئهو دپندانه دههرا
ئاسنه که یان بو ناشکیندرئ و هه رگیز ناتوان بینه ژووری.'

به دوایین دلۆپه وزه، که له له شمدا مابوو، هیزم دایه بهر خۆم و
چاوم له روخساری فاته به ری، ته نه ئه وه ندهم به بیر دیت،
له ناکاویکدا دههراگی ژووره که م خرایه سهه پشت، پامابووم له

چاوی فاتمہ و ہہستم پیں کرد، لہ ہناسہ یہ کدا چواردهورم ہر
بوو لہ تارمایی و ہاتوہاواری ئہوان، لہ یہک ساتہوہختی کورتدا،
لہ خۆم و لہ چواردهورم بیٹاگا بووم.

فاتمه

ئەو پۇژە چى پۈۈى دا؟ دواى ئەۋەى بەرامبەر پۇرتىتەكەى
 فاتمه راۋەستابووم و لە چاۋىم دەپوانى، بەئاستەم بە خەيالىمدا
 دىت، كاتىك لەناو تەپىى زەۋىى ژوورەكەمدا برىندار و كفت و
 پرزە لىبراۋ كەوتبووم، ئەۋەى نەمدەۋىست پادەستى بىم و
 باۋەپى پى بىنم لەو ساتەدا، مردن بوو، بۇچى تا دواھەناسەم
 سەرسەختانە بەرەنگارى دەبوومەۋە؟ چەند جارىك پىش ئەو
 پۇژەپىش، ساردوسپىى مردنم لە جەستەى تىكشكاومدا ھەست پى
 كرد، گومانم لەۋە نىيە، كە لەو پۇژانەۋە لە جەستەى مندا مردن
 ھىلانەى كردىت، ئەو رەگى مردنەى لەژىر ناۋى شىرپەنجەدا لە
 تەمەنى سى سالىيەۋە خۇى ھاۋىشتبوۋە نىۋ مۇخى ئىسقانەكانى
 لەشى دايكەۋە.

يادەۋەرىيەكانى ئەو پۇژە، ۋەك خەۋنىك، تارىك و پوون، نازانم
 لەژىر چ ناۋىكا تومارىان بكەم و چ ناۋونىشانىكىيان بدەمى، ئىتر
 بەم شىۋەيە لە خەيالىمدا تومارن:

له ناديارهوه ترپه‌ی پټكانم ده‌بيست و سيه‌كانم له بۆكپووزی لاشه‌ی مرقفی سووتاو پر بووبوون، جه‌سته‌ی كه‌نه‌فت و په‌ككه‌وته‌ی خۆم بېنی، چه‌ند جار يک‌يش گويم له ده‌نگی دايكم بوو، له جټه‌کی ناديارهوه به‌رده‌وام بانگی لئ ده‌کردم، "مارتن، مارتن، ئازيز به‌ئاگا به، به‌ئاگا به."

كی بوو له ئاميزی گرتبووم، سه‌رمی خستبووه سه‌ر پانه‌کانی خوی و ئاوی به ده‌موچاومدا ده‌پرژاند؟ پيش ئه‌وه‌ی چاوم هه‌لبېرم هه‌ستم به به‌رکه‌وتنی جه‌سته‌ی گه‌رم و نه‌رمی ده‌کرد. نازانم ئه‌و رووداوانه‌ خه‌ون بوون يان راستی، يان ته‌نها ترسم بوو له مردن، كه بئ پرسى ژيان، چه‌ند پوژيک بوو به‌ناو بالاخانه‌ی به‌نديخانه‌که‌دا ده‌گه‌را، کاتيک چاوم هه‌لبېری پوخساری فاته‌م بېنی، له ئاميزی گرتبووم و به سه‌رمدا نوشتابوو، به جوړيک پوخساری ليم نزيک کردبووه‌وه، بۆن و گه‌رمی هه‌ناسه‌ی ده‌ياندا به روومدا، به چ زمانیک و به چ تۆنی ده‌نگيک دواندی، ته‌نها هيندم له خه‌يالدا ماوه، كه فاته‌م پټی وتم، "پوچی من بۆ خاتری سه‌ليم ليره‌ قه‌تيسه، دواى ئه‌و هه‌موو ساله له ته‌نيایم، ته‌نها تو توانيت هه‌ست به بوونی من بکه‌يت، ئه‌م ساته و به‌يه‌كگه‌يشتمان، ته‌نها به‌ريکه‌وت نييه، به‌لكوو زياتر له چاره‌ماندا نووسراوه."

بالیکم توند له ناوقه‌دی ئالاندبوو، پيشتی نه‌رم و گه‌رمی، له‌ژير زبریی پيشتی په‌نجه‌كانمدا يه‌كتريان له ئاميز گرتبوو، به جوړيک، كه قورساييان له‌سه‌ر زه‌ينم کرد و گوشاريان بۆ هينام، هه‌تا له‌شم له‌گه‌ل گه‌رمی له‌شى ئه‌ودا راهات، له ئاره‌قی خۆمدا خوسام، پټيه‌كانم له هيزيک ده‌گه‌ران، تا جه‌سته‌ی گرانم له‌سه‌ر

خویان رابگرن، ماسوولکه‌ی پتیه‌کانم گرژ کردببون و توند له
 پروی ئه‌رزه‌که‌م ده‌خشاندن، ته‌زوویه‌کی سارد، که له شه‌رممه‌وه
 سه‌رچاوه‌ی گرتببو، به‌رده‌وام دلمی ده‌له‌رزاند.

نازانم چه‌ندیک بوو به‌گومانه‌وه لیم ده‌پوانی، سه‌رنجم له
 بیللیه‌ی چاوی دابوو، ده‌می بوو شه‌و و پوژ لیم ده‌پوانی و پنی
 ئاشنا بووبووم، به‌رده‌وام ترسیک ته‌نگی به‌پوحم هه‌لده‌چنی و له
 عه‌زه‌تدا زیاتر لیتی نزیک بووبوومه‌وه، ده‌موچاوم ژه‌ندبووه
 گه‌ردنی، قژه‌ لوول و په‌شه‌که‌ی به‌سه‌ر پوومدا په‌خشان بووبوو،
 گویم له‌ زرمه‌ووپی دلم بوو، خیرا خیرا خوی ده‌کیشا به
 قه‌فه‌سه‌ی سنکمد، منیکی زه‌لیل وه‌ک بیتچووه چۆله‌که‌یه‌کی زامدار،
 که له‌ دواساته‌کانی ژینانی خوی دلنیا بیت و مردنی به‌ه‌موو
 بیتمانییه‌که‌وه قبول کردبیت. پر به‌ سییه‌کانم بۆنیم هه‌لمژی، سات
 له‌دوای سات، چاوم توانای بینینی زیاتر ده‌بوو، له‌شم، تا ده‌هات،
 زیاتر وه‌ی تی ده‌هات، عه‌زییه‌کی سووری ته‌نگی له‌به‌ردا بوو،
 شان و سنگی تاکوو نزیکی سه‌ر گۆی مه‌مه‌که‌کانی پووت بوو،
 ده‌ست و په‌نجه‌ی له‌ خه‌نه‌گیراو، چاوی کلپژ کردبوو، له‌وه زیاتر
 نه‌یدواندم. تا ده‌هات، زیاتر خوی پتیه‌ ده‌نووساندم، جارناجاری
 ماسوولکه‌ سست و مردووه‌کانم ته‌زوویان پتیا ده‌هات، هه‌ستم
 ده‌کرد ته‌وژمی خوین له‌ دلمه‌وه به‌ شاده‌ماره‌کانمدا بیتوچان
 شه‌پۆلیان ده‌دا، وه‌ک مندالیک له‌ باوه‌شی گرتم و پووه‌و
 ده‌ره‌وه‌ی ژووری زیندانه‌که‌ی ده‌بردم، چاوم بۆ پۆلیسه‌کان و ئه‌و
 پیاوه‌ پیشن و توورانه‌گیرا، که چه‌ند پوژیک بوو به‌رده‌رگایان
 پین گرتبووم، بی ئه‌وه‌ی بتوانم ته‌نها وشه‌یه‌ک چیه‌ بیدرکینم، یان
 جوژیک له‌ نارازیبوونم به‌رامبه‌ری ده‌ر بپریم. به‌ناو ئاگر و

دووکه لیکي خنکینه ردا، به راره وه کاندای بردمی، بی شه وهی
 له ملاولای خوی پروانیت، بیناک به سهر تهرمی چهن دین پؤلیس و
 به ندرکراودا ههنگاوی نا، چهند راره ویکی بری، بینیم سهرجه م
 ده رگای ژورره کان له سهر پشت بوون و گر و شالووی ناگریان
 لیوه ده هاتنه دهر، له و ده ورره به ره، به ندرکراوه کانم بینی، پؤل پؤل و
 تاکوته را به رامبه ر یهک راره ستابوون و دانیان له یهک جیر
 ده کرده وه، له ده رگای دهره وه، پیاوه ریشن و تووره کان، هه موو
 به تفهنگه وه راره ستابوون و ده ستیان به ریشه چلکن و
 دیزه کانیاندا ده هینا، بی شه وهی له ئیمه پروانن، له گهل یه کتردا
 سه رقالی قسه کردن بوون، بیده نگ به لایاندا گوزه رمان کرد، له پیش
 بالاخانهی به ندینخانه که دهیان کهس به چوکدا هاتبوون و
 توره کهی ره شیان به سهردا کرابوو، ده ستیان له دواوه به سترابوو،
 که به جله سه وزه کانیاندا دیار بوو، هه موو پؤلیس بوون، کاتیک
 گه یشتینه بهر شه و ده رگا ئاسنه پینچ مه تر به رزه ی ده که وته نتوان
 شه و دیواره کونکریتیهی به ده وری بالاخانهی به ندینخانه که دا
 کیشرابوو، بینیم پزیشکه که به به رزیی ده رگا که وه هه لواسرابوو،
 لاشه ی بیگیانی له گهل شنه ی باکه دا سه مای ده کرد و له نووکی
 هه ردوو پییه کانییه وه، به رده وام خوینیان لی ده چؤرا، به
 سه رنجه وه تاویک لیم پروانی، تاکوو لئی دوور که وتینه وه و له
 چاوم ون بوو، ئینجا به چوارده ورماندا تا چاو بر بکات، شه و ده ریا
 زرده لمینه بوو، که هیتشتا هالووی گهرم و بوکرووی شه و
 روزه ی لی هه لده ستا، چهن دین ته پؤلکه و هه وران و لیژیمان بری،
 تاکوو تاریک داها، بیده نگ بیوچان ده رۆیشتین، بی شه وهی شه و
 هه ست به هیلاکی بکات یا خود ترپه ی لیدانی دلی خیرا بیت.

پوڙ ٿاوا ٻو، شهوڀش ڊاهات و ٽيمه هيٽستا له و بيابانه ڊا بهردهوام بهريوه ٻووين، کاتيک لهناو خوڙمدا له ڊهرگاي خه ياله کانم ڊهڊا، ٽه و جهسته ي بريندار و که نه فتم ي له بهر پروناکي مانگه که ڊا له سهر ته پوڙکه يه ک لم ڊانا، ته پوڙکه يه کي گه پوڙک، که پينده چوو تازه بارگه ي خو ي له ويڊا خستيت، فاتمه ٽه ٽوکان ي له سهر لم ي بيابانه که ڊاڊان و بهردهوام بي ٽارام به چوارده وريڊا به بيابانه که ڊا ڊه يرواني، بي ٽه وه ي ليم پروانيت، ڊهستي له ڊهستم هه لپيکا و بهردهوام سهر ي په نجه کاني له سهر پيستي ڊهستم ڊه جوولاند.

له بهر پروناکي مانگدا، له پوخسار و شان و سنگي پروتي ٽه وم ڊهرواني، بينيم له ناڪاو بزه يه ک که و ته سهر ليتواني و ماسولکه ي ڊهوري چاوي گرڙ کرد. کاتيک سهرم وه لاوه نا و له ٽير باله کانيه وه هاوشيوه ي ٽه وه له دوورم رواني، بينيم تارماي پروناکي و چراخانيک به ره و لاي ٽيمه بهريوه ٻو، جارچار پروناکيه کان ڊه که و تنه ٽه و ڊيو ي ٽه و گرد و ته پوڙکه يه وه، که با له و ڊه ورو به ره به لم ي بيابانه که تاکوته را ڊروستي کردبو، پروناکيه کان زور خيرا پرووه و لاي ٽيمه ڊه هاتن، ههستم کرد له چند هه ناسه يه کڊا گه يشتنه بهر ٽه و ته پوڙکه يه ي ٽيمه ي له سهر بووين و له پيشماندا راهه ستان، کاتيک سهرنجم لي ڊان، هه زاران مرقفي ره شپوشي حجابکار بوون، ڊلنيا نه بووم له وه ي ٽاخو ٽن يان پياو، هه ڊنديکيان چلو سکی گراوييان به ڊهسته وه بو، تاکوته رايش ڊهف به ڊهست و بهردهوام ڊهفه کاني ڊهستيان ڊهکوتا، هه موو به کورس گورانبيان ڊهچري، گويم له فاتمه بو، له بهر خو يه وه ڊهستي کرد به نووزه نووز و له گه لياندا

تیکسته کانی ئه وانى ده گوته وه:

“بوونى ئيمه

بوونمان ليره

ژن، وهک مرقوف

وهک گياندارنيک

له سه زهوى، له م دنيا

چاوه کانتان ليک مه نين

پيکه وه ليره، نهک له وى

به جهسته ليره، له بهر خور

لیدانی دلتان بژميرن

له دواترپهى به ئاگا بن

ترپهى دلى مرقوفنيک

دواترپهى دلى ژن

ليره، له بيابان، له بهر خور”

دهنگيان ئه وهنده له لام غه مگين بوو ههستم ده کرد ئاراميان ده دا
به رۆحم، کزه بایه کی ساردیش برينه کانمی ده کزاند هوه و گهرمی
و بئ ئارامی له شمی سارد ده کرده وه، بيئاگا بووم له وهی به
چوارده ورماندا و به پانتایی ئه و بيابانه، پر بوو بوو له مرقوفی
ره شپۆشی حجاب کار.

به دريژایی ئه و شه وه بيوچان ده فيان ده ژه ند و گورانبيان ده چری
و ئاهه نگيان ده گيړا و سه مايان ده کرد، له ده ماوده می سپيډه دا، له
یهک ئانوساتدا، تیکرا حجاب به کانيان داده که ند و به پروتی قیت
را ده وه ستان و هه موو له ئاسۆیه کیان ده پروانی، کاتیک هه موو

خویان پروت کردهوه، ئەوسا دلتیا بووم ئەو حەشاماتە هەموو ئافرەت بوون، جەستەیان سپی، وەکو بەفریک که تازه باریبیت، لەوه دەچوو پێستیان هەرگیز پرووناکی نەدیبیت، چاویان وەک چاوی ئازەلئیکی شەوگەر دەگرا، بئی ترووکان بەردەوام لە دووریان دەپوانی، لەناکاو بێدەنگی دای گرتن، نە سەریوێ با دەهات و نە دەنگی دەفەکان، بە ترس و دوودلییەوه، چاوم پێدا دەگیران، چاوه‌پروان بووم ئاخۆ ئەوان لە پیشچاوی ئیمە چ نمایشیک دەکن، کاتیک لەو بیابانەدا بێدەنگی دەستی نابووێ بینی هەموو شتیک، ئەوێ تەنھا گویم لئ بوو، تەپەئێ دلی خۆم و فاتمە بوو.

لە کاتیکدا خۆر یەکەم تیشکی پرووناکی خۆی هاویشتە سەر پرووی بیابانەکە، لە دوور گویم لە دەنگی هەلهله بوو، زۆری نەبرد، هەموویان دەستیان بە هەلهله لێدان و هاوار و گریان کرد. کاتیک هەستم بە گەرمیی خۆرەکە کرد و چوار دەورمانی بە تیشکی خۆی پرووناک کردبوو، پیلووی چاومیان ئازار دەدا، لەناکاو فاتمە بە هەردوو دەستی پەری پێدا کردم و توندتر لەئامیزی گرتم، بە جۆریک، وەکوو ئەو بزانیت پرووداویک یان کارەساتیک بەپۆیە و بیهوێت منی لئ بپاریزیت، بەردەوام لەو دیمەنانەم دەپوانی، که بەپاستی لە پیش چاومدا نمایش دەکران، هەستم دەکرد لە خەیاڵدا پێشتر دیمەنی ئاوام دیبیت، بەردەوام لە خۆمدا و لە رابردووم دەگەپام.

دوایی بەبیرم هاتەوه، که ئەو دیمەنانە هاوشیوێ دیمەنی ناو تابلۆ و سکێچەکانی سامان خدر بوون، دەیان تابلۆ، بەکۆمەل ئافرەت نیوێ جەستەیان بە حیجابی رەش داپۆشیبوو، نیوێکەئێ

تریان به پروتی له بهر تیشکی خوردا، به کومهل پراوه ساتیون و بی ترس له خوریان دهروانی، ئه وه دهقاودهق ئه و دیمه نهیه، که به چاوی خوم بینیم و پینشوختیش گهنجیکی هونه رمنه ندی کورد به خه یال دهرکی پی کردبوو، وهک خوی نیگاری کیشابوون، یان پیده چیت سامان خدر خوی هاوشیوهی ئه و دیمه نهیه دبیت، دیمه نی خوکوژیی به کومهل بوونه وهریک، دیمه نی به کومهل خوکوژیی ژن.

چیم بینی و چ دیمه نیکی چاوه رواننه کراو بوو، ئه و حه شاماتی ژنه، له بهر پروناکی و گهرمی خوره که دا، بۆکپووز و دووکه لیان لی هه لدهستا، نه رهنگی دووکه له کهم ده زانی چ رهنگیکه، نه ئه و بۆنیش پیشتر بهر لووتم که وتبوو، ئه وهی دهمبینی، دیمه نی خوکوژییه کی به کومهل بوو.

له چه ند هه ناسه یه که دا، ئه و دهریای پر له لاشه ی ژنه، پینستی سپی و بلوورینیان زهرد هه لده که پرا، ورده ورده ده سووتان و ده بوون به خۆل، پانتایی ئه و بیابانه پر بوو له ئاسه واری ته پۆلکه ی سووتوی بۆر باو، بی ئاگاداری هه سته کانم چه ند فرمیسیک هاتبوونه ناو چاوم و له وه دا بوون برژینه سه ر سنجی پروتی فاته، که له و ده مه دا سه ری قورس و پرئازارم له سه ر دانا بوو، فرمیسیکی ترس و بیئاگاییم بوو به رامبه ر به و دیمه نانه ی له پینچاوم نمایش ده کران؟ یان له ئیستامدا ناتوانم ته وای هیزی هه سته کانم له قولایی یاده وه رییه کانی ئه و سامدا پابگرم و ئه و هه سته ی ئه و سام، ئیستا به نووسین بکه م.

له ساته وه ختیکی کورتی دوی ئه و پروداوانه دا، کاتیک بیابان بیسترته و خامۆش بوو، له نادیاره وه بایه کی له ناکاو هه لی کرد و

تەپۆلكەي تەپوتۆزى سوتتووى لاشەي ژنەكانى لەگەل خويدا
پاپىچ كردن، من و فاتمە بىدەنگ و سەرسام لىمان دەپوانىن،
ئىنجا سەرىكى بەسەرمدا ھىتايەوھ و پرومەتى بە رووى
توزاويمەوھ نووساند و چپاندى بە گويمدا، "پىكەوھ ئاھەنگيان
گىرا، پىكەوھ دوابىريان دا."

ئىنجا پەنجەكانى وەكو شانە بە قژمدا دەھىتا و زوزوو دەچپاند
بە گويمدا، "بە ئاگا بە، غەرىب، بە ئاگا بە، غەرىب، بە ئاگا..."
گەرمى تىشكى خۆرەكە، تا دەھات، زياتر جەستەمى گەرم
دادەھىتا، چاوەپوان بووم ئاخۆ كەي دەسووتىم و سوتتووى
جەستەم تىكەل بە لمى ئەو بىابانە دەبىت.

زیندوو بوونهوه

ئو دهمه‌ی به‌ئاگا هاتمه‌وه، نهمده‌زانی شه‌وه یان پوژ، له‌سه‌ر جینگه‌یه‌کی گهرم و نهرم که‌وتیووم، ههموو ئازای له‌شم ئازاری ده‌هات، له‌پشتمه‌وه تاکوو سه‌ر ههر دوو گرده‌کانی ستم سر بووبوون و هه‌ستم پین نه‌ده‌کرد، به‌ناو تاریکی چوارده‌رمدا ده‌ستم کرد به‌هاوارکردن، پر به‌قورگم بانگم ده‌کرد، بپن ئه‌وه‌ی دلتیا بم له‌وه‌ی ئاخو کئی دیت به‌هانامه‌وه.

گویم له‌ده‌نگی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌ک بوو، هینده‌پووناکی لینه‌هاته ژوورئ، خیرا لام ئاشکرا بوو که‌له ژووریکدا، له‌سه‌ر جینگه‌یه‌ک که‌وتووم، زوری نه‌برد، چه‌ند گل‌پینکی سه‌پی ژووره‌که‌یان پر کرد له‌پووناکی، ئافره‌تییکی کورته‌بالای (ژ) په‌شی ئه‌سمه‌ری چاو زه‌قی سه‌پی پۆش پووبه‌رووم هات. ه تاویک لینی پوانیم، چه‌ند وشه‌یه‌کی به‌عه‌ره‌بی له‌به‌ر خویه‌وه‌ی زوری پین نه‌چوو، ئافره‌تییکی تر به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ی خوی لاری

ژووردا، له گهل ئه وهی پيشوودا پنده چون دهسته خوشک بن، تا دهات، گهرم داده هاتم و بن ئارامیم دلی دهگوشیم، به جلو بهرگی بهریاندا و که رهستهی ناو ژووره که دا، بوم دهر که وت، له نه خوشخانه م و ئه و دوو ئافره تیش، پنده چیت په رستار بن.

به ته نها له و ژووره سه رتاپا سپیبه دا بووم، ته نها یهک په نجه ره ی لاکیتشه یی تیدا بوو، په رده یه کی سپی به پرودا گیرابوو، په رده که ئه وه نده ئه ستور دیار بوو، بواری به پروناکیی دهره وه نه ده دا بیته ژووره که م، بیتجه له رهنگی هه ردوو سه ر دهستم، که زه رد ده یاننواند و له ته نیشتمه وه راخرا بوون، بوردیک به دیواره که ی به رامبه رمدا هه لواسرا بوو، بوردکه به کارت و وینه و پارچه کاغه زی رهنگا ورهنگ داپوشرا بوو، وه کوو تر، هه موو شتیک له ژووره که مدا رهنگی سپی بوو، هه موو گیانم میرووله ی ده کرد. پروناکیی ئه و گلۆپه سپیانه ی به بنمیچی ژووره که وه ده گران، چاومیان ئازار ده دا و قورساییان له سه ر زه ینم ده کرد و گوشاریان بۆ ده ینام، پووم له دوو په رستاره که کرد و لیم پرسین، 'من له کویم، تکایه پیم بلین، من له کویم؟'

به کینکیان لیتی روانیم و به ئینگلیزی به کی نیوه ناچل و به ده م پیکه نینه وه وتی، 'تو نه خوش، نه خوش.'

دیسان لیم پرسیه وه، 'بۆچی، چی پووی داوه؟'

هه ردووکیان په نجه یان بۆ دریز کردم و به پیکه نینه وه و به کورس وتیان، 'نه خوش، نه خوش، نه خوشخانه، نه خوشخانه.'

هه ردووکیان قاقایان لئ ده داو به دهنگی بهرز، به عه ره بی ده دان، به رده وام به ده ورمدا ده هاتن و ده چون، بی ئه وه ی لیم بروانن و چیی دی وه لامی من بده نه وه، ئه وسا ئه و دوو په رستاره شتیکیان

بیر دههینامه‌وه، به لام نه‌مده‌زانی مانایان چیه و چین و چون
 خویان هاویشتوته ناو خه‌یالی منه‌وه، هه‌ردووکیانم به جله
 سپیه‌کانیانه‌وه هاوشیوهی دوو پؤلیس دههاتنه پیتشچا، ده‌مزانی
 له نه‌خوشخانم، به لام بۆچی و چون پینگم که‌وتوته ئه‌وی، چاوم
 لیک نا و هه‌ولم ده‌دا بیر بکه‌مه‌وه و تاویک به خه‌یال بکه‌پیمه‌وه
 رابردووم و سؤراغیک بکه‌م، ئازاری له‌شم ئه‌وه‌ند گوشاریان
 خستبووه سهر زه‌ینم، توانای خه‌یالمیان ئیفلج کردبوو. له‌و
 ده‌مه‌دا گویم له‌ ده‌نگیک بوو، به هۆله‌ندی ده‌دوا، خیرا چاوم
 هه‌لبه‌ری و به چواره‌ورمدا پروانیم، بیجگه له دوو په‌رستاره‌که، که
 هیتشتا لای راستمه‌وه راه‌ستابوون و بیوچان له گه‌رمه‌ی
 قسه‌کردندا بوون، چاوم گه‌یرا، له‌لای ده‌ستی چه‌پمه‌وه، ژن و
 پتاویک راه‌ستابوون و لیتیان ده‌روانیم، هه‌ردووکیان پیکه‌وه به
 زمانی هۆله‌ندی وتیان، 'پۆژ باش.'

کابرایه‌کی سوورکاری سه‌رخه‌ری چاویلکه له‌چاوی ره‌قه‌له‌ی
 بالابه‌رن، ئافره‌ته‌که‌یش نمونه‌ی ژنی هۆله‌ندی بوو، بالای
 هاوشیوهی کابراکه بوو، ده‌موچاویکی خه‌ر و قژیکی زه‌رد و کورت
 و گلینه‌ی چاوی سه‌وز، ئافره‌ته‌که‌ لیم هاته‌ پیتش و خوی
 نوشتانه‌وه و به ده‌نگیکی نزم وتی، 'ئیتستا چۆنی؟ ئیمه‌ هه‌موو
 ته‌مه‌نا ده‌که‌ین گوزه‌رانت باش بیت.'

له‌ کاتیکدا ده‌ستیکي خسته‌ سهر ده‌ستم و ویستی به‌رده‌وام بیت
 له‌ قسه‌کردن، من پیم وت، 'ئه‌وه حالی منه‌ که ده‌بیینن، ئیتستا پیم
 بلین من له‌کویم و چه‌ندیکه‌ لیره‌م؟'

کابرا هه‌لی دایه‌وه و وتی، 'من هانس فان راین، له‌گه‌ل هاوسه‌ر و
 هاوکارم، مارتا فان راین، کارمه‌ندی بالیۆزخانه‌ی هۆله‌نداین له‌

میسر، له‌وه‌ته‌ی تو له‌م نه‌خۆشخانه‌یه‌یت، ئیمه به جوت شه‌و و پوژ لاتین، که سوکاریشت ئاگادار ده‌کرینه‌وه له‌ باری ته‌ندروستیت، دلنیا به، به‌زوتترین کات سه‌ردانت ده‌که‌ن، بۆ وه‌لامی پرسیاره‌که‌یشت، ئه‌وه تو مانگ و نیویکه لیره‌یت، ئیره نه‌خۆشخانه‌ی السلامی نیوده‌وله‌تیه له‌ قاهره.

'تکایه پیم بلی، بۆ پیم که‌وتوته ئیره، له‌ راستیدا هیچ له‌بیر نه‌ماوه.'

هانس به‌رده‌وام بوو، 'به‌ریت، پیشتر چه‌ند پوژیک له‌ نه‌خۆشخانه‌یه‌کی شاری نه‌سیوط بوویت، ئه‌وه‌ی ئیمه زیاتر ئاگادار بین، تو له‌ بیابان هیرشت کراوه‌ته‌ سه‌ر و پووت کراویته‌وه و هه‌ولی کوشتن دراه، ریبواریک له‌ بیابان پیکه‌وتی کردوویت و به‌برینداری توی که‌یاندوته یه‌کێک له‌ نه‌خۆشخانه‌کانی ئه‌و شاره، له‌ راستیدا ئیمه زیاتر دریه‌ی پووداوه‌کان نازانین.'

له‌و ده‌مه‌دا، چه‌ند که‌سیکی تر خۆیان کرد به‌ ژوردا و ده‌وری جیکه‌که‌یان ته‌نیم، کابرایه‌کی کورته‌بالای سه‌ر سه‌پی، لیم هاته‌ پیش و وتی، 'مارتن، من جیکری بالیۆزی هۆله‌ندام له‌ میسر، ئیمه هه‌موو چاوه‌پوانی فه‌رمانی پزیشکین، هینده‌ی بزانی، توانای سه‌فه‌رت هه‌یه و سه‌فه‌رکردنت بۆ سه‌ر ته‌ندروستیت نابیته‌ کیشه، به‌زوتترین کات ده‌تگه‌یه‌نینه‌وه هۆله‌ندا، گرنگ ئه‌وه‌یه تو ئیستا ته‌ندروستیت به‌ره‌و باشی ده‌چیت.'

جیکری بالیۆز ئاوپی له‌ هانس و مارتا دایه‌وه و دیسان وتی، 'هاوکارانم، هانس و مارتا، به‌رده‌وام له‌ نزیکه‌وه ئاگادارت ده‌بن و هه‌موو پێداویستییه‌کت بۆ دابین ده‌که‌ن، وه‌کوو چۆن له‌ یه‌که‌م پوژه‌وه لیره به‌ ئهرکی خۆیان هه‌لساون و پیته‌وه ماندوو بوون.'

جیگری بالیۆز، پاش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی له‌گه‌لی هاتبوونه ژووری، که‌ه‌موویان جلی س‌پیان له‌به‌ردا بوو، پ‌نده‌چوو پزیشک یان کارم‌ه‌ند بن له‌و نه‌خۆش‌خانه‌یه و به‌عه‌ره‌بی له‌گه‌ل یه‌کدا ده‌دان، له‌وه‌دا بوو ب‌رۆن و ژووره‌که‌ به‌ج‌ئ ب‌یلن، جیگری بالیۆز ئاو‌پ‌ریکی ل‌ئ دامه‌وه و وت‌ی، 'ه‌یوای باش‌بوونت ب‌ۆ ده‌خو‌ازم و به‌نیازی دیدار.'

له‌دوای ئه‌مه‌وه، ه‌موویان له‌ ژووره‌که‌م چوونه‌ ده‌ر و به‌ته‌نیا به‌ج‌ئیان ه‌یشتم. کات‌ژم‌یریک زیاتر ده‌بوو چاو‌م ل‌ئک نابوو و له‌ ب‌یرکردنه‌وه‌دا بووم، به‌ناوازه‌ چه‌ندین یاده‌وه‌ریی پارچه‌پارچه‌م هاتنه‌وه‌ یاد، به‌لام ه‌یچیان په‌یوه‌ندیان به‌کات و سات‌ی ئه‌و ر‌ووداوانه‌وه‌ نه‌بوو، به‌ل‌کوو ه‌موو یادگاریی سه‌رده‌می مندالیم بوون. ئه‌وسا یاده‌وه‌رییه‌کم به‌رده‌وام له‌ زه‌نگی ده‌رگای خه‌یالمی ده‌دا و ئه‌و شه‌و و ر‌ۆژه‌ به‌رۆکی به‌ر نه‌ده‌دام.

یادگاریی ئه‌و ر‌ۆژه‌ی له‌گه‌ل دایکه‌دا بووم، ته‌مه‌نم چوار سالان بوو، خوو و پ‌یشه‌ی ر‌ۆژانه‌مان ته‌نها ن‌یگارک‌ئشان بوو، به‌ب‌یرم د‌یت، به‌د‌ر‌ئ‌زایی ئه‌و ر‌ۆژه‌ دایکم گو‌ئ‌ی له‌ موزیکی جاز ده‌گرت، دوایین ده‌نگی دابوو ته‌سج‌له‌که‌، به‌ ج‌ۆر‌ئ‌ک، ه‌موو که‌ره‌سته‌ی ماله‌که‌ له‌گه‌ل شه‌پ‌ۆلی ده‌نگی به‌رزی موزیکه‌که‌دا ده‌له‌رزین، تاو‌ئ‌یک ن‌یگارمان ده‌ک‌ئ‌شا و جار‌جار‌ئ‌ش دایکم ناو‌ب‌ر‌ئ‌کی وه‌ر ده‌گرت، ده‌ستی من‌ی ده‌گرت و پ‌ئ‌که‌وه‌ سه‌مامان ده‌کرد، پاش ئه‌وه‌ی ماندوو ده‌بووین، ب‌ۆ به‌رام‌به‌ر که‌نفاسه‌کانمان ده‌گه‌ر‌اینه‌وه‌ و ده‌ستمان ده‌کرده‌وه‌ به‌ ن‌یگارک‌ئشان. به‌ب‌یرم د‌یت، ئه‌و ر‌ۆژه‌ من ه‌مان ن‌یگاری سه‌ر که‌نفاسه‌که‌ی دایکم دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌،

شویڼ دهستی ئه‌وم هه‌لده‌گرته‌وه، ئه‌و چیی ده‌کرد، به‌دوایدا دووباره‌م ده‌کرده‌وه، جگه‌ له‌ دوو که‌نفاسه‌ی له‌و کاته‌دا کارمان له‌سه‌ر ده‌کرد، به‌ چوارده‌ورماندا چه‌ندین که‌نفاسی ترمان له‌سه‌ر سیپاکان دانابوو، ئاماده‌مان کردبوو بۆ کاری داهاتوومان، ئه‌و پوژه‌ دایکم چه‌ندین پارچه‌ شوکولاته‌ی کرپیوو، به‌ده‌م کارکرده‌وه، به‌رده‌وام خه‌ریکی خواردنیان بووین، له‌و ده‌مه‌دا، دایکم شیتانه‌ پارچه‌ شوکولاته‌که‌ی دهستی له‌ ده‌موچاوی خۆی هه‌لسوی، به‌ جوړیک، ده‌موچاوی تاوه‌کوو سه‌ر مل و شانەکانی پێ سواخ دان، تاویک بوو به‌رامبه‌ری راوه‌ستاوووم و قاقام لیده‌دا و به‌پشتا ده‌که‌وتم، ئینجا به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه، پارچه‌ شوکولاته‌که‌ی ده‌ستم له‌ سه‌ر و گوێلاکم هه‌لسووی، ته‌نها چاومان به‌ده‌ره‌وه‌ بوو، ته‌نانه‌ت لێو و ددانه‌کانیشمان په‌نگی قاوه‌ییان گرتبوو، له‌په‌رێکدا دایکم هه‌ردوو دهستی به‌رز کرده‌وه و به‌ ده‌نگیکی به‌رز وتی، 'کوا شوکولاته‌ نه‌ما، چه‌زم له‌ شوکولاته‌یه، ئه‌ی چی بکه‌م ئیستا، ئه‌ی هاوار، چی بخۆم.'

به‌ پیکه‌نینه‌وه سه‌یری منی کرد و دهستی به‌رز کرده‌وه و دیسان وتی، 'ئه‌وه‌تا، شوکولاته‌که‌ی من، ئیستا ده‌بخۆم.'

په‌لاماری دام و چه‌ند زمانیکی هه‌تتا به‌ روومه‌تمدا، ئینجا له‌ دهستی هه‌له‌هاتم و ئه‌ویش ده‌م به‌ پیکه‌نینه‌وه، به‌ هۆله‌که‌دا به‌دوامدا رای ده‌کرد، نازانم چه‌ندیگمان پێ چوو، تاوه‌کوو دوائاسه‌واری شوکولاته‌که‌مان به‌ زمان له‌ رووی په‌کتری لسته‌وه.'

ده‌نگیک له‌و خه‌یاله‌ی دابڕیم، پێش ئه‌وه‌ی چاوم بکه‌مه‌وه، بۆنی یاسه‌مین دایان به‌ لووتمدا، کاتیک چاوم هه‌لبه‌ری، په‌رستاریکی

بالا به رزی قز رهشی چاو گه وره به رهو لای من ده هات، میزینکی تابه له ژیری به دواى خویدا هینا و له لای جینگه که مه وه رای گرت و سه رنجی له دهمو چاوم دا و زهرده خه نه یه کی بۆ کردم، پاش ئه وه ی پهرده یه کی به چوارده وری جینگه که مدا گیترا، چه رچه فه که ی له سه ر لا دام، به په پۆیه کی ته پ، له ته وقی سه رمه وه تا نووکی پیته کانمی پاک کرده وه، چاوم لی نه ده ترووکاند و ئه ویش ناوبه ناو لیتی ده پوانیم و زووزو زهرده یه کی بۆ ده کردم، به رده وام نازای له شم له ژیر ده ستیدا ده یان زیراند. کاتیک ته واو بوو، له رۆیشتندا بوو بانگم لی کرد و سوپاسم کرد، بی ئه وه ی وه لامم بداته وه، دیسان زهرده خه نه یه کی بۆ کردم و لیتی دا رۆیشت.

رۆژی دواى به ئاگا هاتمه وه له ده نگه ده نگ و جه نجالیی ناو ژووره که مدا، نه برسیم بوو نه تینوو، دیار بوو له ریگه ی ئه و حه ب و ده رزیانه وه ئه وه نده ده رمانیان پزاند بووه گه ده و خوینمه وه، ئیتر پیوستم به خواردنی نان و ئاو نه بوو.

جیگری بالیوز له بهر په نجه ره ی ژووره که مدا له گه ل دوو پزیشکا راوه ستابوو، مارتا و هانس خه ریکی کارت و کاغه ز هه لواسین بوون به بۆردی سه ر دیواره که ی به رامبه رمدا، ئه وه ی سه رنجمی له سه ر ئه و بۆرده راگرت، ئه وه بوو که چاوم له رۆژی پیشوو باشتری ده بیینی و یه ک یه ک کارته کانم لیک جیا ده کرده وه و چه ند نووسینیکیشم بۆ ده خوینرايه وه، سی په رستاریش له ژووره که دا پیکه وه راوه ستابووون و به عه ره بی له گه ل یه ک ده دوان، هه موو سه رقال بوون به قسه کردنه وه، که سیان ئاگایان لای من نه بوو، به فرسه تم زانی و بیده نگ تاویک له کارته کانم پوانی، گه لیکیان به

خەتى گەورە لە سەريان نووسرابوو، 'تەندروستىت باش بىت'.
ديار بوو، مارتا لەو كاتەدا بەپىككەوت بۆ لای كۆمىدىي تەنىشت
جىگەكەى من ھاتبوو، لىنى پروانىم و بە دەنگىكى بەرز، ھەكوو
بىھويت ھەمووانى لى ئاگادار بكاھو، وتى، 'مارتن، چۆنىت ئازىن،
ئەو بەئاگايت؟'

زەردەخەنەيەكم بۆ كرد و سەرم بۆ لەقاند، ھەكوو ھەموو
چاھوپوانى منيان كرديت، چواردەورى جىگەكەيان دام و كەوتنە
لى پروانىم، جىگرى بالیۆز دەستىكى خستە سەر دەستم و
بەھىواشى پىتى وتم، 'مارتن، لە نزيكترين كاتدا دەگەپىتەو بۆ
ولاتەكەى خۆمان.'

زىاتر لىم ھاتە پىش و دەنگى نزم كردهو و چاوى لە چاوم بېرى
و بەھىواشى، وتى، 'ھەكوو بالیۆزخانەى ھۆلەندا لە ميسر، ئەو
ئەركەى لەسەر شانى ئىمە بوو، بى كەم و زىاد، من و ھاوکارانم
پىتى ھەلساوين، ئىستا ئەوھى ماو، ئەوھىە بىتئىرینەو بۆ ھۆلەندا.'
مارتا دەستى خستە سەر قەراغى جىگەكەم و وتى، 'تەواو مارتن،
ئەمپۆيان سبەينى بە كەسوکارى و ھۆلەندا و ئەمستردام شاد
دەبىتەو.'

جىگرى بالیۆز نوشتايەو و خۆى لىم نزيك كردهو، لەبن لىئوھو
چپاندى، 'مارتن، تۆ پىش زىاتر لە سال و نيوىك، بۆ ھەفتەيەك لە
پىگەى مۆزەخانەى نىشتىمانى ئەمستردامەو بۆ ميسر
نيزدراويت، بە مەبەستى سەردانكردى مۆزەخانەى نىشتىمانى
قاھىرە، بەلكو ئەوسا بەپىزت نە پەيوەندىت كرديوو بە
مۆزەخانەو لە قاھىرە، نە ئىمەيشت ئاگادار كردهو، كە چ پلانتيكى
ترت ھەبوون، زىاتر لە سال و نيوىك، لە قاھىرە يان لە ھەر

جینگەيەكى تر بوويىتى لە باشوورى ئەفرىقا، ئىمە لەگەل دايك و باوكت و كارمەندانى باليۇزخانەى ھۆلەندا لە ميسر و حكومت ليزە، ھەموو ھەولايكمان دا بۇ دۆزىنەووت، ھەرچەندە ئىمە لامان وا بوو، كە تۇ پڤيندرايىت و لە جینگەيەك دەستبەسەر بيت، تۇ دەبووايە ئەو ماوہ زۆرەى ليزە بوويت، ئىمەت ئاگادار بكردايەتەوہ، تەنھا بە نامەيەك يان تەلەفونىك، چونكە باليۇزخانەى ھۆلەندا لە ميسر مالى ھەموو ھۆلەندييەكە، كە ديتە ناو سنوورى ئەم ولاتەوہ، مانگ و نيويك پيش ئىستا، كەسيك تۆى بە نيوہ مردوويى گەياندبووہ نەخۇشخانەى سەلامە لە شارى ئەسيوط، ھەر ھەمان كەس پەيوەنديى بە ئىمەيشەوہ كرد، گوايا تەرمى ھۆلەندييەك بە ناوى مارتن سەلەمۇ لە فلان نەخۇشخانەيە، ئەو كەسە تۆى بە مردوويى، لە دەرەوہى شارى ئەسيوط، لە بيايان بەرپىكەوت دۆزيوہتەوہ، ھەرچەندە ئەو نەيويست ناوى خۇى ئاشكرا بكات، پىندەچىت ھەر ئەو خۇيشى تاوانبارەكە بيت، ئەوہندەى من لە نەخۇشخانەى ئەسيوطم بىستىت، يەكەم رۆژ تۆيان بەرپوتى گەياندۆتە ئەو نەخۇشخانەيە، جزدان و پاسپورتەكەت و ھەرچىيەكت لەو كاتەدا پى بووہ، بردوويانە، پۆلىسى شارى ئەسيوط، بەردەوام لە گەپاندان، لە داھاتوودا ھەر ھەوالىكى نويمان زانى، بىگومان ئاگادارت دەكەينەوہ، بە ھەر حال، گرنگ ئەوہيە تۇ لە ژياندا ماويت، لە كۆتاييدا، تەمەناى چاكبوونەووت بۇ دەخوام.

پاشان جىگرى باليۇز راست بزوہ و لەگەل پزىشكەكاندا، بەدەم قسەكردنەوہ لە ژوورەكە چوونە دەرەوہ. قسەكانى بە جۆرىك قورساييان لەسەر زەينم كرد، لەو ساتەدا بىئاگا مام لەوہى لە

چواردەورم چى پروویدا و كى چى و ت، زیاتر بیرم له وه دهكرده وه، 'كه سىك منى گه ياندۆته نه خۆشخانهى ئه سىوط، كه سىك په يوه ندى كردو وه به بالۆزخانهى هۆله ندا وه، گوايا تهر مى مارتن ناوىك له وئيه.'

ئهو قسانهى جىگرى بالۆز كردنى، له ناو گوئىدا ده زرينگانه وه. تاوىك بوو چاوم لىك نابوو، دهنگم له خۆم برىبوو، ديار بوو مارتا و هانس لايان وا بوو، كه من خه وتبووم، له سووچىكى ژووره كه دا له سه ر دوو كورسى دانىشتبوون و باسى ژيانى خۆيان له مىسر ده كرد، گويم لى بوو مارتا به هانسى و ت، 'ئهم ئالۆزىيه سياسىيهى ئىستا ولاتى مىسر گىرۆدهى بووه، بۆ ئىمه يه كى ئه وروپى، گونجاو نيه.'

'هه مان رام هه يه، ئه گه ر وا بروات، شه رىعه ده بىته تاكه ياسا و رىساي ولات، ئه وسا ئه م ولاته نهك ته نها بۆ ئىمه، به لكوو جىگه ي هىچ مرۆفكى ئاسايى تىدا نابىته وه.'

'به داخم، به شىكى گرنكى مىژووى مرۆفابه تى له م جىگه يه دايه، ئه گه ر ئه و سه له فىيانه ده سه لاتى ئىره بگرنه ده ست، دلنىام دار و به ردى ئه و ئه هرامانه ده خه نه ده رىاي سووره وه.'

چهند جارىك خه وم لى كه وت و ديسان به ئاگا هاتم وه، ئه وان هىشتا هه ر دانىشتبوون و به درىژايى ئه و دوانىوه پۆيه، به رده وام باسى ئىستا و ئه وساي خۆيان ده كرد، به قسه كانىندا ديار بوو، كه دواى ده سالىك ژيانىان له مىسر، بىانه وئىت به زووترىن كات بۆ هۆله ندا بگه پئنه وه.

پۆژى دواى ئه و پۆژه، مارتا به ئاگاي هىنام، پاش ئه وهى

سەرنجى لە دەموچاوم دا، بە دەم پیکەنینه وە پىتى وتم، 'هەستە
خەوخۆش، وا دوانیوه پۆیه.'

پیکە وە لە گەل هانس، کارتۆنیکیان لە سەر مێزیک دانابوو، ئەو
کارت و کاغەزانی پێشوو بە بۆردە کە وە هەلیان
واسیبوو، یەک یەک لییان دەکردنە وە و لە کارتۆنە کە یان دەنا،
هانس بە دەم لیکردنە وە ی کارتە کانە وە، لە بەر خۆیە وە وتی،
'مارتن، کاتژمێر یەکى شەو دەبێت لە فۆکە خانە بیت.'

ئینجا مارتا پووبەرووم هات، لە کاتیکدا دوو بەستە کارتى
لە سەریەک کە لە کە کراوى بە دەستە وە بوو، وتی، 'ناتە ویت بزانی
کى ئەم هەموو کارتە جوانە ی بۆ ناردوویت؟'

سەیریکی مارتام کرد و پێم وت، 'بە دلتیاییه وە، لە وە تە ی لێرە
چاوم کردۆتە وە، بە سەرنجە وە لییان دەروانم.'

'ئە وە هەمووی نییه، بە لکوو چەندە لێرە دەبینیت، دوو ئە وە ندهیش
لە بالۆیزخانە یە، هەول دە دەم هەموویان بە پۆست بۆ ئە درەسی
مالە کە تان پەوانە بکەم، ئە و سا لە مالە وە، بە هێمنی دەتوانیت
سەیری هەموویان بکەیت.'

سەرم بۆ مارتا لە قاند و هیچم نە وت. لە کاتیکدا ئە وان هەموو
سەرقال بوون، سەرم هەلبێری و لە ژێر چەرچەفە تە نکە کە وە
دەستم کرد بە جوولانی دەست و قاچم، کە هێشتا هەستم بە
جۆریک لە سەریان دەکرد و بیوچان میروولە یان دەکرد، دەستم
هەلبێری و خستە سەر دەموچاوم، زوو زوو بە خۆم دەوت،
'ئە مشە و دەگە پێمە وە بۆ مالە وە، دەگە پێمە وە بۆ ئە مستردام.'

مارتا لە و دەمە دا، لە سەر قەراغی جینگە کەم دانیشتبوو، لە بەر
خۆیە وە وتی، 'دەلیم مارتن، ئە و ماوە زۆرە ی تۆ بینەوش بوویە ..'

باوکت لات بوو، زور خه مبار و تیکشکاو دیار بوو، شهو و پوژ
به دیارته وه بوو، چاوه پروان بوو ناخو که ی چاوت ده که یته وه.^۱
به سهر سوورپمانیکه وه له مارتام پروانی و پرسیم،
'باوکم!'

'به لن، باوکت، ئه ی کارل باوکت نییه؟'
'کارل، کارل لیره بوو؟'

'چند پوژیک پیش ئیستا بو هوله ندا گه رایه وه، بو هه والپرسینت،
هه موو پوژیک په یوه ندیی به بالیوزخانه وه دهکات، من به ته له فون
هه والی به ناگاهاتی توم یی راگه یاند.'
'ئه ی دایکم؟'

پاش تاویک بیدهنگی، مارتا بی ئه وه ی لیم بپروانیت، سه ریکی
داخست و به غه مگینییه که وه وتی، 'ئیمه هه موو به داخ بووین،
شیرپه نجه بواری ئه وه ی یی نه دا به تو شاد بیته وه، چه ندین جار
به وه نه خوشییه وه بو سوراغی تو به مانگ لیره بوو، مروفتیکی
ئه وه نده جوان و پربه هره، شایانی ئه وه نییه به نه خوشیی
شیرپه نجه و ناوا به زه لیلی بمریت.'

گه دەم گوشرابوو، ههستم ده کرد له وه دا بووم برشیمه وه، چاوم پر
بوو له فرمیسک و بی خواستی خووم، زوو زوو دهنگم لی بهرز
ده کرده وه، نازانم زیاتر چی پرووی دا، یان ده بیته مارتا و هانس
له و کاته دا چییان کرد بیته، ته نها ئه وه ندهم له بیره، چاوم لیک نابوو،
توند دهستم له قه راغی جینگه که م گیر کرد بوو، پاژنه ی پیکانم به
خوارووی قه ره ویله که دا ده کیشا، پیده چوو له و کاته دا
په رستاره کان ده رزی بیتهوشیان لی دابم.

له دهنگیکی گر به ناگا هاتمه وه، که جار جار له گه له دهنگی دایکدا

تیکه‌ل ده‌بوو، به‌رده‌وام گویم لی بوو، 'مارتن، مارتن.'

ویستم خیرا چاوم هه‌لبرم و له چوارده‌ورم بروانم، پیلووی چاوم
ئه‌وه‌نده گران بوو، بۆم هه‌لنه‌ده‌برآ، بیتوچان زۆرم له خۆم ده‌کرد
و سه‌رم به‌راست و چه‌پمدا با‌ده‌دا، کاتیک به‌ئه‌سته‌م چاوم
کرده‌وه، تارمایی زه‌لامیکی دریتز له‌لای سه‌رمه‌وه‌راوه‌سابوو، به
ده‌ستیکم چاوم هه‌لگلوفت و دووباره لیم پروانییه‌وه، به
شپرزهبیه‌وه سه‌رم هه‌لبری و به سه‌رنجه‌وه له‌سه‌ر بق‌خوار لیم
پروانی، له کاتیکدا هیتشتا دلنیا نه‌بووم له‌وه‌ی کئ ده‌بینم، ئه‌و وتی،
'مارتن، نازیزم شوکور بق‌خوا که ماویت.'

خیرا ده‌نگیم ناسییه‌وه، زۆرم له خۆم کرد، تاوه‌کوو له‌سه‌ر
جینگه‌که‌م خۆم راست که‌مه‌وه و دابنیشم، به شپرزهبیه‌که‌وه، وتم،
'کارل، کارل تویت؟'

دانه‌ویییه‌وه به‌سه‌رمدا و هه‌ردوو باله دریتزه‌کانی بلاو کردنه‌وه و
باوه‌شی پیندا کردم و توند به‌خۆیه‌وه گویشیمی، ده‌موچاوی
له‌سه‌ر شانم دانابوو و گیانی ده‌له‌رزی، ئینجا له‌پریکتا دایه‌پرمه‌ی
گریان، خۆم پین‌پانه‌گیرا و به‌قوولی تاویک به‌سه‌ر یه‌کدا گریان،
هیتشتا ده‌ستی لی‌به‌ر نه‌دابووم و به‌ده‌م گریان و هه‌نسک
هه‌لکیشانه‌وه وتی، 'هه‌سته، هه‌سته با‌برۆینه‌وه بق‌ماله‌وه.'

هه‌ناسه‌یه‌کی قولم هه‌لکیشا و له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم، 'به
شانازییه‌وه.'

دوای ئه‌وه‌ی کارل چه‌ندین جار پروومه‌تمی ماچ کرد و تاویک بوو
ده‌موچاومی له‌ناو هه‌ردوو ده‌ست و په‌نجه دریتزه‌کانی پارگرتبوو،
بیتوچان له‌چاومی ده‌پروانی، وه‌کوو بیه‌ویت له‌وه‌ دلنیا بیتت، که
ئه‌وه مارتن خۆیه‌تی، له‌و کاته‌دا گویم له‌ده‌نگی مارتا بوو، 'ده‌ی

کوپینه، دستو بردی لی بکن.

هانس هاته پیتسه وه لیم و سه ریکی با دا و لیتی پرسیم، 'پنم بلنی،
مارتن، نامادهیت بق باوه شی نیشتمانی باوکت بگه ریته وه؟'
سه ریکم کرد و به پیکه نینیکه وه پنم وت، 'نه خیر هانس، به
شانازییه وه نامادهم بق باوه شی نیشتمانی دایکم بگه ریته وه.'
هموو دهستان کرد به پیکه نین و هانس وتی، 'بمبوره، با به دلی
تو بیت.'

لهو ده مه دا، چند کارمه ندیکی نه خوشخانه که خویان کرد به
ژووردا، یه کیکیان کورسییه کی تابه لژی ری به دهسته وه و تا
ته نیشتمانی جیگه که م هینای، کارل و هانس لیم هاتنه پیش و ویستیان
یارمه تیم بدن، تاوه کوو بچمه سه کورسییه که دابنیشتم، هیشتم
ماسوولکه کانی له شم سر و ماندوو بوون، به ته ستم توانیم
پنیه کانم له سه جیگه که دابگرم و له سه کورسییه که دابنیشتم،
پاشان کارل له پشتمه وه راوه ستا و دهستی کرد به پال پیوه نانم.
کاتیک گه یشتینه دهره وهی نه خوشخانه که، پولیسکی سپی پوش
داریکی له بنه نگدا بوو، راست له به رده رکی دهره وهی
نه خوشخانه که دا راوه ستابوو، هموو مووه کانی له شم راست
بوونه وه و کوتوپر ئاره قیقی سارد له شمی ته کرد، تاوه کوو لیتی
تیپه رین چاوم لیک نابوو، گه یشتینه لای ئوتومبیلیکی نه خوشبه ر،
دوا مالئاوایمان له مارتا و هانس و په رستار و پزیشکه کان کرد،
هموو یه یک دهستی ته وقه یان بق دریز کردم و به گه رمی
هیوای چاکبوونه وه یان بق خواستم، من و کارل له کابینه ی
پشته وهی ئوتومبیلکه که دا به شانی یه که وه دانیشتم، کابرایه کی
په شتاله ی لاوازیش ئوتومبیلکه ی لیده خوپی و ئافره تیکی سپی

پۆشیش له پیشه وه دانیشتیوو، بهردهوام بهدریژی ئه و رینگهیه، که کاتزمیتریک زیاتر دهبوو بهرئوه بووین، ده میان دانه خست و بیوچان به دهنگی بهرز قسهیان دهکرد.

کارل توره کهیه کی راستوچه پ له مل کردبوو، پیش ئه وه ی بگهینه فرۆکه خانه، کردییه وه و یهک یهک ته ماشایه کی پاسپۆرته کانی کرد، له کاتیکدا سه رقالی ته ماشا کردنی ناو توره که که بوو، گورزه یه ک کلیلی ده رهینا و له سه ر رانی چه پی دای نا، بی ئه وه ی پرس ی پی بکه م، گورزه کلیله که م خسته نه نیو مشتم و لی م پرس ی، 'کارل ئه وه هموو کلیلانه چین؟'

بی ئه وه ی لی م بر وانیت، به ده م ته ماشا کردنی ناو توره که که وه، وتی، 'کلیلی ماله وه ن.'

گورزه کلیله که م له ناو مشتم توند گرت، پووم له کارل وه ر گیترا و بیده نگ له گلۆبی شه قامه کانم پوانی، له کاتیکدا که ئوتومبیله که به خیرایی به لایاندا تیده په پی.

ههست

پینجی مانگی چوار، دوای زیاتر له سال و نیویک، بۆ شاری
 ئەمستردام گه پامه وه، ئەو به یانییهی به جیبه سهوزه که ی کارل
 گه یشتینه ناو شار و خۆمان به کۆلانی فریدریکدا کرد، باران
 به لیزمه دهباری و په شه باش سه مای به لیشاوی تنۆکی بارانه کان
 ده کرد، کاتیک گه په که که مانم بینی، که چون نوێ کرابووه وه و
 داربه پووه پیره کان و دارگلو په کانی سه ر شوسته کان لا برابوون،
 غه ریب و په شوپووت هاته پیشچاوم. له سه ره تاوه وام ده زانی
 کارل به هه له پویشتووه، خۆی کردووه به کۆلانیکی تر دا، کاتیک
 گه یشتینه به رده می ماله که مان، روانیم ئەو داربه پرووانه ی به
 هه موو ته مهنی من به چوارده وری ماله که ماندا بوون، ئاسه واریان
 نه مابوو، له جیگه یان، نه مامی کورته بالا و زه رده له نیژرابوون،
 چوارده وری ماله که، یه کپارچه کرابوو به هه ریز، په نگی ده رگای
 که راج و ماله که یشمان گو پرابوو.
 کارل جیبه که ی له به رده می که راجه که دا پراگرت و دابه زی، له

ماله که م ده‌روانی و هیشتا کلیله کانم توند له ناو مشتم گرتیوو، کاتیک له ناو له پی دهستم روانی، بینیم ئاسه‌واری فورمی چه‌ندین کلیل له پیستی به‌ری دهستمدایار بوو.

خۆم ده‌رگای ماله که مانم کرده‌وه، پێش کارل چوومه ناو دالانه که و تاویک له دیواره کانم روانی، زۆرم له خۆم کرد و به چه‌ند هه‌نگاوێک، خۆم گه‌یانده هۆلی دانیشتنه که و له ناوه‌راستیدا راوه‌ستام، بێجگه له دوو کورسی و میزیک، که ته‌له‌فزیونیکی له‌سه‌ر بوو، هه‌چی تری تیندا نه‌بوو، ته‌نانه‌ت دیواره کانیشی سپی کرابوونه‌وه و هه‌چیان پێوه نه‌بوو، بیده‌نگیه‌ک دای گرتم و به‌رده‌وام دهستم له یه‌ک هه‌لده‌گلۆفین، له تینواندا قورگم به مه‌لاشومه‌وه نووسابوو، تووشی ته‌نگه‌نه‌فه‌سییه‌ک ببووم، سنگم وه‌خته‌بوو شه‌ق به‌ری، ئینجا چووم بۆ مه‌ته‌به‌خه‌که و له‌ویوه، بێ ئه‌وه‌ی ئاو‌ر له کارل بده‌مه‌وه، که به‌رده‌وام به‌دوامه‌وه بوو، زوو‌زوو به سه‌رنجه‌وه لێی ده‌روانیم، گیانی پر له نازار و سپم به‌داوی خۆمدا کێش کرد و چووم بۆ نهۆمی سه‌ره‌وه، یه‌ک به یه‌کی ژووره‌کانم به‌سه‌ر کرده‌وه، بێجگه له ژووره‌که‌ی دایکم، که قه‌ره‌ویله‌یه‌کی ئاسن و دۆشه‌کێک و به‌تانیه‌کی له‌سه‌ر قه‌د کرابوو، وه‌کوو تر، هه‌موو ماله‌که گسکی لێ درابوو، دیواره‌کانی له سه‌ره‌وه تا خوار پاک کرابوونه‌وه و په‌نگیکی سپی کرابوون.

کاتیک گویم له ده‌نگی پێیه‌کانی کارل بوو به پلێکانه‌کاندا هات بۆ نهۆمی سه‌ره‌وه، چاو‌م ته‌ر بوو، ویستم کارل دلشکاو و بیزار نه‌مبینیت، خه‌را چووم بۆ هه‌مامه‌که و له‌سه‌ر ده‌ستشۆره‌که دوو چنگ ئاوم پرژاند به ده‌موچاو‌مدا، کاتیک له ئاوینه‌که‌دا له خۆم روانی، چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌کی پێ چوو، هه‌تا روخساری خۆم تیندا

ناسییه وه. کاتیک کارل هاته به ردهم، گۆزه یه کی دهسکداری
سه رگیراوی به دهسته وه بوو، بۆی راگرتم و پیتی وتم، 'ئه وهیش
خۆلی لاشه ی دایکته.'

کاتی به دلته نگیه که وه گۆزه که م لئ وه رگرت، زهر فیکیشی له
گیرفانی دهرهینا و ئه ویشی بۆ راگرتم و دیسان وتی، 'دایکت
داوای لئ کردم، ئه م زهر فیهیشت بدهمی.'

تاویک بینهنگ له گۆزه و زهر فه که ی دهستم پروانی و له دلی
خۆمدا وتم، 'دایکه، ئه وا پیت شاد بوومه وه.'

کاتی له گه ل کارل له دالانی نهۆمی سه ره وه دا راوه ستابووین،
پشتم تی کرد و چووم بۆ ژووره که ی خۆم، گۆزه و زهر فه که ی
دهستم له سه ر قه راغی په نجه ره که دانا و بینهنگ بۆ لای کارل
گه رامه وه. کارل به سه رسامییه که وه لئی پروانیم و پیتی وتم،
'مارتن، ده زانم ماله که ئاوا بۆ تو ناخۆشه، به چۆلی ده بیینیت، به لام
بیخه م به، هه موو شتیکی تو و دایکت م پاراستوو و له
گه راجه که ن.'

به ساردییه که وه له کارلم پروانی و لیم پرسی، 'پیم بلئ، دایکم
که ی مرد؟'

'شه ش مانگیک پیش ئه مرۆ، له نه خۆشخانه کۆچی دواپی کرد،
هه ر چنگیکی مابوو وه، ئه و شیر په نجه کوشه نده یه، ئازای گیانی
خواردبوو، ئه ندامه کانی له شی له کار که وتبوو، به لام چاوی شه و
و پۆژ زرت ده یان پروانی و چاوه پروانی بیینه وه ی تویان ده کرد،
پیش ئه وه ی ته واو په کی بکه ویت، به و نه خۆشییه وه هه رسیکمان
بۆ سۆراغی تو به رده وام به ریگه ی میسه ره وه بووین.'
'هه رسیکتان؟'

'به‌لن، من و دایکت و کارمن.'

دلّم داخوپا، ته‌زوویهک له ته‌وقی سه‌رمه‌وه تا که له په‌نجه‌ی پینه‌کانم رای وه‌شاندم، سه‌رم هه‌لپری و تاویک له بنمیچی دالانه‌که‌م روانی، وه‌کوو له خه‌یالمداء له وینه‌یه‌کی کارمن بگه‌پریم، شله‌ژام و به ده‌نگیکی گه‌ر پرسیم، 'کارمن، چون کارمن، یانی کارمن به‌رده‌وام...'

قسه‌که‌م بۆ ته‌واو نه‌کرا، پاشان کارل به‌رده‌وام بوو، وتی، 'به‌لن، کارمن، ئه‌و په‌یوه‌ندی لئ نه‌برپوین، دواى سه‌فه‌ره‌که‌ی تو بۆ میسر، کاتئ دوو حه‌فته به سه‌ردا تپه‌ری و تو هیچ هه‌والیکت نه‌بوو، ئینجا دایکت په‌یوه‌ندی کرد به به‌رپۆه‌به‌ری موزه‌خانه‌وه، مه‌به‌ستم هینری پراخه، لپه‌رسراوی کاره‌که‌ت، ئه‌وسا هینری په‌یوه‌ندی کرد به موزه‌خانه‌ی قاهیره‌وه، ئینجا لامان ئاشکرا بوو، تو په‌یوه‌ندییت به‌و موزه‌خانه‌یه‌وه نه‌کردبوو، ده‌مانزانی له‌و پۆژ و کاته‌دا له فرۆکه‌خانه‌ی قاهیره دابه‌زیبوویت، به‌لام له‌دواى ئه‌و پۆژه‌وه، که‌س هیچ هه‌والیکی نه‌ده‌زانیت، ده‌زانیت مارتن، ئیمه چه‌ند هه‌ولمان دا، باوه‌ر بکه زیاتر له ملیۆنیک وینه‌ی تۆمان کۆپی کرد و به هه‌موو کوچه و کۆلانه‌کانی شار و شارۆچکه‌کانی ولاتی میسر دا بلاومان کرده‌وه، ئیتر با هه‌ول و کۆششی کارمه‌ندانی بالویزخانه‌ی هۆله‌ندا له‌ولاوه بوه‌ستئ، چه‌ندیک پیمانه‌وه ماندوو بوون، حکومه‌تی میسریش به هه‌مان شیوه، تیمیکیان له‌گه‌لماندا ته‌رخان کردبوو، به دوو شو‌فیر و دوو ئوتومبیلی خویانه‌وه، له‌سه‌ر نه‌خشه، سه‌رتاسه‌ری ولاتی میسر له‌گه‌لماندا گه‌ران، هه‌ر وا ئاسان نه‌بوو بۆ من له‌گه‌ل ئافه‌ره‌تیکی نه‌خۆشی وه‌کوو دایکت و به‌کینکی تری دووگیان، با ئه‌و گه‌رمایه‌یش له‌ولاوه بوه‌ستئ، باوه‌ر

بکه جینگه نه مابوو له میسر دا نه چین.

'جگه له و جینگه یه ی منی لئ بووم.'

'کام جینگه؟'

'ناخ، کارل، له راستدا خویشم نازانم له کام جینگه بووم.'

'چهن دین جار له رادیو و ته له فزیونه کانی نه و ولاته وه، بانگه و ازمان

بلاو کرده وه، ته نانه ت دایکت خوی دوو جار چووه سهر

ته له فزیون و به دنگ و په ننگی خوی بانگه وازی کرد.'

'کارل، با پشوو یه ک بدهم، نه وسا زیاتر قسه ی له سهر ده کین،

نیستا پیم بلئ، کارمن چونه و له کوئییه؟'

'باشه، زور باشه، لیره یه، له نه مستردام، له گهل کچه که پیدا ده ژئ.'

'چی، کارل، نایا تو ده زانیت من پرسپاری کیت لئ ده که م؟'

'به لئ، به لئ، به دلنیا ییه وه، کارمن فرانکلین، سال و نیویک پیش

نیستا، له به لجیکا وه گواستیه وه تا له نه مستردام نزیکی ئیمه بژی.'

'نه ی دایکی؟ ههروه ها تو باسی مندالت کرد، کارمن مندالی هه یه؟

تو دلنیا ییت که...؟'

'وابزانم، کارمن په یوه ندی له گهل دایکی نه ماوه، کچه که یشی، ناوی

لؤته یه و ته مه نی وا ده بییت به سالتک.'

تاویک بیده ننگ سه رنجم له کارلدا، بی نه وه ی زیاتر هیچ بلیم، پشتم

له کارل کرد، چند هه نگاویکم نا و دستم به قه راغی ته یمانی

پلیکانه کاندا گرت و هیواش هیواش چوومه خوارئ، له هؤله که،

له سهر به کیک له کورسیه کان بیده ننگ دانیشتم، ناوی کارمن و

لؤته به رده وام له ناو گویمدا ده زرینگانه وه.

کارل هیشتا له قاتی سه روه بوو، کاتی له ناو بیده ننگی

ژوره که دا و له سهر کورسیه ک چاوم لیک نا و خؤم لئ دریز

کرد، کوتوپر خۆم له بیابانێکدا بینییەوه، بەردەوام لم بەسەرما دەباری و ڕەشەبایەک شەپۆلی بە لەمکە دەدا و وەک مزرەح، بەدەوری خۆمدا دەیخولاندەوه، لەناو ئەو دەریای لەمدا، بێ ئارام پەله‌قازیی و بالەکوتم بوو، دەستم دەکوتما له چوار دەورم، گفهی باکە وەک کوتەکیک دەیدا له پەردەیی گویم، دەنکە لەمە سوورەوه بوو کانی، یەک یەک گەرمیی خۆیان له پیستم دەسوی، بۆنی میزی جرج لووتیان پڕ کردبووم، چاوم پڕ بوو له وەرزیخانەیی وەک پشکو دەگران، چەند جارێک لووتم بە لووتی مەرگدا تەقییەوه.

له دەنگی خۆم بەئاگا هاتەوه، بینیم کارل لەپیشمدا بە چۆکدا هاتبوو، هەردوو دەستیی توند گرتبوو، بۆنی ئارەقی لەشی خۆم دەکرد، کارل پاش ئەوهی بە بەزەییەکەوه له چاومی ڕوانی، پتی وتم، 'وهره با برۆین، دەچین بۆ سەنتەری شار، پاشان لەوی، له چیشخانەییەک نان دەخۆین.'

چەند ڕۆژیکی بەسەردا تێپەری، هەستم دەکرد ئەو ڕووداوانە، هەموو یەک یەک له قوولایی ڕۆحمدا لانهیان بۆ خۆیان دروست کردوو، بوون بە بەشیک له من و لیم جیا نابنەوه، برینه‌کانی سەر جەستەم و ناو ڕۆحم ئەوەندە سەختن، بە هیچ دەوایەک سارپۆز نابنەوه، نەمدەوێرا بۆ ساتیکیش چییە، چاوم لێک بنیم، شەوان بە سێ دەنک حەبی قالیۆم، چەند کاتژمیریکی دەخەوتم.

بەبیرم دیت، سمکو فەرهاد هەموو جارێک پنی دەوتم، 'توانیم جەستەم له‌ناو جەنگدا دەرباز بکەم و لێی هەلبێم، بەلام هەرگیز ناتوانم جەنگ له‌ناو ڕۆحم دەر بکەم.'

سمکو ئه مەى له کاتیکدا دەوت، که من لیم دەپرسی، 'بۆچی تۆ
تهنها له پابردووت دەدویتت، له باسی پابردووت و جهنگ زیاتر،
هیچ باسیکی توت لا نییه!'

ئەوسا کارل هەموو شتیکی بۆ ساز و ئاماده کردبووم و زۆر
ماندوو دەبوو پیمهوه، نەمتوانی له هیچ یهکیک لهو شتانهی بۆ
هوانهوه م ئامادهی کردبوو، به دل بهشدار بېم، ماله که له
یادهوه رییه کانم پاک کرابوووه، بۆنی پابردووی لێ نەدههات،
مۆرک و جیگه دهستی دایکم سرابوونهوه، له پێگه ی هیچ
ههستیگه وه نەمدەتوانی له ماله که دا ساتیک بهر پۆحی دایکم
بکهوم و یادهوه رییه کی سهردهمی مندالیم زیندوو بکه مه وه، وا
ههستم دهکرد، به شیوه یه کی کاتی تیندا دهژیم، بهردهوام به خۆم
دهوت، 'کاتیک دیت له گۆشه یه ک، که نازانم ئیره یه یان جیگه یه کی
تر، دیسان ژیان دهست پێ دهکه مه وه.'

کارل

حهفتهیهک بوو له میسر گه رابوومه وه، ئه و به یانییه، وه کوو
 هه موو به یانییه کانی تری ئه و حهفتهیه، له دهنگی خووم و له ناو
 ته پری ئاره قی له شمدا به ئاگا هاتمه وه، ماله که بیده نگ بوو،
 په نجه ره ی ژووره که م، که هینشتا په رده مان پیوه نه گرتبوو،
 به یانیان زوو ژووره که می پر ده کرد له پرووناکی، ئه و به یانییه
 به هه له داوان له ناو جیگه که م هاتمه دهر، پانتول و کراسه که م، که
 رۆزی پیشوو به سهر قه راغی جیگه که مدا دابوو، له بهرم کردن و
 به په له له ژووره که م دهر چووم، دیار بوو کارل هینشتا خه وتبوو،
 پاش چند هه ناسه یه ک، خووم له ناو باخه که ماندا بینیه وه،
 هه وایه کی سارد و شیدار دای به پروودا، هه ریزه که هینشتا ته پری
 شه ونمی شه وی له سهر بوو، گه لای دره خته کان ته پ ده یاننوواند،
 هه وای ئه و به یانییه ئه و نه دده شیدار بوو، که ته یمانی
 جالجالوکه کانیش دلۆپ دلۆپ شه ونمیان لی ده چۆرا، ریزه بندی
 دلۆپی شه ونمه کان به خه تی ته یمانی جالجالوکه کانه وه، له

ملوانكەى مەرجان دەچوون، ئەو بەيانىيە نە بالئەدەيەكم بىنى بفرئ
و نە گويم له دەنگى جريوه و خوئندنيشيان بوو، له دوور گويم
لى بوو زەنگى كەنيسەيەك بئوچان لئى دەدا.

بەرەو سەنتەرى شار كەوتە پئ، له خەيالمدە بوو سەردانى
قاوہخانەى گرانىت بگەم، بە خۆم وت، 'بەم بەيانى زووه تەنھا
خزمەتچىيەكان لەوئىن!'

وزەى خواستىك له ناخدا داواى لئى دەكردم پئىيەكانم ھەلبگرم و
ھىز بەدەم بەر خۆم، تا خىرا بگەم سەنتەرى شار، ئاسەوارى
برىن و شكاوئىيەكانى لەشم، لەگەل ھەموو ھەنگاويكمدە دەيان
زىكاند، لە پئىگە بارانىكى لەناكاو داى كرد، ھەستم بە يەكەبەيەكى
ئەو دلۆپانە دەكرد، كە دەكەوتنە سەر پئىستى پزىو و وشك
ھەلاتووم و تالى مووہكانمىيان ئاو دەدا، بەدەم خەيال و ونبوونم
لەناو يادەوہرئىيەكانى پابردوومدا، بە بەردەم قاوہخانەى گرانىدا
تئىپەپئىووم و بئىئاگا بووم لئى، كاتىك گەيشتمە سەر شەقامى باخ
لە گەپەكى يۆردان، سەرسام و دلگوشراو، لەمبەر و ئەوبەرى ئەو
شەقامەم دەپوانى و لە خانووى ژمارە چلوھەشت دەگەپام،
ئەوئەندە بئى ئارام و شپرزە بووم، ھەموو ئەو پيادەپەوانەى
بەلامدا تئىدەپەپئىن، بە سەرنجەوہ لئىيان دەپوانئىم، لەژئىر لئىوہوہ
بەردەوام ژمارە ٤٨م دووبارە دەكردەوہ، كاتىك خانووى ژمارە
٤٧م تئىپەپاندى، بئى ئارام دلەم خئىرا خئىرا لئى دەدا، مالىكى
دوونھۆمى، دياربوو تازە نۆژەن كرابووہوہ، دەرگايەكى سئىيى
گەورە، مالىكى پئىر لە پەنجەرە، پەردەكانى دادرابوونەوہ، چەند
جارتىك سەرم نا بە شووشەى پەنجەرەكانەوہ و وئىستم ھەر ھىچ
نەبئىت، پئىش ئەوہى لە دەرگا بەدەم، سۆراغئىكم دەست بگەوئىت،

نازانم چه ندیک بوو له بهردهم ئه و ماله دا پاره ستایووم و له سهر
 بۆ خوار له په نجه رهکانم ده پروانی، له وه ده چوو به ویت هیزیک له
 خومدا کۆ بکه مه وه، له خه یالمدا بهردهوام وشه سازیم ده کرد،
 وشه م پیکه وه دهنه و له پرسته یه کی گونجاو ده گه پام، نه مده زانی
 ناخو چی بلیم و له کوپوه ده ست پی بکه م، بهردهوام دهستم لیک
 هه لده سووین، هه رچه نده له و ده مده باران و سهر ماش بوو، به لام
 گه رمیه ک له شمی داگرتبوو، ههستم ده کرد هیشتا له بهر ئه و
 خوره گه رم و سووتینه ره ی بیابانه کانی ئه فه ریقادام، هه موو له شم
 ناره قی لی ده چورا.

چه ند که سیک به لامدا تپه پرین، سه گه کانیا ن بی نارام پیم ده وه پرین،
 وه خته بوو قاییشه کانی ملیان ده بچراند، ده مزانی ئه و ناژه لانه
 هه ست به بی نارامی پوحم ده کهن، تاویک بوو هه ردوو له پی
 دهستم له سهر پرووی ده رگا که دانابوو، سهرم خستبووه نیتوان
 دهستم و ناوچه وانم نابوو به پرووی ده رگا سارده که وه، ته زووی
 ساردی ده رگا که گه یشتنه ناو سه رجه م خانه کانی له شم،
 هه ناسه یه کم هه لکیشا و به دلشکاوییه که وه پشتم له ماله که کرد،
 چۆن چوو بووم، ئاواش به هه مان ریگه دا بۆ ماله وه گه پامه وه.

کاتیک گه یشتمه ناو ده رگای چیشته خا که مان، کارل خه ریکی
 قاوه لینان بوو، دیار بوو تازه به ئاگا هاتبوو، چونکه بهردهوام
 چاوی هه لده گلوفی و هیشتا بۆنی پاشماوه ی خوی لی ده هات، که
 بۆنی تیکه لی بۆنی ئه رو مای قاوه که ده بوو. کارل له ریوه، بی
 ئه وه ی لیم بروانیت، پرسیی، 'قاوه یه کی گه رم ده خو یته وه؟'
 'بیگومان.'

'چوویت بۆ کوئی، بۆ چاوه پروانی منت نه کرد؟'

'بۆ گەرەكى يۇردان.
 'بەراست، ئەي كارمىنت بىنى؟
 'نەخىر، بەس...'
 'مارتن، بەگومان مەبە لە كارمن.
 'نا، گومانم نىبە لە، بەلكوو بەگومانم لە خۇم.
 'تو هېشتا ماندوويت، پىتوستىت بە پشورى زياتر ھەيە.
 'ماندوويتى شتىكە و تىكشكانىش شتىكى تر.
 'ھەرچەندە دوو جارىش چوويت بۇ لاي پزىشكى دەروونى، بەلام
 لەگەل مندا دەتوانى گرىكانى دلى خۆت بگەيتەوہ.
 لە كاتىكدا كارل بەدەم قسەكردنەوہ كوپىك قاوہى گەرمى دايە
 دەستم، لىم پروانى و لىم پرسى، 'كارل، باسى خۆتم بۆ بگە، پىم
 بلى دايكىمت چۆن ناسى؟
 'بۆ، ناسىنى منىش گرىتە لە دلتا؟
 'ئەي چۆن، بەبىرم دىت، جارىكيان وتت، لە كەشتى
 ماسىگرتنەكەي باوكتدا لەدايك بوويت.
 لە ھۆلەكە، لەسەر كورسىيەكان دانىشتبووين، ئىنجا كارل دواي
 تاويك بىدەنگى و بىرکردنەوہ، بەسەرھاتى خۆي ئاوا بۆ گىرپامەوہ:
 'بەلى، پەنجاوشەش سال پىش ئىستا، لە بەلەمىكدا، لە بەندەرى
 دوورگەي تىسل لەدايك بووم، باوكم، وەكوو زۆرىنەي
 دانىشتووانى دوورگەكە، ماسىگر بوو، خاوەنى بەلەمىكى راويش
 بوو.
 كاتىك من لە دايكبووم پىتەرى براگەورەم تەمەنى دە سالان بوو،
 من و پىتەر و باوكم و دايكم لە دىي دەكۆخ، لە خانوويەكى
 گەورەدا، لە ھەمان دوورگە دەژياین، دەتوانم بلىم ھەژار نەبووين،

باوكم پوژانه هيندهى ماسى دهگرت، كه بژتويى ژيانمانى دابين دهگرد، دايك و باوكم كاتوليک بوون، من و پيتر له سهر پريتمايى و پوژشنايى ئه و باوه رهدا گه وره كرابووين، له راستيدا ئه وهيش دهگه رپته وه بو ئه وهى كه مامم، با بلنين براگه وره كهى باوكم، قه شهى كه نيسهى دنيه كه مان بوو، به بيرم ديت، باوكم هيندهى له ماسيگرتن و كه نيسه بوو نيو ئه وهنده له ماله وه نه بوو.

له مالى ئيمهدا، زور به كه مى قسه دهكرا، به هوى ئه وهى دايكم كه پولال بوو، من و براكهم وا راهاتبووين، ئه گه ر ته نياش بووينايه، هر به ئاماژه به كترمان ده دواند، ئه گه ر سه رنجت داييت، كه له گه ل تودا قسه دهكهم، به دهستم ئاماژه به ماناي زورينهى قسه كانم دهكهم، مه بهستم، يانى سه ير نه بييت به لاته وه.

با ييمه وه سهر باسه كه م، باوكم زور بيحه وسه له و تووره بوو، به بيرم نايه ت كه جاريك دواند بيتمى يان لى پوانيبم، يان دهستيكي به سه رمدا هيناييت، هر ئه وهيش هوكار بوو، كه من و پيتر به رده وام به ئاماژه به كترى بدوينين.

'ئهى ئيستا براكه ت له كوئ ده ژى، ئايا په يوه نديتان پيكه وه ماوه؟'
 'ئارامت بييت، با له سه ره تاوه بو ت باس بكهم. كاتيک ته مه نم بوو به ده سال، پيتر بيست سالان بوو، له گه ل ئه وه يشدا كه ده ساليكمان به ين بوو، په يوه ندييه كى به هيزمان پيكه وه هه بوو، هه روه ها له ژووريكدا ده خه وتين.

باوكم هه موو جاريك پتي ده وتين، ئيوه وه كوو كورى ماسيگريک له دايك بوون، به شى ئيوه هر هينده يه، كه خودا پتي داون و ده بيت پتي رازى بين، له كاتيکدا باوكم ئه مهى ده وت، كه پيتر به رده وام نا په زايى و بيزارى له ژيان له و دوورگه يه ده ر ده بپرى.

ئەوسا پیتەر ھەردەم خەونی بە گەشت و پۆیشتەنەو دەبینی،
ھەستم پئی دەکرد، که هیچ شتیک لەو دورگەیدەدا دلی ئەوی
خۆش نەدەکرد.

بەبیرم دیت، ئەوسا ئەو رادیویەکی ھەبوو، بەدزیی باوکمەو
گویتی لی دەگرت، لە کاتیکدا رادیو و تەلەفزیون لە مالی ئیمەدا
یاساغ بوون، بیجگە لەویش لە کتیبی ئینجیل زیاتر هیچ کتیبیکی
تر لە مالهەماندا نەبوو، ئەوئی لە قوتابخانە باس دەکران و
دەمانخویند بۆمان نەبوو لە مالهەو باسیان لیو بەکەین، ھەرچەندە
ئەوسا پیتەر کتیبی تری بەدزییەو دەخویندەنەو و کاتیک تەنیا
دەبووین، ھەمووی بۆ باس دەکردم، پۆژیکیان پیتەر بە بەلەمە
چارۆکەدارەکی لە بەندەرەکە دەر چوو.

ھەرۆک خۆی ھەموو جارێک دەی وت، دەچم فەرپەریەکی دەریا
لیدەدەم و ئیستا دیمەو، ئەو پۆیشتەنی پۆی، دواي سئی پۆژ
گەرپایەو، باوکم پاش ئەوئی لئی توورپە بوو، ھەرپەشەئی لی کرد
کە بەلەمە چارۆکەدارەکی بسووتیت، ئەوسا ئەو بە باوکمی
وت، "رەشەبای دەریا ریگەئی پئی گۆریم و چەند شەو و پۆژ
ناچار لە دەریادا مامەو."

ھەر ئەو شەو پیتەر خەوتن بۆ منی باس کرد، کە بۆ شارێ
ئەمستردام چوو بوو، ئەو شارەئی ئەو خەونی پێو دەبینی و
تەمەنای بوو تەنھا بۆ جاریکیش بیت ببینیت، باوەر بکە مارتن،
ئەوسا ئەو ھیندەئی باسی جوانی ئەم شارە بۆ کردم، ئاوا
تامەرزۆی بینینی بووم و ئەوسا ھەمیشە خەونم پێو دەبینی،
چگە لەو، ھەموو شەویک نەخشەئی دویای دادەنا و دەستی بە
ھیلکاری و نووسین دەکرد، بە مەبەستی ئەوئی بە بەلەمە

چارۆکه داره که ی، گه شته که ی ده ست پی بکات و هه موو دونیا بگه ږیت.

چهند جار یک پی وت، که لای باو کم باسی نه که م و با نه ښینی نیوان خومان بیت، به در یژیسی ئه و سالانه، کتیبه که ی چارلس داروین، گه شت به بیگل دا، له ژیر سه رینه که یدا بوو، شه و تا به یانی سه ری به سه ردا ده گرت و ده یخوینده وه.

به بیرم دیت، جار یکیان پیته ر پی وت، "من ده مه و یت له ده ریادا جیپی داروین هه لبرمه وه و بو هه موو ئه و جینگه یانه بچم، که ئه و کاتی خوی بویان چوهه."

ناوی هه موو ئه و جینگه و ریگه یانه ی له به ر کرد بوو، که کاتی خوی داروین چوو بوو یان پیناندا تیپه ری بوو، به له مه چارۆکه داره که یشی ناو نابوو بیگل، ناوی ئه و که شتییه بوو، که داروین گه شته میژوو بییه که ی پی کرد بوو.

کاتیک ته مه نم شازده سالان بوو، له راستیدا له خه یالما نه ماوه چ ږوژ و مانگیک بوو، به یانییه کیان زوو، پیته ر له خه و به خه به ری هینام و پاش ئه وه ی ده ستی کرده ملم و تیر ماچی کردم، بینیم جله موشه ماکانی باو کمی له به ردا بوو، ئه و جلانه ی باو کم له به ری ده کرد له کاتی ماسیگرتندا، تووره که یه کی گه وره ی به ده ستوه بوو، مالئاوایی لی کردم و وتی، "ده ږوم گه شت ده که م، ده زانم ده ږوم، به لام نازانم ده گه ږیمه وه یان نا."

کتیبه که ی داروینی له ناو ده ستدا بوو، به ره و ږووم رای گرت و دیسان وتی، "ئه و کتیبه یش بو تو، من پږویستیم پی نییه، چونکه هه موویم له به ره، به لام کارل، با نه ښینی به ینی خوم و خوت بیت، ئه گه ر پرسیاری میان لی کردیت، ته نها به م وشه یه وه لامیان

بدهروهه، نازانم، نازانم."

دوای چهند پوژتیک، باوکم و هموو خه لکی دیکه مان له گه پاندا بوون و پاشان هموو دانیشقوانی دوورگهی تیسلیشی لی ئاگادار کرایه وه، ئینجا له میدیاکانی سه رتاسه ری هۆله ندادا بلاو بووه وه، گهنجیکی به و ناو و ناوونیشانه، به به له میکی چارۆکه دار له دهو روبه ری که ناره کانی دوورگهی تیسل بیسه روشوینه.

باوکم و خه لکی دئ، به رده وام به که ناره کانی دوورگه که دا ده گه پان، باوکم نه وسا له منی پرسی، "پیتهر هیچی لای تو ندرکاندوو؟" له وه لامدا وتم، "نازانم،" وه کوو چون پیتهر ئاموژگاریی کردبووم.

حه فته یه که به سه ر پویشتنی برا که مدا تپه پیبوو، دایکم به رده وام ده گریا و ته نانه ت مانی له نانخواردنیش گرتبوو، به مه به سستی نه وه ی توژیک نه و ئازاره ی دلای که م بکه مه وه، به دزیی باوکمه وه پتیم وت، "پیتهر ماوه و سه فه ریکی دووردریژی کردوو، نه وه نده ده زانم له ده ریایه و له ژیاندا ماوه، به لام نازانم ئاخۆ ده گه پیته وه یان نا."

دیار بوو دایکم نه و هه واله ی منی زۆر به لاوه گران بوو، مانگیک دوای نه و پوژه، نه خۆش که وت و به یاننیه کیان باوکم به گریانه وه له خه و به ئاگای هینام، که دایکم مردوو.

دوای پویشتنی پیتهر و مردنی دایکم، په یوه ندیی نینوان من و باوکم، تا ده هات پوه و خراپی ده چوو، پاش نه وه ی دوو سالیک ته نیا له و ماله دا پیکه وه بووین، ته واو غه ربب که وتبووین به یه کتری و زۆر که م یه کترمان ده واند و به رده وام شه رمان بوو، ته واو دلم له و دوورگه یه هه لکه نرابوو، به رده وام له بیڕکردنه وه ی

ئەو ھەدا بووم، چۆن ۋەككو پیتەر بەلەمىكى چارۆكەدارم دەست
بگەوئیت و خۆم بگەيەنمە لای ئەو.

پاشان پلانى ئەو ھەم دانا، كە لە بەندەرى تىسلدا، كە سەدان بەلەمى
چارۆكەدارى كۆن و نوئى لى راگىرابوو، بەلەمىك بدزم، پاش
ئەو ھى دواى چەندىن پۆژ تۋانم دانەيەك دەستنىشان بگەم، لە
دەمو بەيانىيەكدا، كە ھىشتا تارىك و پوون بوو، خۆم كۆ
كردەو ۋ ۋەك براكەم، پووى دەريام گرتە بەر و بەرەو
خوارووى كەنارەكانى ئەوروپا بەپى كەوتم.

ھەموو پىدوايستىيەكم لەگەل خۆمدا بردبوو، بەتايبەتى چەند
ئامىرنىكى رېيەرىكردن لە دەريادا، تا بتوانم ھەمان رېنگە بگرمە
بەر، كە دارووين لە كئىبى گەشت بە بىگدا ئامازەى پىن دابوو، يان
وئىنەى كىشابوون.

لە سەرەتاو ھەشارەزايىم لە بەلەمى چارۆكەداردا نەبوو، تەنھا
ئەو ھەندە نەبىت، كە لە پیتەرەو ھەفتر بووبووم، بىياكانە خۆم داھە
دەم ھىزى شەپۆلى دەريا و رەشەبا، پاش ئەو ھى زياتر لە مانگىك
لە دەريادا ون بووم و لە وشكايى و ئاوەدانى دابرام، بە
مەزەندەى خۆم، باشوورى ئوقيانوسى ئەتلەسىم بپىو ۋ
گەيشتومەتە كەنارەكانى ئەمەرىكاي باشوور، كاتىك لە بەندەرىك
دابەزىم، بە ئالا و رەنگ و دەنگى خەلكەكەدا زانم، كە ھىشتا لە
ئەوروپام و لە ولاتى پورتوگالم.

پاش مانگىك مانەو ھەم لەو بەندەرە، تۋانم بە شەش ھەفتە لە
دەريادا بپەرمەو ۋ بگەمە دوورگەكانى كارىب، لەو كاتەدا ھەستم
كرد، كە گەرەنم لە پیتەر لەوئۆھ دەستى پىن كردوو، لە ھەموو
جىگەيەك، نىزىكەى مانگىك دەمامەو ۋ سۆراغى تەواوى ئەوم

لهو جيڳهه يانه دا دهڪرد و ديسان به پڙي دهڪه وتمه وه.

دهيان جار له دهريادا بيهيوا دهبووم و له برسان و له دهست هينزي دهريا خؤم رادهستي مردن دهڪرد، بهلام هه موو جارتيڪ هينزيڪي ناديار مني نيوه گيان دهگه يانده وه كه نار و وشڪاني، ديسان هينزم ده دايه وه بهر خؤم و سه رله نوي به پڙي دهڪه وتمه وه، بهردهوام دهبووم له چوونم بؤ ئه و كه نار و بهنده رانهي له سه ر ڪتبه كه ي داروين دياري ڪرابوو.

پاش چند ساليڪ، به جورتيڪ له شه پوله ڪاني دهريا و با شاره زا بووبووم، به دلي خؤم به ره و پووي چي جيڳهه ڪ به پڙي دهڪه وتم، به ڪارم دههينان و رتيگه ڪانم خيراتر دهبرين، هه ستم دهڪرد با زور جار بالي به به له مه چارؤڪه داره ڪم دهگرت، به سه ر پووي دهريادا دهيفراندم بؤ ئه و جيڳهه يه ي مه به ستم بوو.

سي سال به و جوره، به ته واوي هه موو دونيادا گه رام و گشت پووبه ربي ئاوي دونيام ته ي ڪردن، هه موو به ندهر و كه نار ي دهرياکاني ئاسيا چووم، بن ئه وه ي هيچ سؤراغيڪي پيترم دهست بکه ويت.

‘هر نه تبينييه وه؟’

‘نه خير، هه تا ئه مرؤيش پيترم نه بينيوه ته وه.’

‘ئهي باوڪت؟’

‘باوڪم، باوڪم بينييه وه.’

‘ئهي چون ريت كه وته ئه مستردام؟’

‘مانگيڪ پيش ئه وه ي به رتيگه وت داڪت بناسم، له راستيدا مارتن، من زياتر له جيڳهه يه ڪ دهگه رام، شياوي ئه وه بيت لتي بمرم، هه ستم دهڪرد هه ر جيڳهه يه ڪ دهچووم، پيشتر بؤي چووبووم،

وهكوو تر، تهواو له گه پان و ژيان له ناو دهريادا بيزار بووبووم، هرچه ندم كرد، نه متواني بگه پيمه وه دوورگه ي تيسل و شويني له دايكبوونم، بپيارم دا بيم بؤ نه مستردام، حهفته يه ك له نه مستردام به سهر بهرم و پاشان بؤ هه تاهه تايه كو تايي به ژياني ته نيائي و ريسواييم بينم و مالفواويي له ژيان بگه م.

'نه و جوړه ژيانه، تو ناوي لي ده نييت ريسوايي؟'

'بيگومان، نيمه هه ردهم له شويني كين، به لام كاتيك نه و جيگه يه ده بيته جيگا و مالي تو و كه سيكي توي لي بيت، مه به ستم له و جيگه يه پابه ند بيت به كه سيكه وه، نيمه ي مروف به رده وام ريسوا و گه رو كين و به دريژايي ژيانمان، به خه يال له گه شتداين. بمبووره مارتن، تو له سهره تاوه پرسيايي نه وه لي كردم، گوايا چون دا يكتم ناسي، به لام من دريژه م به باسه كه دا، بمبووره، خو بيزارم نه كردوويت؟'

'نيت دريژه ي پي مه ده و پيم بلئ چون له گه ل دا يكم يه كتريتان ناسي!'

'كاتيك گه يشتمه به نده ري شاري نه مستردام، زياتر له كاتزميريك له ناو به له مه چاروكه داره كه مدا لتي پال كه وتبووم و نه مده ويرا پيم بنيمه سهر خاكي نه م شاره، باوه پ بگه نه مويرا لتي بروانم، دواي نه وه ي بريك له و توتنه هوشبه رهم كيشا كه له هندييه سووره كاني باكووري نه مه ريكاوه ده ستم كه تبوو، پاش نه وه ي مه ست بووم، ترسم شكا و به سهر و گويلاكي چلكن و ريشن و چلكه دپاو و چلكه كانمه وه، دابه زيمه سهر شوسته ي به نده ره كه.

ئا له و ده مه دا به ريكه وت رووم بوو به رووي دايكته وه، با باش بيري لي بكمه وه، چون بينيم و چون يه كتريمان دواند.

ئا، ئا، بەم شىۋەيە بوو، گويى بگرە مارتىن! لەسەر ئەو راستە شۆستەيەى بەندەرەكە بى ئارام راۋەستابووم و لە بىر كوردنەوهدا بووم، سەرىكم ھەلبېرى و بە چوار دەورى خۆمدا پوانىم، لەو دەمدا بىجگە لە ئافرەتتىكى سوور پۆش، كە دە مەترىك لەولاي مەنەو لەسەر كورسىيەكى تەختە بەتەنيا دانىشتبوو و لە دەرياكەى دەپوانى و شەنى قژە پەش و لوولەكەى بەسەر شان و ملیدا پزابوون، شەنى بايەك يارىي بە تالى قژەكانى دەكرد، كەسى دى لەو ناوە نەبوو، زياتر سەرنجم نەدا و گوپم دايە بەر خۆم، تا مىلې رىگە بگرم بۆ ناوشار، كاتىك شۆستەى بەندەرەكەم بەجى ھىشت، لەپشتەوہ گويم لە دەنگىك بوو، "زەلام، زەلام."

ئاورپىكم دايەوہ، بىنىم ئافرەتەكە ھەستابوۋە سەر پى و دەستى بۆ ھەوا دام و چەند جارىك بانگى كردم، پاش ئەوہى تاويك سەرسام لەملاولاي خۆم پوانى، لەو دەمدا ئەو بەندەرە، جگە لە من و ئەو كەسى ترى لى نەبوو، زياتر بۆ پىنج سال ئەچوۋ نە كەسم دواندبوو و نە كەسىش دواندبوومى، ئەوہ بە زمانى ھۆلەندى ھەر مەپرسە، پىم وا بىت سى سالىك دەبوو قسەم پى نەكردبوو، بەگومان بووم، ئاخۇ ھىچم لەبىر مابىت، بەلام ئەو سى سالا بەردەوام بە ھۆلەندى بىرم دەكردەوہ و خەونم دەبىنى.

بە ھەر حال، بەرەو پروى چووم، كاتىك گەيشتمە بەردەمى و لە نزيكەوہ سەرنجم دا، تەزوويەك لە تەوقى سەرمەوہ تا پىنەكانم كشا، بە پىكە نىنىكەوہ پرسى، "لەكوئوہ ھاتوويت؟ ئايا تۆ مرؤفى ئەم سەردەمەيت؟ پىم وا بىت بە ھەل پىت كەوتۆتە ئىرە، دەزانىت، سى سەدە پىش ئىستا، ئەم بەندەرە چەتەى دەريا پروى تى دەكرد، پىت وا نىبە تۆ درەنگ ھاتوويت؟"

دیار بوو من زور سهرسام بووم پینی و به سهرنجهوه له شیوازیم دهروانی، له سهرهتاوه قسهکانیم زور له لامه بهست نه بوو یان باش گویم لینی نه بوو.

پاشان زیاتر لینی نزیك بوومهوه و ویستم لینی بیرسم، ئاخو مه بهستی له و قسانه‌ی چیه. دهستیکی نا به شانمهوه و له خوی دور خستمهوه و پینی وتم، "مهیره پیشه‌وه لیم، ناشیرین، بۆگهنت لیوه دیت."

له کاتیکدا له سهر بق خوار دیسان له بالایم دهروانی، له ژیر لیوهوه پیم وت، "تویش هه ناسهت بونی شهربانی لینی دئی."

دهستی له یهک هه لپیکان و به تهوسیکهوه وتی، "ئه‌ی لهوه، خو دهتوانیت به زمانی مروق بدویت، چند تهیریکی عهنتیکه‌یه، به هوله‌ندیش ده‌دویت، ناچیت به میتشکدا تو مرقفی ئاسایی بیت، ئایا تو خوتت له ئاوینه‌دا دیوه؟"

هیشتا به‌رده‌وام بوو له‌سهر قسه‌کردن و گالته‌پیکردن، چووم له‌سهر کورسیه‌که دانیشتم و بیده‌نگ لیم دهروانی، ئه‌و به‌رده‌وام خوی با ده‌دا و قسه‌ی ده‌کرد و ناوبه‌ناو قاقای لیده‌دا، زوری پی نه‌چوو، هات له‌ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم، تاویک بوو هه‌ردوو کمان بیده‌نگ له ده‌ریاکه‌مان دهروانی، هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌س بوو، تاکوو به‌سه‌رهاتی خوم بق گتیرایه‌وه، ئینجا ئه‌و رۆژه پیکه‌وه هاتین بق ئه‌م ماله، لیزه سهر و ریشم تاشی و خوم شورد، پاشان پیکه‌وه چووین به‌ناو شاری ئه‌مستردامدا گه‌راین، ئه‌و شاره‌ی له ده‌می براکه‌مه‌وه ناویم بیستبوو و هه‌میشه خه‌ونم پیوه ده‌بینی، ده‌زانی چی مارتن، باوه‌ر بکه، ئه‌و رۆژه خوشترین رۆژی ژیانم بوو.

کارل هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و بیده‌نگ سهری داخستبوو، لیم

پرسی، 'ئهوسا ئه وهم له دایکم بیست، گوايا بۆ پرسه‌ی باوکت بۆ دوورگه‌ی تیشل گه‌رابوویته‌وه؟'

'به‌لێ وابوو، پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند چه‌فته‌یه‌ک له ئه‌مستردام لای ئه‌یفا مامه‌وه، له‌سه‌ر داواکاری ئه‌و، گه‌رامه‌وه بۆ تیشل، له ئه‌مستردامه‌وه سواری به‌له‌م بووم و به‌پێ که‌وتم بۆ ئه‌و دوورگه‌یه‌ی له‌ پاستیدا نه‌مه‌وست پێگه‌م تینی بکه‌وێته‌وه، کاتیک به‌له‌مه‌که له‌ که‌ناره‌کانی دوورگه‌که‌ نزیک بووه‌وه، له‌شم ده‌له‌رزی و دلم وه‌خته‌بوو له‌ قه‌فه‌سی سنکدا بیته‌ ده‌ر و بفریته‌ به‌ره‌و پووی دوورگه‌که‌، به‌رده‌وام فرمیسک له‌ چاوم ده‌پژا، بێ ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ر خۆمدا هه‌بیته‌، هه‌ردوو با‌لم والا کردبوو، وه‌کوو مه‌به‌ستم بیته‌ دیمه‌نی دوورگه‌که‌ له‌ دووره‌وه له‌ باوه‌ش بگرم، که‌ له‌و ده‌مه‌دا دووراو دوور پێ به‌ باوه‌شیک دیار بوو، کاتیک پێم نایه‌ سه‌ر خاکه‌که‌ی، هه‌ستم کرد تینومه‌، برسیمه‌، به‌رده‌وام هه‌ناسه‌م هه‌له‌مژی و هه‌ناسه‌م ده‌دانه‌وه، بۆنی شتیکم ده‌کرد، که‌ له‌ هه‌موو دنیا‌دا بیهاوتا بوو، بۆنیک، که‌ پۆحم ئاشنا بوو پیتی و ماسوولکه‌کانمی گرژ ده‌کرد، به‌رچاومیان زیاتر پۆشن ده‌کرده‌وه. تاویک وه‌ک شیت به‌سه‌ر شوسته‌ی به‌نده‌ری دوورگه‌که‌دا، به‌ راست و چه‌مدا، بێ ئارام ده‌هاتم و ده‌چووم، هه‌یج شتیکی له‌ پێشچاوم نه‌گۆرابوو، ئه‌و به‌نده‌ره هه‌ر بۆنی ئه‌و به‌یانیه‌ی لێ ده‌هات، که‌ سی سال پێش ئه‌و پۆژه به‌جیم هه‌یشته‌بوو، خه‌را خۆم گه‌یاند هه‌و ریزه‌ تاکسییه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ته‌یمانی گه‌راجی سه‌ر به‌نده‌ره‌که‌ راوه‌ستا‌بوون، خۆم هاویشه‌ پێشی تاکسییه‌که‌، بێ سلا‌وکردن به‌ شو‌فێزی تاکسییه‌که‌م وت، "بۆ ده‌کوخ، شه‌قامی که‌نیه‌سه، خانووی ژماره‌ سی."

کاتیک تاکسییه که گه‌یشته به‌رده می که‌نیه که، به به‌رده می مالی مامدا تپه‌ری، که به‌ته‌نیشته که‌نیه که‌وه بوو، مالی ئیمه‌یش به‌ته‌نیشته مالی مامه‌وه بوو، تاکسییه که له به‌رام‌به‌ر ماله که‌مان وه‌ستا، دابه‌زیم، تاویک بوو له سه‌ر بق‌خوار له بالای گه‌ره‌کم ده‌روانی، ده‌یان وینه‌ی سه‌رده می مندالیم به‌خیزایی به پیش چاومدا تپه‌په‌رین، ده‌توانم بلیم، له چند هه‌ناسه‌یه کدا شیوه‌ی پیتته‌ری برام و هم‌وو مندالانی ئه‌وسای گه‌ره‌کم هاتنه‌وه پیش‌چاو، هه‌نگاه‌کانم هه‌له‌پتانه‌وه و وه‌کوو جارن به پارکدن خۆم گه‌یاند هه‌رگای ماله‌که، که هه‌مان په‌نگ و په‌واله‌تی جارانی هه‌بوو، کاتیک ده‌ستم به‌ری که‌وت، ده‌رگاکه که‌وته سه‌ر پشت، باوه‌ر بکه مارتن، به‌بئ هیچ گومان و شه‌رمیک له‌وه‌ی سی ساله‌ بئ مائئاوایی به‌جیم هیشته‌وه، خۆم کرد به ژوردا، وه‌کو ئه‌وه‌ی چند کاتژمیریک بووبیت ئه‌و ماله‌م به‌جئ هیشته‌بیت، له‌ناو دالانه‌که‌وه باو‌کم بینئ له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی ئه‌وسای دانیشته‌بوو، ئه‌و کورسیه‌ی پیتته‌ری برام ناوی لئ نابوو کورسیی پاشا، چونکه جگه له باو‌کم، که‌سی تر بۆی نه‌بوو توخنی بکه‌ویت، ته‌نانه‌ت باو‌کم له مالیش نه‌بووایه نه‌مانده‌ویرا له‌سه‌ری دابنیشین.

ماله‌که هیشته‌ بۆنی دایکمی لئ ده‌هات، وه‌کوو له دیواره‌کانیدا ده‌نگی بۆله‌بۆلی دایکم و زیرکه و هاواری پیتته‌ری تپدا هه‌لگیرابیت، یه‌ک یه‌ک ده‌یاند به‌ گویمدا، به‌ده‌م له‌رزین و دوو‌چاوی ته‌ره‌وه، پوو‌به‌پووی باو‌کم چووم، زه‌ق زه‌ق لیتی ده‌روانیم، بئ ئه‌وه‌ی بتوانیت له شوینی خۆی ببزوویت، له‌پولاوان، پیستی ده‌مو‌چاوی به‌سه‌ر ئیسقانه‌کانیدا نووسابوو، سیس و زه‌رد هه‌لگه‌پراو، پاش ئه‌وه‌ی به‌ ئاماژه‌ سلووم لئ کرد، له‌سه‌ر چۆک له

به‌ردهم کورسیه‌که‌دا دانیشتم، بی‌ئوه‌ی هیج بلیم، سهرم خسته سهر رانی، هستم کرد که باوکم به‌هیواشی دهستی جوولاند و خستیه سهر سهرم، له‌سهرخو په‌نجه‌کانی له‌ناو قژمدا ده‌جوولاند، کاتیک سهرم هه‌لبری و تاویک به‌چاوی ته‌په‌وه له‌یه‌کترمان پروانی، باوکم دهستی هه‌لبری و به‌ئامازه وتی، "چاوه‌پروانت بووم."

پاشان ئه‌و چاوی لیک نا، کورسیه‌کم هینا و له‌ته‌نیشتی‌وه بیده‌نگ دانیشتم، بی‌ئوه‌ی چاوی هه‌لبری‌ت، دهستی هینا و توند له‌ناو دهستی منی نا، نازانم چه‌ندیک بوو بیده‌نگ به‌شانی یه‌که‌وه دانیشتبووین.

زوزوو به‌خه‌یال ده‌گه‌ر‌امه‌وه سهرده‌می مندالیم و له‌گه‌ل پیتهدا به‌ماله‌که‌دا، له‌سهر بق‌خوار، راکه‌راکه‌مان بوو، هستم به‌دایکم ده‌کرد، که له‌چیشته‌خانه‌که خه‌ریکی ئاماده‌کردنی خۆراکی ئه‌و ئیواره‌یه بوو، چاویکم به‌رده‌وام له‌دالانه‌ک بریبوو، ئاخو‌که‌ی پیتهر خۆی ده‌کات به‌ژووردا و ئه‌و چاوه‌پروانییه دووره‌ی من و باوکم ده‌شکینیت، باوکم جار‌جار هیزی ده‌دایه به‌ر خۆی و دهستی ده‌گوشیم و له‌و خه‌یاله‌می داده‌بریم.

چه‌ند کاتژمیریک به‌و شیوه‌یه بیده‌نگ دانیشتبووین، هستم کرد له‌ناکاو دهستی باوکم له‌ناو ده‌ستمدا سارد بووه‌وه و سهری هیواش هیتاش که‌وته سهر شانم، ئه‌و ئیواره‌یه، تا دره‌نگانیکی شه‌و، به‌دهم بیرکردنه‌وه و گریانه‌وه به‌ته‌نیشته‌لاشه‌ی ساردوسپری باوکه‌وه خه‌وم لئ‌که‌وت.

پوژی دوا‌یی له‌دۆست و ناسیاوه‌کانم بیست، که‌مام ده‌سالی‌ک پیش ئه‌و پوژه، به‌نه‌خوشیه‌کی کوتوپر مردبوو، مامم به‌دریژایی

ژيانی، ژنی نه هیتابوو، ئه و پرۆژه بووم به خاوهنی دوو خانوو و به له میکی پراوه ماسی، بیجگه له ئه لبوومی وینه و چهند سندوقینک، که پر بوون له یادگاریی سه رده می مندالیم، به حه فته یه ک، هه موویم فرۆشت و بۆ ئه مستردام و لای ئه یفا گه پامه وه.

تارمایی

مانگیك زیاتر بوو له میسر گه پابوومه وه، هه موو پوژتیک دوو جار به تهنیا، به پیاسه بۆ باخه کانی نزیکى مالی خومان ده چووم، له گه ل کارلیش هفته ی جاریک ده چووم بۆ نه خوشخانه، زیاتر بۆ چاودیریکردنم و تیمارکردنی ئه و برینانه ی له سهر سمت و ناوک و بۆری میزکردنمدا دروست بووبوون، به هیچ ده وایه ک ساپیژ نه ده بوون، له ماوه ی ئه و مانگه دا، دوو جاریش سهردانی پزشکی ده روونیم کرد، هه رجاره دوو کاتژمیتریک قسه م له گه لدا ده کرد، چوار جاریش سهردانی پزشکی ددانم کرد، ئه و مانگه، له سهر داوای کارل، نه په یوه ندیم به کارمنه وه کرد و نه هاوړیکانیشم ناگادار کرده وه، ته نها ئه وه نده نه بیته، دوو جار به ته له فون قسه م له گه ل هینری پراخ، به پیره به ری موزه خانه ی ئه مستردام کرد، هینری پنی وتم، 'که ی چاک بوو یته وه و زانیت توانای کارکردنت هه یه، ده توانیت له موزه خانه ده ست بکه یته وه به کاره که ت.'

کاتیک ئه و هه واله م به کارل پراگه یاند، کارل پنی وتم، 'تو پیویسته

بۆ سالتىك پشوو بدەيت، بۇ مەسەلەى پارەيش، ھېچ خەمت نەبەيت،
چونكە ژمارەى حىسابىيەكەم زياتر لە مليونىك ئىرۋى لەسەرە و
تۇ پتۈيىستىت بە كاركردن نىيە.

لە وەلامدا بە كارلم وت، 'با بزانم چۈن دەبەيت و چەند مانگى
داھاتوومان چۈن لى دەگوزەرىت.

پىنكەوہ پروژانە سەرقالى پىكخستتەوہى مالەكە بووين، ھەرچەند
ھەولم دا بزانم بە چى مەبەستىك ھەموو كەرەستەى مالەكەى
ھەپاجفروش كرديوو، بەلام كارل نەيدەويست ھېچ لەو بارەيەوہ
بلىت، چەند مانگىك دوای گەرانەوہم، لام ناشكرا بوو كە كارل
دوای مردنى دايكم و بېھيوابوونى لە گەرانەوہى من، ويستبووى
شارى ئەمستردام بەجى بھىلىت و ديسان بە بەلەمە
چارۆكەدارەكەى، سەرى خۆى بۇ دوورگەيەك لە دوورگە چۆل و
بچوو كەكانى دەرياي ھىندى ھەلبگرىت.

بۇ كرپىنى كەرەستەى ناومالەكە، لە رىنگەى ئەنتەرنىتەوہ، ژوورى
خەوتن و چوار كورسى و مىزىكى نانخواردن و قەنەفە بۇ ھۆلى
دانىشتنەكە، چەندىن پىداويستى ترمەن داوا كرە، يەك يەك تابلۇ
و سكىچەكانى دايكم ھىنا و سەرلەنوئى بە سەر و خوارى
مالەكەدا دابەشم كرەنەوہ، گرىبەستى دەيان تابلۇى بەكرىدراوى
دايكم لەگەل گەلەرى و موزەخانەكاندا ھەلوەشانەدوہ، ئەو
تابلۇيانەى لەگەل دايكمدا پىنكەوہ كىشابوومان، لە ژوورەكەى خۇم
جىگەم بۇ كرەنەوہ، ئەو گۆزە و نامەيەى دايكم، كە كارل يەكەم
پوژى ھاتنەوہم دايە دەستم، ھىشتا لەسەر رەفەى پەنجەرەى
ژوورەكەم بوون، تا ئەمپوئىش دەستم لى نەداون و تەنھا لىتيان
دەپروانم.

ويستمان پاش ئه وهى ماله كه مان پريك خسته وه، كارمن و منداله كهى بو نانخواردنيكى ئىواره بانگه هيشت بكهين.

ئهو پوژهى به دلپىرى و بىزارىيه كه وه به ناو كه لوپه له هه لگىراوه كانى دايكمدا ده گه پام، سندوقىكى دارى پهنگىراوم بهرچاو كه وت. كاتىك له پهنگ و په واله تى سندوقه كه م پوانى، خىرا ناسيمه وه، زياتر له بيست سالىك پيش ئهو پوژهى به بىر هيتامه وه، كاتىك پىكه وه له گه ل دايكم ئهو سندوقه مان پهنگ كرد، ئه وه نده مان هىلى پهنگاوپهنگ به سه ر پوى ئهو سندوقه ته خته يه دا كيشابوو، له سندوقى ئه فسوناوى ده چوو، هه رچه نده پهنگه كانى كال بووبونه وه و دىز هه لگه را بوون، ئهو سندوقه هه لگى نه پنى و كه ره ستهى نىگار كيشانى دايكم بوو.

كرد بوومه وه و له كه ره سته كانى ناوى ده گه پام، ژماره ي كوفارىكى هونه رم تىيدا بهرچاو كه وت، وىنه يه كى دايكم به گه وره يى له سه ر بهرگى پيشه وهى بوو، له كه ناره وه، له سه ر وىنه كه نو سرابوو،

“مىنىكه ره شىبين، له بهر روشناىى تابلوقانمدا نه بيت، بهر پى خوم نابىنم.

لیدوان له گه ل شىوه كار: ئه يفا سه له مق”

لاپه په كانى كوفاره كه م هه لده دايه وه، درىژهى لیدوانه كه م خوینده وه، سه ره تا پرسىاره كان به گشتى له سه ر كاره كانى بوون، ئه وهى سه رنجى راكيشام، ئه م پرسىار و وه لامه بوو:

“كوفارى هونه ر: بهر پى ئه يفا سه له مق، تو له لیدوانىكتدا چه ند سالىك پيش ئه مرق، كه له گه ل كوفارى كولتووردا ئه نجامت داوه،

دهلئیت، 'کورپه کهم خۆم خولقاندومه، هر وهکوو هه موو فۆرم و کاره کتیره کانی تری ناو تابلۆکانم.'

ئایا ئەگەر کورپه کهت ئەم نووسینهت بخوینیتته وه به و لیدوانهت رازیهه؟

ئهیفا سه له مۆ: سالی ۱۹۷۷، بۆ یه که مین جار بوو له هۆله نندا، تاقیگه یه که بۆ ناشتنی شه هوهت له مندالانی ئافره تدا دامه زرا، ئه و ته نها تاقیگه یه یه ش له نه خۆشخانه ی ئه مستردام بوو، پیاوانی خیرخواز شه هوهتی خۆیان له و به شه ته سلیم ده کرد، ئه ویش دوای پشکنینی ته وای ئه و پیاوانه له لایه ن پزیشکی تایبه ته وه و تۆمارکردنی هه موو زانیارییه که له سه ریان، به مه به سستی ئه وه ی ئه و ئافره تانه ی که پیاوه کانیان کیشه یان هیه و ناتوانن مندال دروست بکه ن، لئی سوودمه ند بین، ئینجا بۆ ئه و ئافره تانه ی به بی پیاو ده یانه ویت مندالیان ببیت، بیگومان من یه کتیک بووم له و ئافره تانه ی هه رگیز نه هاتبوو به خه یالدا، له گه ل پیاویک بچمه ناو چیگه وه به مه به سستی دروستکردنی مندال، ده زمانم ئه وه یاسای سروشته، به لام به نه شازی ده زانم، منیکی مرۆف هه مان یاسا په یپه و بکه م، که هه موو رۆحه به رانی سه ر ئەم هه ساره یه په یپه وی ده که ن، مه به ستم له و خووه یه، که پینی ده لین یاسای سروشت.

کاتیک سه ردانی ئه و تاقیگه یه م کرد، من یه که م ئافره ت بووم له هۆله نندا، خواستم بوو بی پیاو مندالیکم ببیت، کاتیک له و تاقیگه یه پرسیاریان لئێ کردم ئایا چ جۆره مندالیکم ده ویت، کچ، کور، سوور، زهرد، په ش، سپی، بالابه رز، له هه مان کاتدا وینه و زانیاری ده یان پیاویشیان نیشان دام، ئه وسا ته نها یه که شیوه ی

مندالم له خه یالدا بوو، ئه ویش کوپړیکی چاو شین و قز زهر د و بالابهرز بوو، ئه و کوپړه ی پښتر له چهند تابلویه کمدا وینه یم کیشابوو.

ئینجا به یارمه تیی دوو دلۆپ شه هوه تی پیاوړیکی نه ناس، که نازانم کتیه، خه ونه که م هاته دی، ده متوانی بزانه خواوه نی ئه و شه هوه ته کتیه و ناوی چیه و له کوړی ده ژی، بۆ من ئه وسه ئه وه گرنه نه بوو، دیسان ده یلیمه وه، مارتنی کوپړم، ته نها هیی خومه و په نگ و په والهت و پوچی خۆم خولقاندوومه، مه به ستم ئه وه یه، کوپړه که م پارچه یه که له پوچم و هونه ره که م.

کاتیک هیشتا خه ریکی خویندنه وه ی لیدوانه که ی دایکم بووم، سه رم هه لپری و بینیم کارل به دیارمه وه راوه ستابوو، بیده نگ لئی ده پروانیم، به ماته مینییه که وه له کارلم پروانی، پاشان سه رم به سه ر به رگی گوڤاره که دا داخسته وه و به سه رنجه وه سه ریریکی وینه که ی دایکم کرد، کارل بی ئه وه ی هیچ بلیت، هه ناسه یه کی هه لکتشا و بیده نگ دهستی کرد به کوکردنه وه ی هه موو ئه و که ره ستانه ی من له سندوقه په نگاله که ده رم هینابوون و به چوارده وری خۆمدا بلاوم کردبوونه وه، پاشان هه ستایه وه و دهستیکی بۆ دریز کردم و دهستی گرتم، ویستی یارمه تیم بدات، تا کوو هه ستمه سه ر پی، پی و تم، 'خوړاکم ئاماده کردووه، وهره با سارد نه بیته وه، نامه یه کیشت له میسه ره وه بۆ هاتووه.'

به رده وام قسه کانی دایکم له میشکمدا لیک ده دایه وه، بی ئه وه ی وه لامی کارل بده مه وه، هه ستام و بیده نگ دوا ی که وتم و پیکه وه چوین بۆ چیشخانه که، میز و کورسییه کان هیشتا نوی بوون، بۆ

جاری یه که ممان بوو، نانیان له سه‌ر بخوین، کارل نامه‌یه‌کی له ناو دهستی بو پراگرتم و وتی، 'ئه‌وه نامه‌که‌یه، ئه‌گه‌ر خۆت پین پاده‌گیریت، دوا‌ی نانخواردن بیخوینته‌ره‌وه.'

سه‌رم بو کارل له‌قاند و نامه‌که‌م له دهستی وه‌ر گرت، ته‌ماشایه‌کی ناوونیشانی نیره‌ری نامه‌که‌م کرد، ناوونیشانی بالیۆزخانه‌ی هۆله‌ندا له میسری له‌سه‌ر بوو، نامه‌که‌م له‌ولای خۆمه‌وه دانا و له‌گه‌ل کارل ده‌ستم کرد به نانخواردن.

كهوتووم، وینهی یهك به یهكى ئەو ئافرهت و پیاوانه‌ی ئەوسا
میواندارییان ده‌کردین، ده‌یان پۆرتریتی دایکم، به‌رده‌وام ده‌مبینی
له‌به‌ر ئاوینه‌یه‌کی گه‌وره‌دا پۆرتریتی خۆی ده‌کیشا.

ئوه‌نده به‌قوولی خه‌یالم رۆ چووبوو له‌ ناو رابردوومه‌وه، له‌ کارل
بیتاگا بووبووم. کاتیك کارل کوپیک قاوه‌ی گه‌رمی خسته
به‌رده‌مم، راجله‌کیم و له‌ خه‌یالم دایبیریم، قومیکم له‌ قاوه‌که‌ دا،
نامه‌کم له‌ ژیر کاغه‌زه‌کانی کارلدا ده‌ره‌ینا و کرمه‌وه، به
ئینگلیزییه‌کی ناره‌وان و خه‌تیک‌ی خوار و خنج نووسرابوو:
"به‌ناوی خوای گه‌وره و میهره‌بان،
سه‌لام..."

بۆ به‌ریز مارتن سه‌له‌مۆ "خنزیر،"

له‌ کارمه‌ندانی بالیۆزخانه‌ی هۆله‌ندام بیست، که‌ ماویت و پاش
چه‌ند مانگیك له‌ نه‌خوشخانه، به‌سه‌لامه‌تی گه‌راووته‌وه بۆ هۆله‌ندا،
ئهو رۆژه‌ی ئەو هه‌واله‌م بیست، خوا ئاگاداره زۆر زۆر دلخۆش
بووم.

من ئیستا له‌ قاهیره‌ ده‌ژیم، نه‌ک وه‌کوو جارن ریسوا و
بیده‌ره‌تان، به‌لکوو خاوه‌نی شوقه‌ی خۆمم، خۆت ده‌زانیت بۆ من
ئوه‌ خه‌ونیکه و هاتووته‌ دی، یانی له‌ قاهیره‌ خاوه‌نی جینگه و
مالی خۆمم.

ته‌مه‌نا ده‌که‌م رۆژیک بیت چاومان به‌یه‌ک بکه‌وتیه‌وه.
ناوونیشانی ماله‌که‌م:

سه‌لیم عومه‌ر عه‌بدله‌رحمان

۱۳، شارع احمد عرابی، ۲۳۱۲

هاورپی و هاودهنگی سالیك به ندينخانه ت
سه ليم عومەر "حمار"

له رۆژيكي باراناوی سه ره تايي مانگي پينجدا، له گهل كارل له
خۆئاماده كردندا بووين بۆ پيشوازيکردن له کارمن و لۆته ي کچي.
ئهو به ياننيه، له گهل كارل چووين بۆ سهرداني ئهو مه خزنه، دايم
ده ساليك ده بوو گرتبوي به كرى و كه رهسته ي زياده ي ناومال
و نيگارکيشي تيدا هه لده گرت، مه خزنه كه له سهنتهري شاري
ئه مستردام بوو، ئه وسا من و كارل بۆ جاري به کاممان بوو
سهرداني ئهو جيگه به بکهين، کاتيک له گهل كارل مه خزنه که مان
کرده وه، ته نها دوو سندوقي داريني گه وه ي لاکيشه يي تيدا بوو،
کاتيک سندوقه کانمان کرده وه، سه رجه م تابلو و سکيچه کاني
سامان خدريان تيدا بوو، ئه وه ي سه رنجي راکيشام، ئهو نامه يه
بوو که له به کيک له سندوقه کاندا بوو، به خه تيکي گه وه
نووسرابوو:

"بۆ هاورپيم مارتن،

دواي ئه وه ي تو گه شتت کرد، بريارم دا به به کجاري بۆ عيراق
بگه رپمه وه، چه ند رۆژيک پيش نووسيني ئه م نامه يه م، دايمتم بيني
و پيکه وه له قاوه خانه ي گرانت ده رباره ي تو و سامان خدر
قسه مان کرد، هه ر له به که م ساته وه، به تو و دايمت سه رسام
بووم. هه ولی زورم دا تاكوو تابلوکاني سامان بگه به نمه وه عيراق،
به لام به داخه وه، نه متواني. پيم وايه ناسيني ئيه وه، هه ر وا

ریکه و تیکی ئاسایی نه بووه، من ئیوه به جیگهی متمانه و باوه‌ری
خۆم ده‌زانم، هه‌تا رۆحی سامان خدر و سه‌رجه‌م کاره‌کانی ئه‌و
به‌ئامانه‌ت به‌ئیه‌و به‌سپێرم.

مالئاوا هاو‌پێم

سمکو موراد"

هه‌ر ئه‌و به‌یانیه‌، له‌گه‌ل کارل سندوقه‌کانمان گه‌یانده‌وه‌ مالی
خۆمان و له‌ گه‌راجه‌که دامان نان.

ئه‌و رۆژه تا ئیواره‌م به‌ بیده‌نگی و دل‌پر له‌ گومان گوزه‌رانده‌،
ئاماده‌ بووم پیتشوازی له‌ کارمن بکه‌م و له‌ هه‌مان کاتیشدا،
ئاماده‌یش نه‌بووم، هه‌ستم ده‌کرد هیتشتا بۆنی لمی بیابان و
ژووری زیندانه‌که‌م لێ ده‌هات، ئه‌وه‌نده‌ خه‌یالم په‌رت و شیواو
بوو، نه‌مه‌ه‌زانی له‌ کۆیوه له‌گه‌ل کارمن ده‌ست پێ بکه‌مه‌وه، هه‌موو
رۆژیک پاک خۆم ده‌شۆرد و ده‌چوومه‌ ده‌ره‌وه‌ و هه‌وای پاکم
هه‌لده‌مژی، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی رۆحم له‌ ته‌پوتوز و که‌پووی
به‌ندینه‌خانه پاک بکه‌مه‌وه، با مردنی دایکیشم له‌ولاوه‌ بوه‌ستیت،
چه‌ند بۆشاییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ ژیانمدا دروست کردبوو.

له‌ سه‌ره‌داویک، پارچه‌یه‌ک، ده‌گه‌رام، ته‌نها دیمه‌نیک له‌ رابردووی
خۆم و کارمن، هه‌تا له‌ویوه سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ست پێ بکه‌مه‌وه،
وه‌کوو بۆ جاری یه‌که‌م بیت له‌ ژیانمدا بیبینم، ناچار ئه‌و رۆژه
چه‌ند جاریک په‌نام بۆ کارل برد و لیم پرسی، 'کارل، که‌ کارمن
هات، چی بکه‌م باشه‌؟ چۆن پیتشوازی لێ بکه‌م و چی پێ بلێم؟'
به‌بیرم دیت، کارل له‌ وه‌لامدا وتی، 'هه‌ر وه‌ک جاران.'

کاتیک له ژووره که ی خوځم، له سهر جینگه که م دانیشتیووم، له نهلبوومی وینه کانی خوځم و کارمنم دهروانی، گویم له دهنگی زهنگی دهرگا که بوو، خیرا نهلبوومه که م له ژیر سهرینه که م نا و به چند ههنگاویتک، خوځم گه یانده هه مامه که، کاتیک له بهر ئاوینه که دا راوه ستابووم و به سهرنجه وه له خوځم دهروانی، گویم له دهنگی کردنه وهی دهرگا که و دهنگی کارل بوو، پاشان دهنگی لوته، کچه که ی کارمنم هاته گوئ، له وه دهمه دا دهنگی کارمنم نه بیست، دهستم به دهموچاومدا هیتا و قهراغی کراسه که م رینک کرد، گویم دایه بهر خوځم و قاچیکم له دهرگای هه مامه که برده دهره وه و سهرم هه لبرې، تا به رپتی خوځم ببینم، ببینم کارمن له بهر دهممدا راوه ستابوو، راچله کیم و دلم داخوړپا، به رامبه ریه کتر، که نیو مه تریکمان به ین دهبوو، سهرم گنژی ده خوارد و به رده وام به له پی دهستم، دهموچاوم هه لده گلوفی، له قوولایی خوځمدا له وزه ده که پام، به لکوو بیانده مه بهر نه ژنوم، تا بتوانن جهسته ی گرانم له سهر خویمان رابگرن، کارمن زووزوو لچ و لیتوی له یه که هه لده پیکان و ماسوولکه ی دهموچاوی گرژ ده کرد، له ناکاو چاوی پر بوو له فرمیتسک و به خوړ به سهر پوومه ته ساف و سوور و سپیبه که یدا هاتنه خوار.

ئو له پیش چاومدا هیچ شیوه ی نه گورابوو، دهموچاوی و قره لووله ره شه که ی، وه کو جاران بوو، دلۆپ دلۆپی فرمیتسکه کانیم ناسیبه وه، ئو و گریانه به کول و بیته نگی ئو، که ههستم ده کرد دلۆپی فرمیتسکه کانی بونی خوینیان لئ ده هات، ههسته کانیمان به جوړینک وروژاند، که لافاوی گهرمیبه که له قوولاییمه وه به گوژم شه پولی به دیواره کانی پیستمدادهدا، دهستم له یه که هه لگلوفت و

به پرتاویک باوهشم به ملیدا کرد، بی ئه وهی هیچمان وشهیهک
چییه بدرکینین، تاویک بوو ماچی یه کترمان دهکرد و بۆنمان به
لامل و سنگی یه کتره وه دهکرد، ناو دهمم پر بووبوو له سویراوی
فرمیسه کانی ئه و.

ئه وهنده قوول سه رنجمان له یه کتری دابوو، بیئاگا بووین، کارل
کچه که ی کارمنی به باوه شه وه بوو، بیدهنگ له ته نیشتمان وه
پاوه ستابوو.

ئاوړم دایه وه و بینیم، کارل کچیکی قژ کالی چاو شینی له باوه شدا
بوو، قه له می دهموچاوی له کارمن خۆی دهچوو، کارل دهستی بۆ
من دریز کرد و پرووی له لۆته وهر گیرا و وتی، 'لۆته، ئه وه
مارتنه.'

کارمن، که هیشتا باله کانی به سه ر شاننه کانی مندا راخستبوو، به
دهنگیکی نووساوه وه وتی، 'ئه و ناوه ی دهمیکه یه بیستووه و
چه ندین جاریش وینه که یم پین نیشان داوه.'

پاش ئه وه ی ئاوړم له کارمن دایه وه و به سه رنجه وه لیم پروانی،
دهستم له کارمن بهردا و له بهرده می کارلدا باوه شم بۆ لۆته
کرده وه و به پرووخوشیه که وه پیم وت، 'وه ره، وه ره بۆ لای
مارتن.'

لۆته خیرا خۆی خسته باوه شمه وه، نووساندم به خۆمه وه و
ماچیکی پرومه تیم کرد، بۆنی کارمنی لئ دههات، گهرمی له شی و
نهرمی پیستی، له گه ل دایکیدا هاوشیوه بوو، ئه و شه وه له
باوه شم نه هاته دهر و له سه ر سنگم خه وی لئ که وت، له گه ل
کارلدا، دوانیوه پروی ئه و پۆژه، ورچیکی سپیمان بۆ لۆته کریبوو،
ورچه که دوو هینده ی لۆته ده بوو، ههستم دهکرد لۆته ئه وهنده به

ترسەوہ لہ ورچەکەى دەروانى، کە نەیدەوێرا دەستی بۆ بەریت،
ناچار ورچەکەم دوور لە خۆمان، لە سووچیکى قەنەفەکەوہ
بەرامبەر تەلەفزیۆنەکە دانا.

کارمن باسى چۆنەتیی لەدایکبوونی لۆتەى بۆ کردین، من و کارل
بە سەرنجەوہ گویمان لى گرتبوو، لەسەر قەنەفەى ھۆلەکە،
بیدەنگ دانیشتبووم و لۆتە لە باوہشما خەوتبوو، کارل و کارمن
بە مالەکەدا دەستیان کرد بە گەران، کارل کەرەستە نوێکانى ناو
مالەکەى پیشانى کارمن دەدا.

لە کاتژمیر دەى شەودا، کاتیک کارمن خۆى کۆ کردەوہ و
بەتەمای پۆیشتن بوو، لە جینگەى خۆمەوہ، بى ئەوہى لە کارمن
پروانم، پیم وت، 'کارمن، بۆ ئەمشەو لێرە نامیننەوہ.'

کارمن سەیریکی کارلى کرد و بە دەنگیکى شەرمانانەوہ، 'ئەگەر
کارل پازى بیت.'

'جینگەى شانازیمە.'

کارل ئەمەى وت و پاشان من بە لۆتەوہ ھەستامە سەر پى و
پووبەپووی کارمن چووم و وتم، 'دە با لۆتە بەرین، تا لە
جینگەکەى خۆیدا بخەوێت.'

کارمن بە سەرسامییەکەوہ لى پروانیم و وتى، 'جینگای خۆى؟'
لەو دەمەدا کارل بیدەنگ ھاتبوو لەتەنیشتمانەوہ پاوەستابوو،
بەریکەوت ھەردووکمان لە وەلامدا، بەکۆرس وتمان، 'بەلى جینگەى
خۆى.'

کارمن بە پیکەنینیکەوہ لە ھەردووکمانى پروانى و پى وتین،
'دەترسم بى ئاگادارى من، جینگەکەیتان ھىتابیت بۆ ئێرە.'

له گهل كارل دهستان كرد به پيكنه نين و كارمنيش به
 سه رساميه وه لتي ده پوانين، كارل بيدهنگ دهستي كارمني گرت و
 به دواي خويدا پايكيشا بق نهومي سه ره وه، دواي نه وه ي
 هه لويس ته يه كم كرد و بيدهنگ له لوته م پواني، نه وه نده قوول
 خه وتبوو، ته نها به گه رمي جه سته ي و ترپه ي دليدا هه ستم پي
 ده كرد، كه گياني تيدا بوو، كاتيگ گه يشتمه سه ره وه، كارل و
 كارمن له به ره رگاي نه و ژووره دا پاره ستابوون، كاتيگ كارل
 داواي له كارمن كرد به دهستي خوي ده رگاي ژووره كه بكاته وه،
 كارمن به سه رسوورپمانيكه وه سه يريكي من و كارلي كرد، دهستي
 دايه كيلوني ده رگاكه و كردييه وه، نه و ژووره ي من و كارل دوو
 حه فته بوو بق لوته، خه ريكي په نگ كردن و پازاننده وه ي بووين،
 ژوورنيك، چكه له جيگه يه كي خه وتن، هه موو پيداويستيه كاني تري
 تيدا بوو، كارمن به سه رساميه وه به دهوري خويدا ده خولايه وه، له
 كه ره سته ي ناو ژووره كه ي ده پواني. پاش نه وه ي من لوته م برد
 له ناو جيگه كه ي خويدا پالم خست و چه رچه فيكم پيدا دا، كارمن
 نه ملاولاي كارلي ماچ كرد و سوپاسي كرد، گويم له كارل بوو
 وتي، 'نه وه بيروكه ي مارتنه، ده توانيت سوپاسي نه و بكه يت.'

كاتيگ ئاوپم لي دانه وه، هه ردووكيان به رامبه رم پاره ستابوون و
 لنيان ده پوانيم، پووم له كارل كرد و پيم وت، 'كارل، ده توانيت
 به ته نيا به جيمان بهي ليت؟'

كارل پيكنه ني و ئينجا سه ريكي با دا، 'شتي وا نيه، من به ته مام
 نه مشه و قوميك شه رابتان له گه لدا بخومه وه، تكايه گه رمي و
 كه فوكولي هه وه ستان سارد بكه نه وه و نه و گانه تان هه ليگرن بق
 دوايي.'

لهگهل کارمن دهستمان کرد به پیکه نین و به شهرمه وه سه یریکی
به کرمان کرد و بانگم له کارل کرد، 'تهنها پینج خولهک، تو
شهراب و پهرداخهکان ئاماده بکه و پاشان ئیمهیش دیننه خواری.'
'چاوه پوانتانم، تکایه له بیرم نه کهن.'

گویم له دهنگی پینه کانی کارل بوو، که به پلیکانه کاندای چووه
خواری، کارمن له ژیر قزه لوله که یه وه بهرده وام لینی ده پوانیم،
له بهر خویه وه لینی پرسیم، 'بۆ ئه مه؟'

له کاتیکدا ئه مه ی وت، که به ههردوو دهستی ئامازه ی به هه موو
که رهستی ناو ژووره که ده کرد، چوومه بهرده می و شانیم گرت
و لیم روانی، 'ئه ی تو بۆ ولاتی خۆت به جی هیشتووه و هاتوویت
له ئه مستردام ده ژیت.'

'تا وه کوو...'

'تا نزیک بیت له...'

'تا نزیک بم له که سیکه وه، که دوا ی هه وا و هه وه سی خوی که وت
و سالانیک لینی نه پرسیمه وه.'

'ئی، ئه ی ئیستا چی بکه یین؟'

'مارتن گوئی بگره، ده ترسم، زور ده ترسم، تهنها له بهر خاتری
لۆته ئه مهت کرد بیت، نهک من، له کاتیکدا من دلنیا نیم، نازانم،
به پاستی نازانم چۆنت پی بلیم، له پاستیدا نازانم تو باوکی
راسته قینه ی ئه ویت یان...!'

'یان هه رکه سیک، من پیویست ناکات ئه وه بزانم، کارمن، من
هه رگیز نامه ویت ئه وه بزانم، گرنگ ئه وه یه تو منت قبول بیت
وهک، نازانم، وهک هاوری، دۆست، یان هه رشتیک، ئیتر که تو
ناوی لئ بنییت، بۆ خۆت و بۆ که کهت.'

ئارەق لە پرووی دەچۆرا، چاوی توند نوقاند، لەگەل کردنەوہ یاندا، فرمیسک بەخوڕ پیاواندا ھاتنە خوار، بالەکانی ھەلبەری و توند لە ملمیەوہ ئالاندن و وتی، 'تەنھا وەک باوکیک بۆ کچەکەم و بەس؟ چونکە ھەست دەکەم دلم زۆر لێت پەنجاوہ و باوہر ناکەم جاریکی تر...'

'تکایە، زیاتر لەسەری مەپۆ، پەیوہندیی من و تو زۆر لەوہ زیاترە، کە تەنھا لە وشە یەکدا کورتی بکەینەوہ، کاتی دەوێت، ئێمە پێویستمان بە کاتی زیاترە، تاکو...'

خۆم توند پێوہ نووساند و لێ و لێووم لە پرومەتی خشاندا، کاتیک دەمم نایە ناو دەمی، ھەستم کرد یەک یەک برینەکانی لەشم ساپیژ دەبوون و تەپری و لیکێ ناو دەمی ئەو، تینوویتی چەند سالیان دەشکاندم، ھەستەکانم لە لەزەتی ئەو ماچەدا راگرتبوون، وزە و کەفوکولی شەھوہتیک، کە لە خوینمدا دەکولا، زووزوو مووچرکیان بە لەشمدا دەھیتا، ھەردووکمان لە دەنگی کارل راپەپین، لە نھۆمی خواروہ بەردەوام بانگی دەکردین.

ئەو شەوہ ھەرسیکمان تا نیوہی شەو شەرابمان خواردەوہ، رۆحم ئەوہندە بە لەزەتی شەراب غەریب کەوتبوو، لەگەل ھەموو قوملێدانیکیدا، ھەموو ماسوولکەکانی لەشم گرژ دەبوو.

که نارگرتووہکان

کارمن و لوتہ لہ مالی ٹیمہ دہڑیان، مالہکہ، جیاواز لہ چند مانگی رابردووی، شہو و پوژ پو بوبوو لہ دہنگ و پہنگ و جوولہ، ہرچہندہ کارمن لہگہلمدا دوودل و سارد پرفتاری دہکرد، منیش توانای ئہوہم تیدا نہبوو، راستی ونبوونمی بق باس بکہم، لہو پوژانہدا، تیمیکی کہنالی دوو، چند جاریک سہردانیان کردین، بہ مہبہستی ئامادہکردنی دوکیومینتارییہکی لہسہر ژیان و کارہکانی دایکم.

ہر ہمان تیم، لہ رابردوودا دوو دوکیومینتارییہکی لہسہر دایکم، لہ کہنالی دووی ہولہندا پەخش کردبوو.

حہفتہی یہکہمی مانگی پینچ، من و کارمن سہردانی مؤزہخانہی ئہمسترداممان کرد، داوامان لہ بہپوہبہری مؤزہخانہ، ہینری پراخ، کرد، بہلکوو پینگہمان پین بدات پیشہنگاہک لہ مؤزہخانہکہ بکہینہوہ، پیشانگہیہک بق ئہو تابلویانہی دایکم، کہ ہیشتا

دهره وهی مالی خۆمانیان نه بینیبوو، له گه ل کاره کانی سامان خردا، که ئه وانیش سالتیک زیاتر ده بوو له دوو تابووتیان نابوون.

ده پوژتیک دواي چوونی من و کارمن بۆ مۆزه خانه، له لایه ن مۆزه خانه ی ئه مستردامه وه به نامه یه ک ئاگادار کراینه وه، که یه کی مانگی شه ش، تا پازده ی هه مان مانگ، له کۆی شه ش هۆلی مۆزه خانه دا، پینچ هۆلمان بۆ ئاماده ده کريت، هه ر له نامه که یشدا نووسرابوو، که ئه وان ئه رکی پۆسته ر و پیکلام ده گرنه ئه ستۆی خۆیان. بریارمان دا پيشانگه که ناوونیشانی که نارگرتوه کانی لی بنیتین، ئه و ناوونیشانه، ناوی ده یان تابلۆی سامان خدر بوو.

ئه و پوژانه ی له دواي گه یشتنی نامه که ی مۆزه خانه وه تپه پین، هه موومانی به خۆیه وه سه رقال کردبوو، کارل و کارمن له من زیاتر په رۆشی هاتنی پوژي یه کی شه ش بوون، سی تابلۆی سامان خدرمان له ناو زیاتر له سه د کاریدا هه لپژارد، به جیبه که ی کارل گه یاندنماننه مۆزه خانه، تاکوو چوارچیوه ی گونجاویان بۆ هه لپبژیرن، من و کارل و کارمن چه ندین شه و و پوژمان پی چوو. ئینجا توانیمان له ناو کاره کانی دایکمد، سی تابلۆی هه لپبژیرین بۆ پيشانگه ی که نارگرتوه کان.

حه فته یه ک پيش پوژي کردنه وه ی پيشانگه که، پۆسته ره که ی له گه لیک کوچه و کۆلانی شاری ئه مستردامدا هه لواسرابوو، له چه ندین که نالی ته له فزیۆن و رادیۆوه، لیدوانی کورت و درژیان له گه لدا کردم، بریار وا بوو شه وی پيش کردنه وه ی پيشانگه که، له که نالی دوو، دۆکیومیتتارییه نویکه، که ده رباره ی دایکم و

کاره‌کانی بوو، په‌خش بکریت، ئیمه‌یش پوژنیک پیش‌ئو پوژه
 سه‌رجه‌م تابلوکانمان گویزانه‌وه بۆ هۆلی موزه‌خانه و ئه‌و
 شه‌وه‌ی بۆ به‌یانی یه‌که‌م پوژی کردنه‌وه‌ی پیشانگه‌که بوو.
 هه‌موو له‌وی بووین، ته‌نانه‌ت لوته‌یشمان له‌گه‌ل خۆماندا بردبوو،
 پاش دابه‌شکردنی ته‌واوی تابلوکان به‌سه‌ر هۆله‌کاندا، دوو
 لادیوارمان به‌ به‌تالی هه‌شته‌وه، یه‌که‌میان بۆ ئه‌و دۆکیومینتارییه‌ی
 له‌سه‌ر دایکم ئاماده‌ کرابوو، تاکوو به‌ بیمه‌ر به‌دریژایی پوژ کار
 بکات و چه‌ند کورسیه‌کیشمان به‌رامبه‌ر دانا، به‌ هه‌مان شیوه‌یش،
 له‌ یه‌کیک له‌و دوو هۆله‌ی کاره‌کانی سامان خدری لی بوو،
 دۆکیومینتاری میله‌تیکه‌ی بیولاتی نووسه‌ر و پوژنامه‌نوس
 خیرارت نۆیه‌ر نمایش بکه‌ین، دۆکیومینتارییه‌که له‌گه‌ل کاره‌کانی
 سامان خدردا ته‌واوکه‌ری یه‌کتری بوون، پیکه‌وه‌ نمایشی دیمه‌نی
 هه‌زاران پروداویان ده‌کرد، له‌پیشدا چ تابلوکان و چ
 دۆکیومینتارییه‌که، به‌ شوینی جوگرافیا و سروشتی ولاتی
 کوردستان ده‌ستیان پێ ده‌کرد، پاشان نمایشکردنی مرقه‌ی کورد،
 ئینجا وینه‌ی ئاسه‌واری جه‌نگ له‌سه‌ر مرقه‌ و گیانه‌به‌ری و
 سروشتی ولاتی کوردستان.

جگه‌ له‌ کاره‌کانی سامان و دایکم، که به‌سه‌ر پینچ هۆلدا دابه‌شمان
 کردبوون، دوو تابلوی خۆم له‌ پاره‌وی موزه‌خانه‌دا هه‌لواسی،
 یه‌که‌میان، پوژتریتی فاته‌مه‌ بوو، وه‌کوو چۆن له‌سه‌ر دیواری
 ژووری زیندانه‌که‌م کیشرابوو، دووه‌میان، پوژتریتیکه‌ی سه‌لیم
 بوو، هه‌ر له‌ پاره‌وه‌که‌دا و به‌رامبه‌ر ئه‌و دوو پوژتریتیه‌ی فاته‌مه‌ و
 سه‌لیم، دوو پوژتریتی ترمان هه‌لواسی، که کاتی خۆی دایکم
 کیشابوونی، یه‌کیکیان پوژتریتی کارمن بوو، له‌ کاتیکدا دووگیان و

سكى نۆ مانگ بووه و ئەوى تريان، پۆرتريتى داىكم خۆى بوو،
كاتىك ئەوئيش بە من دووگيان بووه.

دوو تابلۆ، كە زۆر هاوشىئەى يەكترى بوون، چ وەك پەنگ و
فۆرم، چ وەكوو هئلكارىي كارەكان، هەردووگيان بەرپوتى بە پئو
راوہستابوون و هەردوو دەستيان لەسەر سكيان دانابوو و لە
سكى هەئاوساوى خويانيان دەروانى.

ئەو شەو، پاش دابەشکردنى سەرجم تابلۆكان و دامەزراندنى
دوو بيمەر بەرامبەر ئەو دوو خامە سپىيەى بە ديوارەكاندا
هەئاوسرابوون، لەسەر ئەو پەك كەوتين، كە پۆژانى پيشانگەكە
كارمن و كارل پەكەوہ لەو هۆلانەدا ئامادە بىن، كە كارەكانى
داىكمى لئى نمايش كرابوو، منيش بەدرىژايى پۆژ لە لاي كارەكانى
سامان خدر ئامادەبم.

ئەو شەو، كاتىك ئەمە هەموو كارەكانمان تەواو كردبوو، لە
خۆكۆكردنەوہدا بووين تا مالەوہ بگەپئينەوہ، هئىنرى پراخ
سەردانى مۆزەخانەى كرد و پئى وتين، 'كاترئمىز هەشتى
سەرلەبەيانى، وەزيرى هونەر و كولتورى هۆلەندا خۆى ئامادە
دەبىت بۆ پئورەسى كردنەوہى پيشانگەكە، هەروہا پارىزگارى
ئەمستردام و دەيان كەسىتىي ناودارى ترى ولاتيش ئامادەبىيان
دەبىت، شئوہكار و هونەردۆست و بازرگانانى تابلۆئيش دئىن،
زۆرىك لە بەرپئوہبەر و خاوەنى گەلەرى و مۆزەخانەكانى نەك
هۆلەندا، بگرە دونياش دوئىنى و ئەمقۆ ھاتوونەتە ئەمستردام،
بەتايبەتى بۆ بىنين يان كرىنى تابلۆكانى ئەيفا سەلەمۆ و سامان
خدر، دەبىت كارىكى وا بگەين، سبەينى نەبىن بەژىر دەستوپئى
ئەو هەموو ميوانە زۆرەوہ، جگە لە سەرجم ميدياكانى ولات،

سبەینی کاتژمێر هەشتی سەرلەبەیان، چەندین میدیای بێگانەیش دین. بە پێویستی دەزانم، هەوالیکی گرنگان پێش وەخت لا ئاشکرا بکەم، تا ئێوە دەرفەتتان هەبێت، باش بیرى لێ بکەنەو و خۆتانى بۆ ئامادە بکەن، دوو مۆزەخانەى ناودارى دۇنيا، لە شارەکانى بەرلین و نیۆرک، ئەوان پێشنيارى ئەوەيان کردووه، بەلکوو هەمان ئەم پێشانگەيه لە داھاتوودا لای ئەوانیش نمایش بکریت، ئەوەيش تەنھا بۆ زانیاری ئێو، بەلام جارێ با بە هەموومان تەواوی سەرنجمان، لەسەر سبەینی و ئەو پۆزانەى لە دواى سبەینیو دین، رابگرین.^۱

کاتژمێر دەى ئەو شەو، پاش هەلبچرینی شووشەيەك شەمپانيا و لیدانى لیتواری پەرداخەکانمان لە هێى یەكترى، كۆتاییمان بە کارەکانمان هینا و لە مۆزەخانە هاتینە دەر و پێکەو بە پیاسە بەرەو مال بەرێ کەوتین، شار کوشومات، شەقامەکان بەدەگمەن پیاوەرەویان لەسەر بوو، شەو تاریکی خۆی بەسەر هەموو شتیکی شاردا رابخستبوو، لێرە و لەوێ، پووناکی دارگلۆپەکان، وەکوو هەموو شەوانیکی رابردووی ئەو شارە، بە ئەرکی خۆیان هەستابوون و بەرپێی شەوگەرەکانیان پووناک دەکردەو،

دارە پیرەکانى سەر شۆستەکان، پرچیان بە شانوملى دارگلۆپەکاندا پەخش کردبوو، هەواى ئەو شەو و شەك و بۆنى تەپۆتۆزى لێ دەهات، لە سنوورى پووناکی دارگلۆپە دوورەکاندا، تەموومژى خۆلبارینم بەدى دەکرد، چاوم دەکزانەو و خیرا خیرا بەسەر قۆلى چاکەتەکەم زەرداوم لێ دەسپین، لە تینواندا قورپم

به مه لاشوومه وه نووسابوو، سه ر ئه وشه قامه پر بووبوو له كور
و كچ، سه رجه م جلی پۆلیسییان له بهردا بوو، پیده چوو بۆ ئاههنگ
خویان گۆرپییت، ئه وشه وه به جۆریك له نۆوان خه یال و راستیدا
گیرم خواردبوو، خوازیار بووم زوو بگهینه ماله وه، تا به چند
په رداخیک شه راب تینوویتیم بشکینم و وهك شه وانی رابردوو،
په نا به رمه به ر مه ی بۆ هیمنبوونه وه ی رۆحم.

لۆته چند کاتژمیریک ده بوو له عه ره بانه کهیدا خه وی لێ که وتبوو،
کارل به سه ر عه ره بانه کهدا نوشتابۆوه و پالی پیوه دهن، من و
کارمن له شانی یه که وه بیدهنگ، به ره و ماله وه شوینپی کارلمان
هه لده گرت.

چاپکراوهکانی نووسەر

- ۲۰۱۹ نیشتمانی سارا
۲۰۲۰ خەمی مەستوورە
۲۰۲۱ پوژی پەشنووس

دەنگە كەم ناسییهوه، پەشۆكام، گیانم داھیزرا و خیرا ئاورم لئ
 دایهوه، پروناکیی دارگلوپه كانی كوۆلان بە كزی دەگەشتە ناو ژووری
 چیشخانەكە، دەموچاوژی خەوالوو، بەرووتی، دیار بوو ئەویش
 شەرابی سوور قورگی وشك كرددوو، لە تینوواندا بە خەبەر هاتبوو،
 تاویك بیدەنگ بەرامبەری یەك راوەستاین و هیچمان بە یەك نە
 وت، یاشان لە شانی یەكەوہ راوەساین و لە گلوپی سەر شوستە ی
 شەقامە كاتمان دەروانی، بە ئەسپایی دەستی لە دەستم هەلپێكا،
 نازانم ئەوكات چیم لە خەیاڵدا بوو، بیجگە لەوہی ئەوەندەم بەس
 بوو، كە تەنھا بیدەنگ بێم، كارمن ئەو بیدەنگیە ی شكاند، 'لە
 زەتت لە ئانا برد؟'

Miran Abraham
The NightWalkers

Novel

٢٠٠٠
 دینار

پڕۆژە ی ھاوبەشی

ناوەندی كەپر | دەزگای جەمال عیرفان
 لەسەر ئەركی (د. تەھا رەسوڵ) چاپ كراوە